

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Özel Sayı 16 / Mart 1990 / 5.-DM

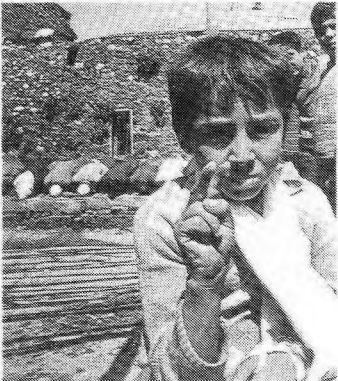
"Bu NEWROZ, halkın isyan Newroz'udur. Umudluyuz ki, bundan sonra bu şekilde, kendi ülkemizde zafere ulaşip bağımsızlığı gerçekleştireceğiz...."

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN

SERÎHILDAN HALKIMIZA KUTLU OLSUN!

*“Halkız biz,
yeniden doğarız ölümlerde...”*

SERÎHILDAN GÜNLÜĞÜ

13 Mart: PKK önder kadrolarından **Süleyman ARSLAN (Sarî Hüseyin)** ve **Abdullah AVCI (Sahah)** yoldaşların da aralarında bulunduğu bir ARGK Birliği ile sömürgeci ordu kuvvetleri, korucular ve özel timler arasında büyük bir çarpışma meydana geldi.

Mardin'in Savur ilçesine bağlı Sur-gücü koyu civarlarında meydana gelen çarpışmada 13 ARGK gerillası şehit düştü. Birlik Komutanı **Süleyman ARSLAN** ve **Abdullah AVCI** ile birlikte **Kamuran DUNDAR**, **Abdülkadir ALPTUG**, **Zeki DOĞAN**, **Abdulkerim TEMEL**, **Hidir YALÇIN**, **Cesir ŞAHİN**, **Mehmet Mahsum TEPE** ve **Ömer KAVAK** da şehit düşen gerillalar arasındaydılar.

14 Mart: Çatışma haberinin duyulması ve şehit düşen savaşçıların kimliklerinin tespit edilmesi üzerine Nusaybin de defnedilecek olan **Kamuran DUNDAR** in cenaze töreni hazırlıkları başlatıldı. Yer yer esnafın kepenklerini kapatırken, YXK (Devrimci Yurtsever Gençlik Birliği)'nin çağırışına halk topluca cenaze törenine katılmaya hazırlandı.

15 Mart: Nusaybin'in bütün esnafı- ları YXK'nın çağırışı üzerine kepenklerini indirerek cenaze törenine katıldılar. Mardin Devlet Hastanesi önünden alınan cenaze Nusaybin'e getirildi. **Kamuran DUNDAR** in cenazesine 10 bin üzerinde yurtsever katıldı.

Serîhildan, yılların köleliğine ölümlük darbe... Halkımız mutlu ve coşkulu...

Halkımızın, sömürgecilerin tüm tehdit ve saldırılarına rağmen sehillere bu şekilde sahip çıkması ve 7 den 70'e büyük bir kalabalığın törene katılması, çuşmadana büyük bir korku yarattı. Şehir merkezinde mezarlığa kadar yürüyen kitlesi özel timler, sürekli rahatsız ederek, bazı tahriklere yol açarak, provokasyon yapmak istediler. Ancak, önceden hazırlıklı ve örgütlü olan kitle bu oyuna gelmeyerek, mezarlığa kadar kararlı bir şekilde yürüdü. **Kamuran DUNDAR** in defnedilmesi sırasında, şehitlere bağlılık andı içilip koruma yapıldı. Kitlelerin bu kararlılığı karşısında, sömürgeci, bilinen klasik kitleli politikasına yönelemedi.

Mezarlıktan dönen kitle yürüyüşünü devam ettirdi. Şehit **Ö. KAVAK**'ın ailesine topu olarak taziyeye yarınan karar veren kitle, şehir merkezinde geçerek, ailesinin bulunduğu yere gitmek istedi. Gelişmelerin umulmadık boyutlara ulaşmış görünümüne karşı, özel timler ve polisi halka saldırarak, yağış-geneç, kadın-çocuk ayırımı yapmadan kitleyi kurşun yağmuruna tuttular. Panzerlerle de hal-

kın üzerine yürüyen sömürgecilere, halk kitlesi taş ve sopalarla karşıladı. Bu saldırılarda **Şemsettin ÇİFTÇİ** ile küçük bir kız çocuğu katledildi. Ayrıca, 700'ü aşkın yurtsever de tutuklandı.

Bu gelişmeler üzerine esnafın, kepenk kapatma eylemini sürüklediği, okul öğrencileri de okullarını boykot ettiler. İlkokul çocuklarının bile bu eylemlere katılması; tutuklanmalar, yaralananların arasında bu yaştaki çocukların bile bulunması gelişmelerin halkı ne derece etkisi altına aldığına önemli bir kanıttır. Nusaybin Halk Ayaklanmasına dönüşen gösterilerde, sömürgeci birlikler korku ve panik içerisinde, şaşkın hale düşmekle kalmayıp etkisizleştirildi. Sömürgeciler, içerisinde oldukları bu durumu örtbas etmek için, Nusaybin'e giriş-çıkışları kontrol altına alıp ayaklanmanın dışı yayılmasını engellemeye çalıştılar. Şehrin dış dünyayla telefon bağlantısı da uzun süreyle kesildi.

16 Mart: Nusaybin Halk Ayaklanması yaygınlaşarak, devam etti. Ayaklanma yeni bir boyut kazanırken, sininin diğer tarafından Kamışlı'dan da destek sesleri yükseldi. Kamışlı'da sinirli yürüyen onbinlerce yurtsever Nusaybin isyancılarına seslerini, haykırdoğru sloganlarla duyurdular. Sinirli kitle bu nedenle sloganlar haykırarak yurtsever kitlenin bu desteği Türk sömürgecilerine büyük bir korkuya yol açtı. 50 bin civarında yurtseverin

Burası Cizre... Korku duvarları yerle bir...

leri bugün de sürdürüldü. Halkın biraraya gelmesi, gruplar halinde hareket etmesi özel timler tarafından engellenmeye çalışıldı.

Aynı gün, Diyarbakır'da sayılan 3 bine yaklaşan kalabalık bir yurtsever topluluğu Halepçe katliamının yıldönümünü anmak ve Nusaybin Halk Ayaklanmasını dayanışma içerisinde olunduğunu göstermek için yürüyüş yaptı. Ayrıca Diyarbakır E Tipi, Antep Özel Tıp ve Ceyhan Özel Tıp cezaevlerinde bulunan PKK'lı savaş esirleri, Nusaybin direnişiyi dayanışma maksatı sureli açık grevne başladılar.

18 Mart: Nusaybin kepenk kapatma eylemi bugün de devam etti. Sömürgecilerin tüm tehditlerine ve eylemi kırma girişimlerine rağmen, dükkanlar bütün gün kapalı kaldı. Nusaybin'deki ateş diğer ilçelerde sığırma eğilimi göstermeye başladı. Diğer ilçelerde de hareketlilikler gözlemlendi.

19 Mart: Nusaybin Halk Ayaklanması, Cizre'ye sıradı. Cizre halkı, Nusaybin'in ardından direnişeye geçti. Cizre esnafı, Nusaybin Halk Ayaklanmasını desteklemek ve buna bir sayfa da Cizre'de eklemek için, bugünden itibaren kepenklerini kapattı. Örgütlü olan Nusaybinli dayanışma ve onu daha da ilerletmek için başlatılan eylemlerle, bütün Cizre'li kadın-çocuk, yaşlısı-geneç kitleli katıldı.

20 Mart: Cizre'de Newroz dolayısıyla gösteri düzenlendi. 10 bin üzerinde kitlenin katıldığı bu gösteri Newroz ateşinin gürleştirdiği bir eylem oldu. Cizre halkının sokaklara dökülmesi, korkusuz Newrozculara doğru yükselen mücadelenin kazandığı yeni bir mevzi oldu. Sömürgecilerin oluşturmak istediği karanlık bir kez daha Newroz'un aydınlığıyla parçalandı.

Tüm Cizre sokakları alevler içerisinde kalmış, ilçenin çevresindeki tepelerde bağımsızlığın simgesi ve özlemi Newroz ateşi yükseldi. Alev alev yanan ve tüm Botan'ı tutuşturacak dercede bir gece sahip olan Newroz ateşi, bağımsız yıllara uzanan yolu, muştıladı. Kadın-çocuk, yaşlı-geneç demeden Cizre halkı, Newroz'a gelen isyanı, serîhildan'ı büyük bir kararlılıkla ilettiler. Sokaklar zafer isaretleriyle, adeta çığlıklarını seğirdikleri kitlelerin haykırdoğı "Kahrolsun faşizm", "Yaşasın PKK", "Yaşasın Kürdistan", "Yaşasın bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz", "Biji PKK'ya gıbi sloganları yankılarına döldü. 7 den 70'e Cizre'li her biri sokakta yadı,

bugün. Bugün isyandı, bugün bağımsızlığı uzanan yolda bir atıldı. Bugün, şehir tümüyle halkın elinde özgür bir Newroz'u yaşadı.

Halkın 7 den 70'e katıldığı isyan karşısında büyük bir paniğe kapılan ve zalimliğine yaraşır bir şekilde zulüm sarayını korumak isteyen insanlık düşmanı özel timler, halka ateşle karşıladılar. Elinde, yürekğinde inanç ve kararlılığın başka silahı olmayan kitlelerin üzerine kurşunlar yağdırdı ve panzerler hareket geçirdi. Direnenlerin, başkaldıranların ise ellerinde taş ve sopa vardı. İnançla birleşen, bu silahlarla düşmana karşı koymaya çalışan Cizre'li, özel tim ve polisin açtığı ateş neticesinde ölü ve yaralı kayıp verdi.

Açılan ateş sonucu, **Salih EL-ÇİĞÜLÜ**, **Mehmet YILMAZ**, **Yusuf ŞAHİN**, **Emin GÜN** ile 12 yaşındaki **Abidin TUNCER** adlı çocuk katledildi. Ayrıca gösteriyi katılanlardan 100'ü yaralanırken, 350 civarındaki kişi de gözaltına alındı.

Kurşun ve panzerler, Cizre Serîhildan'ının önüne set oluşturmadı. Ölü ve yaralıların kaldırılan kitle, sel gibi akmaya devam etti. Taş ve sopalarla getirilen sömürgeci birlikler, büyüyün yürekleri karşısında tutmadı. Şehir merkezinde, sokak aralarında zafer isaretleri, sloganlar ve Newroz ateşi sürekli olarak devam etti. Sömürgeci kurumlara yönen kitleler, Türk sömürgecilerine ait sömürü kurumlarından TKİ (Türkiye Kömür İşletmeleri), DSI (Devlet Su İşleri) ve ZDK (Zirai Donatım Kurumu)'yı yakarak, Ayra TC'ye ait karakol ile diğer bazı kurumlara, Cizrespor'un tesisleri de bu eylemlilik sürecinde tahrip edildi. Bunların yanı sıra, şehirdenki Atatürk heykeli tahrip edildi, ANAP işbirlikçi milletvekili Nurettin Yılmaz'a ait arabaya ve ev de tahrip edildi, bağlandı. Şehirdeki Tıp bayrağı parçalandı ve yerine göndere ERNK bayrağı çekildi.

Aynı gün, Silopi ve İdil esnafı da kepenklerini kapatarak, Cizre ve Nusaybin'deki halk ayaklanmasına katıldılar.

21 Mart: Cizre'de konulan sokakçı çıkma yaşağında rağmen, eylemlilik devam etti. Aynı gün Cizre tepelerinde Newroz ateşleri yakıldı. Silopi ve İdîden sonra Midyat esnafı da kepenklerini indirerek, halk ayaklanmasına katıldı. Nusaybin ve Cizre'deki kepenk kapatma eylemi bugün de devam etti. Ayrıca, tüm ilçelerde, okul öğrencileri de boykot ilan ederek başkaldırdı. İstanbul, Ankara, Ege, Eskişehir-

Anadolu, Çukurova, Dicle, Erzurum ve diğer üniversitelerde birlerce öğrencinin katılımıyla Newroz kutlandı.

Aynı gün, TC'nin F. Almanyaya daki Bonn Büyükelçiliği ile Düsseldorf Hamburg ve Frankfurt başkonsoloslukları önünde Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da giriştiği katliamları protesto eden ve halk ayaklanmasını dayanışmayı ifade eden gösteriler devam etti. Gösterilere yüzlerce Kürt yurtsever katıldı.

Yine 21 Martta Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi 3. sınıf öğrencisi yurtsever Kürt kıızı Zekiye ALKAN, Diyarbakır-Mardin kapalı pankart açarak kendini yaktı.

22 Mart: Kepenk kapatma ve öğrenci boykot eylemleri bugün de devam etti. Sömürgeci özel savaş yönetimi bütün gücünü harcararak, eylemleri kırmaya çalıştı. Belediye hoparlörlerinden sürekli bir şekilde yapılan anonslarda esnafa kepenklerini açma tehditinde bulunuldu. Yine, birçok esnaf evinden alınarak getirilerek, dükkanına açmaya zorlandı. Tüm bu girişimlere rağmen, sömürgeci dükkanları açmada başarısız olmadılar.

Cizre, Nusaybin, Silopi, Midyat ve İdî'deki kepenk kapatma eylemleri devam ederken, Kızıltepe ve Derik de eylemlilik sürecine, bugün katıldı. Kızıltepe ve Derik esnafı da kepenklerini indirdi.

Ayrıca Kızıltepe'de kalabalık bir öğrenci grubunun kuruluşu gösteriyeye, özel tim, ordu ve polis birlikleri müdahale ederek, engellediler. Buna rağmen, kepenk kapatma ve bazı gösteri eylemleri başkalarıyla gerçekleştirildi.

23 Mart: Derik, İdil, Kızıltepe ve Cizre'deki kepenk kapatma ile öğrenci boykot eylemi bugün de devam etti.

Cizre'de, Cuma namazı çıkışında büyük bir gösteri düzenlendi. Cizre ayaklanmasında şehit düşenlerin taziyesi ve sömürgeci saldırıları protesto etmek için başlatılan yürüyüşe katılanların sayısı kısa bir süre içerisinde 10 bin kişiye ulaştı. Cizre'den çıkan bine yakın sayıdaki kitlenin sloganlar atarak başlattığı yürüyüş kolu şehir merkezine ulaştığında 10 bin kişiye ulaştı. Sömürgeci, gelişmelerin tüm saldırdı ve tehditlerine rağmen buyumisini önlemeyemediklerini anlayınca, müdahale etmelerinin daha büyük gelişmelere yol açmamasını duydukları ünkünlü gösteriyi müdahale etmediler.

Sömürgeci tarafından Cizre'de panzerin altında ezilen **Abidin TUNCER** adlı çocuk Diyarbakır Tıp Fakültesi Hastanesinde şehit düştü. Aynı gün, 500'ü aşkın Tıp Fakültesi öğrencisi morgun önünde toplanarak, **Abidin TUNCER** in ölümünü protesto etti.

Londra'da Türk yetkililerine ulaşan bir grup Londra Türk Büyükelçiliği önünde protesto gösterisi düzenledi. Aynı gün bir başka grup ise Türk Hava Yollarını işgal ederek, Nusaybin-Cizre ve diğer ilçelerde halk ayaklanmasını dayanışma içerisinde olduklarını gösterdi.

24 Mart: Cizre'de kepenk kapatma eylemi bugün de devam etti. Özel savaşın üst düzey yetkililerinin tüm girişimlerine rağmen, Cizre'de esnafın kepenklerini açmayarak, Newroz'a başlayan halk ayaklanmasını sürdürdüler.

25 Mart: Cilospor-Bingölspor arasında oynanan futbol maçının bitiminde, dışarı çıkan seyirciler hep bir ağızdan "Biji Kürdistan" sloganlarını alarak yürüyüş yaptılar.

26 Mart: Cizre-Nusaybin Halk Ayaklanmasıyla dayanışma ve sömürgeci katliamları protesto amacıyla, Diyarbakır Dicle Üniversitesi'nde okuyan 5 bin öğrenci boykot eylemi yaptı.

27 Mart: Cizre ayaklanması sırasında gözaltına alınan 138 kişiden 74'ü Diyarbakır DGM tarafından tutuldu. Diyarbakır, Kızıltepe, Derik ve Silopi'de gözaltına alınan 300'ü aşkın kişi Diyarbakır DGM'ye sevk edildi.

8 gün aradan sonra, ilk kez bugün Cizre'de esnaf kepenklerini açtı.

28 Mart: PKK MK üyesi ve ARGK komutanı Mahsum KORKMAZ

sömürgecilerin tüm uğraşlarına rağmen, kepenk kapatma eylemi başıyıcı devam etti. İçinen çeşitli semtlerinde sömürgeciyi protesto gösterilen düzenlendi. Çıkan çatışmalarda çok sayıda kişi yaralandı, 20 kişi de tutuldu.

Aynı gün, Diyarbakır'ın Çınar ilçesinde de bir gösteri düzenlendi; ve halk sömürgeciye karşıtı.

5 Nisan: Silrin Kozluk ilçesinde de esnafar kepenklerini indirdiler. Benzer tehditler burada da uygulandı, ancak esnafar eylemlerini kararlaştırarak sürdürdüler.

7 Nisan: Diyarbakır'ın Hani ilçesinde de esnafar kepenklerini bütün

9 yaşındaki Abidin TUNCER sömürgeci tanklar altında ezilerek şehitlendi...
ölüm yıldönümünde anmak ve Nusaybin-Cizre Halk Ayaklanmasıyla dayanışma amacıyla, Silvan esnafı da 1 günlük kepenk indirme eylemi koydu.

30 Mart: Kepenk kapatma eylemine Diyarbakır esnafı da dayanışma gösterdi. Bir kısım esnaf kepenk kapattı. Nusaybin-Cizre başkaldırısıyla dayanışma amacıyla yapılan eylem yarım gün sürdü.

3 Nisan: Batman esnafı ve halkı eyleme geçti. Dükkanları kepenklerini balyozla kırarak zorla açtırmaya çalışan sömürgeci, 2000 dükkanın kilitlerini ve vitrinlerini kırarak, esnaf dükkanları açmaya zorladılar. Ancak bu girişimleri rağmen 15 bin esnaf, TRAC'nun 5 bin işçisi ve bir o kadar da tarım ve inşaat işçisi saldırı greve geçerek, eylemi başarı ile gerçekleştirdi. Ayrıca, sömürgecilerin saldırısını protesto etmek için bir de gösteri düzenlendi.

Gösteride 4 düğman aracı yakıldı. Sömürgeciler 200 işçiyi tutukladılar.

4 Nisan: Lice esnafı da kepenk kapatarak, ayaklanma sürecine katıldı. İlçeye büyük bir güç yığan

gün boyunca kapalı tutulur.

11 Nisan: 11 Nisan'da bu kez Uludere esnafı, sömürgecilerin Kürtistan'daki uygulamalarını ve Beşlişğabpala girişimleri katliamlarını lanetlemek ve gerilla-ara dayanışma göstermek amacıyla kepenk indirdi.

14 Nisan: Kürtistan capında girişilen kitle eylemiyle dayanışma amacıyla. Derinide de kepenk kapatma eylemi gerçekleştirildi. Sömürgeciler Batman'da alanlarda girişimleri türden saldırılarla eylemi engellemek için tüm güçlerini sarfettiler. Eylem yarım gün sürdü.

Bunların yanı sıra Beşliş, Nazimiye vb. ilçelerde de Cizre-Nusaybin Ayaklanmasıyla dayanışma eylemleri gerçekleştirildi.

Böylece, Kürtistan biray boyunca dört bir tarafa yakılan sermayeden ateşle yandırılanın Kürtistan tarihinde yeni ve görkemli bir sayfa açılmış oluyordu. Halk ayaklanma eylemi ve zaferi adım adım yarmaya sayfası. Açılan bu ilk sayfayı daha pek çok altın sayfa zıyalecekti. Kürtistan'da tarihin yönü artık hep ilenye akıyordu...

"Kürtistan halkı! Şemsettin ÇİFTÇİ'yi görseniz... Ambulansa alınıdığınız zaman parçalanın beyninin yarısı dışarıda idi ama, parkmaları havada zafar iştaretini veriyordu. Elindeki taşları bırakmak niyetinde değildi. O taşları hala cebinde taşıyordu. Dreniyordu son yolumuza çıkarken, düğmana attığı taşları beraber ölümlüğüne gidiyordu..." Fotoğrafta, şehitlerden Şemsettin ve ölümlüğünden ardından kendisine ağlayan kızardesi... TC barbarlığı, acı ve göz yaşlarında boğulmaktan kurtulamazcağı...

Orta yaşlı bir yurtseverin Nusaybin direniş izlenimleri...

NUSAYBIN'DE ŞAHLANAN DİRENİŞ

Kürtistan'da örneği az görülmüş, çok iyi düşünülmüş, örgütlü ve kım-kemmel bir direniş.

Düşününüz ki faşizm bütün kurum ve kuruluşlarıyla başkalarını acımasızca sürdürmektedir. İşçiyi, esnafı, köylüyü ve memuru susturmuş, aydın ve demokratlar hallaç pamuğuna çevirmişti. İstanbul'da birkaç devrimci yakalandı, Kürtistan'da ihbar sonucu yerlerini tespit ettiği onuç genilayci zehirle ve alçağa öldürdüğü o gün, bayram ettiği çarşamba sabahında anından öyle bir sert yumruk yedi ki, şaşkına döndü. Bir dücenin bir kocaman dev nakavt emesi gibi, olağanüstü bir direniş Nusaybin direniş, Kürt ulusunun tarihinde önemli bir sayfa; onuç şehide iki şehit ekleyerek, bir sürü yaralı ve yüzlerce tutuklu vererek, tarihinin güzel bir sayfasını yazmıştı.

Faşizmin dağlarda, ovalarda, fabrikalarda, okullarda, her yerde yerleştirdiği asker, polis, tim, çavuk kuvvet, sivil polis ve kontr-genilla... Kürt halkını birbirine kırdırmak için parayla kurduğu hain ağa, yobaz, korku, ajan, muhbir bebekeleri... Emperyalistlerden aldığı zehirli ve modern silahları, araç ve gereçler... İşte bu acımasız canavara vurulan sert yumruk Nusaybin direniş! Kahramanca baş kaldıran, şehitlerine ve vatanına sahip çıkan Nusaybin'i görseniz... Özgürlükleri için ölmekten korkmayan evlatlarını nasıl selamladıklarını görseniz... Kepenkler ne zaman indirilir, cenaze töreni nasıl yapılır, faşistlerin kamera ve korkuk silahları gölgesinde zafar iştaretliyle saygı duruşu nasıl yapılır görseniz... Başları dik, parkmaları havada, gözleri pırıl pırıl, göğüslerine

Bunlar da kim oluyor? Saldırın, yakalayın, vurun, öldürün, yok edin. Birdenbire silah sesleri ve ölümler. Halkımızda saldıran azgın faşistleri görseniz, belki de taş kesilirdin. Kolay değil, elde silah yok. Kahredici sokakta taş bile bulunmuyordu. Genisi çok daha korkunçtu. Dünyada dostu yok. Dört canavara terk edilmiş bir halk. İçerde, ajan-han çeteleri. Her tarafı ağız çemberi. Nasıl kurtulacaktın? Nasıl haykıracaktın? Nasıl ben Kürdüm; anam Kürt, babam Kürt, Kürt oğlu Kürdüm diyecektin? Nasıl ben insanım diyecektin? O dar

"Kahramanca başkaldıran, şehitlerine ve vatanına sahip çıkan Nusaybin'i görseniz... Özgürlükleri için ölmekten korkmayan evlatlarını nasıl selamladıklarını görseniz... Kepenkler ne zaman indirilir, cenaze töreni nasıl yapılır, faşistlerin kamera ve korkuk silahları gölgesinde zafar iştaretliyle saygı duruşu nasıl yapılır görseniz..."

sokakta, ateş altında, ölümlü burun buruna geldin o dakikada, nasıl düşünecektin? İşte Nusaybin! İşte şahısları! İşte kahramanca ölmek! İşte düğmanı şaşkına çevirmek! Evet, şehitlere saygı için kepenk kapatmak, kahredici merminler karşısında hep beraber taşla saldırarak... Birdenbire alevlenen coşkuyla, küçük kahramanları bir şeretseniz. Faşistlerin yüzüne vurulan yumruklar bir görseniz... Askerlerle, timlerle, çavuk kuvvet ekipleleriyle göğüs göğüse çarpışan çocuklar Filistin çocuklarını çok geride bırakıyor. Canıgönlüden sevdiğimiz Filistin çocukları. Kürt çocukları arasında dağlar kadar fark vardı. Çünkü karşılarında çok kıran, plastik mermi sikan, sık bombası atan joplü İsrail askerleri yoktu. Karşılarında beyinlere silah sikan, dipçiklerle çocukların beyinlerini dağıtan canavar Türk faşist timler vardı. Çocuklarımızın silanı sadece elindeki taşı idi. Arkalarında Fars, Arap, Türk ve Müslüman dayanağı yoktu ve dünyada onu kimse tanımak istemiyordu. Elindeki taşla haykırıyordu. Şarefili savayıyordu ve ölmesini biliyordu.

Ben orta yaşlıyım. Annem beni küçükken, uyu, uyumazsan asker gelir, haydi uyu, masallarıyla uyu-tuyordu. Korkuyordum. Savaş alanında zaman zaman kaçtım. Zaman zaman saklandım. Korku içime sinmişti, şimdiki seni canısını yaşıyordum. Ne korkunç! Obur soğaka girdiğimde kendimi cengaverlerin cephesinde buldum. Bütün dök masalları hemden unuttum. Çocuklarımızın karışa haykırışları, yürekli direnişleri karşısında gençleştim, sevincimden bittim. Onları da ne? Neler oluyor?

uçtum özgürlüğe, atılan taşlarla beraber kurtuluşta uçtum. Ne hoştu, ne güzeldi, ne savacı bir görseniz...

Bu atılan taşları ile indirilen kepenk sesleri ne muhtışı!

Bu atılan taş öyle bir taş idi ki, asker, polis, timi susturuyordu.

Bu taş öyle bir taş idi ki, TRT'yi, faşist basını susturuyordu.

Bu taş öyle bir taş idi ki, Özalı, Ecevit'i, İnönü'yi, Demirel'i ve faşist cuntayı susturuyordu. Ağzına kilit vuruyordu. Onları sağır sultana dönüştürüyordu.

"Kürtler yoktur" beyanlarını kur-saklarında kısırtıyordu. Dünya kamuoyunu Kürtleri bir kez daha konuşmak mecburiyetinde bırakıyordu. Düğmana indirilen bu taş, aşığıya çokken kepenk sesleri Kürt halkının can damarını şahıplandı- rıyordu. Bütün parçaları, bütün par-bu buse saygı duyuyordu. Herkes Nusaybin'i koşuyordu. Nusaybin şehitleri vardı. Nusaybin'in yaralısı vardı. Yüzlerce tutuklusı vardı. Ama onları yoktu. Bütün Kürtistan şehirleri düşünüyordu. Silopi düşünüyordu. Cizre düşünüyordu. Derik-Diyarbakır düşünüyordu. Evet, gerek-ekten en iyi, en kahramanca çıkış yoldur bu. Azgın düşmanlardan

"Kürtistan halkı bir bütündür Nusaybin'de. Devrimcisi, hacısı, hocası, esnafı, köylüsü, zulme karşı davasına inanır her düşünce bir bütündür. Meşalesi devrim şehitleri idi. Nusaybin'in direniş i idi. Şemsettin ÇİFTÇİ'si idi..."

kurtulmanın, şereflice yaşamının direnişidir bu. Kürtistan halkı bir bütündür Nusaybin'de. Devrimcisi, hacısı, hocası, esnafı, köylüsü, zulme karşı davasına inanır her düşünce bir bütündür. Meşalesi devrim şehitleri idi. Nusaybin'in direniş i idi, Şemsettin ÇİFTÇİ'si idi.

Evet, Kürtistan halkı! Şemsettin ÇİFTÇİ'yi görseniz... Ambulansa alındığınız zaman parçalanın beyninin yarısı dışarıda idi ama, parkmaları havada zafar iştaretini bırakmak niyetinde değildi. O taşları hala cebinde taşıyordu. Dreniyordu son yolumuza çıkarken, düğmana attığı taşları beraber ölümlüğüne gidiyordu.

**-YAŞASIN NUSAYBIN!
-YAŞASIN DEVRİM ŞEHİTLERİ!
-YAŞASIN CENGAVER GENÇLERİ!
-YAŞASIN YİĞİT ÇOCUKLAR!
-YAŞASIN ŞEMSETTİN!
-YAŞASIN KURTULUŞ!**

ÖZGÜRLÜK TÜRKÜLERİ VE "YA ÖZGÜR VATAN YA ÖLÜM" ŞİARILIYA AYAĞA KALKAN KÜRDİSTAN HALKI NEWROZ ŞEHİTLERİNİ ZAFER GÜNEŞİNE GÖMDÜ

Halklar, özgürlük türkülerinin en güzeline, şehitlerinin yaşamlarını sürdürmek için isyana kalktıkları söyler. Ve o türkülerden oluşan volkan patlaması, bağımsız vatanı, özgür halkı yaratır.

Kürdistan halkı da; geleneksel volkan ve özgürlük türkülerinin en güzeline söylediği 90 Newroz unda, ayaklanmaların günbegün yükseldiği ve giderek kitleselleştiği tarihi bir dönemi yaratmakta, yaşatmaktadır.

Newroz, Partimizin ve halkımızın, başta da Nusaybin-Cizre Halk İsyancıları olmak üzere, tüm Kürdistan'da ulusal kimliğe ve özgürlüğe doğru hamlesini daha da ileri bir düzeye taşıması karşılığıdır. Newroz ateşini isyanlara taşıyan şehitlerinin şahadetine en görkemli cevabın verildiği tarihi bir hamle olarak yükselmektedir.

13 Mart 1990; "2000'dü yıllara bağımsızlığın ve özgürlüğün zaferini şifıralamış" hamlesinin yaratıcısı olan, kahramana, PKK adına, PKK'nın Önderliği adına, Kürdistan halkının özgürlük savaşını adına yaşamlarını ölümsüzleştirdikleri gündür.

13 Mart 1990; onüç özgürlük savaşçısının şahadetiyle, Newroz isyan meşalesinin yükseldiği, halkımızın yoldaşlarının anısına görkemli ayaklanmalarla karşılık vererek intikamlarını aldığı gündür.

Newroz isyanının arifesinde, şehitlerinin döktüğü kan, bağımsız ve özgür Kürdistan'ın yaratılması içindi. Bunun için olan, Kürdistan halkının ve aynı zamanda dönemin de şehitleri olarak ölümler ortadan kaldırmış, ölümsüzlüğü yaratmışlardır. Kürdistan halkı için zorunu ve hayatı olan böylesi bir yaşam, şerefli bir yaşamdır. Onların yaşamlarını sadece Kürdistan'a değil, tüm dünyaya maletmek, onlara verilen sözlerin bir gereğidir.

Newroz şehitleri, gözlerini kırpmadan düşmana karşı yıllarca dağda savaşarak, halkımız bu günleri yaşadılar. Herbirisinin anısına belki bir günde istenilen karşılık verilemeyecektir, ama onların anısına Nusaybin, Cizre, Slop, Midyat, Savur, İdil, Geriç, Derik, Silvan, Batman, Kızıltepe, Diyarbakır, Elazığ, Erzurum, Sirt, İsmir, İstanbul, Karmış, Pervari, Dersim, bir bütün olarak Kürdistan'da isyan meşalesi onbinlere taşınarak ayaklanmalarla karşılık verilmiştir.

Zaferin tüm güzelliği gözlemlenirken bakışlarıyla ve zafer isareleriyle yanıştan çoktık, camiden çıkan yetmiş yayaındaki insanlarımız, özgürlüğe hasret kadınlarımız, taşlarla-sopalarla sömürgecilere saldıran "Yağasın Kürdistan" sloganlarını haykırıyorlardır. "Halkız biz, yeniden doğan ölümlerde" diyerek, PKK adına, PKK

Önderliği adına düşmanın üzerine yürümüşlerdir. Bu, yaşayan, direnen PKK, halk ve şehitlerimizin gerçekliğidir.

Kürdistan halkı, 90 Newroz unda sadece bir şehide ve güçlü harizirlik temelinde değil, PKK'nın, şehitlerimizin, zindandaki savaş esirleri ve dağıtık gerillaların direnişini verdiği cesaretle, imanlarına, inançlarına, cesaretlerine dayanarak ayaklandı.

Bu, tamamen yeni ve tarihi bir olaydır. Bu ayaklanmada değerli şehitler verilmiş ama, şehitlerimizin çoktıkları kanlar üzerinde Kürdistan halkı kurtuluş, özgürlüğü ve zaferi yakalamıştır.

Halkımız, Newroz şehitlerine ayaklanma ve isyanla sahip kıyını gösterirken, Partimizin önderlik ettiği 90 hamlesini anlamı yakalamıştır. Bununla, ölümden önceki yıl zaferle kucaklayacak koşullara sahip olmuş, bundan böyle PKK'den ve şehitlerinden alacağı güçle, kendi rolüne layık olmayı bilecek, bizzat kendi elleriyle vatanını, ulusal kimliğini yaratılabileceğine durumuna ulaşmıştır.

Bütün bu gelişmelerin yaratıcısı olan, halkımızın ve onun gerçek tarihini bu yeni ama mutlaka özgürlüğe sonuçlanacak savaşımına önderlik eden şehitlerimiz; bu temelde tüm güçlerini ortaya koyarak ulusal kurtuluş savaşını yükseltmiş, düş-

manın da dostun da kabul etmek zorunda kaldığı "kazanmak için savaşın özgürlük savaşçıları" olarak, isyan ateşleriyle, görkemli halk ayaklanmalarının özgürlük türkileri eşliğinde zafer güneşine gömülmüşlerdir.

"Doğru yaşam şehitlerini kendileri" gerçeğinde ifadesini bulan, halkımızın ve şehitlerinin yaratıcısı olan PKK'nın görkemli mücadelesi; tahtta ilk kez bu yıl, Kürt halkının gözlerini açmış, ölümün kader olmadığını, kurtuluş ve bağımsızlığın mümkün olduğunu göstermiştir. Yeni, dünyanın tümü karşımızda dursa da, gene isyana kalkacağımızı ve kıldığımızı, kendi kaderimizi tayin edeceğimizi, halkımız özgürlüğe, ülkemiz başımsızlığa kavuşuncaya ve eşitlik tümü ile olusuna dek ilerleyeceğimizi kanıtlamıştır. Newroz şehitleri ve ayaklanan halkımız bunun en büyük ispatıdır.

Newroz şehitlerinin şahadeti temelinde yükselen halk ayaklanmaları ve vatanımızın kızıl karahilleri şehitlerimiz; ulusal kimliği micaldelemizin ulaştığı yeni aşamanın müjdecisidir. PKK'nin ettiği bağımsızlık ve özgürlük tohumlarının dağılmasının doruklarında, direniş kalelerinde yeterecek koy vermesi, bin yıllık zulmün, köleliğin zincirlerini parçalaması, direniş türkileriyle ülkemizin çınmasıdır.

1990 baharının 13 Mart şafağında şahadete ulaşan yoldaşlarımızın keillemeleri ifade etmek olanaksızdır. Onların ardından; "ağlamanın yerini zafer yaratmanın coşkusu almaldır. Günde onbin şehidimiz de olsa, yine gümüşünü değirmenimiz. Bizim birlerce şehidimiz oldu ve bunlar birlerce elimizle yaratık, bizden bir parçaydılar ve şimdiye kadar bir damla yaş gözümüzden akmadı, eğer aksaydı düşmanın oyununa gelmiş olurduk. Bu dönem her daimden daha çok cesaret istiyor. Şehitlerin anısına bağliik temelinde tüm gücümüzü ortaya koyarak, savaşın üzerine yürümek, kendi elkimizle hem de istediğimiz tarzda kazanmak için tüm gücümüzü sarfetmek, kazanmak için büyük bir yarşın içinde ve bu konuda her zamankinden daha fazla sözümüzün en alimnizli Şehitlerimizin bize "daha görkemli yürüyün, yanlışlıklar, eksikliklere az düşün. Bizi düşürün eksiklikler farklıdır ama düzdürler, siz düşmeyin. Döktüğümüz kanların yarışı imkanları zafer nalarına döndürmek için ilerleyin" diyecek büyük emirleri ve manevi komutanlıklar altında yürüyelim! Eğer bağımsızlık, özgürlük yaratmak istiyorsak, Kürdistan şehitlerini, PKK şehitlerini etrafında kelenetlemeli ve kendimizi bir güç haline getirelim..."

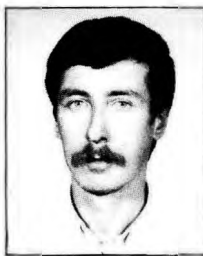
"Onlar; herbiri bir parça vatan, herbir bir kahramanı Onlar; özgür Kürdistan'ın, vatanın çiçekleridir! Onlar; yeni, özgür toplumda bir gül gibi dildirli yaşayacak, kıpkızıl bir gül gibi toplumun herbir köşesini süsleyecek ve özgürlük ateşinin sürekli yanan alevi olacaklardır."

PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN

Direnış kalemizin isyan kıvılcımı, zaferle bütünleşen ölümsüz komutanı SÜLEYMAN ARSLAN (Hüseyin) yoldaşı; halk ayaklanmalarının görkemli yükselişi ile selamlıyoruz

Bugün anısına onbinlerin zaferi kıldırdı. Süleyman ARSLAN (Hüseyin) yoldaş; bir özgürlük savaşçısı ve PKK militanı olarak, arzuldığı şekilde, dağılını doruklarında keillemiş, şehitlerindeki proletaryanın, bir bütün olarak Kürdistan halkının isyan ateşi olarak yüceltikleri alevi şehitler. Mücadelesinde uğruna savıştığı ölümlerle değerli, yiğit halkına, onun önderi PKK'ye layık olmanın onuruna yaşadığı, savışı ve isyanla bütünleşerek ölümsüzlüğü, bir devrimci için en yuce değer; halkların ve yoldaşlarının kalbine gömülmek, onlarla birlikte yaşamak ve onlarla birlikte zaferlere yürümektir. O, tüm bunlara ulaştı. Hüseyin yoldaş; tarihimize zafer yıllarının yürüyüşünde başlatıldığı 1990 hamlesinde, 13 Mart günü, uğruna savıştığı, şehit kanları ile suanan kutsal Kürdistan toprakları ile kucaklaştı. Bu Onun için bir hasret, bir onur, bir yaşamdı. O, bu yuce değerleri için ayağa kalktı, özgür ve bağımsız bir Kürdistan için, bir komutan ve bir isyan olarak, Parti-Cephe-Ordu bayrağını doruklarında dalgalandırmak üzere yoldaşlarına, halkına devretti.

Hüseyin yoldaş, 17.1960 tarihinde Adana'da dünyaya gelmiş olup, aslen Dersimlidir. Annesi Kürt, babası Kürtür. 1938 Dersim katliamında dedesi katledilmiş, aile ise

sürgüne gönderilmiştir. Daha sonra tekrar vatana döndüğü yaşayın aile, faşist sömürgeciğin Dersim üzerindeki beyaz katliamının ölümsüz etkilerini yaşamıştır.

Hüseyin yoldaş her ne kadar sömürgeci asimilasyonun ve küçüklü-bürlü etkilerin tahribatına uğrayan bir ailede ve Dersim'in üzerindeki kara bulutların ölüme mahkum ettiği bir çevrede büyümüş ise de, kendi kişiliğine damgasını vurmuş, Dersim katliamında katledilen dedesinin gerçekliği ve çevre tarafından manevi bir saygınlık görmesi. Bu nedenle O, kendisini Kürt gerçekliğinden koparmamıştır. Özellikle de Parti hareketimizin

"Bu savaşımında öncelikle Parti Önderliğine ve Partide bağlı kalmayı, bunu gerektirdiğinde ölerek katıtlamayı; temel aldım. Parti Önderliğine olan bağlılık ve inanç esas rolü oynadı. Btızın gibi fazla ileri olmayan toplumlarda önderlerin rolü çok büyüktür. Biz, aslında PKK derken, Parti Önderliğini anladık. Ki öyledir de, O'nun varlığı ve önderlik çalışmaları kişisel planda benim davaya bağlılığımın ötesinde, genelde bir halkın yaratılmasında temel rol oynadı. Btız bu önderliğe yarışı bir pratik içerisnde olsaydı, durumumuz ve halkımızın durumu bugünkü çok ötesinde olacaktı."

1977-1978'deki hızlı yükselişinin tüm halk kitlelerini kucaklaması, ulusal kimliğe ve doğu düşüş hareketinin etkisini hızı yapması, Hüseyin yoldaş da yakından Partimizle ilişki kurmaya yönelmiş, bunun sonucu olarak bu yıllarda Elazığ Lisesinde öğrenciyken hareketle ilişkiye geçip, Kürdistan devrimi safatında yerini almıştır. Bu dönemde çeşitli görevler ve sorumlulukları üstlenmiştir. 1982'de Partinin çağrısı üzerine yurtdışına çıkmış ve bu alanda siyasi, askeri eğitimini tamamladıktan sonra, 1983'te Ülkeye geri yapılmıştır. 1985 yılına kadar Lolan pratigi içinde yer alan Hüseyin yoldaş, Mayıs 1985'de bir katliamla güçle

beraber Silvan, Mutki, Sason, Hizan alanlarında yaşanan yoğun eylemlilik içinde grup sorumlusu olarak yer alarak, Veli YAŞAR, Ramazan KAPLAN, Ali UĞUR, Veysi BADEM yoldaşlarıyla beraber en aktif faaliyetlik içinde bulunmuştur. Uzun çatışma ve şahadet olaylarının geliştiği bu dönemde, direnç, karahillik, yoldaşlarına ve halkına bağlılığın en ilen örneğini sergileyerek çalışmaları coşku ile sürdürmüştür.

Btızın alan faaliyetlerinden sonra, Partinin, III. Kongre çalışmalarını için Merkez Komiteyi oluşturup, tasfiye pratigi son verme çalışmalarını yoğunlaştırdığı bir dönemde,

Hüseyin yoldaş Erub alanında Parti faaliyetleri içinde en aktif faaliyetlerin sorumlularından biriydi. Bu süreçte, III. Kongre çalışmalarına ulce pratiginde sergilenen eylemsel pratikle en büyük destek olan savaşımın içinde yerini aldı ve işbirlikçi M. Hesam'a yönelik bir çitlik baskını ile karakol baskınında aktif yer aldı. Ancak büyük direnci ve üstün morali sayesinde mücadeleden bir an bile gen durmadı.

1987'de Erub ve Ana Birlik faaliyetlerinde yönetim düzeyinde, 1988'de Botan Ana Birlik takım siyasi komisyonu olarak görevlerini yürüttü. 1988 Aralık Konsey toplantısında Konsey üyeliğine seçildi ve Erub faaliyetlerinin sorumluluğuna getirildi. 1989'da Erub faaliyetlerinde Ana Birliğin yürüttüğü siyasi-askeri eylemlilikte yerini alarak bu çalışmalarını Eylül ayında gerçekleştirilen Ülke İçi Parti I. Konferansı'na kadar sürdürdü. Dolayısıyla katliamları, Konferans kararlarıyla Garisan (Pervari) faaliyetlerinin sorumluluğuna getirildi. Bu dönem süresince yürütülen faaliyetlerde, toplantılarda bizzat görev alarak; gerek savışı yapının eğitiminde, gerekse halkla ilişkilere ilde oldukça etkili ve örgütleici olup halkı okumakla ve kitle gösterilerinin geliştirilmesinde ro-

lünü oynamıştır. Ayrıca başta Eruh alanı olmak üzere kısa sürelerde Garisan, Şırnak, Silopi (Cudi), Cizre alan faaliyetlerinde de önemli başarımlar yürüten Hüseyn yoldaş; en son 1990 Ocak Merkez toplantısında, Merkez Komite üyeliğine İç Merkez üyesi olarak seçilmiştir. Parti faaliyetlerinin yeni dönem hazırlıklarının yürütme için gittiği Mardin Eyaleti'nde şehit düştüğü ana kadar görevlerinin bilinciyle hareket ederek, kahramanca şehit düşmüştür.

Partimizin gelişim aşamalarının, mücadele biçimlerinin, gelişim sorunlarının bilincinde olan Hüseyn yoldaş; devrim olayının alt-üst oluşlarını, yeni ile eskinin savaşımını, sınıflar mücadelesinin acımasızlığını yaşayarak, PKK militanlığına ulaşmanın yoğun çabası içinde, sürekli yükselen, ilerleyen bir gelişim grafiği kaydetmiştir. Özellikle de Derişim kişiliğinin aşılması ve devrimci militan yapının oluştuğunda önemli adımları şahıbi olarak görevler üstlenmiş, bu görevlerinde başarıyla, başarısızlığı, ilerlemeyi, gerilemeyi yaşayıp bir bütün olarak mücadelemizin karakterine, Parti ideolojimizin hedeflerine ulaşmanın yoğun savaşımını yaşamış. Devrimci olmanın onurunu, soyluluğunu yaşamış, Parti Önderliğine, şehitlere ve halkımıza layık olmanın yüceliğini göstermiştir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin kadrosu, komutanı olarak döneme ve Parti önderliğine geçeceğine ulaşmada eski toplumdaki ve kişisel kaynaklardan yetersizlikleri; yani PKK önderliğine ulaşması, taktik önderlik rolüne ve partiye, tarihi-günceli yaşama ve Parti örganına ulaşmada tüm Parti yapısının yaşadığı gelişim sorunlarını o da yaşamış

fakat bunlardan hızla kurtulup, Partinin önderlik ve komutanlık özelliklerine ulaşmanın önemli adımlarının yaratıcısı olmasını bilmiştir.

Hüseyn yoldaş; fedakarlığı, cesareti, yoldaşlarına duyduğu sevgi ve saygısı, bir PKK komutanında bulunması gereken şırn üslubu, esprisi yeteneği ile, girdiği her ortamla kaynaşarak, coşkusuyla tanınan değerli bir yoldaş. Yine, pratik zekası, gelişim, politik ve askeri alanı kavrayış ileri bir yapısı olup, düşman taktiklerini zamanında kavrama, pratik zorluklardan sıyrılma, toparlayıcı olma ve güvenli bir hareket ile faaliyetini sağlama esnasında yürüttüğü özelliği de şahıbi. O, bir devrimci olarak, devrimci olmanın güzel örneklerine de ulaşmış, bunu tüm yaşamında sergilemiştir. PKK

militanı olmanın kendisine özgü soyluluğunu ve görkemliliğini yaşamıştır. Hüseyn yoldaş; bu değerli özellikleriyle yoldaşlarının, halkının sevilen, sayılan ve kalıplara gömülen şırn bir yoldaş olmasını bilmiştir. Partiyi, Parti Önderliğine olan bağlılığı en saygılı tarzda temsil eden, bu konuda örnek gösterilen bir yoldaş. Parti Önderliği Onun bu özelliğini şöyle dile getirmektedir: "Bana en saygılı mektuplarını yazan arkadaşları. Çok saygılıydı ve beni anıyordu." Hüseyn yoldaş, tüm ihtenliği ile dile getirdiği gibi, Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlük savaşımında Parti Önderliğine layık olmaları her zaman ön plana almış, bunu, "Biz, bu önderliğe yaşarız bir pratik içerisinde olsaydık durumumuz ve halkımızın durumu, bugünün

çok ötesinde olacaktı..." tarzında dile getiren; tarih, halka ve Parti Önderliğine en özü özetleştirmesi de vermiştir. Bundan da anlaşılacağı gibi, halkımız bugün isyanı yaşıyor, demek ki, Hüseyn yoldaşın belirttiği gibi Parti Önderliğine yaşarız bir militanlaşma, merkezileşme ve komutanlık geliştirilseydi, "bağımsız ve özgür Kürdistan" bugün insanlık ailesinin içinde yerini alacaktı. İşte Hüseyn yoldaşın özvenliği, yücelti ve devrimci kişiliği bu noktada çok net olarak kendisini göstermektedir.

Hüseyn yoldaş; sadece Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğüne değil, tüm ezilenlerin, insanların özgür ve eşit bir topluma ulaşmalarının da yüce temsilcisidir. Küçük kızına yazdığı mektubunda, kızı şahsında tüm insanlığı, güzel nesillere olan yaklaşımları, güzel öğütleri günlerin yaratıcısı olduğunu da göstermiştir. Mektubunda Hüseyn yoldaş şöyle diyor:

"Kızım Diyar, küçük de olsa bir yoldaş olmasın hazırlayın. Düşünürüm, herhalde karşılaştığımızda bizimle her biçimde tartışabilecek bilince ulaşacak. Bir anında devrimin coğucudur. Devrimci mücadele ile büyüdün, her zaman yanında arkadaşları gördün. Şahsen hiç yardımıcı olmadım, çünkü görmedim. Ama devrimcilerin içinde büyümek, bu yaşamı çocukken talmak diye kolay kolay unutulacak bir durum değil. Bu birimler kişiliğe, karaktere yansıyor. Bu yaşamın avantajlarını ilerde çok daha iyi göreceksin. Onu görüp görmeyeceğini bilmiyorum, ama ona iyi bir baba, iyi bir yoldaş olacağını da söyleyebilirim. İleride bunu daha iyi anlayacaktır."

O, sadece kızına böyle bir gele-

ceği hazırlama değil, Cizre'de, Nusaybin'de, Ankara Özel Harp Genelinerini hayrete düşüren ve telaş içine sokan; Cizre sokaklarında özgür gelecek için küçük partiküllerle zafat ısaletleri yapan, Kur çocukları için özgür yarınlı hazırlarının multulluğunu da yaş yordu. 89 sonu ve 90 başlarında halkımızın yüreğindeki isyanı yakalayan, onu örgütü bir öncülüğe kavuşturmak için, gerek örgütsel, gerek eylemsel çabalarını da mutlakla ammak gerekıyor Kendisi bugün 21 Mart'ta belki ayağa kalkın, yüzbinlere varan 7'den 70'e insanlarımızın isyanına tank olmalı, ama bu konuda taşıdığı inancı da hiçbir zaman eksilmedi. Bulunacağı yagadı, ölümlü kucaklardan de bunun büyük manevi rahatlığıyla aramızdan ayrıldı. Böylece halkını derinden yagayan halk önderlerine ihtiyaç duyduğumuz bir dönemde aramızdan ayrılması acı olsa da, örnek yaşam ve fedakar militan kişiliğiyle halkımızın gönlünde, halk tarihinde layık olduğu yer almış acıması biraz da olsa hafifletmektedir.

Onu kelimelerle ifade etmek olanaksız. Çünkü, O, mücadeleye bitütleşmiş, isyanlara ulaşmış, Kürdistan halkının tarihi, intikamı, geleceği ve özgür yarınlının kurucusu olarak; Partiyi, halkla ve zafatleriyi itadetsiz bulmuştur. Onu Hüseyn yoldaş olarak anılatmak, dar kalıplar içerisinde sınırlamak olur. O dağdaki genillerin, zindandaki direnişin, Parti kadro ve komutanlarının, halkımızın mücadeleyeyle bitütleşmiş bir yaşam, bir isyan alevi olarak ölümsüzleşmiştir.

Yaşam, şehitlerin kendisi; zafat, onların yolunda yürüyenlerindir!

□

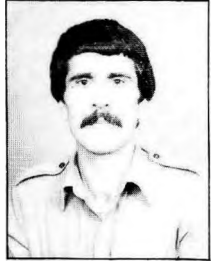
Mardin Cephesinin yiğit komutanı ABDULLAH AVCI (Salah) yoldaşı; Newroz isyan ateşini ülkemizin her köşesinde gürleştirecek selamlıyoruz!

13 Mart 1990'da bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin halk ovmakrasine doğru harmlerinin isyanlar döneminde şehit düşen Abdullah AVCI (Salah) yoldaş; yeni yaşamın yaratılmasının ölmüş komutanı olarak, direniş kaleminin burçlarına isyan bayrağını yükselterek, onbillerin isyanının kıvılcımları oldu.

"Bir insan yaşamı, bir halkın tarihi"dir" geçeceğine anlamını bulan Salah yoldaşın yaşamında, halkımızın tarihini tüm yönleriyle görmek mümkündür.

Salah yoldaş; 1956 yılında Urfa'nın Hilvan Kazanında Barçak köyünde, yoksul bir köylü ailesinin sekiizinci çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Çok yoksul bir yaşam içinde büyüyen Salah yoldaş, okula gitmenin dışında yazın mevsimlik işlerde çalışmış, en son endüstri mestek ilgisini bitirmişti. Hareketimle 1977 yılında Ceylanpınar'da ilişkili geçmiştir.

Salah yoldaş; askeri grup sorumluluğu, yerel komite sekreterliği, eğitim kamplarında grup sorumlulukları, bölge komite üyeliği, silahlı propaganda grubu komutan yardımcılığı, temsilcilik gibi önemli görevler ve sorumluluklar üstlenmiş. Ceylanpınar, Eruh, Mardin, Lübnan alanlarında Parti faaliyetlerini yürütmüştü. Salah yoldaş, ükseye ilk giriş yaban gruplar içinde yerini almış, belli bir süre Şırnak alanında öncü birim faaliyetlerinde bulunmuştur. Bu dönemin inceliği, hassasiyeti gözönünde alınıldığında O'nun nasıl bir azim ve kararlılıkla, fedakarlıkla başları edetmenin büyüklüğünü sergilediği kendili-

ğinden anlaşılacaktır.

80'ler öncesinde Siverek, Hilvan alanlarında Partimizin önderliğinde faşist kurum ve kişilere karşı; geliştirilen mücadelede atak ve fedakar; militan çabalarıyla yer almış; Urfa, Ceylanpınar, Viranşehir alanlarında birçok eylemin yönetiminde ve fiili uygulamasında önemli çabaların şahıbi olmuştur. Genelde yürütülen faşistlere desteği sadece bununla da sınırlı olmayıp, Hilvan ve Siverek mücadelesini beslemek için gerek faaliyet alanında, gerekse yurtdışına çıkarak donanım sağladısında büyük emeklerin sarfıncısıdır da.

1984 yılında Mardin alanında yönetim düzeyinde görev alarak Nusaybin-Ömerli yerellerinde kitle çabalarını, örgütlenme, askeri faaliyetleri yürütmüştü. Bu faaliyetleri 1985'e kadar devam etmiş, ükseye merkez tarafından Mardin Eyaleti komite üyeliğine seçilerek askeri sorumluluğunda görevlendirilmişti. Faaliyetlerinde aktif bir şekilde yerini alan Salah yoldaş, bu dönemde

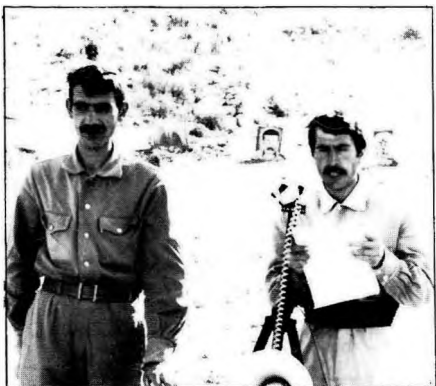
1985 Mart'ında Partimizin öncülüğünde kurulan ve kitleler etrafında toplanan ERNKN'nin ilanı, büyük coşku ve eylemleli karşılamış. Halkla kaynaşmasını bilen halk önderinin birçok özelliğini taşıyan Salah yoldaş Ömerli, Nusaybin, Midyat, Derik, Kızıltepe alanlarında komutan düzeyinde önemli görevler yürütmüştü. Girdiği birçok eylemde büyük kahramanlık ve cesaret örneklerini sergileyen Salah yoldaş, 1986 yılı başında Partinin çağrısı üzerine III. Kongre faaliyetlerine katılmıştı. III. Kongre sürecinde, Kongre'nin ruhuna layıkla doğrultusunda önemli dönüşümleri ve Partinin proleter çizgisine ulaşma çabalarını yoğun olarak yaşamıştı.

1988 başlarında, Mardin alanında yaşanan olumsuz pratiği durdurmak, doğru Parti hatlarını olumamak için görev alarak ükseye dönüş yapmıştı. Alan faaliyetlerinde önemli düzeltme ve onarma çalışmalarını yürütmüş, tasfiyeciliği, bozguna pratiklerle mücadele etmiştir.

1989 Ükleye İç Parti Konferansında Merkez Komite üyeliğine seçilmişti. Zorlu süreçleri yaşayan Salah yoldaş eksikliklere rağmen şahadetine kadar Partiyi ve halka bağlılığını en ileri fedakarlık ve cesareti sergilemekten bir an bile geri kalmamıştı. Mehmet Emel ARSLAN, Ahmet GÜDEN gibi şehit yoldaşlarla ortak bir çayına yürüten Salah yoldaş, Mardin Eyaleti'nde önemli gelişmeleri yönlü açmıştır. Mücadelelerin gelişim sorunlarını her militan gibi, Salah yoldaş da yaşamıştır. Ancak şu da bir gerçek ki, bugünlere ulaşmasında Salah ve diğer yoldaşların emekleri, fedakarlı-

"Eğer insan büyük bir amaç uğruna tüm yaşamını sonuna kadar adarsa ve bu yolda şahadete ulaşırsa, buna ölüm denmez. Bu yaşamdır, yaşamın ta kendisidir. Bu yolda düşen şehitler ölümsüzdür. Bu gerçektir ve doğrudur..."

A. ÖCALAN

Ahmet GUDEN ve Abdullah AVCI

karlıklar, cesaretle önemli rol oynamıştı. Yeri, halkımızın yürüten ulaşmasında şahadeterinin yo ağı üyancılıkla, bu yoldaşların emeklerini pay büyüktü.

Şahadetiyle onbillerin isyanına da beraberinde getiren Salah yoldaşın ölmüşlüğüne kavıyan Mardin halkı ve genelde Newroz şehitlerine

şahit çıkan Kürdistan halkı; ulusal kurtuluş uğruna dökülen şehit kanlarını boşa gitmemiş, görmemiş isyan yükselişinde "Kahrolun sömürgeciler zulum!" "Yaşasın Kürdistan!" "Yaşasın bağımsızlık ve özgürlük!" "Şehitlerimiz ölümsüzdür" şgarınları haykırarak yagayan, direnen Kürdistan'ı ve dörülme yolumuz

olan onurlu yaşamı tüm dünyaya da ilan etmiştir.

Şanlı Nusaybin-Cizre isyanının ilk kivilcimlerinin Mardin'de yakılması, şehitler halkına Abdullah AVCI yoldağın da eklemlenmesi, Mardin topraklarının kutsallığını arttırmış, halkımızın ve şehitlerin yoldaşlarının sorumluluklarını daha da ağırlaştırmıştır.

Çünkü, Nusaybin-Cizre isyanları, Partimizin bölgedeki yılları alan mücadelesini ve bunun uğrunda doküğü şehit kanlarıyla sulanan toprakların ve uğruna savaşılan yüce değerlerin sonuçlarını da ortaya çıkarmıştır. Bu anlamda Newroz şehitleri ile Mardin Eyaleti'nde uzun yıllar komutanlık yapan Salah yoldaşın şahadetlerini yaklaşımları ve onlara layık olmanın görevlerini bir kez daha bilince çkarmanın beraberinde getirmiştir.

Şon isyanlarda görüldüğü gibi, Cizreli bugün yeni gelişmelere ve yeni patlamalara aday bir ülkedir. İsyancılar, mücadelemizin boyutunu ve dönemin yakınlığını-tarihtiliğini de açık ve net ortaya koymuştur.

Newroz şehitlerinin şahadetleri temelinde ortaya çıkan isyanlar; bütün PKK'lıları ve halkımızın, içine girdiğimiz 90 hanelisiz anlamı yalamaması ve önümüzdeki yıllara "bağımsız ve özgür Kürdistan"ı sigırmayı; zafelerle gerçekleştirmeyi, buna layık yaşamın hakkını vermesi şart kılınmıştır.

Şehitlerin, Partili militanlardan, geriltilen ve halkımızdan istediği yaşam: "Erken düşmeyeceksiniz,

çok gelişerek gümbegün düşmanı vuracak, ondan alanları kurtaracak, mücadelemizi zafere taçlandıracaksınız" doğrultusundaki halk ayaklanmalarının yükseltmesidir.

Bundan hareketle, Newroz şehitlerimiz ve Salah yoldaşın şahadetleri; bundan böyle daha da çok halktan ve daha gelişmiş PKK'den, tüm bunları yaratıcısı Parti Önderliği ve şehitlerimizden alacağımız güçle, esasta kendi rolümüzü ayak olmayı bilecek, kazanmak için tüm gücümüzü duyurmalı, dikkatli ve kararlı ihtilali militanlığı sergileyeceğiz. Onbinlerin görkemli isyanlarıyla, özgürlük naralarıyla zafere biz kazanacağız.

"PKK'de eskiden daha fazla şehitlere yoldaşlık yapacağız. Halk ayaklanmalarıyla şehitlerin yaşamını sürdüreceğiz. PKK şehitleri ölmüşdür. Doğru yaşam şehitlerin kendileridir. O yaşamın uğruna sonuna dek savaşacak ve onların uğruna savaşmışız bağımsız ve özgür Kürdistan'ın mutlaka ama mutlaka yaratacağız."

-Yaşamın halkımızın isyan ruhu! -Newroz şehitlerimizin gürleştirdiği isyan, birlik ve mücadele ateşini, Kürdistan'ın her köşesinde tutuşturmalı ve gürleştirelim!

-Yaşamın şehitlerin onuru ve şerefi PKK!

-Yaşamın özgürlük ve bağımsızlık!

ABDULKERİM TEMEL (Zinar) yoldaş; isyana kalkan halkın sıcak bağrında vatan topraklarıyla kucaklaştı

Nusaybin, baharın sade bir şafak vaktinde yine top ve silah sesleriyle sarılsıyordu. 13 Mart 1990 günü silah sesleriyle uyanan halk, geriltilen emredici çağrısını yüreğinde duyarak kalkıyordu. Her gün olduğundan farklı bir kıkıltı bu, Sömürgeci ordu birlikleriyle çatışmaya giren ARKK birliği, halkı isyana çağırıyor gibi çatıyordu. Yaşanan bir muharebeydi. Bağokun bir devamı ve yeni bir halkasıydı. Aynı zamanda özgürlük savaşçılarının birbiriyle olan bağliik yemininin pratikte bir kez daha ispatıydı. Yeni bir dönemin başlangıcında gün boyu süren muharebe çok anlamlı ve bağrında yeni gelişmeler taşıyordu. Düşman, bunun verdiği ürküntüyle sarılsı. Her şeyden önce katlettiği halkın öz evlatlarıydı. Halkın buna sessiz kalmayacağını iyi biliyordu.

Evet halk her zaman olduğu gibi, bu kez de evlatlarını, bağrında yetiştiren önderlerini yalnız bırakmayacak ve çağrılarına cevap verecekti. Yıllardır kanayan yara deşilecekti. Artık hiçbir şey halkı susturamayacak ve verdiği karardan döndürmeyecekti. Yıllardır içten içe patlamaya hazır bir bomba gibi süregelen sessizlik nihayet patlayacaktı.

Nusaybin halkı, 1990 halk ayaklanmasının şehitlerini bağrına bastı. Şahadetlerini zilgillatla karşıladı. Bağımsızlığın ve yeniden doğuşun simgesi olan Newroz'u karşılar gibi Bağımsızlığa olan susamışlığı yürüdü düşmanın üzerine. Evlatlarını kendi elleriyle kutsal vatan topraklarına teslim etti! Özgürlük savaşçıların benlerinden, düşmanın kırık ellerine bırakmadın. Evlatlarını toprağa verirken gururu ve onuru dorukta yayagarak kenetlendi. Yediden yetmiş herkes aynı sloganları haykırarak, düşmanın ölümüne karşı varlığı artık hiçbir tarzda kabul etmeyeceğini isyana kalkışıyla ileti. Halkın kendi elleriyle taşıyarak vatan topraklarına teslim ettiği şe-

hahlerinden biri de **Abdülkerim TEMEL (Zinar)** yoldaş. Şahadeliyle halkta layık bir evlat olduğuna göre, Zinar yoldaş, isyana çağrı olduğu olmasın bile! Yurtsever bir aileye mensup olan Zinar yoldaş 1949 yılında Nusaybin'de doğmuştur. Halkın daha çok sınırlı faaliyetleri yaparken Zinar yoldaşın bir otanda birçok gerçekliyi taşıyarak, O da yaşamını sürdürmenin bir aracı olan ticaretle uğraşmıştır. Süreci içinde daha resmi bir biçimde sürdürerek Ortadoğu ülkelerine açılan yaşam kavgasına bu tarzda katılır.

Yaşamın çok yönlü uğraşısı içinde, halkın hep içinde saklı tuttuğu

Anamız toprak yumdu gözlerini acıyla bir an açtı kapısını göğüs kafesinin ta içinde kucakladı evladını ve yüreğine sakladı feryadını

Diyor ki o: görmemeli düşman göz yaşlarını ağlamak! sular yüzeyde akmaz her zaman

Cudi gibi Gabar gibi Zağros gibi yüceltilere çevir yüzünü girerken bahara kırmızı mendil bağla başına sarı güneşle benim yeşilim arasında

Diyor ki anamız toprak: adını bilmeyeceksin onun için söylenirken türküler yumruk yap ellerini yoğun, yoğun, yoğun... yüreğinin ateşinde pişir avuçlarındaki yüreğini

mezar taşı da dikmeyeceksin abidelerin yakıştığı yere gözlerini ellerine al ve gözlerinin emrine ver ellerini bas, bas, bas... yarışsın gözlerinin kıvılcımlıyla namlılar...

Diyor ki anamız toprak: yağarken ince ince yağmur yikanır yalçın dağlar

1990 Bahar Şehitleri için!

TOPRAK ANA DİYOR Kİ

duyduğum doğum sancısıdır bak tohum ha çatladı

ha çatlayacak

ha gülmün ha ha yıldımdı kavga gündür şimdi yüreğin çokkun yüreğin kabarmış bağrum gibidir su yatağında akar yıldımdı tohum toprakta fütülenir aşk yürekte çiçeklenir sen, göğümde açan özgürlük çiçeğisin yıldımdı.

Diyor ki anamız toprak: oğullarım

kızlarım var künyeleri bir kızımsız Doğum yeri: KÜRDİSTAN Doğum Tarihi: 1984

Adı: GERİLLA -ve kesintikle yazılmaz ölüm tarihi gerilantın- özel adını bilmeyeceksin

mezar taşı da dikmeyeceksin yumruk yap ellerini al avuçlarına yüreğini feryadını

ve gözlerini yoğun, yoğun, yoğun... bas tetiğe yarışsın namlılar bağrımın ateşiyile.

9 NİSAN 1990

safiarında faal olarak çalışmaya başlar. Aile çevresini Partinin hizmetine açarak, Partiyi yararlandırır. Uzun yıllar Kürdistan halkının umut ve inancını sömüren ilkel milliyetçiliğin kurtuluş ad altında geliştirdiği sahte yurtseverlik duygularının anlamsızlığını kavradığı anda halka açarak, propaganda-ajitasyon faaliyetlerini sürdürür.

Derin yurtseverlik duygularını, PKK'nın bilinci, hareketle geçiren yurtseverliği bütünleştirmenin cabası içine girer. Yedi çocuk babasıdır ve aile sorunları vardır. Ancak aile sorunları ve dar çıkarlar, O'nu davadan alıkoymaz. Her şeyi devrim çarlarındaki tabi kılar. Parti hareketinin 80 sonrası yurtdışında başlatıldığı büyük hak-hakirake O da Nusaybin'den büyük davaya katılır. Parti kadrolarının yurtdışına çıkışını sağlamada büyük çabalar sarfeder. Bir grup yoldaşıyla birlikte bu görevi başarıyla yerine getirecek Partinin kararı üzerine O da akademi sahalarına gider. Bollü bir askeri ve siyasi eğitim görürken sonra Ortadoğu'daki kitle faaliyetleri içindeki yerini alır. 84'ün sonlarına doğru ülkeye yönelir.

Botan'daki birimler içinde örgütlenme ve propaganda faaliyetlerine katılır. 15 Ağustos Altırmın kitleleri üzerinde etkili olanıdır. Bunun yanı sıra ilkel milliyetçiliğin halk üzerinde savaş ağıllığına da yakinen tanık olur. Parti ve halk gerçekliğini bu yıllarda daha iyi kavrar. İlkel milliyetçiliğin dar aile ve aşiret çıkarlarını koruyan konumunu ve yer aldığı devlete vatanı sarmakten ken durmadığını gördüğü zaman ihanete olan öfkesi daha da kabartır. İlkel milliyetçiliğin kompleksi anlayış ve bağımsızlık çığrısına karşı takındığı yarı, pratikte yayagarak bilince çikardığı bir gerçek olur.

Bağımsızlığa ve özgürlüğe susamış halkın taleplerinden hareketle partiyile bütünleşme, onun çizgi devrimciliğini tutturma yönündeki çabası ve bilinci içinde daha çok çalır. 1989 yılının sonlarına kadar Doğu Kürdistan Kürt kitleleri içindeki faaliyetlerinde halkın bağımsızlık çığrısını olan eğilimini daha derinden işler. Partinin kararı üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. 1990 Halk Ayaklanması Eğitim Devresinde bir öğrenci ve bir eğitici olarak yeni dönemin görevlerine hazırlanır. Ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından yaşanan yeni bir tarihi süreçte hazırlanırken, halkın isyan sesini duyarak hareket eder. Doğup büyüdüğü, Partiyile ilk ilişkisi geçtiği Nusaybin'e, çok sevdiği ve bağlı olduğu halkına kavuşacağını inanmış ve coşkusuyla, Mardin Eyaleti Planlaması'na ilişkin yürütülen faaliyetlere katılır. Çok yönlü hazırlıkları temelinde bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye yönelir.

Öz gücüne bağlı olan Zinar yoldaş, vatan sevgisiyle dolu, yitir bir halk evladıydı. Düşmanın çizdiği sınırları tanımayarak, ölkesinin bağımsızlığı ve bütünlüğü için yürüttüğü faaliyetlerde halkın büyük sevgi ve saygısını kazanan bir yoldaş. Yetiştirdiği ortada kazandığı yurtseverlik duygularını, proletaryanın yurtseverlik duygularıyla birleştiren ve bu temelde değerli hizmetlerde bulunan Zinar yoldaş, halkın içinde saklı duran, ama yeri ve zamanı gelince patlamaya hazır isyanı en çok taşıyandı. Her zaman halkın duygu ve düşüncelerine değer veren, onları dinleyerek sorunları ortak olmasını bilen, onları zafere hazırlayan doğru düşünceleri taşıdı. İnançlı ve sonuna kadar bağlı kaldığı zafer çizgisinin savunucusu

oldurdu. Vatan sevgisini her şeyin üstünde tutarak, halka layık bir evlat olduğunun bilinciyle hareket ederdı. Halka derin bir sevgi ve saygıyla bağlıydı. Halkın öz gücüne inanır ve güveniridi. Mardin Eyaletine yönlenirken bu duygu ve düşüncesi daha belirgindi. Her hal ve hareketinde bunu yansıtır ve dile getirirdi. "Bu kez halkı isyana kaldıracığız" derken gözleri umutla dopdoluydu. Yanılmadı. Halk isyana kalktı. 12 yoldaşıyla birlikte, birlerce kişilik sömürgeci ordu birliklerine karşı savasçılar halkı yanıbaşında gördü. Günboyu süren çatışmada halk ordusunun isyana kalkmış halini gözlemlerinin önünde canlandırdı, gür sesini duyarak nermiyi namıyla sürdü ve çatıştı. Halk, O'na hep içinde taşıdığı güce ve inanca cevap veren bir tarzda sahip çıktı. Kararlı ve cesaretlı acımlarla düşmanın üzerine yürüdü. Düşmanın barbarlığını ve ölümizdeki varlığını anlamıslığı yüzüne haykırarak, katlettiği evlatların kanını yerde bırakmayacağına hesabını sordu. Zinar yoldaş, uğruna şehit düştüğü vatan topraklarına teslim ederken, hesap soracağının yeminini içti.

90 yılının halk ayaklanması kivilimciyi yakan şehitler halkasına

katılan Zinar yoldaş, isyanın bir kivilimci olarak halkın sıcak bağrında vatan topraklarına kucaklaştı. Direngen, sabırlı özellikleriyle mücadelemizin en anlamlı tarihi sürecini

böyle yakaladı, şahadetiyle karşılmasını bildi. Halkın kalbine gömüldü. Halkın isyan geleneğini Newroz'da yeniden yeşerten Zinar yoldaş, kanını yoldaşlarının kanıyla bir-

leştirerek buna layık oldu. Devrimci yaşamı boyunca her şeyini yoldaşlarıyla paylaşan ve yoldaşlığın yüceltine ulaşmak isteyen bir yoldaştı. O, PKK militan kişiliğinin şahsında dile gelen özellikleri kendisinde somutlaştırmak isteyen bir yaklaşımla sahibiydi. Yoldaşlarına karşı alçakgönüllü ve sevgiyle doluydu. İster kendisinden, ister çevresinden kaynaklınsın hata ve yetmezlikleri kabul etmezdi. Bunu gidermenin çabası içinde olurdu. Ancak bu temelde halka ve Partiyeye layık oluncasının bilinciyle yetmezliklere karşı savasçıldı. Ve yoldaşlarının saygı ve güvenini kazanırdı. Kürdistan halkının gazaşların uzak ve doğal birçok özelliğinin de üzerinde taşırdı. Halkın bir parçası olarak gördüğü ailesini sever ve onları Partiyeye kattığı oranda kendisini rahat hissederdı. Uzun yıllar uzak yaşadığı ailesine mektup yazarak, Parti safalarında olan kızına nazlı hitap ettiğii sorulduğunda, şu cevabı verirdi: "O artık benim kızım değil, yoldaşımdır." Yoldaşlığın her şeyden önce geldiğini, yüce bir değer olduğunu böyle dile getirirdi. Büyük Parti ailesine kendisini katan Zinar yoldaş, düşmanın ve her türlü gericiyi doğa aile gıkarlarını dayatır ve bunu ön plana çıkararak kişiyi

kutsal davadan koparma anlayış ve yaklaşımına karşı öfke duyardı. Partinin devrimci ölçüsünü esas alarak, "Tüm alem gibi, ben de PKK ailesinin bir ferdim" derdi ve ona layık olmaya çalışırdı. Yaşam ve ilişkilerinde her yoldaşına karşı dile getirdiği gerçeklik buydu. Partinin, her militanından istediği ölçülerle ulaşmaya çalışırdı ve çabası içinde olan Zinar yoldaş birçok özelliği ve doğru yaklaşımıyla Partiyeye layık olmaya çalıştı. Şahadetiyle buna ulaştı.

90 Newroz'un, halkı isyana çağırarak karşılayan Savur Direniş şehitleri çok anlamlı ve tarihi bir süreç başlatıcı ve itici gücü oldular. Onlar zafere yaklaştığımız yıllarda ilk kivilimci tutusturdular. Bu kivilimci ölümümüzün dört bir yanna taşırma ve ateşi gürleştirme görevimiydi vardır. Halkı daha örgütlü ve savasçan bir konuma getirencek görevleri karşılamak, düşmanı halkın isyana kaiken gür sesi içinde boğmakla halk ayaklanmasını yaratan şehitlerimize karşı görevlerimizi yerine getirebiliriz. Bu temelde zafere kazanmanın bilinc ve çabası içinde görevlerimize sarılacağız. Halkın öz gücüne bağlı kalarak, önmümüzdeki Newrozlarda zafere yakalayacağız.

□

Direnış ve şehitler kalesinin ölümsüz komutanı KAMURAN DÜNDAR (Zana) yoldaş; özgürlük ateşini gürleştiren tek destanlaştı

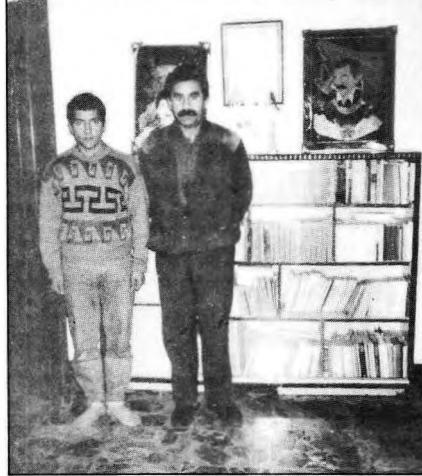
Halklar, kendilerini en acımasız baskı ve zulüm altında tutarak insanlıkdışı uygulamalarıyla onuru ve şerefi baskı altına alan, bunu da soyula değerleri çönmeme temelinde hayata geçiren sömürgeçliğe karşı, içten içe kaynayan fakat patlamayı gerekleştiremeyen, bunun öncülerini, kivilimciyi bekleyen, buna güç getirdiklerinde de bir volkan gibi patlayan özellikleriyle tarihe, insanlığın gelişimine yön vermişlerdir. Halklar böyleli anlarda üretken, atak, yaşama alabilirdiğine bağlı ve kahramanıdır. Birleştirdikleri güçleriyle kuvvetli, dünyanın en egemen gücünün bile baş edemeyeceği kadar olağanüstü ve muazzamdırlar. Bununla akan bir sel, mutlaka denizlere kavuşmaya çalışan coşkun ırmaklardır. Böyleli gelişmelerin yayıldığı süreçler, daha büyük ve belirleyici tarihi süreçlerin öngünü ve geleceğın nasıl gelişme kaydedeceğinin de ispatıdır.

Yine bu süreçler, halkların tarihinin çizilmesinde ve belirlenmesinde belirleyici özelliğe sahiptir. Yok oluşturan var olma, tükenmişlikten yeniden dirilme, yaşamı ölümlerde yaratma dönmeleridir. Bu dönmelerde de, gelişmelerin yönünü ileriye çeviren önderler, atak tutuşturan devrim kivilimcileri vardır.

Evet, böyleli bir kivilimci olan Newroz şehitleri; devrim şehitlerinin kanlarıyla süzlenen ve direniş kalesi olarak şehitleri direnen Mardin'de isyan ateşini tutuşturmuş, tarihini pratik döngüsünün önemli karkları olarak şahadete ulaşmışlardır.

Şikestün-la bağlayan ve Bloka, Gap, Bagok, Derik direnişleriyle devam eden bu direnişler dışarıdan kahramanlı halkasına bu kez Savur direnişinin görkemliliği eklenmiş, tüm şehitlerinin tek arzusunu olan isyan, Savur Newroz şehitleriyle, halkımızın görkemli ayaklanmasına ulaştırmıştı.

Şehit kanı dökülmeyen bir karış toprağı kalmayan Mardin Eyaleti, zağrından Kamuran DÜNDAR (Zana) gibi kahraman ve yitit evlatları çıkararak, Onu ölümsüzleştirdiği isyana armağan etmiş. Onun isyanına ise insanlarımız Nusaybin'de bağlatıkları ayaklanmayı Cizre'den ta

Derşim'e kadar yükseltmişlerdir. Vatanı, halkı, şehitleri, Partisi ve yoldaşların isyanı savasın bir devrimcinin, Kürdistan evladının bundan daha güzel bir yaşamının, onurluluğunun ödabilesi mümkün müdür? İşte Zana yoldaş, bu yüce onurun ve şerefli huzuruyla savasmış, özgürlük sloganlarını haykırması ve ölümsüzlüğü kucaklamıştır.

Zana yoldaş; 1970 yılında Mardin'in Nusaybin ilçesinde doğmuş olup, ekonomik durumu iyi olan yurtaşever bir ailenin çocuğudur. Okul okuduğu yıllarda sömürgeci baskılarından kendisi de payını almış, hak-sızlıkların önünde arkadaşları için kendisini her zaman önde tutan bir kaiken olmuş, cesaretiyle her zaman öncülük eden bir yapı sergilemiştir. Saygılı, olgun bir kişilik özelliği olup, Türkömlüğüne olan kını ve nefretini, yüksek halk sevgisiyle bütünleştiren, bunu düşmana karşı savagına azmi ve kararlılığına dönüştüren bir yoldaşıdır.

1988 yılında, Akagöl köyünde Partili militanlarla karşılaştıktan sonra

derce etkilennmiş ve bu etki Onu ulusal kurtuluş safalarında yerini almaya yöneltmiştir. Daha sonra M. Sait YIGİT (Batal) yoldaş vasıtasıyla mücadeleye katılmış, ülke pratiğinde oldukça canlı, atılgan bir yapı sergilemiştir. Savagmadaki duyarlılığı, kuralara gösterdiği uyum ve dikkatli ile ve gelişmeye çok yakın olan yapıyla sürekli ileri adımlar atan Zana yoldaş, 1988 yılının Eylül ayında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne eğitimci olarak girmiştir.

Akademi yaşamında olumlu özellikleriyle, sürekli gelişen yapıyla örnek olmuş. PKK militan kişiliğine ulaşmada harcadığı çabalarıyla, dönüştürmeyle sürekli ilerleyen bir gelişim grafiğinin sahibi olmuştur. "Halk Ayaklanması Doğru" eğitim devresinde Akademi yönetiminde görevlendirilmiş, daha fazla ilerlemesi, görevlerine layık konuma özelliklerine kavuşması için sürekli öni açılmıştır.

Zana yoldaş; Parti disiplinini karyayan, gelişen devrim sorunları

konusunda giderek yetkinleşen ve öğrendiklerini tam bir Parti disipliniyle çevresine öğreten, alçakgönüllü, olgun, carlı, coşuklu ve her zaman arkadaşlarına saygı ve sevgisini yansıtan değerli bir yoldaştı. Cesareti üstün fedakarlık olgusıyla bütünleştirmişti. Akademi'de askeri eğitim esnasında kazayla arkadaş topluluğunun içine düşen el bombasının üzerine atlamış; atıldığı, cesareti ve fedakarlığı ile tüm yoldaşlarının kalplerinde yer etmiştir.

Akademi'de gördüğü eğitim devresi süresi boyunca kendisini çok geliştiren Zana yoldaş; dönem ve ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihi görevlerini yerine getirmek üzere ülkeye sorumluluklarla dönüş yapmış, bu dönüşüne ise tarihi bir anlam kazandırmıştır.

90 yılı hamesinin komutanlarından olan Zana yoldaş, kutsal vatan topraklarında, özgürlük koka dağılarımızda doyayaıya bir savasımı yaşamadan, tarihi görevlere ve önemli bir geleceğe hazır olduğu bir anda ölümsüzleşmiştir.

Newroz şehitlerimizin ve Zana yoldaşın yükselttiği direniş Kürt halkının bağrında güli kalan direniş nüvelerinin dışı vurulması da beraberinde getirmiştir. Bu birikimi atesleyen, buna kivilimci olan ulusal kurtuluş mücadelemizi ve onun önderi PKK, Nusaybin-Cizre Halk Ayaklanmalarının yaratıcısı, komutanı ve geleceğın teminatı olarak şehitlere nazlı sahip çıkılması gerektiğinin de ispatıdır.

Partimizin önderliğinde; yurtaşever Nusaybin ve Cizre halkı da şehit yoldaşların anısına layık olduğuna göstermiş, tarihinde önemli bir başlangıç olacak olan isyanlarıyla cevap vermiştir. Yoldaşlarımızın şahadeti ardından gerçekleştirilen bu kitese isyan ve onun şehitleri, özgürlük için aktılması gereken kanın en temiz örnekleri olmuşlardır. Bu da, halkımız daha cesur bir yürüyüşe, Partimiz daha cesur bir savagına önderlik etmeye götürmüştür.

Zana yoldaşın şahadetiyle, bundan böyle yürümeye gereken yol ve sonuna kadar ne pahasına olursa olsun gerçekleştirilmesi gereken

onurlu ve şerefli yaşamı, namuslu olmanın, yurtaşeverliğin görevlerinin bütün görevlerin başında geldiğini göstermiştir. Onlar, gerçek yaşamın yolunu temiz kanlarıyla salmış ve tüm halkımıza, yurtaşever ailelerimize, direnişçilerimize ulaşılması gereken hedef bir kez daha göstererek, kızıl bayraklarını hepimizde derlemiştir. Onların ardından söyle-nemek tek söz; şehitlerimizin önderlerimiz olduğu ve onların

otrafında kenetlenip görevlerimizi layıkıyla yerine getirecek "bağımız ve özgür Kürdistan" mutlaka ama mutlaka yaratacağıdır. Bugün Kürdistan'da onur, şeref, namus, sevgi ve saygı ancak bu temelde temsil edilebilir ki, bunları yerine getirmek şehitlerimizin emridir!

-Yaşamayı yaşamışımız, anıları yolumuza aydınlatan isyan meşalelerimiz!

-Yaşayan Newroz ruhunu yaşatan Savur Direnişçilerimiz!

-Yaşayan şehitlerin onurlu Partisi PKK!

-Yaşayan Nusaybin-Cizre ve tüm Kürdistan halkının şanlı isyan kalığı!

Özlü bir yurtsever ve değerli halk savaşçısı DİYAN OSO (İbrahim) yoldaş; isyanımızda yaşayacak

Diyan OSO (İbrahim) yoldaş 1955 yılında, geçimlerini bazen kendi arazilerinde yapılarak, bazen de sınır ticareti yaparak sağlanan dokuz kişilik bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Öğrenimine kendi köyünde başlayarak, ilkokul 5. sınıfa kadar okudu. Okuduğu yıllarda babasını kaybedince, dedesinin kalma zeytin tarlasında ağabeylerine yardım etmiş ve hem de okula gitti. Daha bu yaşlarda maddi zorluklarla karşılaştı. O zamanlar bile sömürgeci eğitimden nefret etmiş ve "keşke bizim de devletimiz olsaydı da, Kürt okulumu gitsaydım" diye düşünen **İbrahim** yoldaş; böyle olduğunu bir proleter için ilkokul beşinci sınıftan ayrılmıştı.

Okul hayatını sonuçlandırdıktan sonra, yine mal varlıkların olan zeytin tarlasında ağabeylerine yardım ederek alle geçiminde katkıda bulunmaya başlayan **İbrahim** yoldaş; atılın, her işe eli yetkin, haksızlığa her zaman karşı çıkan ve doğrudan savunan bir proleterdi. Partile ilişkileri geçtikten sonra, devrimci yaşamda bu kişilik özelliklerini daha da güçlendirdi.

İbrahim yoldaş, 19-20 yaşlarına geldiğinde bölgede en etkili güç olan Partinin yanısıra, küçük-burjuva sosyal ayrımları ve ilkel milliyetçiliğin de olduğunu gördü. Partimiz ile kurdugu ilişkiler sonucu gerçek kurtuluşun hangi yolda olduğunu kavradı.

İbrahim yoldaş, 19 yaşında düşmanla ilişkisi olan amcasının kızı ile aile zorlu sonucu evliliği ve o yıllarda Parti ile ilişkilerini sempattan düzeyde sürdürdü. Önündeki engelleri çabalarına rağmen, bu yolda yürümeye ve halkına yardım etmeye söz verdiği için, kararından vazgeçmedi.

İbrahim yoldaş, daha sonra aile ilişkisini keserek evden ayrılarak Lübnan'ın Barlîyas yakınlarındaki ve burada yaşamını sürdürdü. Proleter ruha sahip olan **İbrahim** yoldaş, Partimizin 1984'te gerçekleştirdiği büyük Ağustos Altlımından etkilenerek yeniden ilişkiye geçti. Daha sonra da görev talep eden **İbrahim** yoldaş, bir süre sonra askerî-siyasi eğitimlere katıldı. **İbrahim** yoldaş, proleter kişiliğini, gördüğü eğitimler

sonucu daha da geliştirdi. Kendisine verilen görevleri inanca, fedakarca ve azimle yerine getirdi. Atıklığı, soğukkanlılığı ve Partinin ihtilali ruhuna yakınlığıyla arkadaş yapısı içerisinde sevilen-sayılan bir yoldaş oldu.

İbrahim yoldaş çeşitli dönemlerde kitle faaliyetlerinde de bulundu. Kitlelerle kaynaşma ve onların eğitimlerine içten katılımıyla, üstünlüğü görevlere layık olmaya çalıştı.

90 hamesinin, tüm militanlardan, yurtseverlerden beklendiği görevleri yerine getirmek için ülke mücadelesine

sine yönelen **İbrahim** yoldaş, 13 Mart 1990 günü Savur'da şehadete ulaştı. Halkımızın ayaklanmalarında yaşayan Newroz şehitlerinden biri olarak, Kürdistanlı her yurtseverin ulaşmak istediği kutsal yaşamı yaratmak için ölümsüzleşti.

O'nun anısı, ölümlü proleterler tarafından, halkımızın isyanlarında yeniden yaratılıyor ve yaşıyor.

Halk ayaklanmamızın öncü neferi ZEKİ DOĞAN (İsa) yoldaş; mücadelemizde yaşıyor

Ulusal kurtuluş mücadelemizin önemli bir aşamaya geldiği bu dönemde "Halk Ayaklanmasına Doğru" şiarının öncülleri olan 13 yoldaşımız, Mardin'in Savur İlçesinin Sürücü mıntıkasında 13 Mart 1990 günü, sömürgeci-faşist Türk kuvvetleriyle girdikleri çatışmada kahramanca direnerek şehit düştüler. Şahadetiyle 21 Mart Newroz'unun isyan ruhunun komutanları olan bu yoldaşlarımız, dönemin şehitleri, halkımızın kahramanları olarak destanlaşmışlardır.

Yoldaşlarıyla omuz omuza yığılınca direnen 13 özgürlük savaşçımızdan biri olan **Zeki** yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Mardin'in Nusaybin İlçesine bağlı Bahçebaşı köyünde 1965 yılında dünyaya geldi. İlkokulu Bawerne (Bahçebaşı) köyünde bitiren **Zeki** yoldaş bölgenin geri toplumsal yapısı içerisinde yer alması bu yörene yoksulluğunu üzerinde taşımıştır.

Mardin ve çevresi; sömürgeci-feodall baskının, geriliğin ağır yaşandığı bir alan konumundadır. Sömürgecilik, baskı ve sömürsüz sistemi bir şekilde burada kurulmuşlardır. Sömürgeci cendere altındaki Kürt köylüsünün çekilmez yaşamı **Zeki** yoldaşın ailesinin üzerinde de etkisini göstermiştir.

Zeki yoldaş, tüm yoksul Kürdistan halkı gibi, yaşamı denilen dülm cenderesinin çarkları içinde yaşamı kavgasına atılmış, ailenin geçim sorumluluğunu üstlenmiştir.

Partimizin öncülüğünde bağımsızlık ideolojisinin Kürdistan'a taşınması Mardin bölgesinde kitleler üzerinde denn bir etki yaratmış ve bu, kısa sürede biliciliğe ve örgütülüğe dönüşmüştür. Mardin halkı, bu dönemde feodal yapıya ve ilkel-milliyetçiliğe karşı mücadeleye yer alarak birçok şehit vermiştir. 12 Eylül 1980'de Partimizin gen çekilme içinde olduğu bir ortamda terör estiren faşist cunta, Mardin halkı üzerinde de büyük tahribat yaratmıştır. Onlarca cinayet ve binlere varan tutuklamalarla vahşetini doruğa çıkarmıştır. **Zeki** yoldaş, böyle bir ortamda mücadelemize sempati duymuştur. Çevresinin yurtsever olması, kendisinde yurtsevgisi, vatana bağlılık aşkının gelişmesine rağmen, yoksulluktan dolayı mücadele ile ilişkisini yurtsever düzeyde tutmuştur.

15 Ağustos Altlımımızın yankıları, kısa dönemde Mardin Cephesine de sığmamış ve Partimiz öncülüğünde Kürdistan halkının yeniden örgütlenmesine ve de sömürgeciğe karşı ayda kalkmasına yol açmıştır. Ülkeye ve Parti mücadelesine bağlılık, **Zeki** yoldaş; Parti ile ilişki kurmaya yöneltmiş; yoğun ilişki arayış sonucunda 1988 yılında, yıllardır özlemini çektiği ilişkiye sağlamıştır. Bunun sonucu olarak, Mardin'e giderek kısa sürede de olası milis düzeyinde faaliyetlere katılmıştır. Görevlerini cesaretle, fedakarca, azimle ve bilmaz tükenmez coşkuyla yerine getirmiştir. Partiyi iktidarı raporuyla silahlı mücadelede yer almak istediği dile getirmiş; bu isteğinin kabul edilmesiyle de ARGK'nın yılmaz, cesur ve kararlı bir savaşçısı olmuştur.

Zeki yoldaş, vatan şehitleri yanında düşmana karşı tüm kin ve öfkasını sergilemiş, bu gerçekliğini içinde yer aldığı çatışmalarda kahramanca göstermiştir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizde önemli bir yere sahip olan Mardin; sömürgeciğe karşı önemli direnç mevzilerinden olduğunu, halk ayaklanmalarının en güçlü zeminini teşkil ettiğini, bir kez daha 13 Mart'ta 13 yoldaşımızın şehit düşmesi ardından

İsa, Şervan ve Haşim

geliştirdiği serhildan'la gösterdi.

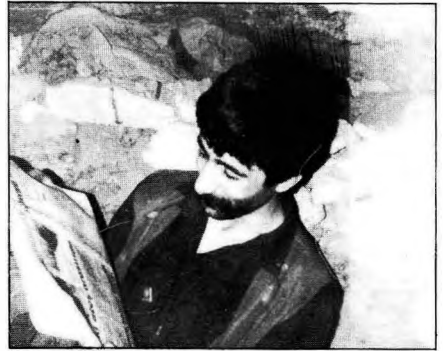
Aralarında **Zeki** yoldaşın da bulunduğu Newroz şehitlerimiz, Savur'da sergiledikleri görkemli direniş Kürdistan'da ayaklanmanın da öncülleri oldular. Bu halk ayaklanmaları, büyük önder **M. Hayri DURMUŞ** yoldaşın "Kürdistan Vietnamlaşsın" öngörüsünün gerçekleştiğini göstermiştir.

Böylesine tarihi bir dönemde halkın isyanı ile bütünleşen **Zeki** yoldaş; olgun, dayanıklı, canlı ve coşkulu yapısı ile arkadaşlarının moral kaynağıydı. O'na bu özelliği kazandıran Partimiz, Kürdistan gençliğinin enerjik ve coşkulu atılacağı **Zeki** yoldaşta temeline kavuşmuştur.

Halk ayaklanmasının öncülleri olan Newroz şehitlerimiz, cökütleri kaima sadece bir direniş sergilemekle kalmamış, aynı zamanda Kürdistan

halkına -yediden yetmiş- cesareti aşılamış ve Ö'nün Parti ile daha güçlü şekilde bütünleşmesini de sağlamışlardır. Yine bu görkemli direniş ile; Partimizin 90 yılına yönelik "ikili iktidar" hedefini netleştirmiş; halkımızda güvene, düşmana ise dağılmaya yol açmışlardır. Öncülük ettikleri Nusaybin, Cizre, Silopi, Silvan, Batman, İdil, Midyat vd. alanlardaki görkemli ayda kalkışla **Mazlum ve Agit** yoldaşların isyan ateşini gürletmiş ve 90 yılının Newroz'unu halklaştırmak tarihi mal etmişlerdir.

Zeki yoldaş; şahadetiyle, İspatladığı yurtseverlik düşüncesi Kürdistan gençliğinin düşmana karşı kını olmuştur. Bu onurlu yoldaş kahraman şehitler halkasına eklenerek Kürdistan'da sömürgeciğe karşı yerine getirilmesi gereken görevi şereflice yerine getirmiştir. Anısı ölümsüzdür.

Mahsum TEPE

Dicle'nin suları yanıyor!..

**Zekiye
Alkan'a...**

Ey
Bir MAZLUM vakti
Zulmü kuşatan
yüreklî kız
NEWROZ güzeli
Keskîn çûtluklarında
doğduğum tan yeri
Sen
MAHSUM bakışlarıyla
gecelere şafak söktüren
kızılık
DÖRTLERİ yakan
bitimsiz sevdâ
Sen
Yüreklere düşen
MEDYALİ cesaret
Kavgamın ŞAHADET
gün ışığı
halk yangını
Sen
Zılgıtların başkaldıran
palet sökesi
yaman çarçık
Sen
Korkuları öldüren aydınlatıcı
Göğsünde yükseliyor
bu yangın
Şahadetinle kutsanmış
bu toplumsal BAHAR!

Bir sevgili kızmız. Adı bütün dünyaya duyurulmaya layık. Ama onun kendine ait bir adı olmayacak. Artık Zekiye ALKAN değil. O artık Kürt yüreğinin alevi, Kürdistan'ın sevgili kızı. Zindanların, dağların alevini Dicle'ye taşıdı. Dicle alev alev akacak artık, ta Basra'ya kadar, oradan okyanuslara ulaşacak. Artık her kıtanın kıyısına vuran dalgalarda Dicle'den gelen sıcaklık duyulacak.

Mazlum'a güzel bir kucaklaşma. Mazlum, üç kibrit çöpüyle zindandan dağları alevlendirdi. Üç kibrit çöpünün alevi gerillayı yarattı. 1982 yd. Zifiri bir karanlık vardı. Faşist-sömürgeci bütün vahşetiyle çökmüştü yüreklerin üzerine. Yüreker ezildi. İnsanlar bir umut ışığı bulabilmeklerine dair umut duygusu gücünden bile düşürülmek istiyordu. Karanlıkta bir ışık, ıfıfak bir kıvılcık yetebilirdi. Beklenen bu idi. Mazlum, böyle bir dönemin meşalesi oldu.

Yıl: 1990! Dağlar artık gerillanın. Gerilla, Mazlum'un meşalesini şehirlere kazar ulaştırı. Aydınlık artık bir özlem değil. Aydınlık gözlerimizde, avuçlarımızda... Kitleler ayakta. Çocuklar, kadınlar, ihtiyarlar, gençler, işçiler, işsizler, köylüler, esnafılar, öğrenciler hep bir ağızdan söylüyorlar artık Mazlum'un Türküsünü. Ve bir genç kız bütün bu sesleri toplayıp bedeninde alevlendirirdi.

Bu bir aşk! Ya da şöyle söylemek gerekir: İşte aşk budur!
Şimdi Mazlum'un el eleler. Ve ikisi ellerinde meşaleyle Kürdistan'ın bütün dekanlarını ve genç kızlarına gülümseyerek bakıyorlar.
Efsaneler nasıl yazılır?!

17 Mayıs 1982 günü Ferhat KUR-

Zekiye ALKAN, bir değerimizdir, şehidimizdir... (PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN)

TAY, Eşref ANYAK, Mahmut ZENGİN, Necmi ÖNER alevler içinden şöyle bağırıyorlardı: "Söndürmeyin, ateşi harlandırın!"

14 Temmuz 1982 günü başladıkları Ölüm Orucunda M. Hayri DURMUŞ ve Kemal PİR Ölüm Orucundaki diğer dağdaşlarıyla birlikte her gün Kürdistan'ın bir kentine konuşuluyordu. Kemal PİR ölüm hücresinden yaşamı tükütleştiriyordu. "Bugün ölüm orucunun 27. günü, Antep'teyiz hal" Sonra sırasıyla Hakkarî ve diğer iller...

Ya dağlarda yazılan efsaneler... Memliler tükendiğinde silahlarıyla birlikte kendilerini yakan gerilla savaşçıları, alevler içindeki mevzilerinden Kurtçe bir tökü söylüyorlardı. Sesleri dağlarda yankılanıyordu. İçlerinden birisi her zaman konyunda taşıdığı Parti Bayrağını alevlerin içinden yükseltmişti.

Başka bir güdü. Elverişsiz bir noktada kuşatılmışlardı. Peşpeş vuruşlarını gördü arkadaşlarının.

Oysa çembere yapıp çikanlar da vardı. Ama O bunu göremedi. Düşmana karşı tek başına kaldığını, yoldaşlarının intikamını alması gerektiğini düşünüyordu. Memliler tükendi. Sadece iki el bombası vardı elinde. Avuçları onları. Yüreğini avucuna aldı. Mevzısından çıktı. Ve elindeki yanardağ düşmana doğru yürümeye başladı. Düşman şaşırmıştı. O bağırdı ve ağır ağır ilerledi. Tarafları Ama avuçlarındaki yanardağ düşmanın üzerinde patladı. Toprakla kucaklaştığında mutlu oldu. Hakkarî'nin dağları böyle sayısız kucaklaşmalar yaşadı. Ve BOTAN kıpırlı oldu.

Kürdistan'ın yiğit kızları HANIM, ÇİÇEK, RAHİME 1985'in efsanevi kahramanları arasında yer aldılar. HANIM Urfa'yı, ÇİÇEK Dersim'i, RAHİME Karakocanlı.

BERVAN 1989 Ocak ayında dağların Türküsünü şöhre taşıdı. Cizre ile o zaman alev alev yandı. Bozki tutuştu.

Hepsi gençcekti. Gözleri alev alev, yürekleri pırıl pırıldı.

Bunları bileceğiz. Bunlarla soluk alacağız. Yaşanan, yaratılan kahramanlık bizim kahramanlığımız. Halkların doğuşu, özgürlüğe yürüyüşü kahramanca.

Ama başka gerçekleri de bileceğiz. Onları da asla unutmayacağız. Zindanlarda direnenlere "maceracı" diyenleri; Parti, Hakkarî dağlarını işaret ettğinde "hepsi orada mahvolacak" diyenleri; Önderimiz ÖCALAN'ı "insanları ölüme göndermek"le suçlayanları; bizi yaşamı değil ölüme sevmekle itham edenleri; hatta kitap yazıp "Kürdistan'ı kim tanı? Siz hayalcisiniz. Devlet bile kursanız, kimse böyle bir devleti tanımaz. Çikarlığınız pasaporta bir sınır bile geçemezsiniz" diyebilecek kadar aşağılık ağızları asla unutmayacağız.

1990'nın 21 Mart'ında Diyarbakır surlarının hemen yanında bir genç kız kendini yaktı. Dicle Üniversitesi

Tıp Fakültesi 4. sınıf öğrencisiydi.

Medlerin tanrısı ateşi. Kürtler kendilerini ateşte yaratıyorlar. Zekiye ALKAN Dicle'nin sularını yaktı. Zindan, dağ, bozki tutuşmuştu. 13 Mart da 13 gerilla savaşçısı ellerindeki meşaleyi kitlelere verdiler. Ve bir genç kız bütün sesleri, bütün sevdaları bir buket çiçek gibi kucakladı. Kucağında alevler vardı. Dicle'ye ulaştırdı.

Ferhatlar, "söndürmeyin, ateşi harlandırın!" diye seslenmişlerdi.

Demirel, 4 Nisan tarihli gazetelerinde geçen konuşmasında, "Koskoca Türkiye Cumhuriyeti 500-600 kişiden ibaret olduğunu söylediğiniz PKK'nın önünde titir mi? İsyânınız budur!" diyor.

Yine aynı tarihli Cumhuriyet gazetesinin haberine göre, Musa Gökbel adlı milletvekili izlenimlerini anlatırken, "Korkudan titreyen kaymakam, taburundan çıkmayan tabur komutanı ve ağlayan yüzbaşı gördük" diyor. Ve şunları ekliyor: "Cizre'de 5 bin insan yürüdü. Sloganları 'Yaşasın PKK', 'Kahrülün Faşist Türkiye', 'Özgür Kürdistan' idi. Düşman korkudan titreyer ve bunu iftira ediyor. Düşman korkuyor. Kürdistan'da korku duvarı yıkıldıkça, düşman korkuyor."

Çünkü, zalimlerin "cesareti" mazlumların boyun eğmesine dayanır. Onların kendilerine ait bir cesareti yoktur. Eğer sen başını kaldırıp gözlerini o zalim yüzüne çevirirsen, kaçacak delik aradığını görürsün. Cizre'de, Silopi'de, Nusaybin'de, Silvan'da, Botan'da, Diyarbakır'da ayaklanan kitlelerin elinde hiçbir ateşli silah yoktu. Sadece başlarını kaldırdılar. Ama Türk sömürgeciliğinin dizlerinin titremesi için bu yetti.

Eğer bir ülkenin dağlarında özgürlük türktürü söyleyorsa, eğer bir ülkenin bozki tutuşmuşsa, eğer bir ülke bağımsızlık ve özgürlük sloganlarıyla gençlik kızları vucutlarını alevlendiriyorlarsa, o ülke artık ÖZGÜR demektir. Kürter kendilerini ateşte yaratıyorlar!

Reformist ve ilkel milliyetçiler sonunuzu: Kürdistan diye bir ülkeyi tanıyor musunuz? Bu dünyada herkes, ama herkes gelişmeleri selamlama hakkına sahip. Hatta düşman bile. Çünkü büyük dirençleri düşman da selamlar. Ama sizler asla bu ülkenin ve bu ülkede yaratılan kahramanlığın adını anmaya kalkışmayın.

Medlerin tanrısı ateşi. Ve bir genç kız, bütün sesleri, bütün sevdaları bir buket çiçek gibi kucakladı. Kucağında alevler vardı. Dicle'ye ulaştırdı. Dicle bu sevdanın Türküsünü taşıyacak okyanuslara. Nehirler sınır tanımaz, pasaporta da ihtiyacı yoktur. Özgürlük aşkı aynı kızılızla açar bütün topraklara. Bu aşkı, bu sevdayı büyüteceğiz. Ferhat seslerini: 'ATEŞİ HARLANDIRIN!' Dicle semiz taşıyor okyanuslara...

PKK seni seviriyor. Çünkü özgürlüğü seviyoruz ve sen öğrettin bunu bize.

Gerilla ve halk ayaklanması nihai zaferi yaratacaktır

13 Mart 1990 günü, sömürgeci Türk birlikleri ile bir ARKG (Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu) birliği arasında meydana gelen çarpışma ve bu çarpışmada on üç gerillanın kahramanca savaşarak şehit düşmesi, Orta Kürdistan'da halk ayaklanmasının başlatıl bir kıvılcık oldu. 15 Mart günü Nusaybin'de şehit gerillaların cenaze töreni ile başlayan yerel halk ayaklanması, birbirleriyle dayanışma ve birbirlerini destekleme şıyariyla peşpeşe Cizre, Silopi, İdil, Midyat, Kızıltepe, Denk, Mazıdağı, Çınar, Diyarbakır, Silvan, Batman, Koziük, Lice, Hani gibi Kürdistan şehir ve kasabalarına yayılarak Orta Kürdistan'da bir bölgesel ayaklanma düzeyine ulaştı. Botan ve Hakkari, bölgenin bütün kırsal kesimi zaten altı yıldır süren gerilla savaşının merkezi idi ve yıllardır bir ayaklanma düzenini yaşıyordu. Ayaklanan tüm kent ve kasabalarda genel birleşik olarak kenpekler kapatılıp çeşitli gösterilerle sömürgeci protesto edilir ve günlerce sömürgeci düzen felce uğratılırken, Nusaybin ve Cizre'den onbinlerce kişinin katıldığı büyük yürüyüşler, kentlerde sömürgeci askerler arasında saatiçlere süren sokak çarpışmaları meydana geldi. Sömürgeci özel savaş birliklerinin silahlı kitlelere ateş açması sonucu çok sayıda ölen ve yaralanan oldu, kitleler tarafından sömürgeci yönetim merkezi tahrip edildi, yürüyüşlerde ERNK bayrakları taşındı, TC bayrağı olarak ERNK bayrağı gönderildi. Bazı kasaba ve şehirler günlerce birer savaş meydanı olma durumuna vardı. Kentlerde bu olaylar, başta Botan olmak üzere Kürdistan'ın her alanında süren yaygın gerilla eylemleriyle de desteklendi. Ayaklanmaya yaşı-geçen, kadın-erkek ve çocuklar dahil herkes katıldı, ortaklıktan kaybolan bir avuç ajan dışında her sınıf ve tabakadan insan yer aldı. Mevcut biçimiyle iki hafta süren eylemli yerli değişik biçimler olarak ve gerillayı destekleyip gerilladan çok bularak devam etmektedir.

Halkların ve ulusların arasında ulusal düzeyde birliği ifade eden günlerin onemi çok büyüktür. Kürt halkının yaşamında da 21 Mart Newroz günü, böylece öneme ve anlama sahip bir gündür. Yüzyıllardır süren sömürgeçlik ve yerel yönetim uygulanan soykırım. Kürt ulusal de-

ğerleri üzerinde çok derin tahribatlara yol açmış olmasına rağmen, Newroz'u unutmamayı ve halkın yaşamından çıkartmayı başaramamıştır. Kuzey-Batı Kürdistan'da PKK ile başlayan yeni ulusal direniş döneminde ise, bütün ulusal değerlerle birlikte Newroz'da yeniden canlanmıştır ve yeni anımlar kazanmıştır. Her Newroz önemi, ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni ve daha büyük bir atılım dönemi haline getirmiştir. 12 Eylül faşizminin Türkiye ve Kürdistan üzerine örttüğü kapkaranlık örtü, 21 Mart 1982'de Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN'ın Diyarbakır zindanındaki direnişi ile yitmiştir. 1985 yılında Newroz, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin kuruluş günü olmuştur. 1986 yılında gerilla hareketi komutanı Mahsum KORKMAZ'ın direnişi ile ulusal kurtuluşta sürekliliği yaşayacak Kahramanlık Günü haline gelmiştir. PKK III. Kongresi, Newroz'u Kahramanlık Bayramı ve Newroz Haftası'na ilan etmiştir. Kürt Kürdistan'da yaşanan halk ayaklanmasının iste böyle bir zamanda başlaması, onu ulusal kurtuluş mücadelesi ve Kürdistan halkı açısından daha da anlamlı hale getirdi, hem Kürt ve Türk halklarının, hem de uluslararası kamuoyunun dikkatini daha çok üzerine çekti. Kuzey Kürdistanı saptıran yaklaşımların önünü, böylece daha başından tıkmaksızın.

1990 yılı Newrozunda Orta Kürdistan'ın kent ve kasabalarında kitlelerin topyekûn ayaklanması, ayaklanmanın milyonlar için anlamı, hem Kürdistan ve Türkiye'de, hem de dünyada derin bir etkiye yol açtı, herkesi ciddi biçimde sarstı. Altı yıldır süren gerilla savaşının ulaştığı düzey ve aldığı yeni biçim olarak, yerel bir siyasal durum ve ulusal kurtuluş mücadelesinde önemli siyasal ve örgütsel gelişmeler ortaya çıkarttı. Ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir aşamayı müdekelere, kitlelerde ulusal bilinç ve devrimi mücadelesi azmini geliştirip Kürt halkının isteme, irade ve pratik tutumunu açık bir biçimde ortaya koydu. Faşist Türk sömürgeçliğine, hem de kaybetmişlik düzeyinde, bir kez daha düğmüç bir darbe vurdu. Bütün rkp, sömürgeci ve faşist güçlerin, sömürgeci rejimin bütün sahiplerinin ortak yargısı "bu iş bitmiştir" biçimindeki açık itiraf oldu. Orta Kürdistan'daki halk ayaklanmasının en çok telaşa düşürdüğü güçler arasında bütün emperyalist devletler de yer aldı. Uluslararası kamuoyu, dik-katlerini bir kez daha ve yoğun olarak Kürdistan üzerine topladı. Türkiye'de ve dünyanın çeşitli yerlerinde ayaklanmayı destekleyen ve Türk sömürgeçliğini protesto eden gösteriler merkezinde yine Kürdistanlı halk kitleleri vardı ve bütün yükü çoğunlukla onlar çekiyorlardı. Bu da Kürdistan sorunu karşısında Türkiye ve dünyanın gerçeğini ve yaşadığı trajedinin açık bir görüntüsü olmaktadır.

Orta Kürdistan'da başlayan halk ayaklanmasını üzerine, Türk sömürgeçlerinin Türkiye'deki devrimi, ilericiler güler, onlardan Kürt işbirlikçilerine ve uluslararası siyasal çevrelere kadar herkes bir şeyler söyledi; onları anlamaya ve kendi gıkararı açısından yorumlamaya çalıştı. Bu değerlendirmeler çabaları hala da devam ediyor. Büyük çoğunluğunun birleştiği nokta, Filistin'de süren iltifadına benzetme oluyor. Elbette, sadece görüntü açısından da değil, Kürdistan ve Filistin halklarının içinde bulunduğu yaşamın, üzerlerinde süren uygulamaların ve yürüttükleri mücadelelerin bulunan benzer yönleri açısından da böyle benzerlikler kurulabilir ve bu en doğal olanıdır. Fakat önemli ayrıktır da vardır. Kürdistan'daki halk ayaklanmasının özgül varlığı ve kendine has derinlikleri mevcuttur, gerçeği yakalayabilmek için bunların da gölmesi gerekir.

Burada biz, Kürt Kürdistan'da başlayan halk ayaklanmasını, daha çok ulusal kurtuluş mücadelemiz ve halkımızın açısından anlamı ve önemini, geçmişini ve geleceğini bazı yönleriyle değerlendirmeye çalışacağız.

a) Gerilla halk ayaklanmasına, savaş ağalığı yenilgiye, reformist teslimiyetçilik ihanete götürür

Nusaybin ve Cizre'den başlayan Orta Kürdistan'ın bütün kent ve kasabalarını kucaqlayan halk ayaklanmasını üzerine değişik söylemler var. Faşist Türk sömürgeçleri, özel sa-

vas uzmanlarından psikolojik savaş araçları olan günlük basına kadar hepsi, ayaklanmaları dağdaki gerillanın kentlere yönelik faaliyetinin, PKK'nın kent ve kasabalardaki çalışmalarının ortaya çıkardığını, örgüt ve planlı bir hareket olduğunu söylüyorlar. Kürdistan'dan Ankara meclisine giden usak ve ajan millet vekillerinden Avrupa'daki Kürt işbirlikçilerine kadar uzanan kesim ise, ayaklanmaların kitlelerin kendiliğinden hareketi olduğunu, PKK'nın etkisinin çok az bir düzeyde bulunduğunu, kitlelerin "özel time" duyduğu tepkinin buna yol açtığını iddia ediyor ve böyle göstermeye çalışıyor. Elbette bu söylemler farklı şeylerdir ve doğru olanı belirlemesi gerekir. Fakat, daha da önemlisi, doğru veya yanlış ama bu söylemlerin söyleyenlerin amaçlarına uygun olduğunu bilmektir.

Faşist Türk sömürgeçleri, savaşın bir tarafı olarak, başarı sağlayabilmek için karşıtının durumunu doğru değerlendirmek zorundadırlar. Yanlış ve hatalı değerlendirmeler kendilerine yeniliden başka bir şey veremeyecektir. Bunu bildikleri için, gerçeği, ayaklanmayı, PKK'nın örgütlediğini ve gerçekleştirildiğini açıkça itiraf etme durumunda kalıyorlar. Ayrıca bununla, gerçekleştirmeye hazırlanılan katliam ve sürgün uygulamaları için uygun ortam yaratmak istiyorlar. Ayaklanmalarda PKK öncülüğüne belirtmek, işbirlikçi-usak Kürt çevreleri için, kendi iflaslarını ilan etmek anlamına geliyor. Çünkü, onlar, varlıklarını PKK karşıtı işlerine kurmuşlardır, şimdiye kadarki bütün mücadeleleri, PKK'ye karşı olmuştur. Ayaklanmaların kitlelerin düğman olarak üzerine yuğrduğu Nuraddin Yılmaz art k yöreye gımedilebilir ve meclisten istifa etmek zorunda kalacaklarını açıklamaktadırlar. Kendilerini en az olarak "Demokratik Platform" adını takan Avrupa'daki adıyla TEVGER adlı usak takımı ise, PKK'nın öncülüğüne yadsınmak için her türlü yalva başvurmakta. Bölgesel düzeyde peşpe ve planlı olarak gelişen kitlesel hareketi kendileri önünde ortaya çıkıyor, PKK'nın rolü olmadığını, kendilerinin ayaklanmayı desteklediklerini, hatta kendilerinin örgütlediklerini, yani onların her türlü sömürgeci söylemlerinden, çünkü, eğer böyle yapmazsa kitleler için çıkarmakta ve

son gelir kaynaklarını da böylece kaybetmektedir. Burada sunları sormak gerekiyor: Pekli, ayaklanmalar neden başka yerde değil de Orta Kürdistan'da, yıllardır kırsal alanında gerilla savaşının yoğunlaştığı kasaba ve kentlerde meydana geldi? Neden başka bir zamanda değil de, daha önceden PKK'nın açıkça ilan ettiği zamanda ortaya çıktı? Sizlerin ayaklanmayı yaratan hangi faaliyetleri ve mücadeleyi oldu? PKK ve ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında özel savaş güçlerinden daha inkarcı ve yalancı duruma düşmenin anlamı nedir?

Bunlara karşı, ayaklanmanın yaşandığı bütün yerlerde ayaklanmaya katılan insanlar, gerçekleri olduğu gibi ve açık açık söylüyorlar. Örneğin Silvanlı bir genç neden eylem yaptıklarını soran bir gazeteciye, "Yaz kardeşim" diyor, "bugün Mahsum KORKMAZ'ın ölüm yıldönümüdür. Mahsum KORKMAZ Silvan doğumludur. Biz, Orun anısına ve sömürgeçliği protesto etmek için bu gün kenpekleri kapatık." Nusaybinli O. Akgün ise şunları söylüyor: "Gör-müyorduk, ama vardı. Çünkü, tüm kararlar 'arkadaşlardan geldi' dedikten sonra hemen kabul ediliyordu. Yani, PKK'lı arkadaşlar vardı, zaten ayaklanmanın öncülüğüne ya-pıyordu ve PKK'nın şehirleri ilan etmiş olduk." (Berxeden, sayı: 99) Gerçekleri felce eden benzer açıklamalar günlük Türk basınında da çokça yer almıştır. Bütün bunlar karşısında Kürt işbirlikçilerinin yalancılığını ne değer olabilir?

Nusaybin'den Batman'a, Cizre'den Yekeskov'ya kadar bütün Orta Kürdistan'ı kucaqlayan halk ayaklanmalarını doğuran nedenleri anlayabilmek, bunların nasıl bir devrimi çalşıma ve mücadele ile ortaya çıkartılarak görülebilmek için, Kürdistan'ın yakın örneğinde yaşanan mücadeleye ve değişik güçlerin durumuna kısaca da olsa bakmak gerekir. Kürdistan üzerindeki çeşitli devletlerin sömürgeci egemenliği ve bu egemenlik altında var olan sosyal-göven akmılar dışında, 1970'ler ve 80'ler Kürdistan'ında sömürgeçliğe karşı mücadele adına ortaya çıkan ve her bir temel bir sınıf eğilimini yansıtan, kendi içlerinde çeşitli parti, örgüt ve gruplardan oluşan üç ana ideolojik-politik akım vardır. Yanı-fetadî, yanı-burjuva kesimi "İkkel-milletçiliği", burjuva ve küçük-burjuva sınıfların reformist millî yetiştiril, proletarya önderliğinde ulusal kurtuluşluk önderlik, ilki iki akım daha önceden de vardı, fakat proletarya önderliği altında gelişen ulusal kurtuluş hareketi karşısında daha net ve açık hale geldi. Yine, ilk iki akım arasında ayrım çizgileri pek belirgin değildi, politik ve pratik tutumla birbirlerine geçiş ve bir arada bulunma mümkündür. Bu iki akım ve onları ihtiva eden örgüt ve gruplar birbirleriyle hiç geçi-nemezler, sömürgeçliğe karşı bir araya gelemezler. Ama şağmaz bir özellik olarak proletaryaya ve ulusal kurtuluş hareketine karşı her türlü birlik için grebilirler. Bu üç siyasal eğilime denen güçler de çok çeşitli mücadele anlayışı, taktik çizgi bu-

lunmaktadır. Bunlar, sırasıyla savaş ağası, reformist teslimiyetçilik, temelinde gerilla ve halk ayaklanması bulunan uzun süreli halk savaşçı çizgileridir. 1970'ler ve 80'ler Kürdistan'ında yaşanan pratik, bu üç siyasal eğilimin ve mücadele çizgisinin pratikte sıranması ve mücadelesi pratikçidir. İlk eğilimin merkezi Güney Kürdistan'dır, son iki eğilimin merkezi ise Kuzey-Batı Kürdistan'dır. Genelde yirmi yıldır, daha çok da 1980'li yılları kapsayan son on yıldır bu eğilimler pratikte ne yaratmışlardır? Kürdistan halkına, onun ulusal ve toplumsal gelişimine her biri ne vermiştir? Bunlar, ortaya attıkları iddiaları karşısında politik ve pratik bakımdan bugün nereye ulaşmışlardır? İşte, Orta Kürdistan'da yaşanan ayaklanmaların anlam ve önemini tam olarak kavrayabilmek için, bunların derinliğine incelenmesi ve bilimseli gerektir.

Kuzey-Batı Kürdistan'da, henüz proletarya eğilimi yokken, reformist küçük-burjuva eğilimi son derece gelişmiş ve belirsizdir. Bunlar, doğuşunda ve pratikte sömürgeçliği aşamıyorlar, bazı reformist taleplerle sömürgeçliğin biraz yumuşatılmasını istiyorlardır. Güney Kürdistan'da ise, savaş ağalığı çizgisi, 1975 yenilisiyle tarihi yenililerinden birini daha ekliyor, Kürdistan toplumuna ağır bir yenililiği daha yaşıyorlar.

Kuzey-Batı Kürdistan'da proletarya eğilimi doğup siyasal iktidari formüle etkileyecek ve bunlar Kürdistan toplumuna taşıyacaktır, reformist küçük-burjuva milliyetçiliği "biz de aynı şeyleri söylüyoruz" diyerek insanları aldatmayı ve ortamı bulanıklaştırmayı başarıyorlar. Bunun karşısında, proletarya eğilimi, mücadeleyi anlayışını, yani ulusal kurtuluş savaşçı çizgisini propaganda düzeyine ortaya koydu; bunun karşısında sıkışan reformist-milliyetçilik, "biz de ulusal kurtuluş savaşını kabul ediyoruz, fakat şimdi zamanı değil, zamanı gelirse biz de savaş yapacağız, şimdi savaşla ortaya çıkmak maceracıdır, halkı katliama götürür" diyerek birçok kesimi aldatmayı yine başardılar. Orada kitlelerin görüleceği bir pratik olmayınca, pratğin birleştireciliği ortaya çıkmayınca, insanlar aldatmaya ve ortaklığı bulundurmaya kolay oluyordu. 1978'de bir siyasal parti (PKK) olarak örgütlenen proletarya hareketi, sömürgeçliği karşı silahlı propaganda temelindeki pratik mücadeleyi geliştirdi. Silahlı propaganda Kürdistan kitlelerini derinden etkiledi, ulusal kurtuluşçu düşünceleri içi-çençik ve köylü kitlelerine yaygın ve hızla taşıdı. Bu gelişme üç gücün temelini sarstı: Türk sömürgeçliği, Türk sosyal-sömencevi ve ki eğilimden oluşan işbirlikçi Kürt milliyetçiliği. İşte bu durum karşısında, reformist-milliyetçi akım, silahlı mücadele zamanını geldiğine karar verdi, ama sömürgeçliği karşı değil, PKK öncülüğündeki ulusal kurtuluşçu gelismeye karşı. 1980 yılında "Ulusal Demokratik Güçbirliği (UDG)" adıyla derlenen reformist-milliyetçi akım, PKK'ye karşı silahlı savaş başlattı ve yürüttü. Ancak bunun başarısızlığı ileldi ki, Türk sömürgeçliği 12 Eylül faşist askeri darbesini harekete geçirdi. UDG, bu savaşında, Türkiye'de sosyal-sömencevi (TKP) ve onun genişlediği CHP'ye dayanıyor. Güney Kürdistan'dan ise iktidar milliyetçiliğin ve onunla bir arada bulunan Arap sosyal-sömencevinin (IKP) aktif desteğini alıyordu. Daha 1980'lere ayak basarsan, savaş ağalığının verdiği yenililiği ve reformist teslimiyetçiliğin verdiği ihaneti Kürdistan bölgeleri tanımsı. 1980'lerdeki siyasal mücadele ve pratik tutum bunların üzerinde yükseldi ve değişik koşullarda daha da derinleşerek devam etti.

12 Eylül faşist askeri darbesi ve

Irak-Iran savaşı, eş zamanlı gelişen iki olay olarak, Kürdistan genelini açmıştı. Bu durum ortaya çıkardı. Bunlar, İranda İslami devrimle oluşan ortamın özelliğinden de kısa sürede ortamdan kalkmasını yol açtı. Bu gelişmelerde Kürdistan'da, yeni bir kaynama dönemi başladı. Fakat, netlik, doğu olarak en erkenden faşist-sömencevi zindanlara ortaya çıktı. PKK'nin kadro ve sempatizanları, en temel denge taşı olan zindanlarda da PKK'ye sahip çıkmazlar, önyüneye eği görülmemiş bir zulme karşı direnerek 12 Eylül faşizminin kararlılığı yitirttiler. Kürdistan halkının ulusal varlığını ve geleceğini yaratırlar. Türkiye'ye faşizme karşı direniş yayıldılar. PKK, bunlara sahip çıktı ve bunların hareketi oldu. PKK çizgisinden vazgeçip teslimiyete, oradan da ihanete gidenler de ortaya çıktı. PKK, hiç duraksamadan bunları da hain olarak bellerine reddetti ve teslimiyetle ihanete nasıl gördüğünü bunların şahsında çok açık olarak görür. Fakat, aynı durum bu de baştan beri reformist teslimiyetçi çizgisi savunucularının şahsında görür. Bunların (kişisel tutum takımı küçük bir azınlığı dışında) tamamı teslimiyetle ihanete kulaç attılar. İhanete karşı direniş yoluyla sorun seçen kişileri, eski hareketlerinden ayrılarak direniş hareketine ortak tutum içinde girdiler. 1980'den sonra yurtdışında sözde hareket olduklarını söyleyenler, bu ihanete sahip çıktılar ve o temelde bir hareket oldular. Dolayısıyla her bakımdan ayırmı çok nettir. Şimdi halk ayaklanmasının kendi eserleri olduğunu söyleyenler, 1981-84 döneminde zindanlarda ve mahkemelerde hareketlerine sahip çıkan tek bir üyeleri görüştürüldü ki? Zindanlarda baskı kırılınca ihanet batıda kulaç atan bu baylar, yenedi Kürdistan'da ve devrimden sözmeye başladılar. Tipki yurtdışında sekiz yıldır gerillayla küfredenlerin, gerillanın sömürgeci öldürdükleri savaşçıları yarattığı halk ayaklanmalarına sahip çıkmaları biçimindeki utanmazlığı gibi.

PKK, 1981-82 yıllarında, yurtdışında yoğun bir cephe ve tiftak faaliyeti yürüttü. Bir ulusal kurtuluş cephesi program tasallığı sunarak birlik çağlarını yaptı, ulusal kurtuluş mücadelesine hizmet edecek her türlü itfaka hazır olduğunu ilan etti. Reformist milliyetçi eğilim, 12 Eylül'ün belirsizlikler ortamında bir süre "birlik", "itfak" gibi sözler ettiler de, daha sonra ihanete yürüyen tutumunda kesin kararını verdi. Şimdi ortaya çıkan ayaklanmaların nedenlerini saptayabilmek için, o dönemde ortaya konan ve sonra da yürünen mücadele anlayışına bakmak gerekir. PKK, 1982 yılında sunduğu ve daha sonra da ERNK Programı olan taslakla, ulusal kurtuluş devriminin mücadele çizgisini şöyle belirlemiştir:

"3. Eylem alanında: Halkın temel gereksinimlerinden yola çıkarak ve kendilerinin gelişme durumundaki kıl, öke ve protesto hareketlerinden miltin, yürüyüş gibi daha ileri siyasal eylemlerin geliştirilmesi. Silahlı propaganda. Genel ve kısmi ayaklanmalar. Halk savaşının, basit gerilla biçimlerinden en gelişmiş biçimlerine kadar uygulanması" (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Programı ve Çözüm Yolu, sayfa 196)

Bugün yaşanan gelişmelerin hangi taktik çizgide yer aldığı açık değil mi?

1982 yılında ne olduysa PKK'nin bu görüşlerini daha da sistemleştirip yaygınlaştırdı ve oldu OY, DDKK, KÜK, Ala Rızgarı gibi biçimlere küçük-burjuva teslimiyetçi, korc. "PKK'nin maceracılığı yaptığı, zindanlardan vazgeçmediği, kendilerine özeleştirilip yapımadığı, halkı katliama götürmediği" türküsiünü söylemeye başladı. 1983'de PKK'nin kendi çiz-

gisinde yürüdüğünü görünce, işbirlikçi teslimiyetçiliğin başla olmasına azmetmiş olan K. Buray, hızını alamayarak "PKK'nin terörist" olduğunu ilan etti ve faşist Türk sömürgeçliği ile emperyalist devletlere görevi çağırır. "Üçü" ve "beği" birliktir. 15 Ağustos Atılımı karşısında Türk sosyal-sömencevi ile dışgüsel birleşik vararak "Sol Birlik" haini adı. Bu "Sol Birlik" bütün amac ve işlev, PKK'ye, gerillaya ve Kürdistan'da açılan ulusal kurtuluş cephesine karşı savaşmak oldu. Her türlü siyasal iktidari ve gücünü PKK'ye karşı, onu terörist ilan ettirmek ve tacit edilebilmek için kullandı. Bu konuda faşist Türk sömürgeçliği ile emperyalist devletlere akıl hocalığı yaptı. Türkiye'de ve dünyada PKK'ye eğilim duyan ve sempati gösteren her şeyi şiddetle saldırdı. Bildiriler, gazetelerle PKK'ye karşı küfürle dolup taşı. PKK'ye karşı her türlü komplo ve provokasyon temel bir gücü ve dayanacağı oldu. PKK'ye karşı herkeste birleşti ve her yolu mübah gördü. Emperyalist devletlerin polis arşivleri, aşaklık ajanlar derkesinde duyan bu güçlerin ifadeleriyle ve sözmüne tanıklıkla ilula olup taşı. Bunların derkesinde duyan başka güçler dünyanın her tarafı başka bir yerinde bulmak zor dur. Bir basit ajan durumuna düşen, teslimiyet ve ihanet bu düzeyde varılan bunlar dünyada kendilerini tanıyan herkeste tiksini uyandırdı.

"Bugün gözle görülür ve hatın sayılır devrimci gelişme ortaya çıkınca, işbirlikçi-üşak takımı mal bulmuş mağribi gibi saldıyor. Unutmamalı ki, bu gelişmenin her anında ve her yerinde, bütün işbirlikçi-üşak çevrelerin, başından beri 'terörist', 'maceracı', 'hatta 'MIT, CIA oyunu' dedikleri PKK çizgisi var, PKK'nin kendisi var, 'terörist' diye saldırılan binlerce PKK militanının kanı ve emeği var, PKK'ye inanan yüzbinlerce ve milyonlarca emekçinin her türlü desteği var..."

Bütün bu gabalarna rağmen PKK karşısında başarılı olamayınca, "Sol Birlik" iflas edip Güney Kürdistan'daki dayanakları yenilince, bu kez Avrupa'da "TEVGER" adına bir komplo ve provokasyon çözü oluşturak, emperyalizmin ajantlığı ve Türk sömürgeçliği ile ilişkili davamlaride PKK'ye karşı savaşta devam ettir. Şimdiye kadar bir bütün komplo ve provokasyonların ortaya çıktığı içinde anı oldukları ileri sürülen bir çok "iliderçin" maskesi işi düştü. Pratik işkiler işle gösterdi ki, bunların Kürdistan'dan kaynaklıdır. Nurettin Yılmaz'dır, Tahir Adıyaman'dır ve benzerleridir. Peki, bunların halk ayaklanmasını ne ile ilişkililer var? Bunlar, ayaklanan halka karşı savaşın çağışlar, çeşit başları değil midir? Ayaklanan halk N. Yılmaz'ın, T. Adıyaman'ın üzerine yürümüyor mu? Kürdistan'daki örgüt arkaçasları N. Yılmaz'ı ve T. Adıyaman'ları olanlar, Avrupa'da ayaklanmaya sahip çıkmaya çalışılmalıdır. Daha büyük sahtekarlık ne olabilir? İşte teslimiyet çizgisinin sonucu budur: İhanet. Türk sömürgeçliği ajanlık, emperyalizme ajanlık. Teslimiyet çizgisinde ısrarın görüleceği başka bir yer yoktur. Gerillayla küfredip de sözmüne halk ayaklanmasına sahip çıkmayı görünmek, en hafif deyimle namussuzluktur, sahte-

karlıktır. Bütün dünyada bu iş böyle dir.

Güney Kürdistan merkezli ilkel-milliyetçi eğilimin bugün geldiği nokta da reformist-milliyetçi eğilimin durumundan farklı değildir. 1980'lerin ilk yıllarında, bunları içinde bir eğilim, savaş ağalığı çizgisine karşı çıkmaya ve ulusal kurtuluşçu çizgiye ulaşmaya çalıştı. Kendi geleneksel bir tarışma ve dayatmalar, bu hareketlerin ulusal kurtuluş hareketi ile kısa sürede ve sınırlı işkilerine yol açtı. Fakat giderek savaş ağalığı çizgisi kesin emperyalizmi ve hareketin bütün özelliği belirlir hale geldi. Bu çizgi, sömürgeçliği karşı savaş çizgisi değildi; oluşan uygun fırsatları yararlanarak savaşçı kendi feodal ve burjuva çıkarları için kullanan çizgisiydi, halk üzerinde işkence-feodal egemenlik ve baskı kurarak, bu gücü kendi çıkarları için sömürgeçliğe karşı kullanan ve kendi çıkarlarını bir pazarlık yapıp yarma çizgisiydi. Dolayısıyla bu çizginin Kürdistan, Kürt ulusuna ve halkına kazandıracağı hiçbir şey yoktur. Halka sadece yenilgi, katliam ve umutsuzluk yaşattı. Bu nedenle, İranda İslami devrimin ve 8 yıl süren Irak-Iran savaşının Kürdistan içini yarattığı olanakları çıkarcı harcadılar, bu ortamı kendi çıkarları için ustaca kullandılar ve yıllarca halkın sırtında savaş ağalar olarak yaşadılar. Olanaklar tükenince de halka ağır bir yenilgi ve dünyada benzeri az olan bir katliam 1988 yılında bir kez daha yaşattıktan öke gidebilir. 1975 yenilisiyle önemli bir kısmı Irak ajantı haline gelmişti, 1988 yenilisiyle de geri kalanlar Irak, Türkiye ve İran ajantı'na bölündüler. Kendileri buna "caş" diyorlardı, şimdi kendileri aynı konuma geldiler. Utanmadan "Irak-Iran savaşının yenileri Kürdistan'daki belirlenmesini yapmaktan da geri durmadılar. PKK'ye karşı yaptıkları düşmanlık kadar Saddam rejimine düşmanlık yapmadılar. PKK'ye karşı faşist Türk sömürgeçleriyle en alçağa işbirlikçiler girdiler ve faşist Türk rejimine en aşaklık övgüleri dizdiler. Bunlar, Çin'in Can Kay Şeği gibi, Kürdistan üzerinde hangi emperyalist ve sömürgeci gücün etkisi artmaya başladya ona işbirlikçiliği ve usaklığı yendiler. Irak, Türk ve İran sömürgeçleri bunlar için hiçbir fark taşıymıyor. En sonunda savaşın durdurulması NATO devletlerinin etkilili olduklarını anlayınca, bu sefer solcu Washington ve Londra'da, Paris ve Bonn'da almayla başladılar. Halkımızın haklı ve meşru çıkarlarını bu kez de emperyalistlerle pazarlayarak kişisel kazanç sağlarmaya yendiler. Kürt halkının çektiği acı ve uğradığı katliamlarda bunların sorumluluğu büyüktür. Savaş ağalığı çizgisi halka yenilgi, baskı ve katliamlardan başka bir şey yaşatmamıştır ve yaşatamaz da. Tarihimiz bunları örnekleymiş ve dersleriyle doludur, halkımız bu tür güçlere artı aldanmamayacak ve olanak vermeyecektir.

Nusayb'den başlayarak Orta Kürdistan'da yaşanan halk ayaklanmalar, PKK tarafından daha 1980'lerin ilk yıllarında planlanan, uzun, sabırlı ve zorluklara dolu bir devrimci kaçışma ile hazırlanan, gerilla ile yaratılan bir devrimci gelişme ve Kürdistan halk savaşının gücümüze ulaştığı zivredir. Bu gelişme, tıpkı Diyarbakır zindanında gibi, faşist, sömürgeci vahşetin ve zulmün her an yandaşlığı bir ortama karşı kahramanca direnilecek, faşist sömürgeci Türk rejimine karşı aylı en az olanakla ve en zor koşullarda savaşarak yaratılmıştır. Altı yıldır Orta Kürdistan, faşist-sömürgeci rejimin, ekonomik, siyasal ve askeri tüm gücüne saldırdığı bir alandır; bu saldırıları karşı direnen, sadece Kürdistan'daki değil, Türkiye'nin de faşizme karşı işiçli olan devrimci

savaşı yürüten bir bölgedir. PKK'nin sekiz yıldır sürdürdüğü devrimci çizgisi ve altı yıldır kesintisiz yürüttüğü gerilla savaşçı olmasaydı, PKK ve onun direniş çizgisi olmasaydı, değil bugünkü halk ayaklanmaları, faşist-sömürgeci zulüm altında ulusal güç oluştan başka hiçbir şey yaşamazdı. Bugün gözle görülür ve hatın sayılır devrimci gelişme ve hatın sayılır devrimci gelişme ortaya çıkınca, işbirlikçi-üşak takımı mal bulmuş mağribi gibi saldıyor. Unutmamalı ki, bu gelişmenin her anında ve her yerinde, bütün işbirlikçi-üşak çevrelerin, başından beri 'terörist', 'maceracı', 'hatta 'MIT, CIA oyunu' dedikleri PKK çizgisi var, PKK'nin kendisi var, 'terörist' diye saldırılan binlerce PKK militanının kanı ve emeği var, PKK'ye inanan yüzbinlerce ve milyonlarca emekçinin her türlü desteği var, yine PKK'ye inandığına birleşen Orta Kürdistan'daki halkın kendisi var. Bu gerçekleri görmeyen ve anlamayanlar, yaşananların önem ve değerini bilemezler. Hele bunlara düşmanlık yapanlar ise, ayaklanmaların adını bile ağzılarına alamazlar.

Doğru siyasal çizgi, eğer pratikçe aktarılsaydı, sürekli gelişme ve zafer yaratır. PKK çizgisinin ve pratğin başından beri durumu budur. Bütün bu gelişmelerin temelinde böyle bir çizgi ve onun pratik uygulanması, PKK'nin başından beri yürüttüğü devrimci mücadeleye vardır. Özgü olarak, bu gelişmeler, daha 1980'lerin ilk yıllarında geniş olarak izah edildi. Kürdistan halk savaşının stratejisi ve taktikleri daha somut ve sistemli hale getirildi, genel anlamda bir çalışma planına kavuşturuldu. PKK'li Kongresi, bütün bu çalışmaları yapıldığı ve uygulanmak üzere karar altına alındığı bir zemin oldu. Nasıldır bu planlama? Genel hatlarıyla, 12 Eylül faşizmine karşı, faşist-sömürgeci Türk rejimine karşı direniş, ulusal kurtuluş savaşını Orta Kürdistan'dan başlatmak, Orta Kürdistan'da gerillayı oluşturmak Kuzey ve Batı Kürdistan'a yaymak, Orta Kürdistan'da gerilla ile kısmi ayaklanmaları içte yürütür ve gerillayla Kuzey ve Batı Kürdistan'a oluşturken silahlı mücadeleyi ve kitlenin siyasal eylemliliğini Kürdistan'da ve Türkiye'nin kentlerine yaymak, gerilla ve halk savaşının diğer biçimlerini genel ayaklanmalarda birlikte yürüterek devrimin nihai zafere ulaşmak biçimindedir. 1983 yılında her türden işbirlikçi-üşak takımı "PKK haiki katliama götürcek" diye Avrupa'da feryat ederken, PKK böyle bir planlama doğrultusunda hareketi Orta Kürdistan'a yerleştirmişti. Bu çalışma ve hazırlıklar, tarihi 15 Ağustos Atılımı ile Kürdistan halkının yaşandında yepyeni bir sürece başlattı. Şimdi 15 Ağustos'a başlayan gerilla savaşının yarattığı gelişmeler düşmana bile gerçekleri ilfah ettiriyor, dünya halkları nezdinde Kürt halkının temsilciliğini yapıyor. Peki, nereden kalktık "halkın katliama götürülmesi"? Pratik hangi anlayışla doğruladı, hangisini ise bir daha diledimlere üzere tarahın gözetip ne? Fakat Kürt işbirlikçiliği ihanet batığına o denli batmıştır ki, Kürdistan'ın kurtuluşu yolunda sömürgeci düşmanın kabul ettirmek zorunda kaldığı gerçekleri bile inkar etmek, Kürdistan'ın kurtulmamasına günün dünyaya inandırması çalışmamı onun yegane varlığı haline gelmiştir.

15 Ağustos silahlı direnişinin Kürdistan, Türkiye ve dünyadaki etkisi biliniyor. Bu, her bakımdan tarihi bir dönemeçti oluyordu. Aynı şekilde, Kürt işbirlikçiliğinin provokator yapısının da gözler önüne serilmesi oldu. Kürdistan'da 15 Ağustos 1984'te başlayan ve altı yıldır süren gelişen gerilla savaş, çeşitli aşamaların geçerek etkisini herkeste kabul ettiren bir güç haline geldi. 1984-86

Türk sömürgeciğinin siyasal ve askeri plandaki bu ritüsü, onu yeni yapılmalarına götürmektedir. Cuna hurbaşkan'ından burjuva partilerine, Genelkurmay'dan başına, Başbakan'dan özel savaş valisine kadar herkes, bütün ırkçı ve sömürgeci çevreler, açıkça bir "Mili Misak cephesi" çatısı altında, milli futbol maçlarından gibi bir milli sorun olarak gösterdikleri sömürgeci savaşta, buna hizmette herkesin birleşmesini ve elinden geleni yapmasını istemektedirler. Çok açık ki, bu bir ırkçı, faşist, sömürgeci cepheidir, bir soykırım cephesidir. 1939 faşist so-

çalışmak ise devrimci olmuyor. Türkiye'de kendini tanımladığı boyutları ve mücadelelerini geliştirmeye engelleyen sorunların temel nedeni işte böyle.

Bir de son zamanlarda geliştirmeye çalışılan 'marksist kitli parti' satsatları var. Bu da, Kürdistan'daki ayaklanmanın sonucunu olarak ortaya çıkıyor, fakat onun tam karşısı olarak. Böyle bir çabanın amacı, Türkiye'ye dayatılan devrim durumunu boşa çıkartmak, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye etmek, böylece burjuva düzeni temel sınıflarından kurtararak yaşatmak. Buna faşist-sömürgeci rejim de izin veriyor ve teşvik ediyor. Burjuva düzenin bu yeni partisinden 'marksist' safatını kullanması, kitleleri aldatmak için baş vurduğu bir sahtekarıktan başka bir şey değildir. Marksist adını kullanan bu sahtekarlar, devrime ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı Demirel ve İnönü ile, yani faşist-sömürgeci rejimle birleşerek var oluyordur. Türkiye devrimci hareketi için, bu durum önemli bir tehliktir. Buna ihtiyatlı bakmak değil, kesin ve etkin bir tutum alarak gerçek yüzlerini açığa sermek ve tecrit etmek gerekir. Kürdistan'da yükselen halk mücadelesinden de güç alarak Türkiye devrimci hareketi bunu yapabilir ve yapmalıdır.

Ayaklanma ve uluslararası kamuoyu: Orta Kürdistan'daki halk ayaklanması, uluslararası kamuoyu üzerinde de tam bir sarsıcı etki yapmıştır. 15 Ağustos günü vurulan sonrakı ikinci büyük sarsıntıdır. Bu, Tabii siyasal önemi ve anlamı daha büyüktür, bu nedenle daha güçlü bir siyasal gelişmeye yönlerecektir. Birkaç temel hususa kısaca şöyle belirtilebilir. Halk ayaklanması, emperyalizmin Türk faşizmiyle birlikte Ortadoğu'ya yönelik yeni planları çabucasına ağır bir darbe vurmuş, önemli ölçüde işleme kilitmiştir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve

önderi PKK hakkında, Türk sömürgeciliklerinin emperyalizme birlikte dünya yaymaya çalıştığı "terörizm" satsatlarına vurulan olumsuz darbe olmuştur. Bundan da öteye, Kürdistan üzerindeki Türk sömürgeci egemenliğinin kamuoyunda büyük nüfuzu tehşini ve teçirtili yaratmıştır. Halkın çok hızlı bir tarzda belirlittiği tercih, herkesi derinden etkilemiştir. Bu durum, Türk rejiminin son dönemlerde yaşadığı açık tecrit haliyle de iyice görülmektedir. Dünyada Kürdistan için politikalar belirleme veya politikaların daha açık ortaya koyma süreci, her politik güç açısından hissedilmiştir. Emperyalist devletler, eskisi gibi Türk politikalarına ragbet edinememekte, bu güçlerin Türkiye ile ilişkilerinde ciddi pürüzler ortaya çıkmaktadır. İlerici-demokrat kamuoyu, ayaklanmayı büyük bir coşku ile karşılamıştır. Açıkça, "Nikaragua'da bir adım geri atık, ama Kürdistan'da birkaç adım ileri atarak bunu telafi ettik" diye belirtmektedirler. Ulusal kurtuluş mücadelesinin destekleyicileri, dostları, artık Kürdistan üzerinde daha güvenli, açık ve daha güçlü sesle konuşabilmektedirler. Türk sömürgeçliği bir tarafa, Türk ve tecriti yaşarken, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi geniş bir siyasal açılım, ilişki ve gelişme içinde bulunmaktadır. Usta ve etkin bir siyasal çabıyla, ulusal kurtuluş mücadelesinin siyasal ilişkisi ve dayanışmasını geliştirmek, bütün ilerici demokrat güçlere ulaşip desteklerini kazanmak ve emperyalizmin Türk rejimi arasındaki çelişkilerden hareketi yararlandırarak mümkünür. Ayaklanmanın ileri insanlığı yaptığı çağırı, böyle bir çabıyla ile tam olarak değerlendirilmektedir.

c) Sonuç, daha çok gerilla, daha çok ayaklanma

PKK, daha ideolojik-politik bir çizgi olarak şekillendiği dönemde Kürdistan

tan aydın gençliğini birleştirmeyi ve ulusal kurtuluş için seferber etmeyi bildi. Siyasal bir parti olarak örgütlenildiği dönemde de Kürdistan işçilerinin ve köylülerinin devrimci eğilimlerini yarıyordu. Kürdistan'da ilk kez işçileri ve köylüleri temsil çıkartıları için savasçı hale getirmeyi, Kürdistan'da modern bir ulusal kurtuluş hareketinin temellerini atarak Türk sömürgeçliğini daddi bir sarımsıya uğratmayı başardı. Faşist-sömürgeci zindanlardaki PKK direnişi, 12 Eylül faşizminin karanıklıların yitirtilen ilk aşısı oldu. 15 Ağustos salıhı direnişisi 12 Eylül faşist-sömürgeci rejimine getirilay dayatarak, bu işi tüm Kürdistan ve Türkiye sahına taşıyıp 12 Eylül karabasının param parça etti. Kürdistan halkı salıhı ulusal direnişin etrafında birleşti. Türkiye'ye de devrimci direnişin tohumlarını ekti. Bugün Orta Kürdistan'da geliştirdiği halk ayaklanması ile ulusal kurtuluş hareketinin nihai zafer yolunu arıyor, Türkiye halkını faşizmi yıkıma, devrime, halk kıldırını kurmaya çağırıyor. Devrimci gelişmeler birbirleriyle böyle bağlantılı ve sürekli büyümeye çizgi içinde. Bu gelişme, sadece Kürdistan halkını bağımsızlığa ve özgünlüğe götürmekle kalmayacak, bununla birlikte Türkiye halkını da devrimci-demokratlaşmaya taşıyacaktır.

Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN, Diyarbakır zindanındaki karanıklıların yitirtilen direnişisi Kürdistan tarihini en anlamlı günü olan Newroz'a, çağdaş ve devrimci bir işaret kazandırdı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin kuruluşu, Newroz'u çağdaş anlamda ulusal direnişin günü, bir halk direnişi bayramı haline getirdi. Kürdistan'la gerillayı taşıyan kurutan Mahsum KORKMAZ, Newroz'u ulusal kahramanlık günü yaptı. 1990 Newroz'unda ayağa kalktı Botan halkı, Newroz'un anlamlı kitle kahramanlığı, halkın kahramanlığı düzeyine yükseltti. Newroz'lar artık

Kürdistan'da ayaklanan halkın kitleseyleyilmesi yasanacaktır. Ulusal halk kahramanlığı günü olarak, sömürgeçliği karşı başkaldıran Kürdistan halkının kitleleri halinde devrimci eylemlere çıkacak, birleşecek, her defasında büyöyen halk ayaklanmasını ise nihai zafer taşıyacaktır.

Peki, Kürdistan için yepyeni bir tarifi başlatılan bütün bu gelişmelerin temelinde ne vardır? Çok açık ki, en başta, doğrultulu pratikçe yaratıldığı başlangıçlar defalarca kanıtlanmış ve halk zafer yolunda ilerletilen PKK çizgisi var. PKK'nin kendisi var. Karanlık ülkelerin ve halkların kurtuluş için sevecek akitan ve PKK'ye gerçek özünü kazandıran bine yakın kahraman devrim şehidi var. Binlerce PKK militanı, yüzbinlerce ve milyonlarca Kürdistan yurtseverinin yaşadığı acı ve harcadığı emek var. Ve bütün bunların temsili düşünsel ve pratik yönündendir başarıyla gerçekleştirilen, halk birleşmelerinin, örgütlenmelerinin, bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm yolunda yürütmenin en başarılı ve kararlı örneğini veren Başkan APÖ'nün önderliği var. Bütün bunlar halkımızın en değerli hazineleridir. Halkımız, bu değerlere, her zaman en temel hazineleri olarak sahip çıkacak ve kendi varlığını bu da bulacaktır.

Botan halk ayaklanması, ulusal kurtuluş mücadelemizi çok önemli bir gelişme sürecine sokmuştur. Devrimci gelişmelerin siyasal, örgütlen ve askeri boyutları oldukça büyüktür. Fakat, bunlara bakarak baştan sarhoşluğuna asla kapılmama gerekir. Büyöyünce mücadele ulusal kurtuluşçu görevleri de daha büyük, çeşitli ve mutlak başarılması gereken görevler haline daha çok getirmiştir. İster Kürdistan'da olsun, ister Kürdistan'ın dışında bulunsun, her yurtsevere düşen çok önemli görevler vardır ve bu görevler sürekli büyömektedir. Başarılar, bizleri rahavete değil, daha çok mücadele ve daha çok görevle sahip

çıkmaya seferber etmelidir. İçinde bulunduğumuz dönem, gerillayı sürkeli büyütmeye ve daha çok, daha büyük ayaklanmalar düzenlemeye demektir. Bu nedenle, görevlere daha çok sahip çıkılmalı, daha sıkı sarılmalı, her zorluğu atlederek mutlaka başarılamalı. Böyle yapalım ki, gerillamız ve halk ayaklanmamızı zafer yolunda geliştirelim.

PKK, 11. Kongresi'nde daha da netleştirildiği halk savası çizgisini içeren tezlerini şöyle sonuçlandırmıştı: "Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ile Türkiye devrimci hareketi, bu iki devrim hareketinin birleştiği güçlü vurduca bugünkü karikatürün ayıldıkça apoletleri bir bir sökülecek ve karikatürün apoletleri söküldükçe de esas cismin tunçtan heykelleri gümür gümür devlecektir." Şimdiye kadar varan, henüz sadece Kürdistan cephesi oldu. Fakat bu bile, karikatürün rejimini yıkımını eşliğine getirmeye yetti. Şimdiye kadar yüzlerce sabat ve asusabı bu nedenle apoletleri kaskı. Hele H. Sayın ve İ. Selen gibi eski il özel savas komutanlarının apoletleri söküldü ki, bunlar faşist ordı karargahının ilk kez apoletlerinin sökülmüşü demektir. Çünkü, gerçekte faşist-sömürgeci orduyu, bundan da öte tüm rejimi temsil edenler onları. Şimdi apoletlerinin sökülmüşü sırasında yenileri vardır. Bu apoletler söküldükçe, işte Batman, Cizre, Hata İstanbul olayları ortada, esas cismin tunçtan heykellerinin gümür gümür devrimleri de başlasmıştır. Ve bu gümürbütöl yıkım işi dikemizin her tarafına yayılacak devam edecektir.

Daha çok apolet sökmek ve daha çok heykel yıkmak için, daha çok gerilla ve daha çok ayaklanma!

Vuran gerilla ve ayaklanmalarla süren Kürdistan halk savası!

Butan halk ayaklanmamız kuttu olsun!

Halk ayaklanmalarımızın gerçekleştiği dönemin özellikleri ve kısa vadede görülen bazı sonuçları

Ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihini bir dönüm noktası, yeni ve daha üst bir evresi olan 1990 Bahar Ahtımlı ile bu süreçte ortaya çıkan halk ayaklanmalarının içerde ve dışarda çok çeşitli etkileri olduğu ve uzun vadede de önemli etkilerinin olduğu kuşkusuzdur. Bu etkileri her yönüyle görüp değerlendirmek, devrimizin ilerletilmesi için buradan gerekli dersleri çıkarmak da kaçınılmaz görev olmaktadır. Böyle bir görevi yerine getiren herkes nasil hareket edelimeli, gerektiği konusunda PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş şunları söylüyor:

"(Bir eylemin yaratıldığı çok yönlü etkileri kavrayabilmek ve sonuçlarını değerlendirebilmek için, onun ortaya çıktığı ortam ve dönemin özelliklerine bakmak, bu eylemler karşısında çeşitli güçlerin içine girdikleri tutumları incelemek gerekmektedir. Bu yapıldığında ancak onun tarihe damgasını vuran karakteri ve rolü anlaşılabilir." (Seçme Yazılar, Cilt 1, s.214)

Yukarıdaki belirlemenin ışığında bakıldığında, 1990 halk ayaklanmalarını çeşitli yönleriyle değerlendiren ve bu eylemlerin dost ve düşman çeşitli güçler üzerindeki etkilerini inceleyen, aynı zamanda, içinde bulunduğumuz dönemin özelliklerini de gözönünde bulundurarak, dünya genelinde ve özellikle Ortadoğu bölgesinde yaşanan gelişmelerle birlikte ele almak ve düşünmek

zorunluluğu kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Gerçekten de bugün dünya genelinde yaşananmakta olan gelişmelerle birlikte ele alınmadık, mevcut genel ortamda yeni yerine oturmadık halk ayaklanmalarımızın anlam ve önemi kavramak mümkün olmayacaktır, veya en azından bir yönüyle açık kavranmış olacaktır. Değişik yazılarımızda bu etkileri çeşitli yönleriyle inceleyiyor. Böyle bir yazı çevresinde amacımız, kaba hatlarla da olsa, Kürdistan'daki halk ayaklanmalarının nasil bir dünya ortamında patlak verdiğine ve bölgemizi açısından ne anlam ifade ettiğine bakmak, ayrıca kısa vadede çeşitli alanlarda yarattığı birtakım gelişme ve tartışmalara dikkat çekmektir.

Ayaklanmalar nasil bir dünya ortamında patlak verdi?

Dünyada bugün yaşanmakta olan gelişmelerle bakıldığında, dünyanın sosyalist, ilerici ve devrimci güçler açısından pek de iç açıcı olmamışlığı görülmek ve söyleyebilmek mümkündür. Gacici bir durum da olsa, değişik alanlarda bazı geri adımlar atıldığı, bir gerçektir. Her şeyden önce son on yılda dünya genelinde nisbi bir devrimci durgunlukta sözedilebilir. Örneğin, 1979'da gerçek-

leşen Nikaragua Devrimi'nden bu yana herhangi bir ulusal ya da sınıfsal kurtuluş mücadelesinin nihai zaferine sonuçlandırılması mümkün olamamıştır. Yıllar süren ABD baskısı ve abuklukları ile yine ilerici güçleri içine yitirilen yoğun gahımlar sonucu, Nikaragua'daki Sandinist yönetimin de geçitimiz aylarda yapılan seçimlerde yenilgiye uğradığı düşünülecek olursa, süren on yıldan da öteye ve daha da gerileti görüldümesi gereği doğuyor. Aynı süreçle en çok gelecek vadede ve zafere en yakın görünen Filistin, El Salvador gibi ülkelerin devrimci, emperyalizmin çeşitli baskısı ve taktikleri sonucunda sırtakıllarının önemi önema yitirdi. Emperyalizm, özellikle de Kohl, Thatcher gibi öyleleri aynı dönemde işbaşına gelecek emperyalist sistemin sözcülüğü ve yönlendiriciliği ile ele alan Reagancılık, yuwardaki gibi nisbi durgunluğu kend başkanı olarak değerlendirdi ve bununla hayli ödün aldı. Doğrusu emperyalizmin bu övünmelerine pek de haksız oldukları söylenemez.

Açıkça bununla da kalmamalı, daha başka geri adımlar kaçınılmaz olarak bu durgunluğu izledi. Kaçınılmaz diyoruz, çünkü hangi nedenlerle olsun olsun gelişmelerin Doğu Avrupa ülkelerinde de karşılığı vardı. Benzer durumlarla diğer konular. Ama mevcut durumda ya da sonuçlar yaratacak, bir ayrı bir

durdurdu, durgunluğu hakim olduğu bir ortam aynı zamanda gerileme ve çürümünün de başlangıcı olmaktadır. Zaten başka türlü olması da düşünülemez. Durgunluk süreci uzadıcağı çürümelerin de aynı oranda derinleşeceği ve giderek çözümlere ve dağılımların ortaya çıkacağı da doğal ve anlaşılır bir şeydir. Genel anlamda, yuwardaki bu durgunluk sürecinin başlangıcı olarak, devrimci sosyalist ilerici yellerine "emperyalizmin birleştiği bir arada yasanması" ilkesinin derinleştiği açıklik kazandırdı. 1980'lar kabul edilebilir. Durgunluk ve çürümeye aşamaların doğada olduğu gibi toplum yapılarında da birbiriyle izleyeceği gerçeğinin bartz örneği olarak Doğu Avrupa ülkelerinin durumu gösterilebilir. Sözkonusu ülkelerde, işbaşında kaldığı uzun yıllar boyunca sosyalist gelişmelerin önünü tıkanan, toplumun sağlığına gelişmesine olanak tanımayan yönetimler kuruldu, çürümek ve yıkımla kalmadı, bu toplumların da alabildiğince sağa savrulmalarına neden oldu. En son Doğu Almanya ve Macaristan'da yapılan seçimlerde alınan sonuçların da ortaya koyduğu gibi, eski partiler ya da onların devamı niteliğindeki kurulan yenileri bir yana, sosyal demokratlar bile yenilgilendi tutumlandırdılar. Seçimlerin galibi en sağdaki muhafazakar kesimler oldu. Benzer durumlarla diğer konular. Ama mevcut durumda ya da sonuçlar yaratacak, bir ayrı bir

mez. Ancak burada belirtilecek istenen esas nokta, devrimci gelişmelerin önünün tıkanması sonucunda sözkonusu ülkelerde çürümünün ne denli kapsamlı ve derin olduğunu.

Emperyalizm kuşkusuz buradan da kendine önemli payı çıkararak, bunu kendi politikalarının doğrudan bir sonucu ve başarısı olarak görmekteydi. Daha da önemlisi, bu gelişmeleri sosyalist değerlere pervasız saldırının bir aracı, marksizm-leninizmi karalamının bulunmaz bir fırsatı haline getirmişti. İstisnasız bütün emperyalist ülkelerde bu konuda çok yoğun kampanyalar sürdürüldüğü açıkça görülmektedir. Emperyalizmin bu gerici kampanyalarının etkisinin ya da bu ölçüde de olsa, dünyanın en ucra köşelerinde de yayılmış bulunduğ açıktır.

Emperyalizm ve onun sözcüsü durumundaki ABD emperyalistleri, bütün bu gelişmelerle kendi rolünü, kendi politikalarının başarısını payını görmeye ve göstermeye çalıştığı gibi, Sovyetler Birliği de tersi yönden kendi rolünü ve zafatı politikalarının payını görmekteydi. Çünkü 1989 ve 90'da yaşanan gelişmeler, özellikle de sosyalist sistem bünyesinde ortaya çıkan durumlar, önemli olarak 1985'ten bu yana sürdürülen Gorbaçov dönemi politikalarının bir sonucu olmaktadır. Gorbaçov'un kendisinin de Kruşçev ve Brejnevlerin bir ta-

kıpcısı olması nedeniyle tarihin -yukarıda da belirtildiği gibi- 1960'lara dek götürülmesi mümkün olmakla birlikte, özellikle bu son beş yıllık dönemde savaş politikalarına daha büyük bir hız kazandırarak, SSCB'nin kendi içinde ve dünyanın diğer alanlarında da bugün tank ordularının sonuclarını ortaya çıkması, yeni Polonyalıları boy vermesi gecikmedi. Bu politikaların pratik sonuçlarının en somut biçimde ortaya çıktığı 1989 yılında, Gorbaçov'un emperyalistler tarafından "yeni adam" olarak ilan edilmesi bizim okimla

akıca savunmayı yeğlemişti. Öyle ki iş, "Avrupa ortak evi" içinde emperyalizme bütünleşme isteğine dek vardırmıştı. Ve tabii bu durumda, en başta Doğu Avrupa ülkelerinde olmak üzere, SSCB'nin kendi içinde ve dünyanın diğer alanlarında da bugün tank ordularının sonuclarını ortaya çıkması, yeni Polonyalıları boy vermesi gecikmedi. Bu politikaların pratik sonuçlarının en somut biçimde ortaya çıktığı 1989 yılında, Gorbaçov'un emperyalistler tarafından "yeni adam" olarak ilan edilmesi bizim okimla

böyle bir çıkışın etkisi de çok daha geniş alanlara yayılacaktır. İşte 1990 baharında Kürdistan'da patlak veren halk ayaklanmaları böyle bir öneme ve devrimsel role sahiptir. Bu açıdan da çok daha derin bir anlam ifade etmektedir. Kürdistan devriminin dünyadaki yeri ve önemi konusunda daha baştan beri Partimizin yapmış olduğu iddia etmektedir. Fakat günümüzde yaşamakta olan genel durum ve koşullar çok önünde bulundurulacak olursa, bu rolün şimdi bir kat daha

sonuclarını yansıttı ancak orada bulunabilir. PKK'yı, PKK'nin özelliklerini anlamadan böylesine soylu bir çıkışın nasıl olup da çağın dışına itilmiş bir Kürdistan zemininde ortaya çıktığını anlayabilmek de mümkün olmayacaktır.

Bir değerlendirilmesinde PKK gerçeğinin evrensellik diye değinilişini ele ederken Genel Sekreter A. ÖCALAN yoldaş şunları söylüyor:

"... Kürdistan gerçeğiyle ve onun en özü özünü düşünmek gündemine alan PKK hareketi üzerinde durmak gerekiyor. Tabii hemen dünyamızın yaşadığı böylesine ağır sorunlar ortasında ve hem de çağın bu kadar dışlanmış bir gerçeğinin ne anlamı clacağı sorulabilir, dünyanın bir kenarında kalakalmış bir Kürdistan'ın oynayacağı rol nedir veya bununla ilgilenmenin gereği var mı denilebilir. Ama hatırlatmak gerekir ki, tarihte insanlığı ileri götüren her eylem biraz da kenarda köşede unutulmuş halkların toprağında fıskırıştır.

"Kürdistan'da boy vererek hareket, evrensel ve insani olmaya son derece yakındır. Çünkü Kürdistan, çağın yadığı birçok sorunu ve uygulamayı olduğu gibi yaşamamaktadır. Güncel çıkarlar adına fazla endişesiz olmayan, insanlık adına sonuna kadar özgür konuşabilecek maddi koşullara sahiptir... Kürdistan'daki devrim hareketi ne diplomasıyla, ne de ölçülü bilimsel politik ve maddi çıkar hesaplarıyla gelişen bir harekettir. Bu anlamda, insanlığın en özü ve omumi taleplerine kendi somutunda en iyi karşılığı verebilecek bir konumda bulunmaktadır.

"PKK böyle bir ortamın üzerinde yükselen hareketler. Belli ki PKK olayı, her büyük harekete özgü olan, onların doğuşunda damgasını vuran ve toprağı oluşturan bazı özelliklere sahiptir. PKK'nin doğuşunda insan eyleminin ve ağırlarının en yalın ve en gelişebilecek özünü görmekte mümkün değildir. Bir ulusal kurtuluş hareketi değil, bir ulusal, co, sosyalizm platformunda yeri almışna rağmen, gerçekleşen sosyalizmin günümüzdeki yaklaşımların da çok üstünde bir evrensellik olayı olarak ortaya çıkmıştır. Bir özelliği böyle iken, onun da üstünde tamamen insanlık adına düşünülmemelidir sınırsızlık vardır. Burada dogmalar herkeşe karşı sonuna kadar savunulabilir, kişisel, sinifsal, ulusal benlik çıkarından sonuna kadar kopma gerektirebilir ve burada su açıka şöylebilir ki, PKK türü hareketlerin doğuşları bu özü sonuna kadar kurursa, kaba materyalist yaklaşımla hemen ulus sınırlarına klemmezse, eylemin insanlık adına -ki bu enternasyonalizmdir- yoğunlaştırırsa, kazanılan her mevziyi dünya devriminin gerek derinleşen yorumuna temel bir zemin olarak hazırlarsa, bu onun evrensel boyutuyla güçlendirilir. Bu da evrensellik, mevcut güncel karşılaştığı, karşılığı, tehlikeyi ve çözümsüzlüğü kısmen durdurabilecek örnek olma rolünü oynayan bir başarılanç olabilir...

"Bunun için gerekli olan büyük eylem potansiyeli nerede bulunacak denilirse, cevabımız, Kürdistan'ın bu konuda son derece btek topkarak olduğunu. Uygarlığın beşigi olan bu kadar bağlı olduğu bir zemin olarak insanlığın temel sorunlarının çözümünde de elbette büyük bir rol oynayabilecektir. Bu konuda Kürdistan önemlidir. Bu rolü oynatmalıdır." (Seçme Yazılar, Cilt III, s. 25-29)

PKK'nin kuruluşunun 9. yıldönümünde yapılan bu değerlendirmeler, bugün her yönüyle çok daha iyi anlaşılabilir. Çünkü Kürdistan zemininde somut pratik dogrulamaları tanık olmaktadır.

Genelde koşulların bunca olumsuzluğuna rağmen Kürdistan devrimine atılım yaptırması ve bunu

ilerici insanlığın önemli bir kazanımı haline getirmesini bilen PKK'nin, önemli bir özelliği de, bağlançtan beri dar ulusal çıkarlarla sınırlı kalmayıp devrimimizin enternasyonalist yönüne son derece önem vermesi; ve ayrıca da, şu veya bu merkez ve güçle bağlı olmadan kendi öz gücü ve özgür iradesiyle eylemini koyma şansına ve olağınan sahip olmasıdır. Buna bağlançtan beri önem vermesidir. Eğer kendi öz gücüyle değil de çeşitli merkezlerin desteği ve koltuk değnekleriyle yürümeyi yeğlemiş olsaydı, PKK, değil böyle soylu atımlar yaratmak, bağlı olduğu merkezlerden çok daha ağır bunalmalarla boğuşmaktan kaçınıp kaldırmaya bile fırsat bulamayacaktı.

Öte yandan ortaya çıktığında beri PKK'ye neden pek çok cephe- den yoğun saldırılar yöneltilmiş de şimdi daha bir anlaşılır olmaktadır. PKK'ye dörtbir yandan yoğun saldırılar yöneltilen, Partimizin böylesi önemli gelişmeler yaratabileceğini farkedene ve kendisi için tehlikeyi gören, bu nedenle de daha buyürsine olanak tanımadan boğmaya çalışan karşı-devrimci, gerici güçlerdir. Bazıları da sol veya ulusal kuruluşculuğa adına emperyalistler ile sömürgecilerin bilinci ya da bilimsiz aleti duruma gelen güçlerdir. PKK kendini kanıtladıkça, daha büyük ve soylu çıkışlar yapmaya aday güçlü bir leninist parti olarak politika şanesinde yerini sağlamlaştırdıkça, marksiz kalıplar da genişledi. Tıpkı bir dönemde Bolşeviklere karşı uygulanan türden uluslararası geniş ve yoğun bir saldırı furyasına karşı karşıya geldi. Günümüzde ise emperyalizmin en başta gelen hedeflerinden birisi durumdur. Ama her şeyi rağmen Partimiz gelişmesini sürdürüyor, milyon yara kitleleri rahatlama ayaga kaldırarak Kürdistan devrimine önemli atımlar yapıyor, bunları yaparken de birçok emperyalist plan ve hesapları altüst edip bozuyor. İşte halk ayaklanmalarımız bir de bu yönüyle önem arzetaemektedir.

Kürdistan'daki halk ayaklanmaların ABD emperyalistlerinin Ortaçdoğu'daki oyunlarını da boşa çıkarıyor

Başa ABD olmak üzere bütün emperyalizm şu anda geliştiği gibi, Ortaçdoğu bölgesine vermiş bulunmaktadır. Doğu Avrupa'da sosyalizme ağır fatalalar ödeterek peşpeşe yıkılan komünizm yönetimi, emperyalizmi bu konuda alabilirdiye heveslendirir. Emperyalizm, Doğu Avrupa ülkelerinin işlerinin şimdiki bitiriliş düşünmekte ve bundan sonra artı "Marshall Planı" gibi yöntemlerle ekonomik olarak kendine daha fazla bağlamaları planlarını yapmaktadır. Şimdi artı dünyanın diğer alanlarına yönelmek, o alanlardaki yalnız sosyalist yöntemleri de değil anti-emperyalist ve ABD karşıtı yöntemleri de birer birer yıkmak girişimlerine hız verilmek istemektedir. Bunun için en başta da Ortaçdoğu bölgesine yönelik senaryolarla öncelik tanınmaktadır, çeşitli ABD heyetleri bu amaçla bölge ülkelerinde adeta cık atmaktadır.

ABD'nin bölgeye yönelik senaryolarında öyle anlaşılıyor ki en önemli rol Türkiye'ye verilerek istenmektedir. Amerika, en önemli gözdesi İsrail'den daha bundan sonra verilecek yardımlarla kesintiye gidebileceğini açıklarken, Kongreye yeni öneriler sunularak büyük tehditlere karşı karşıya bulunan Türkiye'nin yardımı ihtiyacı olduğu belirtilmekte ve yarı edilmesi istenmektedir. Gerçi ABD-SSCB rakılaşmasından en fazla TC rahatsızlık duymakta,

apık görülebilmektedir. Ancak bu durumu çok önceden göröbilen PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaş, daha M. Gorbaçov'un yeni işbaşına geldiği 1985 yılında yaptığı bir değerlendirmede sonuna önemli dikkat çekerek, eğer 60'ların beri benimsenen bu politika terkedilmezse ilerde daha büyük olumsuzluklar doğuracağını şöyle vurguluyordu:

"Öyle anlaşılıyor ki, bu dönemde SSCB'deki önderlik, halen etkisini sürdüren emperyalizm yöntemlerine ağırlık vererek, nükleer savaş tehditini ortadan kaldırabilme politikasını ve nükleer savaş tehditinin hakim olduğu bir dünyada durumun kökten değiştiği iddiasıyla emperyalizme başı içinde bir arada yaşamının zorunluluğunu, geçici taktik bir evre olarak da değil, sürekli stratejik bir evre olarak düşünmeye yönelmektedir... Nükleer savaş tehdidi altında gideltilen tehlikeli olabileceği ve dolayısıyla daha sosyalist uygarlık olarak üzere, insanlık uygarlığının özü olabileceği görüldüğünden hareketle, kapitalizmin fazla gelişmediği emperyalizme bağımlı ülkelerde kapitalist olmayan yol teziyle proletarya diktatörlüğüne baş vurmadan burjuvaziyi geniş ittifaklar altında iktidar olundunabileceği tezi, bu ülkelerdeki ko münist partilerin devrimden vazgeçerek... ulusal çıkış-burjuva partilerine dönüşmelerine yol açmıştır...

"Bu durumu çok iyi kavrayan başta ABD olmak üzere emperyalist güçler, 1970'lerden itibaren bu barış anlayışını sosyalist ülkelere pahalıya ödetmenin hazırlıkları işleri görmişti... Emperyalist güçler böylesi bir barış politikasından yararlanarak emperyalizmi güçlendirmeye yoluna yönlendirdi. Şaı anlayışların gelişmesi, son tahlilde emperyalizmin tarafından devrimci mücadelelere ve sosyalist sisteme pahalıya ödetilmiştir." (Seçme Yazılar Cilt I, s.129-132)

"İşte ve dışı sınıf mücadelesine yaklaşımdan kaynaklanan bu durum, bu politikalar ağırladığı müddetçe yeni Polonya ve Afganistan'ın çıkışını biçiminde derinleşecektir." (a.g.e., s.142)

Daha sonraki yıllarda doğrudan doğruya Gorbaçov yönetimi bu politikaları terketmek yerine, daha da öne çıkarak faaliyetlerini daha gözlepek biçimde

birlikte fazla açıştı. değildi.

Emperyalizm şimdi bu süreci daha da derinleştirerek, başta Ortaçdoğu olmak üzere diğer alanlardaki sosyalist, anti-emperyalist ve hatta ABD karşıtı yöntemleri Doğu Avrupa'nın akibetine uğrattı için kolları svamış bulunmaktadır.

Kısacası hangi yönünde bakılırsa bakılın açık görülmektedir ki, emperyalizmin dönüşme ve uzlaşma yöntemleri, real sosyalizmin önünde bulunan sorunları çözmek yerine bunları daha da ağırlaştırmıştır. Son beş yılda uygulanan politikalarla, Sovyetler Birliği'nde var olduğu böylesine ekonomik sorunların çözülmesinde bir yana hafifletildiği bile söylemek güçtür. Üstelik bir de çeşitli Sovyet cumhuriyetlerinin birçoğunda ciddi boyutlarda huzursuzluklar ortaya çıkmıştır. Kaynağı eskide de dayanrsa, zaman zaman Azerbaycan'da olduğu gibi zora daha baş vurulmasına rağmen bunlardan hiçbirine kalıcı bir çözüm getirilmiş değildir. Öte yandan Doğu Avrupa'daki gelişmelerden adeta sarhoşlaşa kapılan emperyalizm, bütün pervasızlığıyla dünyada at oynatmakta; canı istediğinde Panama'da olduğu gibi zor ve işgal yöntemiyle, ya da Nikaragua'ya karşı olduğu gibi, dıştan yalvarsa sürdürülen ekonomik abluka ve içerden yoğun CIA faaliyetleri yöntemleriyle hoşlanmadığı yöntemleri devrimde ve yenilerini de sıraya koymaktadır. Birçok devrimci, sosyalist hareket ile çeşitli ulusal kurtuluş hareketleri ve ilerici çevreler üzerinde bu durumun son derece ağır olumsuz etkilerinin olduğu bir gerçektir. Özellikle de geçmişte idolojik, politik ve maddi bakımlardan kendi öz güçlerinden çok ya da bu sosyalist ilke veya güç dayanarak yaşanan kesimler üzerinde ölümcül etkileri olmuştur. Yine birçoklarında kararsızlık, umutsuzluk ve giderek mücadele isteklerinin zayıflamasına yol açmıştır. Deyim uynursa bir kararsızlık ve belirsizlik ortamında gözle zümle devrimci kıvılcımların parlamasını bekler olmuştur.

Böyle bir dönemde, küçük de olsa devrimci bir çıkışın önemi çok daha büyük olmaktadır. Doğadık ki, umutsuzluğunda umuda, inanışsızlığında inanca, kararsızlığı mücadelede karar ve azime, kaygı ve korkuları devrimde cesaret ve ataklığa dönüşümde

artmış olduğunu rahatlıkla söylebiliriz. Dolayısıyla da Kürdistan devriminin son günlerindeki halk ayaklanmalarıyla katıldığı yeni atılım, çok daha geniş çevrelerce ve daha yakından izlenmekte; sosyalist, devrimci ve ilerici güçler tarafından daha büyük bir coşku ve sevgiyle karşılanmaktadır.

Bu açıdan, İsveç Komünist Partisi-ML'nin MK üyesi Rainer Andersson'un aşağıdaki sözleri son derece anlamlıdır. 10 Mart'ta Stockholm'de yapılan Newroz gecesinde kitlelere hitaben R. Andersson şunları söylüyor:

"Nikaragua'da geçici de olsa geri bir adım atık. Fakat umutsuz değiliz, çünkü Kürdistan'da ileri bir adımımız vardır. Sosyalizm çeşitli sorunlarla karşılaşsın ve bazi yerlerde geçici olarak kaybedilsin. Fakat Kürdistan ve Güney Afrika'da hep beraber kazanacağız." (Berkwedon, 15 Nisan 1990)

Burada bir noktaya dikkat çekmekte yarar var. Geneldeki olumsuz ortamda halk ayaklanmalarımızın önemi vurgulanırken dünyanın başka yerlerinde yaşanan devrimci gelişmelerle yadsınıyor ve küçümsemiyoruz, aksine onlardan da güç alıyoruz. Güney Afrika gibi, gelişmelerin daha ileri olduğu ve zafere daha yakın bulunduğu alanlar da olabilir. Ama buradaki gelişmeler zaten uzun zamandan beri belli bir seviyeye gelişmiş bulunmaktadır. Oysa Kürdistan'da durum daha farklı; genelde sosyalizm güçlerinin gerilediği bir dönemde, tüm da böyle ağır koşullarda en büyük atılım gerçekleştiriliyor. Bir anlamda kıvılcım karanlığın en koyu olduğu bir zeminde patlıyor oluyor.

Peki bu namımız olur? Dünyamız bu denli ağır sorunlarla yüzleşirken, birçoklarının marksizm-leninizminin öldüğünü, iflas ettiğini ilan ettiği bir ortamda, Etki Devrim'inin zafere ulaştığı diyarlarda bile emperyalizmin ile bütünleşmenin yolları arınıken; nasıl oluyor da en anlamlı devrimci kıvılcım Kürdistan'da kabaklıyor? O Kürdistan ki, uygarlığın nasibini almak şurda kalsın, içinde yaşanan halk daha önce kadar kendi kimliğini daha tanıması bir durumda ve yok edilmeye yüzleşti. Böyle sorunlara yanıt ararken hiç kuşkusuz Kürdistan devriminin öncüsü PKK'nin özelliklerini baktık gercektir. Çünkü bu tür

ABD'nin ilgi ve yardımlarının azaltılacağından kaygılanmaktadır. Ama en azından şimdiye, yeni senaryolardaki rolünü yemelik getirebildiği oranda ilgi ve yardımın süreceği anlaşılmaktadır. Yeni senaryolarda Türkiye'ye oynatılmak istenen rol konusunda eski bir CIA şefi Graham Fuller şöyle diyor:

"Gerçekten de Ortadoğu'nun geri kalanından... ileride ve denetimlisiz. Bu da sizleri Ortadoğu'da müstakbel büyük rollerin adayı yapıyor. Türkiye geçmişte Ortadoğu için bir modeldi, bugün de olmaya devam ediyor. Hile demokrasi ile islamı bir arada yaşatmak modern bir formül bulunursa, İran ve Arap dünyasında olağanüstü büyük bir entellektüel öncülüğü yapmış olacak." (Cumhuriyet, 26 Şubat 1990)

ABD'nin Türkiye'ye oynatmak istediği rol belli: "en büyük tehlike" olarak değerlendirilen Kürtistan ulusl kurtuluş mücadelesi etrafında meydana getirilmek istenenden oluşumlarında TC'ye öncülük rolünü taşıyor. Geçmişte CEMTO benzeri böyle bir oluşum için öncelikli bölgeci anti-empyalistler ve anti-Amerikanı yönetimlerin devreden çıkarılması gerekliy ve bu yöntemlerin başında da Suriye ve İran gelmekteydi. Farklı ülkelerinden ötürü Saddam yönetiminin de İngiltere'ye havale edildiği anlaşıyor. Bu şekilde birbirleriyle anlaşabilecek ve emperyalistlerin de deklarinden kurtulabilecek yönetimler TC'nin öncülüğünde yeni bir CEMTO olarak Kürtistan devriminin karışması dikilmiş olacaktır. Bu niyet ABD'nin eski Ankara büyükelçisi Robert Straus Hupe'nin 5 Nisan günü Cumhuriyet'te çıkan açıklamasından da belli olmaktadır. Hupe, Türkiye'nin nükleer saldırı kadar tehlikeli tehditler altında olduğunu şöyle diyor ve Batı aleminin bu tehdit karşısında "yeni bir yapı atılması" işbirliğine çağırıyor. En büyük tehdit olarak Kürtistan devrimini başa almayı ihmal etmiyor ve bunu saklama gereği de duymuyor, açık biçimde dile getiriyor:

"Ayaqlanmalar, kentsel ve kırsal kesimde yürütülecek genitla faaliyetler, komşularında sivil nüfus hedeflerini kimyasal silah saldırıları, Güney SSCB'de meydana gelebilecek karışıklıklar, Güneydoğu Avrupa'da devrimci değişiklikler, Türkiye'deki barış hatları da olmak üzere Batı'nın yarasız petrol bağımlılığını yenmek tehditler ve bunların tümünün aynı anda yaşanabileceği olası." (Cumhuriyet, 5 Nisan 1990)

Emperyalistler arzularındaki böyle "yeni bir yapı" gerçekleştirilirse, kendisine yönelik tehlikeye de böylece bertaraf etmiş ve güçlerini olan Türkiye'yi uzun vadede SSCB'deki işgilemlere yönelik de kullanmak istemeyenlerdir. SSCB'deki Türk asıllı cumhuriyetlere yönelik faaliyetlerinde Türkiye'nin son derece etkin olabileceği düşünülmemektedir. Ancak bu bir enlemda plannın sonraki ve ikinci safhası olmaktadır. Bu safhaya geçmeden önce, TC'nin kendisine yönelik tehditlerden ve en önce de Kürtistan ulusal kurtuluş mücadelesinden yani PKK'den kurtulması gerekmektedir. Bunun için de oluşturulmak istenen yeni CEMTO'nun öncelikli engelleri bir an önce ortadan enmelli

İşte bu engellerden biri olarak kabul edilen Suriye yönetimine karşı, "PKK'yi desteklediği ve terörden sorumlu olduğu" gerekçesiyle Türkiye'de yoğun bir kampanya başlatıldı. Bu amaçla ithiyatçuyulmuş bazı olaylar, seçilen kurbanların üzerinde MIT eliyle gerçekleştirildi. "PKK'li teröristlerin Suriye'den geldikleri" iddia ve suçlaması da had safhaya çıkarıldı. Böylece işlerin kotarılmış olduğu ve plannın yürümeye başladığı düşünülürken, pek hesaba olmayan

bir gelişme oldu. Nusaybin'den başlayarak kısa bir sürede geniş bir alana yayılan halk ayaklanmalarını patlak verdi. Kürtistan'ın çeşitli il ve ilçe merkezlerinde ayaklanan yüzbinlerce insanın da Suriye veya başka bir dış ülkeden geldiği iddia edilmeyeceğine göre, işlerin artık hesaplanan biçimde yürütülmeyecekleri anlaşıyor. ABD emperyalistlerinin Türkiye üzerinden Ortadoğu'ya yönelik bir adım da böylece önemli oranda boşu gıkmış oluyor. Plan boşu gıkmış, senaryonun bir parçası olarak yürütülen MIT cinayetlerine de gerek kalmadı; dolayısıyla M. Aksoy ve Ç. Emeç'in sonra MIT'in kurban listesindeki alışı klışları de bu suretle ödürülmekten kurtulmuş olu-

PKK önderliğindeki Kürtistan ulusal kurtuluş mücadelesinin, Kürtistan, Türkiye ve böylece üzerinde uygulanmak istenen Pentagon-Briksel kaynaklı emperyalist planları boşu gıkmaması ilk kez gerçekleşen bir olay değildi. Kürtistan devriminin her man her önemli atılımı bu tür planları boşu gıkaracak gelişti. Bunun en bariz bir örneği de 15 Ağustos Atılımı sürecinde yaşandı. Hatırlanacağı üzere 12 Eylül faşist rejimi, Reagan yönetimine benzeri tüm ilkel işleri örnek teşkil edecek bir yönetim biçimi olarak düştünüştü. Bu nedenle ihtimamla hazırlanmış ve adeta el üzerinde tutulmaktaydı. Eğer plan aksaduktan yürüde de belirlenen sürede demokrasiye göstermelik geçiş sağlanabilseydi, emperyalistler hem Türkiye ve Kürtistan'daki devrimci hareketleri bertaraf etmiş olacak ve rahatlayacak ve hem de aynı yöntemle dünyanın değişik alanlarında da kendileri için tehdit olarak görüldüklü devrimci gelişmeleri müdahale edecek ve sonu çalmayı deneyecek. 1984'lere gelindiğinde, öndüklü bütün engelleri temizleyerek kendinden emniyet biçimde hedefe doğru yürüyün 12 Eylül faşist rejiminin önüne, hiç umadığı bir anda patlayan 15 Ağustos Atılımı'yla gerillanın dikilmesi, sömürgecilerde adeta çok etkisi yarattı. Bu tabii hiç beklenmediği bir anda, böyle bir darbe alan rejim büyük bir sarıntıyla uğrayıp, bir daha da kendini toparlayamaz hale düşerken emperyalizminin bölgedeki önemi bir planı da böylece işlemez kılınmış oluyordu. Emperyalistlerin Türk sömürgecilerinin o tahtından sonra Partizim'dünyadaki bütün kötülüklerin kaynağı ve bir sorumsuz olarak İran etmesi biraz da bundandı.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin 15 Ağustos Atılımından bu yana, kaydettiği en güçlü atılım olan 1990 bahar halk ayaklanmaları ile de, şimdi benzer tarzda bir rol sözünü oluyur. Bu kez emperyalistlerin Türkiye üzerinden geliştirecekleri Ortadoğu bölgesini kapsayacak daha da geniş boyutlu bir planı, yine Kürtistan devrimine carpark boşu gıkmıyor. PKK önderliğindeki Kürtistan Devrimi, yeni ve güçlü bir devrimci atılımı pek de olumlu olmayan bir dünya ortamında gerçekleştirirken, aynı zamanda Türkiye ve bölge halklarının devrimci mücadelelerine önemli bir enternasyonalist katkısını da böylece sunmuş oluyor.

Ayaklanmaların şimdiden görülebilen bazı sonuçları

Ulusal kurtuluş mücadelemizin daha üst bir aşreye geçişinin pratik kanıtı olan ve önemli emperyalist planları boşu gıkararak halk ayaklanmalarını çeşitli dost ve düşman çevreler üzerinde önemli etkileri yaratması; düşünülmez. Doğal olarak en büyük etkisini sömürgeci TC üzerinde gösterecek ve en önemli tahtından faşist rejimin bünyesinde ortaya çıkacaktır. Ni-

tekim faşist rejim, bu güçlü devrimci dalga karşısında çölyesine sarılsı ki, normal işleyiş içerisinde buna karşılık veremeyerek, yeni muhtıra ve karamanelere düzenlemek zorunda kaldı. Yıllardır, bu konuma gelmeden, kendisini büyük oranda teşhir edecek bu atılımı atmadan genitlaya karşı tutunmaya çalıştı. Çünkü böyle bir uygulamada ile rejim kendi sonuna bir adım daha yaklaştığını bilincindeydi. Ama yeni ayaklanmalar birlikte artık bu şekilde tutunamayacağı anlaşıldı ve ölümcül sonuna doğru bir adım daha yaklaştığını oldu böylece.

Düşman üzerinde böylece etkiler bırakan bu yeni atılımınının, başta Türkiye halkı olmak üzere dost güçler üzerinde de olumlu yönden önemli etkileri olduğu muhakkaktır. Her şeyden önce dünya sosyalist güçlerinin ağır sorunları karşı karşıya bulunması ve bazı alanlarda geçici de olsa gerilemeleri, bunu fırsat bilecek sosyalizm adına artı şöylece söz kalmadığı iddiasıyla emperyalistler ve mütefliklerinin büyük gürtülüklerle ileritli etkilemeye ve dünyaya umutsuzluk ve karamsarlık tohumları sermeye çalıştıkları bir ortamda halk ayaklanmalarımız, ilerici ve devrimci güçlere büyük bir moral kaynağı oldu. Öte yandan PKK ve Kürtistan halkının dostları, Partizim ve mücadelemizi daha açık ve tereddütsüz savunma, destek ve dayanışmalarını çekimden göstermeleri olanagına kavuştu. Geçmişte birçok dost çevreler Partizim destek sunmak istemelerine rağmen, aleyhte yaratılan muazzam havanın etkisinde kalarak tereddütlü davranışlara girebilme, "acaba baskaları ne der" tarzından kaygılar taşıyabilmekteydiler. Çünkü, sömürgeci ve emperyalizm ile onları sarınsız ve 'so'ldan çeşitli atılımları, yıllar yılı "PKK'nin teröristliği" masalını tekrarlıyorlardı. PKK'ye elini biraz olsun uzatmak isteyenleri dehşete düşürdüler, ellerini cehennem ateşine daldırarak kalkarmasına korku verdiler. Ve tüm bunların ister istemez belli bir etkisi oldu. İşte şimdi, en ağır faşist baskı koşullarında ve TC'nin estridigi gerici terör ortamında kadın-erkek, genç-yaşlı, çocuk-çocuk yüzbinlerce Kürtistanlının "Yaşasın PKK!" sloganıyla ayağa kalkması, düşmanın birçok yalanı gibi, "PKK'nin teröristliği" masallarına da yerle bir etti. O nedenle de dostlarımız Partizim ve mücadelemizi şimdi daha güvenli ve tereddütsüz savunabiliyoruz.

Halk ayaklanmalarımızın önemli bir etkisini de emperyalistler üzerinde görebilmek mümkün. Ulusal kurtuluş mücadelemizin kitlesel gücünü ve potansiyelini en önemli ve somut göstergesi olan ayaklanmalar, emperyalist çevreleri de, politikalarını tekrar gözden geçirmeye zorladı ve daha da zortayacağı açıktır. Bunun en somut bazı belirtileri de, ulusal kurtuluş mücadelemizde dümanlıkta başı çeken ilk emperyalist Avrupa ülkesinde, Federal Almanya ve İsveç'te yaşandı. Öyle ki, bu iki ülkede ayaklanmaların daha ilk günlerinde ortaya çıkan bazı gelişmeler oldu.

Federal Almanya'da uzun yıllardan beri diplomasi maksatlı ande, Türk gızi işbiratı servisi ve Özel Harp Dairesi elemanlarının Partizim ve mücadelemizi aleyhine yoğun bir faaliyet yürüttükleri bilinmektedir. Bu durumun FAK yetkilileri de ilk günden beri bilimleri rağmen, şimdiye dek bu faaliyetlerini durdurulmuş yönünde en küçük bir girişimde bulunmadılar. Aksine Federal Başsavcılık bu tür unsurları işbirliği yaparak PKK'nin "teröristliğini" kanıtlama savadına katıldı ve bu işbirliği sonucunda bilinen Federal Almanya-PKK Davası yaratılmıştı. Bu dava

in hazırlanan iddianamede yer verilen olaylar baştan sona MIT iddialarıydı. MIT aracılığıyla yıllarca burjuva basının saygılarına layık olaylardı. Fakat şimdi bir yandan aydlatır sürüşlerinin davada bekle-dikleri sonucu elde etmelerinin mümkün olamayacağı görülmeli, esas olarak da Kürtistan'daki ayaklanmalarla mücadelemizin büyük bir gelişme kaydetmesi üzerine, FAK yönetimi ilk kez Türk ajanlarından rahatsızlık duyduğunu belli etti ve bunlardan 15'ini geri çekilmesini TC'den resmen istedi. F. Almanya'da fink atan ve PKK aleyhine çok çeşitli faaliyetler yürüten Türk ajanlarının sayısı 15 kişiden ibaret değil kuşku-suz. En azından Düsseldorf'teki davada kullanılan bazı sözde tanıkların bunların herkesi bizzat provokatorlarıydı. Buunu herkesten biliyor. FAK yetkililerinin bilmemesi mümkün değildi. Zaten Ankara ve Bonn arasında bu konuda çıkan tartışmalar ve sürüşmeler de henüz sona ermiş değildi, bir yandan tırmanma eğilimi de göstermekteydi. Bu tırmanmanın nereye kadar varıncılığına şimdi den işveç'eylebilecek güç, ama burada söyle-nilebilecek şey, FAK'nın böyle bir adım atmasında Kürtistan'daki son gelişmelerin etkisi oluyordu.

Benzer bir etkinin de İsveç'te ortaya çıktığı görülmektedir. İsveç, bildirildiği gibi, TC dışında Partizimci terörist ilan eden ilk ve tek ülke. Bu kadar düşmanca uygulamalarına rağmen FAK bile, "PKK içinde bir terörist grup var" gibi bir şeyler geveliyor ama, Partizimci terörist demiyor, diymişler. Fakat İsveç hükümeti, hem de şu ünlü sosyal demokratların hükümeti bunu yıllar önce -1984'te- ilan etti. Bir de İsveç sosyal demokratları Palme adıyla birlikte anılan bir ilkeyle, sözüme dünyadaki tüm ulusal kurtuluş mücadelesini destekleme ilkesiyle pek çok övünmektedir. Ulusal kurtuluş mücadelemizi terörist ilan etmekle İsveç sosyal demokratları, aslında adı geçen o ilkerin bir aldatmaca olduğunu ilan etmiş oldu. Büten ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemekten sözeden İsveç sosyal demokrat hükümeti, acaba Kürtistan ulusal kurtuluş mücadelesini ve öncüsü PKK'yi terörist ilan etmek karşılığında sömürgeci-faşist TC'den ne tür tavizler kopardı? Çeşitli ihale, satış vb. yollarla ne kadar maddi kazanç sağladı? Bunun hesabını elbette ki bir gün hem İsveç hem de Kürtistan halkı soracak, sosyal demokrat hükümetlerden bu konuda açıklamalar isteyecekler. Kürtistan devriminin gelişmesini bu süreci de kısıtlayıcı kesindir.

Nitekim Nusaybin ve Cizre ayaklanmalarının henüz devam ettiği günlerde etkisi İsveç'e yansıdı ve 23 Mart günü İsveç parlamentosunda PKK üzerine işgıt tartışılması oldu. Sol Komünist Partisi-FAK milletvekillerinden Berit Ersson, parlamentoda yaptığı konuşmada, Nusaybin ve Cizre ayaklanmalarına karşı çıkarak çekerek, İsveç itidatının PKK'yi terörist ilan eden kararının utanç verici olduğunu belirtti ve bu kararın kaldırılmasını istedi. B. Ersson konuşmasının bir yerinde şöyle diyor:

"İktidar, herhangi bir araştırma yapıpandan SAPO'dan aldığı istihbaratla PKK'yi dıngaldı. SAPO da, PKK hakkında istihbaratlarını MIT'ten alıyorsa, bu bizim için bir trajedi-dir. Ne yazık ki, bu dıngamıza bugün de vardır. Bugün hepimiz Türkiye Kürtistan'daki genitla savasından haberdar olduğumuz için, bizim gözümüz; bu dıngamıza savunmak değil, kaldırılmak olmalıdır..."

"İktidar terörist damgasının maddi temellerini resmi olarak açıklamaları, Kürtistan'daki olaylar ve baskıların boyutları, bizim parlamento olarak ayağa kalkıp protesto etmemizi

gerekliyor. Bu da nasıl olacak? Hem bu baskıları protesto edelim ve hem de bu baskılara karşı direnen ve savasın ötürü terörist olarak görülmeli!" (Parlamento tutanaklarından, aktaran Berxwedan, 15 Nisan 1990, s.16)

Bu öneriyi Çevre Partisi'nden Kent Lund Gren adlı bir milletvekili de konuşmasıyla desteklerken, L. E. Lörden adındaki sosyal demokrat milletvekili şu ibret verici sözlerle karıştı:

"... B. Ersson, PKK'yi terörist ilan eden yasaların kanıtlarının açığı çıkarılmasını istiyor. Bu durum bize yardım etmiş kişiler için tehlikelidir... Bunun için getirilen önerinin kabul edilmesini istiyorum." (a.g.y.) "Özrü kabahatinden büyük" tarzında deyimin herhalde bundan daha iyi bir örneği zor bulunur. Aynı zamanda sözümsüz kararı alan iktidardaki sosyal demokrat partinin bu utanmaz milletvekillinin, "bizce yardım etmiş" kişiler sözleriyle kimleri kastettiği açıktır; sözü ediliyor, MIT ve SAPO'ya mensup ajanlar ile faaliyetlerini bunlarla bütünleştiren birçok provokatördür. Demek ki İsveç hükümeti, önlere atılan birkaç kırını tokmak karşılığında SAPO'ya PKK hakkında yalan üretten ve bunu geçmi kaynağı yapan birkaç köktüntün yalanlarına dayanarak mücadelemize teröristlik damgası vuruyor. Acaba İsveç'in ünlü sosyal demokratları, kucağı açtığı bu provokator köktüntünün yalanlarıyla Türkistan halkına düşmanlığı, ve Türk faşizmine hizmet etmeyi daha neyde kadar sürdürebilecek? Demokrasi adına gerçekten bir utanç sembolü olan bu sosyal demokrat partilerinin sözlerine, yুক্তlarda andığımız Çevre Partisi milletvekili K. L. Gren şu karşılığı veriyor:

"Lara Erik Lörden sana söylüyorum: Ben kendim, Vietnam Kurtuluş Cephesi ve Afrika Ulusal Kongresinin PKK'den hiçbir farklarının olmadığını inanıyorum. Büten bu övgüler zulüm altında yaşayan halkların kurtuluş mücadelesini veriyorlar. Bugün Kürtlerin bulunduğu bütün ülkelerde zulüm düzeni egemendir. Bu zulme karşı Kürtlerin direnmesi kadar doğal ne olabilir?" (a.g.y.)

İsveç sosyal demokratlarının ulusal kurtuluş mücadelemize karşı bu düşmanca tavırlarına karşılık, İsveç sosyal demokratları bir istisna değildi. Alman sosyal demokratları ile sosyalist enternasyonalist çatısı altında yer alan diğer birçoklarının da tavırları aynıydı, yani halkımıza karşı düşmancaydı. Bu durum öteden beri sanki hakimiyet için bir kader olagelmisti. Kırt halkına geçmişte de en büyük acıları yaşatanlar ve üzerinde söykürüm uygulayanlar, gerici ve muhafazakar partiler değildi, sosyal demokrat ve ilerici hatta devrimci gençlerlen olmuştur. Türkiye'deki CHP ile İktidatı BAAS bunun en bariz örnekleridir. Günümüzde yaşanan gerçektik de bir bakıma benzer durumun devam etmesidir. Avrupa'da once kırık, sağcı ve muhafazakar parti ve iktidarlardır, ulusal kurtuluş mücadelemize en büyük düşmanlık ve çok şiddetli B. Almanya, İsveç gibi ülkelerin sosyal demokratlarından geliyor. En gerici iktidardar değildi de, sözüme en has sosyal demokratların iktidarı olan İsveç, Partizimci teröristlikle itham ediyor. Bu, B. Ersson adlı İsveçli komünist parlamenterin de ifade ettiği gibi, İsveç için bir trajedi olsa gerek.

Sayıdığımız birkaç örnek, halk ayaklanmalarımızın sadece ilk etape ve kısa vadede ortaya çıkan bazı sonuçları. Dünyamızın diğer sorunlarına bebeliğiği bir ortamda gerçekleştirilen böyle önemli bir çıkışın, uzun vadede daha değişik ve kapsamlı sonuçları olacağı da unutulmamalıdır.

NUSAYBİN VE CİZRE'DE HALKIMIZ, TARİHİN ETKİN ÖZNESİ KONUMUNA YÜKSELDİĞİNİ GÖSTERDİ

Emperyalizmin ve yeri gericiğin her yönüne desteklediği Türk sömürgeciliği ile Kürdistan halkı arasındaki tarihsel hesaplaşma, ulusal kurtuluş savaşımız, 90 yılının bahar atılımında Nusaybîn'de, Cizre'de, Silopi'de, Kızıltepe'de, Derik'te, Midyat'ta, Silvan'da, Diyarbakır'da, Batman'da ve daha birçok yerleşim biriminde gerçekleşen kitlesel eylemlilikle, yaşanan İNTİFADA ile yeni bir AŞAMAYA sıçradı.

1984'ten bu yana diğediş süren gerilla savaşımız, Kürdistan halkının ufuklarını açtı. Davaya sahip çıkmanın yollarını öğretti ve halkımızı özgürlük savaşımızın içine çekti. 90'ın bahar atılımında Kürdistan halkı, savaşın aslı bir unsuru olarak soylu yerini aldı, kaderini belirleme savaşımızda tarihsel özne konumunu pratik yaşamaya başladı. Bu olgu, ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından tarihsel bir dönemece de işaret ediyor, kavgamızın dönümüne, geri döndürülemez bir noktaya geldiğine de.

Ta başından beri, ilk sözcüklerin söylendiği, ilk ilşkilerin kurulduğu andan bu yana arzulanan, hedeflenen, kavşası verilen şey, savaşın, özne konumuna yükselen, geleceğin kenti beyni, yüreği ve ulusu çizmeye çalışan bir halk ve elite gerçekliği yaratmak değil miydi? Öncünün, ÖNDERLİK, bütün politik, pratik, askeri, kitlesel vb. faaliyetlerinin odağında bu hedef bulunmuyordu mu?

Kürdistan gibi çok uluslu, imhânın eşliğine getirilmiş bir ülke ve halk gerçekliğinden konuşan, düşününen, ayağa kalkan, özgürlüğe doğru yürüyen, canı ve didir bir halk gerçekliğini yaratmak, bunu canlı yaşam pratiğinde dostla-düşmana göstermek tarihsel önemde bir olaydır. Bu önemlilik, ancak Kürdistan ve Kürt gerçekliğini kavrayanlar, bunun anlamını etinde-kemindedi, ilklüklerini hissedebilir bilebilir ve değerlendirebilirler...

Nusaybîn'de, Cizre'de, Silopi'de vb. ilçelerde yürüyen halk, sömürgeci kurumlara taş tutan, atışe veren halk, özgürlük, bağımsızlık ve demokrasî istemlerini bağışan halk, dönün sükm, düğürümüş, kimsiğli elinden alınıp ve yadsınımış, köle halkıydı. Bugün ise kölelik, düğürümüş, teslimiyet zincirlerini kendi elleriyle parçalayan, özgürlüğünü bu günden avuçlayan Kürdistan halkıydı: Genç, yaşlı, çocuğu, kadını, işçisi, köylüsü, esnaf ile yürüyen halk... Özgürlüğe koşan halkımızdı...

Nusaybîn, Cizre ve diğer ilçelerde gerçekleşen intifada, halkımızın katıtlığı yönü, bilinc, kararlılık, dinamizm açısından da çok önemli bir göstergidir.

Kıscası, ulusal kurtuluş savaşımız yeni bir aşamaya sıçradı, yeni aşamaya geçildi ve intifada, birlikte birbiri besleyecek ve özgürlüğü yürüten bir halk gerçekliğinin aslı unsurları olarak geliştiğin süreci...

Bu birkaç ön değerlendirmeden sonra, Cizre, Nusaybîn vb. ilçelerde yaşanan kitlesel eylemliliğin siyasal anlamını, tarihsel önemini biraz daha açmaya çalışalım. Bu temelde görev ve sorumluluklarımız altını kalın çizgilerle çizmeye çalışalım.

I.

Ulusal kurtuluş mücadelesi açısından 89 yılını bir başarı ve zafer yılı olarak ilan etmek gerekiyor. Eksiklik, yetersizlik vb. noktalar içermesine karşın 89 yılı bir zafer yılı oldu. Bu, hem gerillanın kaydedtiği aşama açısından böyledir, hem de çeşitli

Canakkale Cezare'nden PKK'lı savaş eadleri...

boyutlarda kitleselleşme, geniş halk yığınların savaşın içine çekme anlamında böyledir. Kitlesel gelişme, kitelerin yürüyen tarih sahnesine özne olarak çıkması yönünde atılan adımlar açısından 89 yılı önemli içpuçlarına sahiptir.

Faşist-sömürgeci yöneltim zorunlu güç ve köy boşaltma dayatmaları karşısında Cüde köylerini (Balveren v.d.) direniş. Halkardır meydana gelen yürüyüş, Silopi'de ve Nusaybîn'de yaşanan intifada, 89'da mücadelemin kitlesel boyutlarına işaret ettiği gibi, sonraki dönem(ler)in kitlesel eylemliliği hakkında da çok önemli içpuçları veriyordu. Ulusal kurtuluş kavşasının toplumsal damaklarının etlenmiş olması, halkımızın özne olma yolunda önemli bir mesafe katılması, bir yanda mücadelemin dayanaklarının ve güvencelerinin sağlamlaştırılması, öte yanda gelişme ve zafer yolunda ilerleme hızını vurguluyordu. O halde 89 yılının da değerlendirilmesi, 90'ın taktik görev ve hedeflerini, beklentilerini de vurguluyordu. Bunları şöyle özetlemek mümkündür: Gerilla savaşımızın geliştirilmesi, yaygınlaştırılması ve derinleştirilmesi halk ordusunu nicel ve nitelik olarak daha üst boyutlara vardırmak; ERNKY'yi geliştirmek ve derinleştirme ve savaşın halk gerçekliğini ulaştırmak; bu bağlamda kitlesel eylemliliği, çeşitli sivil itaatsizlik davranışlarından intifadın çeşitli biçimlerine kadar zengin bir içerik ve kapsamlılıkla geliştirmek ve bunu bir yaşam biçimi olarak olurtmak, dönemin en önemli göreviydi. 90'a yükselen en önemli görev buydu. Savaş, halkımızın askeri ve siyasal ordusunu, yürüyen, savaşın bir halk gerçekliği temelinde geliştirmek görevlerini öncünün netleştirilmesi, sağlamlaştırılması ve gücendirilmesi bağlamında ele almak; yaşamının ve savaşımızın dayattığı vazgeçilmez görevlerdi.

Bütün bu görev ve başarıları "bir parça özgür vatan toprağı yaratma" şiarını gerçekleştirme temelinde ele almak ve bu doğrultuda pratik yönelelmek önemliydi. 4. Kongreyi bir parça özgür vatan topraklarında gerçekleştirmek özlemi de ekleniyordu, 90 yılı görev ve sorumluluklarının önemli ve anlama dahi taşıyıcılarıydı.

Kıscası 90 yılını yüklenirken, sıradan, geçmişin bir tekrarı, var olan mevzileri koruma biçiminde saçıcı bir taktik anlayışa hareket edilemezdi. 90'lı yılları kazanma, 90'lı yıllara büyük zaferi dayatma bilinci, inancı ve kesin kararlılığı ile yükletilmekle devrimci mücadeleyle ve yasağa. Bu bağlamda 4. Kongre yılı da olan 90 yılına atfedilen önem-

lilik bütün boyutlarıyla açığa çıkmış oluyordu. Dolayısıyla hazırlıkların bu görev ve beklentiler çerçevesinde olması kaçınılmazdı.

Özellikle kitlesel eylemlilik konusunda bir sıçrama kaydetmenin, bunu 90 yılında başarmamızın gerekliliği aşılması gereken bir görev olarak duruyordu. 89'daki kitlesel direnişlerde görülen işaretler, 90'ın kitlesel eylemlilikte önemli bir dönemece olacağını gösterebiliyordu.

II.

Nitekim öyle oldu. 90 bahar atılımımızla birlikte Nusaybîn'de başlayan ve yükselen kitlesel eylemlilik, kısa sürede diğer ilçelere yansdı. Nusaybîn Cizre, Silopi, İdil, Midyat, Kızıltepe, Derik, Dargeçit, Silvan, Diyarbakır, Batman vb. ten izledi. Böylece, henüz, tüm ülke çapında bir başkaldırıya dönüşme de, çok önemli bir bölgede yaygınlaşan kazanımların bir bölgede eylemlilik oldu.

İlk planda saptanması gereken nokta, eylemlilik alanlarında halkımızın esas olarak ezici çoğunluğunun, hemen hemen tümünün eylemlilerde yer almasıdır. İşçisi, işçisi, esnafı, aydını, köylüsü, kadını, çocuğu, genç, yaşlı ile bir halk...

Kimileri bu kitlesel eylemlilik, kendiliğinden, belli başlılara karşı anlık tepkiler olarak değerdendir. Bu değerdendirli yaklaşımı, ayakları yer basmayan öznel niyetlerin konuşulmasıdır. Nusaybîn-Cizre direnişleri, böyle basit kategorilerle değerdendirilemez. Nusaybîn-Cizre'de açığa çıkan kitlesel eylemlilik, yaşanan intifada yıllarca verilen mücadelelerin, dökülen kanların, fedakarca yürütülen çabaların meyvalarıdır. Kahramanca yürütülen gerilla savaşının kitellerde bulunduğu yankıdır. Ölümlün eşliğine getirilmiş bir halkın canlı olarak geride kalan ögelerinin canlandırılması, yandırılması, ayaklandırılması kavşasının mantığı sonucudur bu. Kaldı ki, halkımızın bu direnişlerde seslendirdiği sloganlar da ortadadır. Bu sloganlar bağımsızlık ve özgürlüğü, ulusal kurtuluşu, Kürdistan'ı dile getiren sloganlardır. Düşmanı çığına çeviren ve bir k kadar da şoke eden şey de intifadın siyasal yön ve anlamının bir netliğidir.

Öte yandan, geniş bir alan etkisine alan, onbinlerce insanı kucaklayan bu kitlesel eylemliliğin sıradan kitlesel gösteriler olarak da değerdendirilmemek gerekiyor. Siyasal yönümlü çok açık olan bu eylemlilik, zengin bir kapsama sahiptir, çok çeşitli protesto biçimlerini içerir: Kepenk kapatma, çatışma, devlete ait binaların taşlanması ve

"Kimileri bu kitlesel eylemlilik kendiliğinden, belli başlılara karşı anlık tepkiler olarak değerdendir. Bu değerdendirli yaklaşımı, ayakları yer basmayan öznel niyetlerin konuşulmasıdır. Nusaybîn-Cizre direnişleri, böyle basit kategorilerle değerdendirilemez.

Nusaybîn-Cizre'de açığa çıkan kitlesel eylemlilik, yaşanan intifada yıllarca verilen mücadelelerin, dökülen kanların, fedakarca yürütülen çabaların meyvalarıdır. Kahramanca yürütülen gerilla savaşının kitellerde bulunduğu yankıdır..."

yakılması, gösteri ve sivil itaatsizlik biçimleri vb. Bununla birlikte belli bir bilinc ve kararlılığı da sergiledikleri ortadadır. Ve bu tür eylemliliklerin bundan böyle belli bir süreklilik gösterecekleri kesin gibidir. Sömürgeci egemenliği, sömürgeci kurumlara açığa hedeflenen bu kitlesel başkaldırıyı klasik tanımlarla ayıklanma olarak tanımlamak mümkün değildir; bu, olguları zorlamak olur. Ancak Filistin intifadısı ile klasik ayıklanma tanımının aşıldığını ve daha zengin kapsamlı bir tanıma ulaşıldığını da biliyoruz. Filistin'deki eylemlilerin en aydın edici özelliği, İsrail işgalini açığa hedefleyen ve süreklilik kazanan bir yaygın kitlesel eylemlilik ve gösteri bütünü oluyordu. Çok çeşitli eylem ve protesto biçimlerini içeren bir bütündür... Cizre Nusaybîn vb. ilçelerde yaşanan eylemlilik, gösteriler ve sivil itaatsizlik biçimleriyle Filistin intifadısı arasında çok büyük benzerlikler var. Dahası, bizdeki kitlesel eylemliliğin gerilla savaşını bir esas mücadele biçimine eklenmiş olması gerçeği var. Bu anlamıyla siyasal etkisi daha yüksek ve elle tutulabilir olmaktadır. O halde Kürdistan'daki kitlesel eylemliliğin İNTİFADA olarak değerdendirilmeli yanış olmasa gerek.

III.

Son kitlesel eylemlilikte, intifada ile ulusal kurtuluş mücadelemizin

yeni bir aşamaya sıçradığını vurgulamıştı. Bu yeni aşamamızın belirleyici özelliği, özgürlük-siyasalışması bir halk gerçekliğini savaşın öznesi haline getirmektir; daha doğrusu, özne konumuna yükselen halkımızın bu özelliğini geliştirme, yaygınlaştırmak ve derinleştirerek olurtmaktır. Bu, savaşın halka mal olması ve halk savaşçı özelliklerinin herkes için belirginlik kazanmasıdır.

Gerilla savaş, kuşkusuz halka dayanan, halkımızın verdiği destekle yürüyordu. Bu anlamıyla halkımız savaşın içineydi (savaşın boyutlandırıldığı alanlardı). Ancak bu yer alış, farkı bir biçimdeydi. Yeni dönemde, halkımızın savaş içindeki konumu yeni bir biçim aldı. Açığa tarhinin öznesi olma rolünü üstlendi. Yeni dönemde, ulusal kurtuluş savaşımız, gerilla savaş ve halkımızın kitlesel eylemliliği gibi iki aslı mücadele ve eylem biçimiyile gelişecek ve boyutlanacaktır. Kitlesel eylemlilik, gösteri, sivil itaatsizlik, bölgesel ayaklanmalar vb. biçimlerle gerilla savaşına eklenerek boyutlanacaktır. Önemüdeki dönemin gelişme çizgisi böyle olacaktır...

Gerilla savaşımızla Bata bölgesinde fiili olarak ilki iktidar aşamasına gelindiği bilinir. Cizre-Nusaybîn intifadısının bir sonucu ve yöneldi de fiili ilki iktidar alanlarını geliştirmek ve şehirlere içine alacak şekilde geliştirmek olmuştur. Bu eğitim giderek daha da açığa çıkacak, belirginleşecek ve netleşecektir. Düşmanın kent alanlarında askeri, idari, siyasal vb. kurumlmasının yığın ve etkin olmasına karşın, sivil itaatsizlik ve intifadının bir yaşam biçimine dönüşmesi paralel olarak, sömürgeci iktidardan yanbaşıda halkımızın demokratik iktidarı da yükseltecek ve güçlenecektir. Bu, kent-kir diyalektik birliği bağlamında fiili hak iktidarının iki ayağı üzerinde gelişmesi ve yükselmesi anlamına gelir. Kentlerde sömürgeci otobitenin tanınmaması, muhatap alınmaması; buna karşılık, ERNK'nin otobitenin halkımız arasında tannarak muhatap alınması olgusu, şehirlere de ilki iktidarı belirginleşmesinden başka bir şey değildir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni bir aşamaya yükseldiği saptamamız, görev ve sorumlulukların, taktik çizgimizin kapsamını vb. noktaları belirlemektedir. Dönemin dayattığı görevlere hakim olmak esastır; yoksak gelişmelerin gerisinde kalmak tehlikesi vardır. Bu ile tutuculuk, gelişmelerin ve yaşamın hızını, iplemini kaçırarak geri ciddi bir tehlikeye kapıları aralamak başka bir şey değildir.

IV.

Nusaybîn-Cizre intifadısının siyasal anlamı, etkileri ve sonuçları muazzam oldu. Bunları satırbaşlarıyla biçiminde şöyle özetlemek olasıdır:

Kürdistan'da mücadelemin iddia ettiği gibi, 3-5 kişinin öldürülmesi, bir halkın ulusal kurtuluş savaşına olduğu gerçekliği bir kez daha tüm açıklağı ve parçacılığı ortaya çıkıyor. Bu olgu, ulusal kurtuluşu kimsiğimizin daha güçlü ve net olarak vurgulanması anlamına geliyor. Dolayısıyla, "terörist", "bir avuç ekşiyä" demediğine ve yalanlarına vurulan kahredici bir darbedir. Aynı zamanda ulusal kurtuluş mücadelemizin geniş kitlesel boyutlar kazanması ulusal kurtuluşu boyutunu vurguladığı gibi onun siyasal mesruiyetini de daha da netleştirilmiş ve perçinleşmiştir. Bu çok önemli bir siyasal kazanımdır. Ulusal kurtuluş savaşımızın kitlesel-top-

lumsal temellerinin ve dinamiklerinin bu biçimde kendini vurgulaması, mücadelenin siyasal güç ve etkinliği konusunda da belli bir etki veriyor. Ortadoğu'da söz ve fikir sahibi olan her güç ve devlet, savaşın ve davasının sahip çıkan bir halk-ulus gerektirdiği ile karşı karşıya olduğu olgusunu hesaba kalmak durumundadır.

Genişle savaşımızın yanı sıra, gerçekleştirilen etimsel/etimsel ulusal yurtsever bilinç ve etimsel gelişiminde muazzam etkide buluna-
cağını genişçe açmaya gerek yoktur. Şu anda mücadele ile daha az ilişkili ve hiç ilişkisi olmayan alanlarda kitlenin bilinç ve ruhunda önemli etkilerle buluna-
cağıdır. Bu, kitlesel etimsel/etimsel ve katılmın gelişen ve büyüyen boyutlar kazanacağına işaret eder.

Söz konusu kitlesel direnişimin, Türkiye içi sınıf ve halkın mücadelesini olumlu yönde etkileyeceğini de ekleyelim. 89'da başlayan içi sınıfın bahar etimsel/etimsel, içinde bulunduğumuz yılda, Kürdistan'daki gelişmelerden de etkilenerek belirli bir ivme kazanacağı olasılığı büyük-
tür.

Kürdistan sorunu Türkiye siyasal gündeminde iyice yerleşti ve oturdu. Gündemi belirlediği, Türk siyasal yaşamın, rejimin içi ilişkilerini önemli ölçüde etkilediği söylenebilir. Türk burjuvazisinin çeşitli kanalları ve partileri Kürdistan ulusal kurtuluş savaşına karşısında kendi içi ilişkileri-
ni askıya alıp ulusal mutabakatı ilan ettiler. Ulusal uzlaşma, aynı zamanda derinden derine işleyen içi ilişkileri de içiyordu. Türk sınıfı yeniliği ve başa-
şışını içi ilişkileri, içi ilişkileri daha da derinleştireceği açıktır.

Uluslararası ve bölgesel planda Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi kendini daha yakıcı bir tarzda dayatacaktır. Sorunun "çözümü"ne ilişkinliği ve çabaların yoğunlaşacağına söylenebilir. Kitlesel direnişin bu yönlü çabaları artıracaktır benzeri...

V.

T.C'nin kemalist inkarcı ideolojisi ve gün geçtikçe tahkim edilen özel savaş uygulamalarının iflas ettiği gerçeği çok daha geniş çevreler tarafından tartışılır oldu. Inkarcı ideoloji ve imhacı politikaların iflasını artık burjuva "aydınları" ve gazetecilerin açıkça dile getirir oldular. Kürdistan konusunda yeni strateji yönelimlerinin geliştirilmesi gerektirdiği açıkça yazıyor ve tartışıyor. Özellikle son kitlesel etimsel/etimsel birleşim tehlikesi büyüklüğünü ve halk desteğinin de artık yitirildiğini anlatmaya başladılar.

T.C'nin şu anda tam bir çözümsüzlük ve çıkmaz/azmaz içinde olduğunu belirtmek sorunu abartmıyorduk. Resmi inkarcı ideoloji ve özel savaş yöntemlerinden vazgeçme ile bunların iflasını açıkça bir kez daha kanıtlaması gerçeği arasında ki açmaz ve çelişkiyi yapıyorlar. Daha önce sarılsan, yara alan ideolojinin hegemonyalarının sona erdiği görüyorlar, zor ve gidet-
dinde dışındaki "itna"çı yöntemlerle kitlenin yönetmeyeceğini gerçeğini de anımsıyor. Başlıyorlar. Ciddi birleşim, çözümsüzlük ve çıkmazı yazmalarına karşın, geleneksel gelişim, kemalist ideoloji ve kurulumlaşma, bütün bunların T.C'nin ve yönetici sınıflarının kadrolarının ve

hücrelerine sınımsı olması gerçeği; T.C'nin hareket alanını daraltıyor; Kemalizmin inkarcı ve imhacı ideoloji ve politikasında ısrar etmek, daha çok şiddet araç ve yöntemleriyle takviye etmek! Kısacası, son olaylar karşısında da özel savaş daha da güçleniyor, çözümü, çıkmaz ve çaresizliği açıkça kanıtlanan ideoloji ve politikalarla aramaya devam edecektir. Bu bağlamda:

Siyasal parti liderlerini Çankaya'da toplayarak rejimin içi ilişkilerini askıya almayı deniyorlar. Milli mutabakat sağlamaya, sürekli kilmaya

"Nusaybın direnişi sırasında Kamışlı'da da benzer bir etimsel gerçeğiyleyor. Bu önemli bir gelişimdir. Kürdistan'ın çeşitli parçaları arasındaki dayanışma, yurtseverlik ve birlik ruhunu ve etimsel vurgularına açısından çok önemlidir. Bu önemli yaygınlaşma, kitlesel etimsel/etimsel, diğer parçalardaki dayanışma hareketleriyle desteklenmek gerektir. Bu yönlü çabalara hız ve yoğunluk vermek önemli bir görevdir..."

çalışıyor. Bunun siyasal ve moral etkilerinin yararlanılamıyormuş. Faşist rejimin yaşadığı siyasal kriz biliniyor. "İktidar boşluğu", "hükümetin tabansızlığı ve güçsüzlüğü" gibi tartışmalar günlük basında değişim gündem maddesidir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin rejimin içi ilişkilerini, güçsüzlüğünü açıkça karşıladı. İçi ilişkilerini de derinleştiriyor. Böyle olduğu için, "milli mutabakat" istemleri, başla Genelkurmay ve Böige Valtılı olma üzere çeşitli odaklar ve çevrelerle sürekli gündemde tutuluyor. Şu aşamada erken seçim kararı bir yıl olarak düşünülüyor. Seçim sonuçlarının daha kararlı ve belirsiz bir siyasal ortam yaratılabileceğinden korkuyorlar. Öte yandan SHP ve DYP'nin ciddi bir alternatif olamadığını da biliyorlar. Bir de buna ANAP'ın bir çekişme olma özelliği eklendiğinde ihtimal dışı olmamakla birlikte bu yıl içinde bir erken genel seçim beklenmiyor. Fakat Türkiye'de istikrarlılık, siyasal gelişmelerin hızı dikkate alındığında, erken genel seçim ve diğer yolların olasılık dışı olmaları da akıldan tutulmalıdır.

Faşist rejim, "milli mutabakat"la içi ilişkilerini askıya alarak, bu şekilde rejimi güçlü göstererek, çeşitli çevreleri, odakları Kürdistan politikasına hizaya sokarak, "tek tip davranış"ı yönlendiren özel savaş yaklaşımını, şiddetli ve baskınlı yaygınlaştırıp sonuçla getirmeyi planlıyor. Yani T.C'nin gündeminde inkarcı ideoloji ve özel savaş stratejisi gözden geçirilme, yeni yönelimlere girme vb. bir konu yoktur.

Buna göre, özel savaşla sağlanacaklar, derinleştirilecekler açıktır. Bu, baskı, katilim ve zoraki göçün yaygınlaştırılması demektir. Fırlı olarak Kürdistan'da yaşanan, savaş durumudur. Hatta T.C kuralıdır

bir savaş yürütüyor. Bunu hukuki düzenlemelerle yasallaştırmayı, çabalarını uygun görmüyorlar. Mükün olduğu sürece "savaş hali", "sıkıyönetim" vb. uygulamaları resmen ilan etmeyecekler. Zaten ordu, resmen savaşın siyasal (fırlı olarak özel savaş) yönetimi Genelkurmay'ın kendisi olduğu somutluğuyla alakalı kısımlarda yasaları ve gözden düşme-
mey göç almıyor. İşçi eli altından sürdürmeyi ve yürütmeyi daha akıcı görüyorlar. "Diri ve zinde güç" olarak yedekte -olasi bir darbe için kalmayı yapıyorlar.

Önümüzdeki dönemde özel savaşla derinleştirme çerçevesinde, kitlesel bastırma ve tutuklama, sindirme ve kırma yöntem ve uygulamalarını yoğunlaştırılacaktır. Yine göç zorlama ve zoraki ıskan uygulamalarına ağırlık verilecekleri unutulmamalıdır.

"Beka'ya operasyon" vb. propaganda alanları kitlenin dikkatini sapırmak. Suriye üzerinde baskı kurmak, göçmenleri canlı tutulma gibi amaçlara dönük olduğu açıktır. Bu tür girişimlerin fıysak olacağı uzun uzadıya anlatmanın anlamı yoktur siziniz.

VI.

Ulusal kurtuluş savaşımız yeni bir aşamaya yükseldiği göre, görev ve sorumluluklarımız da boyutlarını koşulluyor. Bu, Döneme cevap verilecekler cap ve yetkinlikte bir çaba ve mücadele içinde olmamız gerektir. Tuto, kendini aşmayan, döneme dem düşmeyen kavrayış, tutum ve çabalarla gelişme kaydedilemeyeceği açıktır. Bütün güç, enerji ve yeteneklerimizi sonuna kadar konuşturarak taklidi görevlere yüklenmemiz ve bunlara tam olarak ağırmamız, olmasa-olsa bir zorunluluk olmaktadır. Temez durumda dönemi kazanmak, zaferle sonuçlandırma mümkün değildir.

Bu bağlamda, öncelikle, son kitlesel direnişlerinin, infatidaların sonuçlarını örgütlemek, değerlendirmek, özümsemek büyük bir önem kazanıyor. Ayağa kalkın, yürüyün, yurtsever duygu ve özelemleri konuşturan halkımızın her bir bireyini Cephe örgütlerinde -halk komitelerinde- örgütlemeye affedilemez bir hata olacaktır. Bu alanlarda örgütsüz tek bir birey bırakmamak gerektir. Infatidaların oturtulması ve süreklileştirilmesinin temel güvencesi bu örgütlenme çabalarıdır. Halk komitelerini, Cephe örgütlerini tüm kitlesel kucaklayacak şekilde geliştirdiğimiz, güçlendirdiğimiz ve derinleştirdiğimiz bölgede kitlesel etimsel/etimsel, sürekli genişleyen ve yükselen bir çizgiye oturabiliriz. Örgütüllük kitlesel etimsel/etimsel arasındaki diyalektik baği iyice özümsemek durumundayız.

Eğer infatidaların sonuçlarını bütün boyutlarıyla değerlendirebilir, örgütleyip oturtabilirsek, şehir ile bir bütünlüğünü sağlama temellerine kavuşturmuş oluruz. Dolayısıyla savaşımız, iki güçlü dayanağı ve dinamiki sahip olarak zaferle doğru devasa adımlar katedecektir. Kitlesel uyanış, baskı ve etimsel/etimsel mücadeleler açısından tarihsel bir fırsatıdır, bu unutulmamalıdır. Kısacası, dönemin önemli görevlerinden bir Cephe örgütlenmesini ve kitlesel etimsel/etimsel birlikte ve diyalektik bir bütünlük içinde ele alarak, başta infatidalar alanlarında olmak üzere, ükimen dörbiri yanına yaymak, geliştirmek ve sökülmemesine oturtmak. Zaten

garantisiz bundan başkası değildir. Halk savaşını daha üst aşamalarına ulaştırmanın yolu da buradan geçiyor. Topyekün savaşın ve ayağa kalkın bir halk gerektirdiği yaratmak, işte görev budur. Bu görevin birinci halkası da, infatid bölgelelerinde örgütlenmeyi geliştirmek ve derinleştirmek, infatidayı oturtmak ve sürekli kilmaktır...

"Infatidayı oturtmak" sözünün siyasal özünü iyice ve doğru yakalamak gerektir. Kitlesel etimsel/etimsel ve kitlesel örgütlenmeleri, şehir alanlarında, kırsal alanlardaki mücadele ve örgütüllük bütünlük çerçevesinde, ıktıl ıktılar ortaya çıkarma, demokratik halk ıktılarını yaratma ve geliştirme temelinde ve doğrultusunda ele almak gerektir. Infatida, ıktılar perspektifinde oturtulduğu ölçüde anlamlandır. Yoksa tersi durumda, uzun vadede kendin içinde çürüme ve dağılma sürecini yaşayacağı çok açıktır. O bakımdan halk savaşına espris çerçevesinde kitlesel örgütüllüğü ve etimsel/etimsel, halk ıktılarını geliştirme, oturtma, derinleştirme, halk ıktılarında halk ıktılarında uyanışa yöneltilme oturtmak zorundadır. Infatidayı böyle ele almalı ve bir yaşam biçimine dönüştürmeliyiz.

Bu bağlamda, önemli olaylara ve uygulamalara karşı, belli dönüm noktalarında, tarihsel günlerin yıl dönümlerinde kitlesel etimsel/etimsel, bir kampanya biçiminde ve çeşitli mücadele düzeylerini içerecek tarzda yürütme gerektir. Bu, kitlesel etimsel/etimsel oturtması ve giderek bir yaşam biçimine dönüşmesine yardımcı olacaktır. Kite protostoları, gösterileri, sivil itaatsizliği, yürüyüşleri vb. etimsel biçimleri Kürdistan'da Kürt insanının yaşam biçimine dönüştürülebirecek bu, zaferi yakalamasına gelecektir.

Yine bu çerçevede, Türkiye'nin çeşitli yerlerinde zorla, baskıyla göç ettirilen, kaçırılan yığınlarına ulaşmak, bunları örgütleyip çeşitli düzeylerde savaşın içine çekmek hem mümkün, hem de gerektir. Düşmanın baskı ve şiddetini en yakından yaşayan, günlük yaşamda hisseden bu kitleler, aynı zamanda mücadelemize ve çok tanışan ve etkilenen bir konumdadır. Bütün bu konum ve özellikleri, güncel yaşam koşullarıyla birlikte değerlendirilmediğinde ne denli örgütlenmeye açık oldukları rahatlıkla anlaşılacaktır. O bakımdan belli bir çaba ve sistemli çalışmaya ile bu kitlesel mücadelelerin etkin unsurları haline getirmek zor olmasa gerektir. Savaşta çabakilebilenleri savaşta, di-

ğerlerini de yaşadıkları alanlarda belli düzey ve biçimlerde kitlesel etimsel/etimsel yönetmek önemlidir. Bu, aynı zamanda zoraki göç politikasını boşa çıkarmanın öteki bir boyutu olarak ele alınmalıdır. Unutulmamalıdır, Botan'dan ve diğer alanlardan göçtirenleri Kürt yığınları bizim için önemli bir savaşçı kaynağıdır. Bu ihmal edilmemesi gereken bir potansiyeldir.

Nusaybın direnişi sırasında Kamışlı'da da benzer bir etimsel gerçeğiyleyor. Bu önemli bir gelişimdir. Kürdistan'ın çeşitli parçaları arasındaki dayanışma, yurtseverlik ve birlik ruhunu ve etimsel vurgularına açısından çok önemlidir. Bu önemli yaygınlaşma, kitlesel etimsel/etimsel, diğer parçalardaki dayanışma hareketleriyle desteklenmek gerektir. Bu yönlü çabalara hız ve yoğunluk vermek önemli bir görevdir, diyorum.

Bu aşamada reformist-teslimiyetçi grupların faaliyetleri dikkatle izlenmelidir. Doğal olarak kitlesel çalışmalarda, örgütlenme ve propaganda faaliyetlerinde boşluk bırakmamak gerektir. Bu dönemde anılan grupları sızma ve sapıtma çabalarına yönlendirecekleri unutulmamalıdır. Bununla birlikte, sah-tekarar bu etimsel/etimsel sahipleme ve kendilerine mal etmesi açısından olabilecekler da akıldan tutulmalıdır.

Silahlı mücadele, genitla savaş ile Parti ve Ordu örgütlenmesine ilişkin görevleri ayrıca vurgulamaya gerek yoktur sanırız. Gerillayı yaygınlaştırma, geliştirme, derinleştirme ve ükilen her alanına oturtarak, daha üst boyutlara ulaşmaya görevleri, Parti taktiklerinin esasını oluşturuyor. Bunlar biliniyor, geriyte tüm boyutlarına pratikçe aktarılması, gerçekleştirilmesi kailiyor.

Özette, Parti önderliğindeki gerilla savaş ile kitle etimsel/etimsel dönemin ki temel ögesidir. Bunlara yüklenmek ve bunlardan en azami sonuçları çıkarmak başka seçeneğimiz yoktur. Düşman kendine gelemeden, şaşkınlıkla atamadan döneme tüm şiddetliyle yüklenmeliyiz. Böyle zaferin ele tutulur sorumlulukta yakın olduğu bilinci ve inancıyla savaşta yüklenelim, tüm enerji, güç ve yeteneklerimizi sonuna kadar konuşturmalı!

**-Yavaşın infatidamız!
-Infatidamız yayılacak süreç!**

PKK'lı savaş esirleri
Çansakale, 1-3 Nisan 90

SERXWEBÜN Abone fiğı

Adı, Soyadı:
Adres:

6 Aylık
Almanya içi:
DM 18 ☐
Almanya dışı:
DM 20 ☐

1 yıllık
Almanya içi:
DM 36 ☐
Almanya dışı:
DM 40 ☐

Abone hesap numarası:
Stadtsparkasse-Köln
Konto Nr.: 174 21 96
BLZ: 370 501 96

Yazışma adresi:
SERXWEBÜN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

NOT: Bu fiğı doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

Impressum
V.i.S.d.P.:
A. San
Vogelangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma adresi
SERXWEBÜN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası
Stadtsparkasse - Köln
A. San
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ 370 501 96

Avusturya 37.50 s.
Belçika 126.00 bfr.
Danimarka 16.80 dkr.
Fransa 12.50 ff.

Hollanda 6.25 hfl.
İngiltere 1.80 £.
İsviçre 12.80 sfr.
Norveç 8.80 nok.
Norveç 16.80 nkr.

Kürdistan'da savaşın yeni aşaması ve bazı üniversite çevreleri ile basın durumu

PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi 1990 yılı Bahar Atılımı ile yeni bir aşamaya giriyor. Mardin Eyaleti'nden başlanarak doğuda Botan ve kuzeyde Diyarbakır-Bingöl eyaletlerine doğru geniş çaplı yayılan miting, gösteri, kelle katma, çeşitli sömürgeci kuruluşlara yönelik saldırı ve çatışmalar şeklinde gelişen kitlesel eylemlerde aktif bir biçimde yüzbinlerce Kürdistanlıların sayısı azımsanılmaz. Kürdistan'da örgütlenmiş TC'nin bütün kurum ve kuruluşları bu büyük bir sarımsı geçirmektir. Tüm bu gelişmeler ortaya çıkan gerilla faaliyetleri, Nurtak ve Engizak dağılarından Cilolar'a, Munzur'a ve Ağrı eteklerine kadar Kürdistan'ın boydan boya daha gür bir sesle sarıyor; Botan ve Mardin gibi bazı bölgelerde ise, gerilla birliklerinin roketleri atılan kentlerde ve yerleşim yerlerinde düşman hedefleri dövmeye başlıyor.

Kürdistan'da yaşanan bu gelişmelerin etkisi Türkiye'de de ister istemez yansıyor; istenen ve gereken düzeyde olmasa da, sol çerçesinde geçmişteki hatalı yaklaşımlardan sıyrılma çabaları gözleniyor, daha dürüst sesler ve olumlu yaklaşımlar görülebiliyor. Türkiye halkı ve proletaryası hem Kürdistan halkının haklı mücadelesi ve önderi PKK'yı anlamaya başlıyor, hem de ondan aldığı güç ve destekle faşist rejime karşı daha etkin tavır alma şansına ve olanaklarına kavuşuyor. Özellikle keçi kesimi, üniversite gençliği Kürdistan'daki kitle ayaklanmalarına daha yakın bir dayanışma gösteriyor ve bunları pratikleri bir adımı ve göstergesi olarak Türkiye'nin hemen tüm üniversitelerinde Newroz kutlamaları gerçekleştiriliyor. Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu yeni atılımı, en başta Türk burjuva

basını olmak üzere iç ve dış çeşitli çevrelere yoğun tarislarla maruz alıyor. "Kürt intifadası" olarak nitelenen bu yeni durum üzerine olumlu ya da olumsuz çok çeşitli değerlendirmeler yapıyorlar, farklı görüşler ve çözümler öneriler ortaya atılıyor. Her şeyi rağmen üzerinde görüş birliği bulunan tek nokta, 1990 Newroz'uyla birlikte yeni bir süreç girildiği, mücadelede bir "nitelik sıçraması" yapıldığıdır. PKK hareketinin ortaya çıkışından bu yana, özellikle de 15 Ağustos Atılımı'ndan beri sömürgeci TC'nin inişiyatifi yoluyla kendini hep ulusal kurtuluş mücadelemizin düzeyine göre ayarlamak zorunda kaldığı biliniyor. Bu gerçeklik şimdi yeniden ve daha açık olarak yansıyor. Ulusal kurtuluş mücadelemizin kitlesel boyutu yeni bir aşamaya ulaşması üzerine, TC, resmî sivil tüm kurumlarıyla kendini yeniden gözden geçirmek zorunda kaldı. Doğal olarak en başta da özel savaş yönetimine el attı. Parti Önderliği'nin 1989 sonlarındaki değerlendirmelerinde dikkat çektiği gibi, şimdiye kadar esas olarak Olağanüstü Hal Bölge Valiliği ve İçişleri Bakanlığı'nın sorumluluğunda yürütülen özel savaş, şimdi artık doğrudan doğruya devletin en üst kurumları olan Milli Güvenlik Kurulu, Cumhurbaşkanlığı, Genelkurmaylık ve Hükümetin bir faaliyetine dönüştürüldü. Aynı biçimde kültürel kuruluşlar, üniversiteler, basın vb. sivil kurumları da bütünüyle özel savaşın bir aracı durumuna getirmek için çabalar yoğunlaştırıldı.

Esas konumuz olan basın ve üniversite çevrelerinin durumunu bazı sınırlı örneklerle de olsa göstermeye geçmeden önce, sonuçları kısaca anımsatmak yarar var.

Halk ayaklanmasına karşı muhtıra

TC'nin tam da harıl harıl Pentagon kaynaklı bazı senaryolara hayata geçirmekle uğraştığı, bu amaçla M. Aksoy ve Ç. Emec olaylarında görüldüğü gibi adam üstü yürüme çabışları bir sırada Kürdistan'da patlayan halk ayaklanmalarına, faşist rejim yöneticileri adeta şaşkına çevirdi. İktidar, muhalefet ve ordusuyla iş birliğiyle yöntem olan devlet terbiyesi başvurarak kitlesel susturmayı ed-nediler. Bunun için Nusaybin ve Cizre'de çok kadın, çocuk ve yaşlılardan oluşan halk kitleleri üzerine tankları sürdüler. Cizre'de olduğu gibi, on yaşındaki çocuklar bile tank paletleri altında ezilerek can verdi. Yine Cizre ve Nusaybin'de birçok kişi, "özel tim" denilen ve hayvan eğitime yöntemleriyle robotlaştırılmış halka karşı şarjardanlırların birliktir ateslerine hedef olarak yaşamını yitirdi. Her bir ilçede yüzlerce kişi gözetilme alınarak işçiler mekzelerine sevk edildi. Fakat gerilla ile bağ içindeki Kürdistanlı kitleler atari faşist terörün başıbrakıyordu. Bu sömürgeci tankları ne de sokağa çıkma yasakları ve tehditler onları durdurabilirdi. Onları tanıdıkları tek otorite vardı: PKK ortası... Nitekim Cizre'den önce baskı ve tehditlere rağmen işyerlerini açmaya enaf, sömürgeci yetkililerin: "Neden işyerlerinizi açmıyorsunuz?" tarzındaki sorusuna, hiç çekimden ve açık bağı: "Dişardan (yani Partiden) emir bekliyoruz, emir gelirse açarız" diye yanıt veriyordu.

Etilen sömürgeci terörün inat kitlesel ayaklanma ve protestolar, Nu-

saybin ve Cizre'den sonra diğer tüm Mardin ilçelerine, oradan Diyarbakır ve Sirt merkezleriyle birçok ilçelerine de sıyrarak geniş bir alana yayıldı. Ve bu yayılma halinde de devam ediyor. Faşist rejimin korku ve çaresizliğini somut örneklerini o tahlillerde bir süre basın sayfalarında bul bol görmek mümkün. En belirgin feryat doğul olarak: özel savaş yönetiminin başı Kozak-çoğlu'dan yükseliyor ve 29 Mart 1990 tarihli Milliyet gazetesinin manşetine "Beni yalnız bırakmayın!" biçiminde yansıyor. Baş gazete ve dergileri de yansıyan Genelkurmay "PKK raporuna göre, Kürdistan'da savaşın stratejik denge aşamasına geldiği iddia ediyor. İlk ayaklanma kırıcılımların parladığı Nusaybin olaylarından sadece bir kaç gün önce, 6 Mart 1990'da, bir İtalyan derginse yaptığı açıklamada Özal, "PKK'nin ülke içinde iş ve desteği yok" derken; bundan bir iki hafta sonra Kürdistan'da inceleme yapan parlamento heyetinin bir üyesi, SHP Muğla Milletvekili Musa Gökbil mecliste yaptığı açıklamada her şeyin bitmiş olduğunu, halkın yüzde 80'in PKK'yı desteklediğini söylüyor ve sunları ilave ediyordu: "Eğer yüzdeye vursak halkın yüzde 80'i bağımsız Kürdistan devletini düşüyor. Bütünüyle düşünen pek yok. Her şey bitmiş... Edinildiği mizinle göre halk PKK'nın yanındadır..." (Milliyet, 29 Mart 1990)

Aynı günlerde burjuva basın mensup tüm gazetelerin başyazıları ve çok yazarlıların makalelerinde sürekli olarak Kürdistan'daki halk ayaklanmalarının rejim için ne büyük

bir tehlike olduğu vurgulanıyordu. Bu konuda yalnız Milliyet ve Cumhuriyetten birkaç örnek durumu yeterince izah edilebilir. 24 Mart günkü Milliyet'te Altan Öymen'in başyazısında şu satırlar var: "İşin ciddiye alındığı kadar fazla fark edilmeli. Ama artık gözle görülür hale geldi. Türkiye yeniden, çok tehlikeli bir ortamın içine girmiştir... Silopi, Nusaybin, Cizre olayları... Güvenlik kuvvetlerinin teröristlerle halkı birbirinden ayırmakta güçlüğü... Ölümler, yaralar, Sokaklarda iç savaş manzaraları. Lübnan birkaç gündün ben bidden çok daha sakın."

Aynı gazetedeki Doğan Heper, 15 Ağustos'ta Nusaybin bir balıncosunu vererek gelişmelerin atari tümüyle devlet kontrolinden çıktığı yolunda şöyle diyor:

"Bu süreç, son günlerde devreye sokulmak istenen kitlesel gösterilerle birlikte dışlanıyordu, işin ucunu her an kaçabileceği ihtimali acı şekilde ortaya çıkıyor. Bu badire nasıl atlatacağ? Türkiye, ...Seyh Sait İsyanından 12 Eylül öncesine terör kabusuna kadar zaman zaman böyle büyük sorunlarla karşılaşmıştır. Ama hata yapıldığında ya da geç kalındığında, ya Musul petrolollerinde olduğu gibi ekonomik çıkarılardan ya da 12 Eylül'de olduğu gibi demokrasiden vermek zorunda kalmıştır." (Milliyet, 29 Mart 1990)

Cumhuriyet gazetesinde de sık sık "sorunun yeni bir aşamaya girdiğini" belirterek, sövence bir yaklaşımla faşist rejime akl veremeye çalışırken, aynı gazetesinin yazarlarından Cüneyt Arca'yı şöyle yakınıyor:

"Önemsemeyerek, küçülmek yıllardır üzeri örtülen sorunlar, devletin temel ilkelerini sarsmaya, zorlamaya başladı... Güneydoğu'da gelişmeler daha değişik görünüm alarak boyatılıyor. Düne kadar devleti yönetenlerin söyleyeceği tek güvencemiz vardı. Bölgedeki halkın devlette bütünüyle işleri savunarak Güneydoğu hareketini bir terör grubuna bağlayordu. Halk, devletin yanındaydı. Böyle diyorlardı. Bugün, devletin halkı yitirmeye başladığını gösteren olaylar oluyor."

"İster kıskırta desinler, dileyen Nusaybin'den başlayıp Cizre'ye bir şerit boyunca uzanan eylemleri PKK'nın 'organizme' ettiğini söylüyor. Bu kez halk, devleti simgeleyen binalara, güvenlik güçlerine karşı eylemlere giriyor. Filistin direnişine benzer olaylara tanık oluyor." (Cumhuriyet, 22 Mart 1990)

Başka bir yazısında ise, C. Arca'yı, bundan sonra alınacak önlemleri şöyle küçümser: "PKK olayı, 1978'den beri ortada 1984'ten sonra boyatıldı. Bu devlet, oniki yıldır PKK'nın anaamları, neler yapılabileceği hakkında, şimdilerde jandarma özel gruplar ve benzeri birtakım önlemler peşinde. Tabii bunlar önlem işe..." (Cumhuriyet, 25 Mart 1990)

Benzer panik ve korku muhalefet çevrelerinde de hakim: inönü, her zaman olduğu gibi tam da "bahasını" oğlu" edasıyla, her türlü siyasal ilke ve hesapları bir yana iterek, devletin bütün olanakları ve ağırlığı Kürdistan'a yüklenmesini istedi ve bunun için sonuna kadar hükümetin yanında yer alacağını açıkladı. Demirel ise, nasırına basımışçasına "Devlet nerede" diye güç atarken; daha dün kadar "demokratik bir devlette Milli Güvenlik Kurulu'nun yer yok" diye sözlerle bu kurum kaldırılması gerektiği yolundaki demagogilerini unuttuk, şimdi, "Milli Güvenlik Kurulu neden toplantıyı?" MGK böyle bir günde toplantıya-

çak da ne zaman toplanacak" diye ortaltı velveleye veriyordu. Vatn elden gidiyor duygusıyla kaleme sarılan kimi önemli generaller derhal bir "kız yönetim merkez" oluşturulmasını öneriler. Öneri şaşırtıyor: "Bu merkezde sadece bakanlıklar ve Genelkurmay başkanlarının temsilcileri değil, milli güçün bütünleyicisi durumundaki üniversitelerin, diğer ilmi ve kültürel kuruluşların ve temsilcileri de yer almalıydı. Böylece basın ve üniversitelerin, özel savaşın bir unsuru haline getirilmesi için son dönemde yoğunlaşan çabalar daha da anlaşılır oluyordu. Öte yandan, mevcut özel savaş yönetiminin bir sıkıyönetim halinden daha fazla yetkililerle donatılmış olduğunu fark edemeyen kimi çevreler hemen sıkıyönetim ilan edilmemesi istiyorlardı. Şimdiye kadar dilerden düşmeyen erken seçim iddiaları edilmiz oldu. Bazıları bu or-

sonra da güya bir anayasa hakkını kullanarak Bakanlar Kurulu'na başkanlık yapması olaylarının, Özeli hiç de kendiliğinden yapıldığı, girişim olmadığı açıklar. Öza sadece MGK toplantısında kendisine bildirilen kararları ilgili yere bildirip, regini yapmakla memur kalmıştı. Buna aslında ordunun "28 Mart muhtırası" demek yanlış oluyacaktı. Zaten o günlerde burjuva basının da "zoraki yığın", "zoraki görüşme" gibi başlıklarla olayı yansıtmaya tesadüf değildi. Ayrıca bu durumu daha açık yazıyan da oldu. Teoman Eril, durumu, "Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın idareleri, basına ve millete yaptığı muhtıra üstündeki bir araya gelme çağrısı" olarak nitelirdi. 31 Mart günkü Milliyet'te Yalçın Doğan ise şunları yazdı:

"Tarihteki örneklerden yola çıkarak, bir askeri darbe için muhtıra

tamda yapılacak seçimin bir plebisite dönüşebileceği kaygısını vurgularken, bir kesim de, "Artık Güneydoğu'da ortaya seçim sandığı, koymak bile mümkün değildir" (Milliyet, 31 Mart 1990) diyerek durumun ne denli ciddi olduğunu ortaya koydu.

Kısacası, 1990 Bahar Atılımı ve halk ayaklanmaları, sömürgeci rejim korku ve paniklerini had safhaya çıkardı. Öyle ki, NATO temsilcileri NATO'nun Güneydoğu sınırlarının tehlikeye girdiğinden bile söz etmeye başladılar. O günlerde Türkiye'de bulunan ABD'nin NATO'da görevli bir büyükelçi, NATO anlaşmasının 4. ve 5. maddeleri gereğince Türkiye'nin NATO'dan yardım isteyebileceğini açıkladı.

Milli Güvenlik Kurulu işle böyle bir ortamda 28 Mart günü toplandı. Türkiye'de ABD ile bağlantısı darbe pek düşünülmeyeceğine göre, bu yönde gerekli itirazları da sağlandı. Anlaşılıyor. Örneğin bu konuda Güneş gazetesinden Teoman Eril şunları yazdı:

"Organen Torumtay, Milli Güvenlik Kurulu toplantısından bir gün önce de komutanları 'MGK'ye hazırlık toplantısı' yapmakla yararı bulurdu. Komutanlar birkaç gün önce de İzmir'de toplantılaşmışlar. Orada ABD elçisi görüşmelerini yapıyorlardı, kamuoyunu ve parlamento dağalandırılmış." (Güneş, 29 Mart 1990)

MGK'nın söz konusu toplantısının hemen ardından Özal'ın önce muhalefet liderlerini köşke çağırması, ardından gazete sahipleri ve yöneticileri yapılan toplantı ve daha

önce muhtıra vermek, ardından ülke yönetimine tümüyle el koymak gerekmiyor. Adının "Askeri darbe" olması da gerekmiyor... Her olayın, her gelişmenin "ince ve farklı modelleri" bulunduğu unutulmalı. Cumhurbaşkanlığı, Milli Güvenlik Kurulu toplantısından hemen sonraki dakikalara ilişkin rastlıyor. Pürüzsüz yapılan bu çağrının ardından "acaba ister bir model mi yatıyor soruları ister istemez dikkat çekiyor."

Darbe, sözümona "yöntemlerle" önlenebilir, belli edilmeye çalışıldı ama, bakanlar kurulundan geçiren kararnameyi içerenin açıklanması birlikte işin rengi iyice anlaşıldı. Bu kez gazeteler "Güneydoğu'da özel rejim" biçiminde başlıklar atmaya başladılar. Aslında yalnız "Güneydoğu'da" değil, Türkiye çapında bir değişikliktir, 12 Eylül rejimi içinde yeni bir muhtıradan söz etmek gerekir. Eğer 12 Mart muhtırasında ya da 12 Eylül darbesinde olduğu gibi hükümet istifası, parlamento feshi gibi durumlar yaşanmıyorsa, bu tamamen sürecin kendine has koşullarından kaynaklanıyor. Mevcut durumda zaten ortada bir hükümet ve parlamento bulunup bulunmadığı bile tartışma konusu. Hükümet denen ucube, etrafında ne olup bittiğinden bile habersiz, özel savaş yönetiminin Özal aracılığıyla buyurduğu kararları imza atıyor sadece. Bu kadar şaşkınlık ve korku bir kuruma hükümet diyebileceğin gerçekten zor. Sözde yasama organı olan parlamento ise, Türkiye'nin tarihinde en

yaşgın sikiyönetim dönemlerinde bile benzeri görülmemiş kapasiteli yasa ve kararnamelemlerle destek uzaktan seyredebilirler, kesinlikle on nite-likliş türden bir yasa organı bile değil. Böyle oluncu da kapalı ka-pasitemanın bir anlamı kalmıyor; hatta dışa karşı var görünmesi dar-beclerini daha çok içine gömüyor. Ay-rica Kürdistan'da sıcak savaş ya-zanmakta ve bu, rejimi son derece zorlamaktadır. Böyle bir ortamda bir de hükümet istifası gibi sorunlar, sömürgeciler açısından durumu daha da ağırlaştırır. Dolayısıyla bugün Türkiye'de gerçek anlamda çok sahıblı tek güç olan özel savaş yönetimi, her şeyi rağmen "sivil görünümü" bormayan "ince yöm-tenler" kendisi açısından daha avantajlı görmelektir. Nasıl olsa he-mü hükümet, hem mahalefet, hem me-cis ve hem de basın ve benzeri resmi olmayan kurumları her istediğini itirazsız olarak kabul etmişlerdir. Özel savaş yönetimi böylece, "Taki-ri-i Sükûn'dan sansür ve matbaa kapamaya kadar 12 Eylül dönemi bile aşan yetkileri kendini donatı-rlan, ayrıca yetkilenenleri ötürü ilderde hesap verme gibi bir sorunu da olamayacaktır. Son kararnameye bunu da garantilemiş bulunuyorlar. Böylesine geniş yetkilerle kendisini donatan özel savaş yönetimi, katliam ve terörle Kürdistan devrimini bastı-racağını sanıyor. Kürdistan açığı-rlarında aslında değişen fazla bir şey çok. Yıllardır sürdürülmekte olan uygulamaları sadece katkı üzerinde yasaklı kazarımlıysa oldu. Yeni ka-rarnamedeki önlemleri hiçbir yeni imadığı gibi, bu yömtenle şimdiye kadar sonuç alamayan sömürgeciler bundan sonra da hiçbir sonuç alamayacakları açıktır. "Kissinger reğesi" denilen yömtenle, genilile hareketini tamamen bastırıldık ve imha ettikten sonra birtakım re-formlara geçtikten sözdeyiyor. Bu anlamda İBİ AŞİ Dişileri Bakanı Kissinger in İran Şahına önerdiği bir

yömtenir ve özü şudur: "İşyan sı-rasında reforma gidilirse, bu ancak işyan edenleri azdırtmaktan başka bir iş yaramaz. İşyan bastırıldan reformlara gitmek yanlıştır. Bu yola başlandıgünüzde önce siz tahti-nizdan olursunuz."

Bu yömtenir eğer geçerli bir yömten olsaydı İran Şahını devrimlektir kurtardı, diye yazdığı için ikibine Doğru geçirmiş 1 Nisan 1990 tarihli sayısı toplatıldı: Rejimi bir formülün 12 Eylül faşist boyutunu kurtarmaya-çağı da açıktır. Fakat rejimin çıkmazı da buradadır; o, bunun ötesinde herhangi bir "gare" üretmeyecek kadar çürümüşdür çünkü. Özcesi, sonuçta yapılan şey, Kürdistan'daki halk ayaklanmalarına sömürgeciler-nin yeni bir mutlakla ile karşılık ver-mesi oluyor. Yeni ve tarihi bir süreç de bu şekilde girilmiş bulunuyor.

Böyle bir süreç gerekten, özel savaş yömteninin sözcüsü du-rumundaki Özal'ın, mahalefet liderleri ve Bakanlar Kurulu gibi, basın çev-relerinde de toplantılar düzenlemesi tesadüf değil; tersine dikkat çekici ve anlamlıdır. Dünyanın her yerinde faşist cuntalar ve darboc yömtenler, işbaşına gelir gelmez ilk işlerinde birli olarak, bilim kurulusları ve basın kendilerine köle durumuna ge-tirmeye büyük önem veriyorlar. Türkiye'de 12 Eylül faşist rejimi bunu en iyi uygulayan bir örnek oldu. Bazı sol çevrelerin kullandığı deyimle, eski bir "eyülüst" kuşak oluşturdur, Eski "sol"culardan kendilerine bolca sözcüler devşirmek, YÖK adı verilen oluşuma, zaten hiçbir zaman gerçeğ anlamda bir bilim kurumu niteliğine ulaşamamış Türkiye üniversitelerini türbüle bir sefalet yuvasına çevirdi; burjuva binasından da faşizmin tek sesli borazanı durumuna getirmeyi baş-ardı. Ancak öyle anlattıkları ki, gel-len aşamada, özel savaş yömteni bununla da yetinmeyecek, bu olum-suzlukları daha da derinletirmek istemektedir.

Türk üniversitelerindeki sefaletin göstergesi profesörler

Kürdistan ulusal kurtuluş müca-delesi bugün Türkiye halkının kade-rini de yakından ve her zamankinden çok etkileyen bir konum arzettek-tir. Bu durumda bilim çevreleri, sorumlu başına ve aydın kesimine de önemli sorumluluk düştüğü kuşkusuzdur. Fakat öteden beri 12 Eylül'ün gücümüne girmiş, özellikle 15 Eylül'den sonra türbüle devletin bir parçası haline gelmiş bulunan basın bir yana bilim ve üniversite çevreleri ve adlarını başında uzun uzun bilimsel ünvanlar yazılı bulunabilir bile, "bilim adamlığı" sıfatıyla hiç mi hiç bağdaşmayacak sorunsuz ve onursuz bir tutum sergilemektedirler.

Kemalist cumhuriyetin kuruluşundan beri, Türkiye üniversitelerinin Kürt ve Kürdistan gerçeğine bakışı, tamamen yalana dayalı resmi deve-tin görüşünün savunuculuğu olmuştur. Bilimsel objektif bakış, kesinlikle hiçbir zaman tercih edilmemiş, ter-sine polisiye bir mantıkla soruna yaklaşımıştır. Biraz olsun bilime ve gerçeğe karşı sorumlucağı duyarak bu genel çizginin dışına çıkarak ise, hemen afaroz edilmiş ve kovulmuştur. Aynı yaklaşım 12 Eylül sonrasındaki da cunta sefaletinin em-nine girme ve faşizmin her uygula-masını aşılamakla biçiminde sürdü-rülmüştür. Öyle ki, Türkiye ün-versitelerinde bilime uğraşmayı bir yana bırakmış ve değerli bilim adamı İ-smail Beşikçi'nin çok haklı olarak belirttiği gibi "Milli İstihbarat Bölgesi'nin bir şubesi gibi" çalışır olmuştur. Gerçekten de bugün Türkiye'de üniversiteler, dünyanın hiçbir ülkesinde görülmemiş biçimde bilim adına utanç verici bir konum yaşıyor; özel savaş yömteninin di-

rektifleriyle çatışıyor. En demokrat tanıyan profesörler, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı özel savaş yömteninin emrinde bir "özel tim" gibi çalıştı önerisinde bulun-uyor; kimseler de CIA ve MIT sefaletini kışkırtarak ölçide "teröre karşı başlıt savagımları gerektiği" üzerine tezler üretiyor.

Herhaddi dünyanın hiçbir ülke-sinde faşist generalere, kurumları hakkında sürekli polisiye bilgiler ve-ren, hem de bunu sebev sebev yapan üniversite örneğine rastlamak müm-kün değildir. Ama bu Türkiye'de son derece olağan işlerdendir. Örneğin, YÖK başkanıyla rahhatlık "Milli Güvenlik Kurulu zaman zaman ün-versitelerden bilgi alır, bu kadar yıldı-ı devşiriyor. Şu ana kadar 15 Eylül'de kendilerine bilgi verildi." diyebilirler. Bunu hem de son derece doğa lı bir lşpan adamanı rahhatı-lığı yapıyor. Yine dünyanın hiçbir ülkesinde, bir istihbarat elemanının ün-versitesinde öğretim üyesi ve yömten-cilerini toplayıp onlara "terör" karşı-sında takinılması gereken tavır" gibi konularla ders vermeye kalkışması düşünülmez. Ama Türkiye'de bu da olağandır. Bir MIT yetkilisi rektör ve dekanları toplayıp onlara terör ve demokrasi dersleri veriyorlar. MIT yetkilisi, bu saygınlı(!!) hocalara, "Çok dikkat edeceksiniz" deyip, "her türü hak arama girişiminin altında mut-laka yabancılık kaynaklı terör odakları bulunduğunuz" söylerken, onlar hoşu ile kafa sallayıp onaylıyorlar. Bilim adına ne kadar yazık ve ne kadar acı.

Gerilla mücadelesi, Kürdistan gerçeğine yaklaşmadık katı inkarcı ve sonuna kadar şoven kemalist

analizleri önemli oranda kirdi. Yine genilile, Kürdistan'da bugün tankı olu-nan "intifada" durumları da gözö-nünde bulundurduğunda, Kürdis-tan halkının hak taleplerini artık zor ve şiddetle bastırmamın olanaksız olduğunun gözde görüne serdi. Bu gerçeklik karşısında sömürgeç or-dunun en tepesindeki bazı generaler ve hatta İsmail Selen gibi bizzat Kürdistan'daki özel savaş güçlerinin komutanlığı yapmış olan faşist ordu mensupları ile en bağınaz poli-tikacılar bile, TC'nin genelleşel im-haçi politikalarının ve askeri zor yömteninin sonuç vermeyeceğini gö-recek, daha gerçekçi yaklaşımlara ihtiyacı duyulduğuna açıkça belirte-biliyorlar. Böyle bir ortamda bile bazı pro-fünarlıların ilada ısrarla Abdül-hamit ve M. Kemal'ın asimile ve kök kazıma yömtenlerinin savunuculu-ğuna yapmaları. Türk aydınların tra-jedisi emalı... Sözcüksoy kesimlerin gerçekleri en önce fakedip topluma ve politikacılara en sağduyulu öne-rii sunması gerekirken, bunlar ibret verici bir biçimde özel savaşın nasıl daha etkin kılınabileceğini, asker-faşist yömtenlerle nasıl daha iyi so-nuç alınabileceğinin yollarını göster-meye kalkışıyorlar.

"Kemalist cumhuriyetin kuruluşundan beri, Türkiye üniversitelerinin Kürt ve Kürdistan gerçeğine bakışı, tamamen yalana dayalı resmi devletin görüşünün savunuculuğu olmuştur. Bilimsel objektif bakış, kesinlikle hiçbir zaman tercih edilmemiş, tersine polisiye bir mantıkla soruna yaklaşımıştır. Biraz olsun bilime ve gerçeğe karşı sorumluluk duyarak bu genel çizginin dışına çıkarak ise, hemen afaroz edilmiş ve kovulmuştur..."

Bu tiplerden akla ilk gelen isimler den biri, Prof. Dr. Toktamış Ateş'tir. PKK Genel Sekreteri, son bir iki yıldır kabul ettiği Türkiye'li tüm basın mensuplarına verdiği demeclerde, Türkiye ve Kürdistan halklarına duyulan saygının ve sorumluluğun bir gereği olarak, daha fazla kan dökülmemesi ve acı çekilmemesi için karşı tarafı, gerçekleri görmeye ve sorumlu davranmaya çağırıyor. Türkiye ve Kürdistan halklarının bu çağrıları son derece önemli ve an-lamlı bulduğu, bunları büyük değer verdiği biliyor. Öde yandan, Cum-huriyet gazetesinin bir köşesinde demokrasi ve devimlilik dersleri vermeye kalkışan bir sözde bilim adamı, Toktamış Ateş, çıp "Misak-ı Milli sınırlarını tartışma masasına getirmek, elleri kanlı katillerle lenolük adına yansıya oturmak ahmak-lıktan da öteye hıyanetidir" diye ateş puskürüyor ve böylelikle faşist rejim yetkililerine "katliamlara devam" sin-yalını veriyor. "El" kanlı(!) kema-listlerden almasını bulnamayaca-ğı için çok iyi bilen bu sözde ilenli ve demokrat profesörün, "Benim yömte-mimle buradan ot bile biçmiş" diyen bir faşist subaydan ne farkı olabilir?

Bugünlerde ANAP'ı kula başba-kan Yıldırım Akbulut, ödüne gelene demec vererek "mesleğiyle silahla hiledirceği" deyip duruyor. Ak-bulut'un bu açıklamalarından kısa bir süre önce, bir yazısında "Kürt Sorunu'nun sözde insan hakları ger-çeğinde ele alan ve Akbulut'un yetiştirdiği hukuk fakültesinde ne-redeyse yarım yüzyıl açılmış bir za-man'dır" hocalık yapar Prof. Dr. Hıfzı Velidet Velidedoğlu'nun da soruna "silah ve ateşle" karşılık verilmesi gerektiğinden dem vurması; bilim adamı talihizsiz olarak mi de-ğeriendirilmiş? Açının başındaki ünvanları bir de "Ordinaryus" sıfatı kıyan Velidedoğlu, şimdiye kadarki tüm Kürt hareketlerini şu ya da bu çiz kaynağı kışkırtması kadar damgaladıktan sonra, "Ulusal Ant

sınırlarından bir santiminden bile ay-rılmasına izin verimmez" diye gözdağı vermeye de imhal etmeden, bir hukuk profesörü olduğu Kürdistan'daki genilile hareketi şöyle niteliyor: "Doğrudur ki süreden beri tankı olduğumuz terör ve eyskalık... kimi müslüman komşularımızca destek-leniyor. Eyskayının barınacağı ve mer-kezi onların trağıdır. Bu terdristler yalnız Türkiye ve güvenlik görevli-lerinin değil, masum Kürt halkının da kadin, çocuk-cocuk demeden, canına kıymaktadırlar. Kendilerine güya bağımsızlık savası yapılmaktadır. Böyle bağımsızlık savası olmaz; si-lah silaha, ateş ateşle karşılmalı ve sonuçta devlet bu acımasız eyskayın-hakkindan gelir." (Cumhuriyet, 20 Şubat 1990)

Böylelerinin açıklamaları yanında, 12 Eylül faşizminin yömtenli ve uy-guylayıcıların demecleri doğrusu ma-sum kalıyor.

Bu türün en ilginç tiplerinden bir tanesi de, Siyasal Bilgiler Fakül-tesi'nin 70'li yıllarda anlırde alışı-lara karışılan popüler "Mümtaz Hoca'sı, yani anayasa profesörü Mümtaz Soyсалdır. M. Soyсал'nin po-pülerliği 12 Mart döneminde, diğer birçok öğretim üyesiyle birlikte kısa

bir süre tutuklanmış olmasındadır. Gençlik hareketini kabarmada dönemi olan 70'li yılların ilk yarısında, M. Soyсал, derslerinde gençliğin duyula-rına hitap etmesinin bilğilinden, ay-rica 12 Mart'ta tutuklanmış olmasın-da iyi kullananlar, hiç de hakketme-diği bir sempati ve "demokratik, ilerilikli" payesi elde etti. Fakat bu sahte durum uzun sürmedi, 80'e doğru gerçek yüzü yavaş yavaş açığa çıktı. Doğrusu her şeyi gar-meyi yine de bir gün gelip de 12 Eylül faşizmine böylesine onursuzca tes-lim olacağı, daha da ötesi faşist cunta sefaletinin acık hocaı ve sözcüsü kesilebileceğini o günlerde kestirebilmek güçtü. O, bu doğulu-ta tahminlerin çok ötesinde bir yol alarak, bilmi tamamen bir yana iş faşizmin sözcülüğüne soyunmada sakınca görmedi. Özellikle Kıbrıs İlgali ve Emneni sorunlarında faşist rejim ulusal அரசıları platformlarda temsilcisi oldu. Şimdi ise, aynı rolü Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı üstlendiği anlaşılıyor. TC'nin Kürdistan'da yürüttüğü faşist özel savaşı yetkinleştirme, sö-mürgece katliamlara hukukî kiliflar hazırlama ve iş alanlarında TC'nin yalana dayalı resmi görüşünü sa-vunma görevi almış bulunuyor.

Bu yeni görevinin gerçeği olarak Mümtaz Soyсал, Nisan ayı başla-rında Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da yapılan Azınlık Hakları Konferansı'na katılarak, bir bilim adamı sıfatıyla, "Kürt sorununun ilginç örneği olduğunu", "Türkiye'de Kürtlerin hiçbir haklarını mahrum ol-madığını" ilan etti dünyaya. Faşizme hımetto sırsı yoktur mantığının harketle, bilmi yeteneklerini özel savaş yömtenine hasretliği görül-mü. M. Soyсал, "Timler" konulu bir yazı-sında, yalın "yine güvenlik alanında" diye timler" oluşturmamın yeterli olma-dığını savunuyor ve şu önerilerde bulunuyor:

"Tarinhin hiçbir döneminde şimdî olduğu kadar çok yanlış, çok yömli,

çok üslulu husumet çemberleriyle çevrilmiş olmayan bir Türkiye'nin uluslararası forumlarda, çok özel tim'i vardır?.. Öyle timler olabile-meyi ki bunlar, tahşihisye, coğrafya-cısyla, hukukçusıyla, toplumbil-imcisiyle, insantibilimcisiyle, dilbilim-cisiyle gereken yerde ve zamanda doğulan ortaya koyabilsin, yalanları açıkça çıkarabilsin..."

"Gare dövnmekte değildir. Gare, Güneydoğru ve Doğu sorunlarında Emneni sorunlarına, Batı Trakya ve Bulgaristan'dan Kıbrıs'a kadar çok çeşitli alanlarda araştırmalar yap-acak, insan yetiştirecek, çeşitli fo-rumlara bu insanları sokarak de-neyim kazandıracak, çözümler üzerinde özel olarak kafa yoru-p öneriler oluşturmaya enstitülerin bir an önce kurulmasını..."

"Güvenlik alanındaki özel timlere kafa yoru zaman ve para ayırabilen bir toplum, bilimsel ve diplomatik alandaki timler konusunda da kafa yoru kaynak ayırmadığı sürece, en azından yetinmeye parlak olmayan sonuçlara yetebilecek, hatta yeni-kün düşmeye mahkumdur." (Milliyet, 4 Nisan 1990)

Ne tür "tim'ler önerildiği açıktır. Doğrusu M. Soyсал'nin önerdiği bu "araştırma enstitüleri" insana ister istemez Nazi araştırma faaliyetlerini çağırıştır. Nazi laboratuvarlarında insanları kobay yerine kullanıp baş-tıbbi deneyler yapıyor, kafatasları üzerine teoriler de ürettiler; ama esas faaliyetin ağırlığı, tüm tarihi gerçekleri garptıp, Nazi düşüncesi-ne göre bir tarih oluşturmaktır. Soyсал'nin önerdiği enstitülerde ise, yetiştirilecek "özel timler", Kürt halkı-nın asimile, katliam gibi yollarla tüm-den yok edilmesini veya çok sayıl-masın "bilimli" geliştirilecek. Daha sonra "diplomatik alandaki timler" de bu "bilimsel tezleri" ulus-a-rası platformlarda pazarlayacak...

Yazık! Böyle düşünceler bir bilim adamından çok bir içki politikacının, bir istihbarat sefinin ya da Pentagon okullarından mezun bir kont-gerilla uzmanının ağızına yakışır: Böyle "bilimsel enstitüler" öneren sayın profesörün, bilime ve gerçeğe ne denli saygılı olduğunu diğer birer yazılardan da anlaşılabilir. Burada bir örnek daha vermek yetimle. 15 Mart tarihli Milliyet'teki yazısında Litvanya'nın bağımsızlık kararlarını destekleyip de Kıbrıstık Türk işga-rları kınayanlara ya da KKTG denen ucube devlet tanıyanlara öfkele-niyor:

"Litvanya'nın bağımsızlık kararını alması işğale göretiler yaratıcak..." Kıbrıstık Türklerin kendi siyasal statülerini kendi idareleriyle ilgili haktan yitirdiğini yitirdi, şimdî, Litvanya'yla aynı hakkı kullananca, insan desteklemek için bels gör-müyorlar... Öbürleri Litvanya'lı, bizimkiler Türkiye'ye için mi? Çifte ölçü kullananların bundan daha açık örneği olamazdı!"

Feki, Kıbrıslı yüzelli bin kadar Türkün kendi geleceğini belirleme, hatta aynı bir cumhuriyet kurma hakkı oluyor da, Türkiye'deki 20 milyon Kürdün bu hakkı yok mu, diye sora-cak olanız, hocanın cevabı hazır... "Türkiye'deki Kürt kökenli ya-tandaşların dramumya Kıbrıstık dışlanışın Türkiye'nin durumu ara-sında paraleller çizmek, ya Tür-kiye'de gerekse bir ayrıntılılığı rüklenmeden ya da Kıbrıslı Türklerin yenden Rum sultası altına sokma-nın bahaneleri olarak kullanılabilecek kötü niyeti bir tutumcu."

Evet, gerçekten de utanmazlık, sahtekarlık, çifte standart gibi deyimler vardır, ama acaba Mümtaz Soyсал ve benzerlerinin tutumları ar-çıklaymaya bu deyimler yeterli mi-dir?

Kopenhag'daki toplantıda "Kürtle-rin hiçbir haktan mahrum olmadıkla-rını, devletin en yüksek mevkilerinde

bile yer alabildiklerini" savunma M. Soyas, acaba gerçektir Türkiye'de 20 milyon Kürdün bir azınlık bile sayılmadığını, çok kabul edildiğini biliyor muyuz? Bir anayasa profesörü olarak, TC anayesesi ve yasalardan başka, dünyanın hiçbir yerinde insanların ana dillerinin (resmî dili değil) yasalarına layn edildiğini tarık edilebilir mi? M. Soyas'ta! Ve bunun ne anlamı geldiğini bilmediği düşünülebilir mi? Örneğin Türk, Arap ve Fars sömürgecilerinin Kürdistan'da bugün yüzyıllardır okudukları kadar vahşi bir politika, Türkiye boyunca hiçbir sömürgeci ülkede uygulanmış mıdır? Biraz merak edip bu konularda da araştırma yapacak "özel timler" yetiştirilmesini düşünse daha yararlı bir iş yapmış olmaz mıydı acaba? Fakat insan bir kere faşizme teslim olmuşa görsün, faşizmin dümen suyunu girmeye oğursun, ayaklar altına almayacağı hiçbir değer ve kural kalmıyor demek ki...

Kürdistan halkı ve PKK'ye karşı özel savaş yönetiminin emrinde aktif çalışanlardan biri de, anlaşılan, Prof. Dr. Doğu Ergil'dir. 27 Mart 1990 tarihli Milliyette yer alan "Doğu Sonu" başlıklı yazıda sözkonusu unsur, çoğunluk yurdi kuralı kemalizm 70 yıldan beri kullanılmagelen ve bugün aktif itfasi açığı ortada olan asimilasyoncu, imhacı yönetimleri, yeni düşüncelerimiz gibi cıdalayıp öne sürerken, halkımızın TC'ye gönüllü olarak kölelik yaptığını iddia edecek kadar da bayağılaşabiliyor. İrklilik ve şovenizm gözlerini o denli karamız ki, "... Küt soykürmesi... TC yurttaşını almak fikrine bağlı ülkelerinden birinin uyruğu olmaksızın daha sıcak baktımış" sözleriyle kemalî isyan ederek kanlarını döken önce Kürdistanlıların mücadelesini bir kalemde silip atarken; Türk ırkından olmak bir yana Türkiye köleliği bile üstün bir yanı olduğunu anlatmak istiyor. Böylelikle de en katıfatsız ırkçılara bile taş çıkartan bir şovenizm örneğini bilim adına sergilemiş oluyor. Aynı yazıda ayrıca, "TC ordusu ve polis kuvveti korumaktadır. Bir işgal yurdu değildir. Bunu hem yetkililer iyi anlamalı hem de yöre halkına iyi anlatmalıdır" diyerek, faşist order sürüllerini Kürdistan'da girışeçöçü silâ katliamlar için tetva vermekten de geri durmuyor.

Bunlarla da kalmayıp "Terörizm Oyunu" başlıklı bir dişi yazıda, üçüncü sınıf bir CIA elemanının mantığıyla, faşist rejim yöneticilerine ve basına psikolojik-moral dersler veriyor. Yazdığı gazetesinin okuyucularını da dünyadan habersiz sanarak, zaman zaman açıklanan CIA raporlarından aldığı satırları, değişikliğe uğratma gereği bile duy-maksızın kendi görüşleriyim gibi yansıtır. Örneğin, yalvarı "tercüt plavı" misali istisilip istisil sunulan söz satırların CIA kaynaklı olduğunu bilmeyen mi kalmıştır:

"Terörizm davası ne kadar makul ve yuce görünürse görünsün, kullandığı araç kiminal niteliği sergilenmelidir... Teröristlere kahramanlık sıfatı kesinlikle atfedilmemelidir. Teröristlerin kendilerine layık görüldüğü 'ordu', 'genlita' gibi askeri sıfatlar kesinlikle kullanılmamalıdır. Si sifatlardan atılmalı ve askerleştirilme, resmîleştirilme ve yasal benzerlikleri kıyaslanmalarına neden olma-kıdır... Teröristler ne askerler ne de genlita Oldukları gibi fanatik, katli ve haydut olarak tanınmalıdır."

Yazsının benimsediği yaşam öyküsünde, Amerikan üniversitelerinde master ve doktora yaptığını belirtiyor. Görüldüğü gibi sahitinin sesini çok iyi yansıtır. Eğer orada ken merak edip Amerikan basınına 1920'lere ait arşivine bir göz atması olsa, bugün ARK'gerillaları için önderliği "haydut, eşkiya, canî" gibi tür sıfatların

orada bol bol M. Kemal ve arkadaşları için kullanılmış olduğunu görecekti. CIA yetmiş Prof. Ergil, gazeteci ve muhabirler de şu örneklere bülünür:

"...Her terörizm olayının arında duyurmak, teröristlerin güçlü ve her yerde etkin olduğu izlenini verebilir.

rumda herhangi bir yoruma gerek kalmıyor mu?

İşte Türkiye'de bilim adına yapı-lanlar, üniversitelerin durumu bu denli içler acısıdır. Yukarıya aldığımız birkaç örnekten de anlaşılacağı gibi, bu tür düşünce ve görüşlerin bilim adamlarına mı, istihbarat ör-

Cumhuriyet gazetesi, "Basın daha ne yapsın?" başlıklı bir yazıda şöyle itiraz ediyor:

"... Türk basını terörle mücadele konusunda özellikle 12 Eylül sonrasındaki sorunu bir gizli izlemişti, bugün de izlemeye devam etmekte-dir. Bu açıdan Türk basınının, güvenliğin güçlerine köstek olduğu y-lundaki iddialar gerekçeleri ters düzmektedir... Demokrasinin bir-liminde olan bızlar, güvenliğin kuvvetlerinin terörle karşı verdiği mücadeleye köstek değil, destek olabılır ancak" (Cumhuriyet, 14 Mart 1990)

İlgincir, 12 Eylül faşizminin en karanlık günlerinde, zindanlarda devrimci tutsakların morallerini boz-mak amacıyla işkenceciler, "Boşuna direnmeyin, dışarda her şey bitti! İlahi Selçukla Nazlı İlıkak bile ev-lendiler" türünden sözlerle dire-nenlerin teslim olmaya zorlanırmış. Oysa bugün böyle yudurma evlilik haberi-leri hiç de gerek kalmıyor. Başta İlahi Selçuk, Yüzyı Mumcu gibi Cumhuriyet yazarları olmak üzere; devrimci, ilerici ve demokrat geçinen birçokları, faşist rejim söz-cülüğünü yapmaktaki Nazlı İlıkak'tan fersah fersah geride bırakılır. Mangal'da kü kırılmayan o nicelerini 12 Eylül faşizmiyle bitülmekle N. İlıkak kadar bile pürüz ve takasmlar ol-madı, çok daha rahat bitünlüyor.

Böylesine kitlelere sırt çeviren faşist rejimle birleşmede birbirleriyle adeta yarış eden Türk burjuva basını, bununla ne kazandı acaba? Böyle yapmaktaki, faşist rejim yetkilileri kendilerine bir onur mu bahşetti, yoksa üzerlerine baskı mı hafifledi? Tam tersine, onları eşliğinde daha fazla eğilmeleri buyruldu, on-lar onursuzlaştıkça daha fazla onur-suzlaşmakla istendi. Bu durumu en çarpıcı tarzda, bir emniyet mensu-bunun kendileri için uyru görüldüğü kelimelele su niteleme izah edebi-liyor: "Şerefsiz Türk basını..." (Cum-huriyet, 16 Mart 1990) İşle hizmetle-re karışık faşizmden aldıkları paye bu. Baskılara gelince, basının devlet güdümüne en çok girdiği yıl olan 1989, aynı zamanda en çok baskı gö-rüldüğü yıl da oldu. Bu yolda gazeteci-ler her zamankinden çok coplanıp dövüldüler; sansür, topatma gibi baskılar yine her zamankinden çok bu yolda gerçekleşti. En renklileri ve boyalları bile bu hismandan paylarını aldılar.

Şimdi arktı bunlarla da kalmayıp. Özel savaş yönetimi son muhtıra-sıyla basından da Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bir "özel tim" gibi çalışmasını istiyor. Özl, muhtıradan hemen sonra bu amaçla gazeteciler sahipleri ve yayın yö-neimlenlerini Çankaya'ya çağırdı. Özl tarafından bildirilen Genelkurmaylığın bu yeni emirlerine itiraz eden olmadı. Yeni görüşlerini ise, daha ayrıntılı olarak, birkaç gün sonra İstanbul'da yapılan Basın Konseyi Temsilciler Kurulu Toplanışında Kozakçıoğlu'nun öngördüleri. Sözkonusu toplantıda "PKK'ya karşı tarafsız olunamaz" diye buyruvan Kozakçıoğlu, yeni görüşlerini şöyle izah etti, basının seçkin temsilcileri(!):

"Her şeyin açığın konuşulması, açığa tartışılması gerekir. Katamızı kuma sokmaya gerek yok. Bugün Misak-ı Milli sınırları içerisinde barın-mışız bir Kürdistan devleti bulmak için gayretler var. PKK'ya iyi tanımak lazım... Tarafsız haber vermekle tarafsızlık başka şeydir... Türk mil-i takvimin macını spor yazarları hangi özde ilyorsora, basınınızın zamn oradaki [yani Kürdistan'daki-br.] mücadelemizi de aynı gözü izlemesi lazımdır." (Milliyet, 9 Nisan 1990)

Eselden bu tür teklifler biraz gizli-kapalı yapılmaya çalışıldı, şimdi buna da gerek duyulmuyor. Doğrusu faşist Kozakçıoğlu hayli açık sözlü. İşte böyle açık açık, basına, faşizme

amigoluk yapacaklarını diye talimat veriyor. Burjuva basının seçkin temsilcilerinden(!) bu emre bir itiraz gel-medigi gibi, el ve gönül birliği ipe-ninde ne yaman amigolara olcakları hususunda söz de veriliyor. Başta Cumhuriyet gazetesi olmak üzere birçok bu görevi zaten dünden sonuymuşlar bile.

Doğrusu, Burjuva basınının ta-rafsız olmasını beklemek diye bir şey zaten sözkonusu edilemez. Hele hele Türk basınının PKK'ya karşı tarafsız olması hiç mi hiç beklen-mez. Ama tarat tutmak, böyle mili maş havasında tamamen gerçek dişi ve yudurma haberi-leri okuyucu-larını aldatmak demek midir? O za-man okuyucuya sağlıklı olmak, okuyucunun doğru haber alma hak-kına sağlıklı olma olgusu nerede kalmıyor? Ve nerede kalmıyor meslek hasiyeti, meslek iktelen? Basın ah-lak yasası nerede kalmıyor? Gö-rüldüğü gibi faşizt insanlar veya kurumları teslim aldı mı, onlarda hiçbir değer yargısına sahip çıkabi-lecek hak bırakmıyor.

Şimdilerde, özel savaş yönetimi adına en çok geni azya alanlarını başında, kendini kemalist cumhuriyetle özdeşleştiren Cumhuriyet gazetesi geliyor. Yönetici ve yazarları, PKK'ya karışık için hayal güçlerini sonuna kadar zorluyorlar. Kürdistan halkına yönelik bu diğersiz say-mantığın anlayışsızlığı için, Cum-huriyet gazetesinin önemli bir özelli-ğine burada işaret etmek gerekir. TC ile yaştı olan bu gazete her zaman kemalizm Kürdistan'a yönelik an-ti-demokratik, ırkçı, katliamcı, soykür-mücü uygulamalarını da desteklediği omuştu. Bunun kendiliğinden söy-lüyorlar zaten; ama söylediken kay-sımları ilencilik ve devrimci olarak lanse ederek söy-lüyorlar. Kemalist politiklarını Kürdistan'da başari-sizliğe uğraması herkesten çok Cumhuriyet'i özmüş, kahretmiş. Yıllardır şu Kürdistan kilitlerini geçirerek ya da asimile ederek nasil olup da tüketediklerine en çok kahırlıların da onları. Tam da "Kürtlülüğün so-kalintılarında da silip süpürülüyor" diye sevindikleri bir dönemde PKK'nın ortaya çıkması ve kısa bir sürede kemalizm'i her yönüyle ayakta dur-mak hale gelmesi, elbetteki en çok Cumhuriyet'i öfkelendirecektir. Bugün PKK'nın üzerine kusmaya çalıştığı, bu öfkenin başına bir şey değildir.

Cumhuriyet gazetesinin zaman zaman vurın düzletir gibi, ilerici de-mokrat görüşleri savunur göründüğü de oluyor. Özellikle kemalist cumhuriyetin günvünlüğünü sağlam olduğu, TC'yi tehdit eden büyük bir tehlikenin olmadığı dönelerde, Cumhuriyet gazetesinin bu demokratik gör-üntüsü daha da belirginleşiyor. Fakat kemalist cumhuriyetli tahlikeye sağdici her an, gerçek kimliğini de-geri cepheletere yerini taredütsüz her almıştır. Geçmişte Kürt hare-ketlerinin kemalizmi tehdit ettiği de-nemleri yasmamak bile, TC'nin önemli bir sarışını geçirdiği II. Dünya Savaşı yıllarında, Türkiye'de Hitler faşizminin en harareti savunucusu Cumhuriyet Gazetesi olmuştu. Ben-zer biçimlerde, Türkiye devrimi gençlik hareketinin kabadırdı 1960'lı yılları sonra ve 70 başlarında da gerçek kimliği, yani gencliliğe be-lirgindir. İşte günümüzde de aynı gerekçelerle, yani TC'yi tehdit ettiği için PKK'ye ve gerilla hareketine gerici saldırılarını yöneltmektedir. Ayrıca 1940'lı yıllarda faşist savu-nularının önünde yer aldığı gibi, günümüzde devrimci ve sosyalist de-ğeri-leri saldırganlıkla baş çekmesi de hayli ilginçtir. Bu durumda 1990 baharında Kürdistan'da var veren halk ayaklanmalarından en çok deht-eçse kapılan ve her şeyiyle özel savaş yönetiminin yanında yer alan Cumhuriyet'i pek de yadırgamamak gerekir.

Toplum bir türlü denetlemeyen teröristler karşısında güvenlik kuvvetlerinin aciz ve yetersiz olduğunu inanmaya başlayabilir. "Terörist eylemlerini yayınlarmasınada objektif olunamaz." (Milliyet, 15-16 Mart 1990)

Başra aşağıda göreceğimiz gibi, Olağanüstü Hal Bölge Valisi Kozakçıoğlu da, "PKK'ya karşı tarafsız olunamaz" diyerek basından benzer tealelerde bulunmaktadı. Bir üniver-sitele öğretim üyesi, diğeri özel savaş yönetiminin başlı... Bu du-

ğülleri elemanlarına mı ait olduğunu ayırt etmek gerçekten güçtür. Sözümuna hakin ve toplumun yararı gözetilerek bilim adına sergilenen bu sorumsuzluğun, Kürdistan halkı kadar ve belki ondan daha fazla Türkiye halkı ve emekçilerine zarar verdiği açıktır. Her türlü insanlık değerini bir avuç faşist generale ve onların yarıdıkları insanı peşkeş çeken bu "ünili profesörler", Türkiye ve Kürdistan halklarını lanetinden kurtulamayacaklarını çok iyi bilmeli-dir.

Basının rotasını Kozakçıoğlu çiziyor 12 Eylül faşizmine amigoluk

Türk burjuva basının durumu daha da içler acısıdır. Ve giderek de hızla olumsuzlaşarak yuvarlanmaktadır. Zaten bir kurum ikisi, kural tanımaz hale gelip de kendine olan öz saygı-sını yitirdi mi, hem de bunu sını tanınamaz bir biçimde yaptı mı başka türlü olması da beklenemez. Basının 12 Eylül rejimi karşısında geldiği nokta budur.

Genelde düştü kaptalist ülkelerde basın kurumlarının belli başlı ser-maye tekellerinin denetiminde ol-duğu bilinir. ABD ve Batı Avrupa kapitalist-empiryalist ülkelerinin çoğunda, bir-iki tekel grubu ülkedeki TV-basın organlarını büyük bir çoğunluğuna elinde bulunduruyor ve böylelikle toplumun düşüncesini üze-rinde de kapitalist tahakkümü söz-konusu buluyor. Buna rağmen sür-maksa gereklerine, toplumun haber alma gereksinimine karşı veren ve bu anlamda da saygınlığını koruyan gazete ve dergilerin sayısı hiç de az değildir. Bunlardan hiçbirisinin tarafsız olmadığı, çeşitli siyasal par-ti ve grupların sözcülüğünü yaptıkları, yani kapitalist düştünlüğün savunucuları oldukları doğrudur. Ama yorumları-nda tarat ısalarda da, okuyucuya duyulan saygı gereği tarafsız haber vermek ve belli meslek iktelerine bağlı kal-makla, yine de saygın bir konumda kalabiliyorlar. Oysa Türk basınının durumu bunlardan çok farklıdır. Türkiye'de de basın alanında önce-likte sermayenin denetimi ve çeşitli tekelilerin tahakkümü sözkonusudur. Örneğin son bir-iki yıldır bu alana el atan bir Asil Nadir, şu anda hemen bütün burjuva basının içte-riki kesimini ele geçirmiş buluyor. Geriye kalan ise, büyük ke-simini Hüriyet grubu olmak üzere, Milliyet, Tercüman, Cumhuriyet gibi-leri paylaşmaktadırlar. Fakat Türkiye de Batı'dakinden farklı ola-cak, meslek onuru ve kuralatı tama-

men bir yana atılmış, her yönüyle para-karşası işler hale getirmişti. Türkiye'nin en büyük tiraja sahip gazetelerin içi, mesleki kaygılar ye-rine kâr, yine, bir seviye tutturarak okuyucu kazanmak yerine de lotar-yacılık tercih eden yöntem olmuştur. Bu alanda sermaye yasası o denli geçerli ki, parayı basman yalnız bir gazete veya dergiye değil, bazı istis-nalarla dışında-yönetici ve yazarların da satın alabılır. En çok ün yapmış isimler, düşünce farkı gözetmeksizin, tutulmaları için bir kavram semt-lelerine dahil uğratmış kim çok para veriyorsa onun borusunu dürtmekte hiçbir sakınca görüyorlar. Bu ne-denle birbirlerinden çok farklı gö-rüşlere sahipmiş gibi görünen bazı büyük gazeteciler arasında sürekli bir gazetele transferi sözkonusu oluyor. Dün en "sol" dayları olan bir gazetede görüldüğü bir isim yarin en sağ bir gazetede görmek her zaman ola-sı. Bu ortamda, onurunu koruyup en azından satılık olmadığının belirlen-baz düştü ve yetenekli gazeteciler, bir yu kıyıyla itidiler ya da işlerini tümden yitirip li bulamaz oldular. Ve sonuçta Türk basını öyle seviyesiz, ciddiyetsiz ve soyusuz bir duruma geldi ki, Semra Özal bile Türkiye'de "başyazar" olup oldu.

Diğer yandan basının adım adım devlete bitüneliş, giderek de MIT'in güdümüne girme durumu var. Bu süreç 12 Eylül sonrasında daha da hızlandı. Özellikle Kürdistan ulu-sal kurtuluş mücadelesi ve Türkiye'deki radikal sol güçlere karşı, sağ-sol ayrımını, eski karşı ve gö-rüş ayrılıklarını tümüyle bir yana bırakan basın, tek ses olarak faş-izmin borazını durumuna geldi. Sorumluluğun ölüpü topluma ve okuyucularına saygıda değil, faşist rejimle bitünelişinde görüldü. Bu gereği, başbakanın basını eleştiren bir açıklamasına sitemde bulunan

Kürdistan Serhildanı'na Türkiye devrimci-demokratik güçlerinin yaklaşımı ve görevleri

Kürdistan'da Mart ayının ortasında başlayan Nisan ayı ortalarına dek süren kitlesel ayaklanmaları dost-düşman birçok güç olduğu gibi, Kürdistan devriminden en çok etkilenen güçlerden biri olarak Türkiye devrimci-demokratik hareketi de derinden etkilendi. Devrimci saf-larda yeralan hemen tüm devrimci-demokratik güçler çeşitli biçimlerde yorumlar yaptılar, halk ayaklanma-mıza ve Kürdistan devrimine yaklaşımlarını ortaya koydular.

Bu yaklaşımın öne çıkan belli yönlerine değinmeden önce, genel olarak Türkiye devrimci-demokratik güçlerinin başından beri Kürdistan sorununa ve devrimine yaklaşım tarzına değinmek yarar var. Çünkü, bugüne kadarki yaklaşım tarzı, günümüz gelişmelerine yaklaşım tarzının da esas kaynağını teşkil etmektedir.

Türkiye devrimci-demokratik hareketinin, devrim mücadelesinde bunun yıldır dikkate değer bir rol kaydedememiş olmasının belirgin nedenlerinden birisinin, Kürdistan sorununa doğru bir yaklaşım geliştirememiş olması olduğunu belirtmek sanırım abartma olmayacaktır. Çünkü, bu soruna, her türlü proletaryalar çıkışından ve endişeden anımsız olarak yaklaşamamak, Türkiye devrimci-demokratik hareketinin daha ilki adımda doğru rotayı yitirmesine yol açmıştır. Kaynağını "Misak-ı Milli"lik ve ezen ulus şovenizminden alan bir bakış açısıyla yola çıkmayı, Türkiye devrimci-demokratik güçlerini Türkiye devriminin doğru ideolojisi ve politikasını da yakalayamamaya götürmüştür. Bunun sonucunda da, kısır bir çerçevede dönmüş durum ve bir türlü devletin temellerine yönelen yemeyen felçli bir hareket doğmuştur.

Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin doğuşu ile birlikte, her türlü devrim dışı düşünce ve pratiklere karşı olduğu gibi, sosyal-shovenizme karşı da, köklü bir savaşım verilmesine başlanmıştır. PKK'de somutlaşan Kürdistan ulusal kurtuluş ideolojisi ve politikası, sadece Kürdistan'da değil, Türkiye'de de doğru devrimci çıkışın ölümlü aşmasıdır. Fakat, Türkiye devrimci-demokratik güçleri bu doğru çıkıştan gerekli dersleri almadı ve sosyal-shovenizmin arkanında uzun yıllar tutucu davranmış; ancak Kürdistan'daki mücadelenin zorlaşması ve gerçeklerin yakıcı dayatmasıyla kente kente doğurları kabul etme yoluna girmişti. Bu şüpheşiz ki, hem Kürdistan devrimi ve hem de Türkiye devrimi açısından bir talisizliktir. Nitekim, bunun sonucu kaybedilen mezvel ve yıllar az değildir. Bu konudaki çarpık anlayışlar, sömürgeci Türk faşizminin ömrünü uzatması ve Türkiye halkının kurtuluşunun geciktirilmesinden başka bir şey yararamamıştı, yarayamazdı da.

Kürdistan gerçeğinin doğru değerlendirilmesi ve sosyal-shovenizmin aşılmasında 1984 yılından Kürdistan'da gerçekleştirilen 15 Ağustos Atılımı yeni bir sayfa açmıştır. O güne dek, Kürdistan gerçeğine bütüncül gözlerini kapatan Türkiye devrimci-demokratik güçleri, bazı gerçekleri görme kabasına girmek zorunda kalmışlardır. Ancak, birçok yakıcı gerçeğe ve sunulan imkânlarla rağmen, Kürdistan sorununa doğru yaklaşımı tutuma yolundaki gecikmeler çok yavaş olmuştur; geçmişin çarpık ve önyargılı yaklaşımları ayrı-lıklı etkilerini sürdürmüştür. Kürdistan

ulusal kurtuluş mücadelesine, doğru yaklaşımı gabaşına giren tek bazı güçler olmakla birlikte, ezici çoğunluğu hesapsız ve proletaryasız yaklaşımı yine de varlığını devam ettirmiştir.

Ancak, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yıl açtığı gelişmeler ve ortaya çıkardığı sonuçlar o denli büyük ve dayatıcı olmuştur ki, geçen yıllar, sosyal-shovenizmin her geçen gün biraz daha aşıldığı yıllar olmak-tan kurtulamamıştır. Mücadelemizin istikrarlı gelişmesi, taşıdığı enter-sanyalist ruh ve sömürgeçliğe vurduğu darbeler giderek Türkiye devrimci-demokratik güçlerinin ta-banlarını da etkilemeye, eski ka-palıları aşındırma ve doğuları ha-kim kılıcına başlamıştır. Bunun sonucunda birçok güç, Kürdistan sorunu ve ulusal kurtuluş mücadelesine bakiş açısını gözden geçirmek zorunda kalmıştır. Bazı güçler, bu konuda tutuculuğu tam aşmayıp, taktiksel bazı adımlara sürce adını uydurmaya çalışırken, bazıları ise daha ileri adımlar atma yoluna girmiş ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ile ittifakını geliştirmiştir. Hangi dü-zeyde olursa olsun, bir gerçek tüm yakınlığıyla artık kavranmıştır: Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve Kürdistan sorununa sosyal-shoven bakış açısı iflas etmiştir. Yaşamak isteyen devrimci-demokratik güçler bu anlayıştan anırdıkları ödütü ya-şama ve gelişme şansına sahiptirler. Kısacası, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi artık Türkiye devrimci-demokratik devriminin öncüsü olmuş ve onun üzerinde belirleyici etkilerde bulunmaya başlamıştır. Bu ve etkiler, devrimin önünü açan, onun gelişmesini hızlandıran etki-lerdir.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde Türkiye devrimci-demokratik güçleri bünyesinde son yıllarda giderek artan olumlu yaklaşım, Orta Kürdistan'daki halk ayaklan-ması ile daha radikal bir boyuta sıçramıştır. Türkiye devrimci-demokratik güçleri, serhildanını ya-rattığı çarpık etkilerden paylarını önemli oranda almış; Kürdistan'daki mücadelenin ulusal boyuttaki daha iyi görme ve ifade etme yoluna girmişlerdir. Bu, şüpheşiz ki hem Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve hem de Türkiye devrimci-demokratik mücadelesi açısından ileriye doğru atılan bir adım ifadesidir ve eğer sözler sadece dille getirmekle kalmıyıp pratik gerekleri yenne getirilirse, halkımızın sömürgeci-faşist diktatörlüğün kurtuluşunu hızlandıracaktır.

Serhildan üzerine hemen her güç bildirir çıkardı, yazılar yazdı; bazıları Kürdistan halkının direnişiyi dayanışma amacıyla yapılan çeşitli yürüyüş, miting ve benzeri eylemlerle yer aldı. Genel olarak olumlu olarak nitelendirilebilecek bu gelişmeler, aynı zamanda Türkiye devrimci-demokratik hareketinde hala varolan bazı çarpık anlayışları da bir kez daha gözler önüne serdi. Serhildan'a ilişkin değerlendirmeler her gücün temsil ettiği anlayış bir kez daha kendilerinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yaklaşımları açığa koydu. Bu yaklaşımları itibarıyla, Türkiye devrimci-demokratik güçleri, Kürdistan sorununa yaklaşımlarındaki farklılıkları ve he-defleri yönünden bir kez daha ay-rışma gösterdiler.

Genelde Kürdistan sorunu ve ulu-

sal kurtuluş mücadelesine en ileri yaklaşım içinde bulunan ve Kürdistan halkının öncüsü ile birlikte Devrimci Birlik Platformu'nu oluşturan güçler, serhildan gerçekliğini de değerlendirmedi ve en ileri yaklaşım içinde oldular. Bu konudaki olumlu yaklaşımı, Platform içinde yer-almayan, ancak Kürdistan sorununa ve mücadelesine tutarlı bir bakış açısı izledikleri görülen Ekim gibi bazı çevreleri de örnek gösterebiliriz. Yine, **Emeğin Bayrağı, Mücadele Bayrağı, Yeni Demokrasi, Komün, Orak-Çekiç, Genç Sosyalistler** gibi bazı dergilerde yeralan yazılar olumlu örnekler olarak dikkat çekti. Bu güç-ler, Kürdistan halkının gerçekleştirdiği ayaklanmanın anlamını doğru tahsil etmekle birlikte, bu direnişin örgütlü karakteri ve PKK'nın öncülüğünde gerçekleştirilmesi konusunda da gerçekleri dille getirmekte ve yine, Türkiye halkı ve devrimci-demokratik güçlerine yüklediği görevleri gör-mekte, enternasyonalist bir bakış açısını ortaya koymuşlardır. Bu bakış açısı, Türkiye devrimini geliştirmek çok önemli kazanımlar doğuracak ve desteklenmelidir. Daha da geliştirilerek pratik alana aktarılması gereken bir bakış açıdır.

Türkiye devrimci-demokratik hareketi içinde yeralan bazı güçler de, halk ayaklanmamızı alkışlayıp, ser-gilenen kahramanca ruha işaret ederken, bu ruhu aşılıyor; ölümün eşşizinden çekilip alınarak yeniden hayat kazandırılan, ağır-kör-düzlüz bir halk gerçekliğinden duyan-gören-haykırın ve bununla da kal-mayıp ayaga kalkan bir halk gerçek-liğini ulaştırılan Kürdistan halkını bu konuma ulaştıran güçler; Partimiz PKK, Cepheşiz ERNK ve Ordumuz ARGK'yı görmezlikten geldiler. Bu güçler, Kürdistan halkının ayaga kal-kışını, kendiliğinden gelişen; sö-mürgeciğin baskı, zulüm ve zorba-lıklarının ürünü olan uygulamaların tepkisinin doğurduğu bir çıkış olarak değerlendirdiler. Bu değerlendirmeyi yapan güçler, en iyimser bir bakışla, Kürdistan gerçekliğiği hiç bilmiyor, Kürdistan'da kendiliğinden, bira-kalım bir halk ayaklanmasını, en sıradan bir adımı bile atılamayacağını kavrayamıyor demektir. Ancak, bu değerlendirme kaynaklık edin-nin, bilgisizlik olmadığı; kendileri dışın-da ve özellikle de Kürdistan'da bir devrimci hareketin bu denli gelişmeler yaratmasını bilginli olarak görmek istememe anlayışı olduğu açıktır. Bu, şüpheşiz ki, bugüne kadar Tür-kije devrimci-demokratik hareketine en çok zarar veren ve onun Kürdistan halkıyla dayanışmasını sekteye uğratan talisiz bir anlayıştır.

Diğer bazı güçler de Kürdistan'da getirilinin etkisinden kaçarak ve kırsal alanla sınırlı oldukları, şehirlerde kendilerinin gelişen tek güç oldukla-rını ve serhildan'a da kendilerinin öncülüğü olduğu iddia ediyorlar. Legal olanakların da verdiği güç, Kürdistan'da bir hareket etme olanağı bulan bu çevreler, yoğun baskı ve sansür ortamında belli olanakları kullanmalarını yarattığı sempatiyle belli ki oldukça iyimser ölçülerle değerlendiriyor ve Kürdistan halkını önderlikleri altında toplama umu-duna kapılıyorlar. Kürdistan halkı kendisiyle gösterilen demokratik dayanaşmaya değer birer ve misa-ferverliğini esirgemez. Ama bu halk, kendisini kurtaracak ideoloji ve politikayı, arziyi iyi tanımış ve her türlü engele rağmen onun safında

örgütlenmektedir. Serhildan bo-yuna Kürdistan'ın dört bir yanında yankılanan "**Bijl PKK**" sloganları, dağıldıkları ERNK bayrakları şe-hirlerde de halkımız kimin örgütlediğini ve ona öncülük ettiğini yeterince açıklıyor.

Yine, Türkiye devrimci-demokratik hareketi içinde yer alan bazı güçler de Kürdistan'daki halk ayaklanma-sını genelde olumlu bir gelişme ola-rak değerlendirmiyor ancak, bu müca-deleye "proletaryanın önderlik etmemesinden dolayı" hayfı-ırlıyor. Bu güçlere göre, ayaklan-malara köylülük, esnaf gibi küçük-burjuva güçleri katılmış ve genelde de Kürdistan proletaryası mücadele arenasında değildir! Proletarya devrimdeki rolüne sahip kımadığı için de meydan proletaryası; sınıflara, dolayısıyla ideolojilere ka-yırmış! Bu nedenle de, Kürdistan'da mücadele "milliyetçi-burjuva" giteriğinde hasıplıyormuş! Bu değerlendirmeler yapan güçler, sonunda Kürdistan proletaryasına çarpık yapıyor ve mücadeleyi içindeki yegine ve önderlik rolüne sahip kı-masını istiyorlar. Yıllardır "proleter devrimcilik" sıfatını kendilerinin başına kimselye layık görmeyen ve biricik marksist-leninist güç oldukla-rını iddia eden bu güçler, biraz daha alçakgönüllü ama objektif düşünce ve pratikler içine girelser, sanıyoruz Kürdistan ve Türkiye halklarına daha fazla şey kazandırabileceklerdir. Proleter devrimcilik en önemli kısıy-tılarından birisi enternasyo-nalizmdir. Hile hele, ezen ulus devrimci-halk birli ve bir sorumluluk taşıyanlar için bu kıstas daha da büyük anlam taşır. Bunun ölüsü de, ezilen ulusların bağımsız örgütlenme, mücadele etme ve bağımsız devlet kurma hakkını koşulsuz savunmak, bunun hedeflerine ezilen ulus kurtuluş hareketine sonu-kat destek ol-maktır. Hatta bu hareketin ölü gücü "proletaryanın milli güçlüğü" olsa bile, bu değışmez bir ilkedir. Üstelik Kürdistan'da proletarya dışında hiçbir gücün bağımsızlık hedefi doğu-rulmasında mücadele vermesinin sı-nıfsal-sosyal bir dayanışma da yoktur. O halde, bu güçler her şeyden önce, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve ölü gücüne doğru yaklaşma görevlere karşı karşıydırlar.

Serhildan'a ilişkin bazı de-ğerişlendirmelerde dikkat çekten bir yön de, Kürdistan halkının bağımsız-larını güncel bazı uygulamaları ve hedefleri açıklama kabasıdır. Bu değerlendirmelere göre, özel timler başta olmak üzere, sömürgeci güçlerin baskı ve zoruna ve yine cenazelerine karşı dini vecibelerini yerine getirmesine engel olma-nasına karşı ayaklanmayı ve sömürgeci askerî güçlerin çekilmesini istemişi! Sömürgeci güçlerin baskı ve zul-müne karşı çıkarak ve sömürgeci güçlerin topraklarımızdan defolup gitmesini sağlamak, şüpheşiz ki müca-delemizin hedeflerinden birisidir, ancak bu diğer hedeflerle birlikte ele alınıldığında bir anlam taşır. Bu baskı ve zorun son bulması ve sömürgeci güçlerin topraklarımızdan çıkırılması Kürdistan'ın bağımsızlığı, halkımızın özgürlük mücadelesinin gelişmesini ve zafere ulaşmasıyla gerçekleşecek bir olaydır. Yani, Kürdistan'daki her çıkış, esasta ba-gımsızlık ve özgürlük hedefinin bir parçasıdır. Bu anlamda da Kürdistan halkının serhildan'ın güncel bazı ta-lepler uğruna değil, ulusal kurtuluş

mücadelemizin çok yönlü hedefleri uğruna gelişmiştir. Ayaklanma sürecinde, tutuklanmaların sür-külmesi vb. bazı taleplerin ileri bi-rilmesi, ana siyasal-askeri mücade-lenin birer takiti olarak anlam kazanabilir ancak. Bu gerçeği gör-meyip, ayaklanma hedeflerini yu-karıda değindiğimiz amaçlarla sınırla-mak, onun örgütlü, siyasal ve ulusal özelliklerini ırtbas etmek ve kendiliğindenlik iddiasına sanımlık an-lamına gelir. Bu yaklaşım objektif değil subjektif, enternasyonalist değil so-ven ve inkarı bir yaklaşımdır. Dev-rime kazandıracağı hiçbir şey yoktur.

Yukarıda değindiğimiz belibaşlı noktalar önemli olmakla birlikte, genel olarak serhildan, ortaya çıkardığı gerçeklerle Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik birçok ön yar-gının yıkılmasında belirleyici rol o-yunması. Türkiye devrimci-demokratik hareketini Kürdistan sorununu konu-sunda radikalleşmeye itmisti. Özel-likle, mücadelemizin "dağdaki ge-rçeklerle", "maceracı olduğu" vb. türden iddiaları ve bu nedenle mücadelemize mesafeli yaklaşma tutumları yerli bir olmuştur. Ser-hildan artık hiçbir bahaneyle yaşam şansı tanımayacak denli çarpıcı ge-rçekleri gözler önüne sermiştir.

Serhildan, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir aşama-nın ifadesi olmakla birlikte, Türkiye devrimci-demokratik hareketi açı-sından da yeni bir dönemi işaretler. Bu yeni dönem, Türkiye halkı ve devrimci-demokratik güçlerine öne-mli görevler yüklemektedir. Artık enter-nasyonalizmin ölüsü; sadece Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini doğru tanımlama ve ideolojik politik yaklaşımı desteklemekle sınırlı de-ğildir, enternasyonalizmin ölüsü; Türkiye devrimini geliştirmek, başta işçi sınıfı olmak üzere Türkiye halkı devrim mücadelesinde örgütlemek ve eyleme kaldırmaktır. Sömürgeci-faşist Türk devletinin serhildan'a cevap olarak yürüttüğü kouduğu 28 Mart Kararları Kürdistan ve Türkiye halklarının kaderini artık daha da kopmaz bir şekilde birbirine bağla-mıştır. Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin bastırmanın yolunu sömürgeci, genel se-mberberlik ilanı anlamına gelen ve yalnızca Kürdistan halkını değil, Tür-kije halkını da hedefleyen bu ka-rarlarda bulmuştur. Bu gerçek, Tür-kije halkını ve devrimci-demokratik güçlerine tarihi görevler yüklemektedir. Artık Kürdistan'daki ulusal kur-tuluş mücadelesini uzaktan seyretmek ve bazı destekliyle bildiriler ve des-tekleme amaçlı küçük eylemlerle yetinmek, tarih karşısında hesabı verilemeyecek ağır bedellerle yola-ca-aktır. Devrimcilik ve enternasyo-nalizmin tek ölüsü vardır: Sömürgeci-faşist Türk devletinin karşı-çı-devrim cephesine karşı, devrim cephesinin açmak ve devrim için ge-nel seferberliği başlatmak... Başta Türkiye işçi sınıfı olmak üzere her kesimden halk kitlelerini örgütlemek ve eyleme kaldırmak... Kürdistan devriminin açtığı olanaklardan da yararlanarak Türkiye demokratik halk devrimini geliştirmek ve adım adım zafere götürmek... Kürdistan ulusal kurtuluş hareketiyle her alanda aktif güç ve eylem birliğini geliştirmek... Tüm bunlar yapıldı-ğında halklarımız nihai kurtuluş yo-luna girecek ve gerçek kardeşlik ve birliğin temellerini atacaktırlar.

□

Türkiye sol basınında serhildan'ın yankıları

Devrimci Birlik Platformu-Fransa Komitesi (28 Mart 1990):

"Kürdistan'daki bağımsızlık haklıdır ve mutlaka kazanacaktır"

Kürt 'İNTİFADA'sı boyutlanarak yayılıyor Özgür geleceği müjdeliyor

Bugün Kürdistan'da süren mücadelenin ulaştığı düzey artık hiç kimsenin yadsıma imkanı ve fırsatının kalmadığı bir boyuta ulaşmıştır. Dünyanın silahlı mücadelesini 'terörizm' olarak göstermeye çalışanlar, bugün bu mücadelenin sonucu olarak yayınlanan, onbireler ulaşan kitle eylemleri karşısında gerilemek zorunda kalmışlar. Halkın savasını tek boyutlu olmadığının ve sağlıklı bir uyumuyla mücadelelerin gelişme aşamalarına uygun olarak çeşitlenecğinin en somut göstergesi oldu son gelişmeler. Aynı zamanda bu gelişmeler bu mücadelenin durdurulmaksızın devam edeceğine ve durdurulmadıkla zafere ulaşacağını da bütün yönleriyle kanıtladı."

ERNK, EKİM, Av. Dev-Genç, TDKP, Kurtuluş Hareketi, TKP-ML Hareketi, MLSPB, TKP-ML, Hevîya Gel, TKP, Partizan örgütlerinin ortak bildirisi (Mart 1990):

"FAŞİST TÜRK DEVLETİNİN KÜRDİSTAN'DA ESTİRDİĞİ VAHŞETE KARŞI SESSİZ KALMAYALIM!"

Kürdistan halkının geliştirdiği bağımsızlık ve özgürlük savaşımı karşısında faşist Türk devleti tarihin en büyük çökmesini yaşamaktadır.

Kürdistan halkı bağımsızlığın ve özgürlüğün sembolü olan Newroz'da bu bayramı indirerek, Kürdistan bayraklarını gökleri ekti. Newroz ateşi her alanda tutuşturularak bir savunma hattı oluşturuldu.

Faşist Türk devleti, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük savaşımı karşısında göç, sürgün ve kimyasal silahlar kullanarak kitle katliamları yapmaktadır. Ama bugün Kürdistan halkı örgütsüz ve silahsız değil. Dün Nusaybin'de, Bugün Cizre'de, yarın tüm Kürdistan işgalcilerine mezar olacaktır.

Kürdistan halkı kendi ülkesinde bağımsız ve özgür yaşamak istiyor. Faşist Türk ordusunun saldırılarını direnişle karşılıyor. Türkiye halkı terör ve sömürünün zindene yatsandığı bir ülkede sessiz kalmayarak direyor. Kürdistan ve Türkiye halklarını faşizme karşı yükselttiği ortak mücadele halklarının kuruluşunu müjdeliyor. Bulduğumuz her alanda faşizmin halkları ayırımı yapmayacağı bilerek Botan'da yükselen Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük sloganlarına, Newroz'un zulme ve vahşete karşı insan geleceğini taşıyan Kürt çocuklarını zafer şarhine cevap verelim."

Devrimci Sol/ Silahlı Devrimci Birlikler:

"Kamuyuonul Türk halkı ve Türkiye'de yaşayan tüm azınlık halklara

Bugün Türkiye Kürdistan'ında bir savaş var. Bu savaşa oligarşi' anarşi ve gerici diyor.

Gerçekten böyle midir? Savaşanlar ne istiyor?

'Biz ayrı ulusuz, Kürt ulusuyuz.

Özgürce yaşamak, kendi kaderimizi kendimiz tayin etmek istiyoruz. Kendi dilimizi konuşmak, kendi yönetim organlarımızı oluşturmak, kendi kültürümüzü yaşatmak istiyoruz diyorlar. Bunları istemek TC yasalarına suçtur ve suç görüldüğü için de Kürt ulusu yasadışı hükümlere ile, zor yöntemleriyle mücadele ediyor. Baskı, zor ve asimilasyonla yoku edilmeye çalışılan, özgürlüğü yasaklanan bir halkın güdelt kullanmasından daha doğal bir şey olamaz.

Kürt halkı bunun için şiddet kullanıyor

Kürt halkının özgürlük istemesi bölücülüğü dektir haklıdır. Oligarşi Kürdistan'dan tüm devlet güçlerini çekmeli ve TC'nin devlet kurumlarını fesh etmelidir.

Kürt halkını katletmeler yargılanmalıdır.

Kürdistan Kürt halkındır... demelidir.

Fabrikalarda, işyerlerinde, okullarda, köylerde, her yerde bu gereği haykırma ve aktif, pasif her türlü eylemleri Kürt halkının özgürlük mücadelesini desteklemelidir. Bir ulusun özgürlüğüne sahip çıkmayanlar onları desteklemeyenler, kendi özgürlüklerine de sahip çıkamazlar.

Biz Devrimci Sol olarak Kürt ulusal hareketini desteklemek için. İçerikçöy, Hasköy, Topkapı, Se faköy, Dikilitaş, Halkalı, Silahtar Polis Karakollarının; Yenimahalle, Beşiktaş, İnizbal Karakollarının, Küçüköy, Gaziosmanpaşa Jandarma Komutanlığının, Etiler Polis Okulu'nun, Kasımpaşa Orduvinin, Orp'nın Amerikan Bilgisayar Merkezinin bombalanması eylemlerini gerçekleştirebiliriz."

Av. Dev-Genç:

"Newroz ateşi Kürdistan'ı sarıyor!"

Ulusalcı güçlerin silahlı direniş hareketinin yarattığı muhalefet ile faşist rejimin Kürt halkına yönelik baskı politikası sonucu kabanar ulusal bilincin toplumsal muhalefete dönüşüm eğilimi, yıllarca ictkından Kürdistan varlığını kendi emetinin sancılarını derinden yaşatmaya başladı. (...)

Oligarşi diktatın Kürdistan'ı inkarına yönelik politikasını tahsilat köklüğünün gerektirdiği gibi, ulusal uyum karşısında uygulanan katliam, jenosit ve imkarcılık sonucu olarak ortaya çıkan ve bugünlerde katliam boyutuna varan saldırılarla Cizre de doğrudan uğraşı. Silahsız yoksul Kürt halkına yönelik katliam kendini bir kez daha gösterdi. Yurtsever halk baskısı, işkenceyi, katliamı ve ulusal onurun ayakta alınmamasına, protesto etmek için eimde tağinden başka kendini savunacak silahlı olmayışından başlatıldığı direniş karşısında halka silah sığın kaftığı. Bugün 10'da yakın yurtseveri katletti.

Faşist gücün halkı çatışmada şehit düşen PKK militanı Kurman Dürdârı'na bağırna basan Kürt halkı; Cizre'deki katliam karşısında tüm çevreye yayılacak şekilde ulusal öfkesini dile getirmek için protesto eylemlerini yaygınlaştırmak geliştiriyor. Demirci Kawa'nın yakıldığı Newroz ateşi kızışıyor..."

EKİM-Yurt dışı Komitesi:

"Kürtlerin ulusal direniş ve diktatörlüğün terörü

Kürt halkı, sömürgeci Türk devletinin örneğine az rastlanan bir zulüm

ve vahşetine hedef olmaktadır. Bu zulüm gültüde koyulmaktadır.

Kürt halkının Newroz ateşini gökyüzüne savurması hazırlanmış bu günlerde, burjuva diktatörlük yeni bir katliama başvurdu. Önce 13 yığıt Kürt savasçısı kurşuna dizildi. Ardından sömürgeci diktatörlüğün özel yetiştirilmiş katliam çeteleri, Nusaybin'de ölümleri shipsız bırakmayan yoku Kürt köylülerinin üstüne sürüldü. Kürt köylüleri pervasız bir saldırının hedefi oldular, kurşunlandılar. Kürt yurtsever Şemsettin Çiftçi katledildi. Diğer bölgelerden getirilen takviye güçlerle Nusaybin'de tam bir terör havası estirildi.

Kürdistan'da özgürlük mücadelesi yeni bir döneme girmiş, kavgı bir halkın toplan kurtuluş kavgasına dönüşmüştür. Artık Kürdistan'da yaşananları sıradan kitle eylemleri değildir. Yaşanan, sömürgeci sistemi ve geleneksel ilişkileri temellerinden sarsan gerçek bir devrimci süreçtir. Gerilimin devrimci fedakarlıkları Silo'de Nusaybin'de infedaka kıyımlarını tutuşturmuştur. Bu kıyımlar ateşli dönüşecek ve sömürgeci devleti Kürdistan'daki son kurumuza kadar yakıp küt edecektir.

Uşak Türk basını; 'Nusaybin savas alanı', 'Nusaybin'de isyan havası', 'Büyük tehlike' vb. çiktilarla

lerin de özgürlüğüdür.

Bugün Kürdistan'da estirilen terör, baskı, zulüm ve katliamlara sessiz kalmak, sömürgeci devletin suç ortağı olmak anlamına gelecektir. Her türlü ulusal baskı ve eşitsizliğe karşı tüm ulusların eşit ve kardeş birliği savunmalı, Kürt halkının özgürlük mücadelesine destek vermeliyiz. Kürdistan'daki barbariğe ve vahşete karşı sesimizi yükseltmeliyiz."

Genç Sosyalistler (Nisan 1990):

1990'lı yıllar TC'nin son yılları mı? Kürt halkının intifada'sı mücadelede yeni aşama

Mart ayı boyunca Türkiye'de politik gündemin başında Kürdistan'daki halk direnişini yer alıyordu. 1984 yılında PKK tarafından başlatılan silahlı mücadele çok zorlu aşamalarda geçerek bugün Cizre'de, Nusaybin'de k'sacası; Botan'da halk ayaklanması aşamasına gelmiştir. Geçen sayımda, geride bıraktığımız yıl Silo'de halkın hükümet konanışını taşlamasının, Kürdistan'daki mücadele sürecinde çok

Hedef Dergisi (Nisan 1990):

"Evet İsyanı

Bugün Nusaybin, Cizre, Silopi, Derik, Mazıdağı ve Diyarbakır'daki direnişler 1920'de Büyük Ağı, Küçük Ağı'da, 1938'de Dersim'de başlayan, 1984'te yurtsever güçlerin önderliğinde yükselen ulusal direnişin devamıdır.

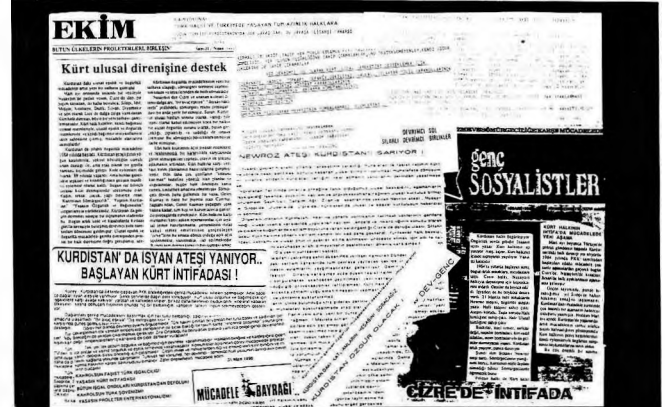
Artık Kürdistan halkı köylüsüyle, işçisiyle, genci, yağı, kadını ve erkeğiyle 12 Eylül faşizminin zulmüne, talanına ve asimilasyonuna HAYIR... diyor.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi yalnız Kürdistan'da değil tüm dünyada, Ordo'da somut bir gerçeklik kazanmıştır..."

Mücadele Bayrağı (31 Mart 1990):

"Kürdistan'da isyan ateşi yanıyor... Başlayan Kürt intifada'sı!"

Kuzey Kürdistan'da 84'lerde başlayan PKK önderliğindeki gerilla mücadelesi, kitleleri sarmalıyor. Artık sadece dağlar isyan ateşle yanıyor. Gimdi şehirler de dağın dilini konuşuyor. Kürt ulusu özgürlük ve

yalnızca sömürgeci burjuvazinin terdirliğini ve korkusunu dışa vuruyor.

Evet, Türkiye burjuvazisinin bir ulusun kimliğini köşme çabaları, baskı, terör, işkence ve zora dayalı asimilasyondan rıko-göven gerici propagandaya kadar her türlü politikası iflas etmiştir. Bu gerçek onun saldırılarına ve vahşetini bin kat daha artırıyor.

İşçiler, emekçiler,

Bugün kanla boğulmaya çalışan bir ulusun özgürlük mücadelesidir. Bu ulus ki, kimliği inkar edilmiş, anadilinde konuşması yasalanmış, en aşağılık ve en vahşi biçimleriyle ağı bir ulusal baskıya maruz kalmış-

Ve bu ulus artık tüm bunlara dur demek, kendi toprakları üzerinde kendi ulusal kimliği ile yaşamak, özgür olmak, kendi kaderini tayin etmek istiyor. Bu onun en doğal, en meşru hakkıdır.

Sömürgeci devlet 'ulusal birlik', 'ulusal çıkarlar' çiktilarla vahşetini ve barbarlığını gizlemeye çalışıyor. Bu aşağılık ve iktidülü bir yalandır. 'Ulusal çıkarlar' burjuvazinin çıkarlarıdır. Kürt ve Türk ulusunun işçi ve emekçilerinin çıkarları bir ve aynıdır. Unutmayalım, Kürtler özgür olmadıkça, Türk işçileri de özgür olamayacaklardır. Kürtlerin özgürlüğü, Türk-

önemli bir aşamanın habercisi olduğunu yazmaktır. Nitekim Mart ayı içinde Kürdistan'da yaşananlar, artık mücadelenin yalnız silahlı sınırlı kalmadığını gösteresidir. Kürt halkının geniş kesimlerinin, kendi eylemleriyle özgürlük taleplerini haykırarakna tanık olduk.

Bu çok önemli bir aşama, yalnız Kürt ulusunun, Kürt halkının, öncelleri değil halkın bizzat kendisi için de. 84'te Kürdistan'ın en yoksul dağlık, köylü kesiminde başlatılan ve ilk başlarda yoksul köylü kesimlerin filli desteğiyle sağlanan silahlı mücadele, altı yıl gibi kısa bir süre sonra, Kürt ulusunun orta sınıfına yayılabilecek türde. Nusaybin, Derik ve diğer ilçelerde esnafi bizzat özgürlük mücadelesine katılmıştır. Bu durum devrimci-yurtsever hareket için büyük bir başarı, TC için büyük bir yenilgidir.

Yurtsever hareketi kaçıp cepheden de saldırıya geçersen, ajan provokatörler, faşistler diye suçlayarak, bugün hiçbir şey olmamış gibi, sanki Botan'da halk kendiliğinden ayaklanmış gibi, yaşıyan Cizre, Nusaybin'de direnişle sahip çıkmaya çalışmaktadır. Aynı zamanda bu kesimler, TC'nin gündem her zaman getirebileceği bir özerklik oyununun da aktörleri olmak tehlikesini de taşıyorlar."

bağımsızlık için işgalcilere karşı ayakla kalkıyor, yaranan ve kahreden kitleler, bir kez daha belirleyici oldukları, kitlelerin kabanar öfkesinin, isyana dönüşen hissinin önünde hiçbir barbarlığın, vahşetin, tankın, topun sökmeyeceğini gösteriyor.

Dağlarda gerilla mücadelesini bastırma için her türlü barbarlığı, saldırıyı kullanan faşist Türk işgalcileri, ilmi amacına ulaşamadı. Bir avuç ekşiya, 'Diş mihrakların soktuğu üç-beş terörist demağı' hayatın yakıcı gereği karşısında güneş görmüş buz dağları gibi eriyor. Ulus bağımsızlık, özgürlük savası, Kürt ulusunun işçi kitlelerinin direnişini kazanıyor.

Türk faşist işgalcilerinin gerilla mücadelesini engellemek için baş vurduklar bölge valiliği, özel kol ordusu-özel tim, 'köy koruculuğu', 'yask bölgeler-sürgünler' iflas ediyor. İşgalcilerin Kürdistan'da estirdiği terör kitlelerin direnişini karşısında buluyor.

Türk hakim sınıfı katlettiği kitlelerin ölümünü yıldırmı, korkutma aracı olarak kullanmak istiyordular. TV'den, basın organlarında 'devlete karşı gelenlerin sonunun bu olacak' söyleniyordu. Ne ki korku bir kana, şehit düşen her gerilla ulusal yara, ulusal bilincin daha da yaygınlaşmasını, işgalcilerin

ile kitleleri arasındaki uçurumun daha da derinleşmesini sağladı. Birlerce Kürdistanlı henüz baskıya rağmen, Kürdistanlı cenazelerine sahip çıkıp mücadele alanlarına çıktılar.

Türk hakim sınıfların asıl korktukları başlangıçta geliyor. Her türlü baskı ve yıldırma yöntemlerine rağmen, mücadele daha da genişleyerek yayılıyor. Kitleler yeni mücadele yöntemleriyle öne çıkıyor. Nusaybin'de, Cizre'de, Silopi'de, Silvan'da kepenk kapatma eylemi yaygın kitlese direnişler, sokak savaşları ile daha patlıyor, işgalcileri şaşkına çeviriyor. Türk faşistlerinin gösterileri saldırarak, birçok göstericiyi öldürüp-yaralarken, yaygın tutuklamalara başlamıştı, direniş daha da yaygınlaştırmadan başka bir sonuç vermiyordu. Gerçekleşen Kürt İNTİFADA'sıdır.

Bir kez daha Kürdistan Türkiye'de gündemin belirlenip çıkıyor. Türk hakim sınıfların karlı çıkacağı kiki-leri, bölücülüğe karşı uzlaşmadın, devlete her türlü desteği vermeye hazır olduklarını bahsetmeye başlıyorlar. Ankara'da egemen sınıf kükleri arasında trafik sıkışıyor.

Türk hakim sınıfların yeni saldırı taktiklerine başvuracakları, daha geniş kitle katiplarına hazırlanacak ve bunun sonucunda uydulmaları yönünde çalışıldığı görülmüyor. Evet, yeni bir Hataçpe'ye izin veremeyelim. İşgalcileri çelişkilerini ikinci plana itip, bütün gücünü mücadelenin kitleleşmesini ve başarısını engellemek için kitle katiplarına hazırlıyor. Buna karşı hazırlıklı olmak, her alanda saldırıları boş çıkarmak için Kürdistan'daki mücadele ile omuz omuza verelim.

Artık birçok burjuva kiliğın dahi mücadelenin kitleleşmesini kabul ettirip şartlarda, gerilla mücadelesinin 'necaracı bir temelde yürütüldüğü' tesbitini yapıyorlar, kitlelerin kabanın mücadelesi karşısında gerçeği kabul etmeli, ulusal mücadelenin Türk işgalcilerine ayrılmıçlığı, eşitsizliğe yönelmiş halkı temeli öne çıkartılıp desteklenmelidir.

Kürdistan'da bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, Türkiye devrimine açık direkt bir destekler. Bu mücadele Türk hakim sınıflarını zayıflatıp yıkımları kolaylaştırmakla kalmıyor Türkiye'deki mücadelenin ateşleyicisi, moral kaynağı oluyor. Türkiye'de faşizm ve sermayeye karşı mücadele eden işçi sınıfı ve emekçi halk, Kürdistan mücadelesi ile dayanışmasını, mücadele birliğini yaratmalıdır.

Komün dergisi (Nisan 1990):

"İntifada'nın Kürtçe çevirisi!"

Cizre, Botan'ın kalbi. Botan, Kürdistan'ın en başta gelen bir kültür merkezi. Cizrelinin tarihi, direniş 'arlılarıyla dolu. 1962'de ayakta kaldı. Yöredeki baskı ve zulümle Cizreliyi yağdıran kalırdan 191 Seyyar Jandarma Alayı, eylemler karşısında ilçede tutunamadı. Çaresiz, soğuk Şırnak'ta aldı. Kürt esnaf ilk boyutu kepenk kapatma eylemine, 1975'de Cizre'de başladı. 1979'da tekrarlandı. Nedenler hiç değişmedi. Sistem, Kürtlere yönelik baskı ve yasaçık politika ve uygulamalar.

Bugünkü direnişler, köksüz değil. Dünü var.

Kürt sonunu ve hareketi açısından, içinde bulunduğumuz gerçekten de yeni bir dönem. Bu 'yenilik, nereden kaynaklanıyor? Yeryüzünün ulusal ve ulusal/etnik azınlıkları karması-nda, Kürdistan tarihi, en çok tarihsel, toplumsal zorunlulukları kapsayan başlıca tarihlerden biridir. Yaşadığımız süreç, bu noktadaki farklılığı şu: Zorunluluklara kafa tutan, korku duvarının ötesine geçip, onları düşünerek dönüştürerek güçlü dinamikler oluşturma. Dinamiklerin güç-

lülüğü, yalnızca radikal istem ve eylem yöntemleriyle sınırlı değil. Güçlülüğe özne olan fark, kitleleşmiş direniş niteliği kazanmakla da konuyor. Eylem yöntemi: Yürüyüş, kepenk kapatma vs. Nicelik: Bir avuç, bir grup değil, birlerce kitle...

Bu direnişlerde, neredeyse hiçbir şey rantsızlaşmış değil.

Çok uzaklara gitmeye gerek yok. Olup bitenin, son beş yılda bile yaşanmış bir tarihi ve sabitlenmiş bir gerçeği kilometre taşı var... 1989'a dönelim. Kitleleşmiş anlamında, ilk kitlevîim Kürtler'de çıktı. Bardağı taşıran son damla, ilise öğrencilerine 'at' atılmasıydı. Kürt İntifada'sı, daha sonra Silopi'de sürdü. Ağustos ayı içinde Şırnak-Balveren, Eytül ayı içinde ise, Silopi-Derebaşı köylerinde yapılan katliamlar, bacağı ke-miğe dayandıran olaylardı. Cudi köylerinin, çok boştamlarına karşı gösteri ve oturma eylemleri, yeni topla 'zoraki iskan'ların hiç de kolay olmayacağına gösteriyordu.

Silopi, Nusaybin, Cizre, İdil, Kiziltepe...

Yıllardır Ortadoğu'da ezen Filistin rüzgarını, Anadolu'da estiren ilçeler

geng kızlarını, kadınlarından en iyi okullarına kadar yedisinden yetmişine yoksul Kürt emekçileri, bankatların arasında ve yürüyüş kollarının başındaydı. Hepsi, silahlı devlet güçleriyle taş ve sopalarla dövüldü. Eylemler esasnasında dar-balanla ölenler oldu, yüzölçesi gö-zaltına alındı. Bu kez protestoları eylem alevlendi. Kepenkler kapatıldı, okullar boykot edildi. Yürüdüler, yürüdüler... Faşist diktatörlüğün ne ya-saları, ne tankları, ne ölüm-işkence ve gözaltıları ne de rambo bozuntusu böcek tımleri engelleyebildi tüm bun-ları...

İntifadın güçlük noktası, Mardin'in Savur ilçesi yakınlarında alçakça katledilen 13 PKK gerillasının cenazelerinin ailelerine teslim edilmeyişiydi. Oysa daha önceleri öldürülen gerillaların, bedenleri, başları vekolları dışarı sarkacak şekilde kamyonlarla doldurulup şehirlere 'ibret olması için' dağıtılmalarına az la-nık olmamıştı. Ya üzerlerine top-kale bile atmadan asker postallarıyla bir çukura fırlatırmamış... Türkiye Kürdistanı daha faşist rejim yıllardır uydulmamış olduğu özel harp yöntemleri'nin sadece birkaçdır

Direniz Hareketi-Avrupa taraftarları (1 Mayıs bildirisinden):

"9 Nisan'da kabul edilen kanun hükmünde kararnameyle yeni bir darbe olarak nitelenmek yanlış olmaz. Şimdiye kadar ordü tek başına darbe yapıyor. Şimdi ise parlementsiz muhafaza edilecek ve muhalefet de destegi alınarak bir darbe yapıldı. Darbenin ilk hedefi Kürdistan'da başını PKK'nın çektiği ve geniş kitleleri kucaklayan ulusal direnişin ezilme-sidir"

Devrimin Sesi (Nisan 1990):

"Nusaybin, Cizre, Kürt halkının faşist baskılara ve ulusal zulme başkaldırısıdır"

Diktatörlük, devlet ve 'istisna' sa-vanucuları, Türk 'Misak' Milletçiler kavgıyanlamakla 'tümünüyle haklıdır. Zira, bir patlama şeklinde ortaya çıkarak yayılan, Kürt halkının baskı-lara ve ulusal zulme karşı başkaldırısı'nın fide eden bu kitlese direniş hareketi, kendi sınırlarını çok öle-

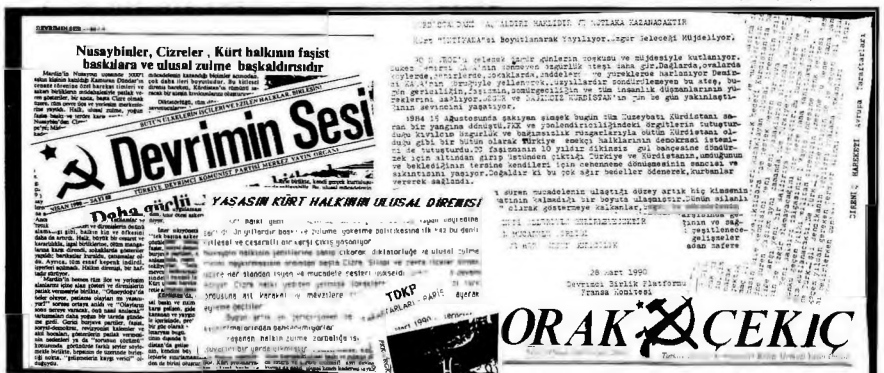
TDKP-Paris taraftarları (Mart 1990):

"Yaşasın Kürt halkının ulusal direnişi"

Kürt halkı yeni bir Newroz'un eşiğ-inde bu kez isyan bayrağına sarıldı. On yıllardır insanlık ve zulüm, yok etme politikası ile kez bu denli kitleye ve cesareti bir karz çıkışı yaşıyor.

Nusaybin halkının şehitlerine sa-hip çıkarak, diktatörlüğe ve ulusal zulme kınılı hakırmasının ardından başta Cizre, Silopi ve çevre ilçeler olmak üzere her alandan isyan ve mücadele sesleri yükseldi, yüksel-meye devam ediyor. Cizre halkı ye-diden yetmişe sokaklara dökülerek, işgali Türk ordusuna atı karakol ve mevzilere saldırarak, işyerlerini aç-mayarak eyleme geçtiler.

Bugün artık en gerici-soven baş-nazir bile bir avuç teröristin kıskırt-malarının bahsedemiyorlar. Yaşanan, halkın zulme, zorbalığa isyanıdır. Ve artık Kürt halkı korku duvarını bir yerde yikmiştir."

zinciri Kitlese direniş, sömürge ve ezilen ulusların mücadele tarhinden damırtarak, kendini gerçek kimliğiyle tanımlıyor. Artık ilonler daha farklı söyleniyor. Zilgitar 'İntifada'nın tu-zu-bberli oluyor.

Kürdün kabusu kovması

Resmî ideoloji, ulusal kültür farklı-lıklarına, ayrı dille, geleneklere, ulusal kimliği çağırışın her türlü işa-rete, edaya, rıza, hayava vs., kısacası: bütün farklı ulusal temsile-ri'n, biçimlerin üzerinde ki-kübstü. Cumhuriyet tarihi boyunca, Kürt'ün yaşamak, bu kabusu, uyuylu-yıkın ama, sürekli görmekte özdeşleş-tirdi.

Hakkari, Silopi, Nusaybin, Cizre, İdil, Kiziltepe vb. bölgelerinde ayıldır, sık sık yaşanan kitlese direnişler, bu anlamda o kabusu kovma hareketi-dir. Artık onlara yaşamak iste-meyişti Kendim için bir kıssa. Bu bizim söylediklerimiz söylenmez, yazılır!

Orak-Çekici (Nisan 1990):

"Türkiye Kürdistan'da İntifada ruhu"

Yıllardır Türkiye Kürdistan'da gerilla faaliyetleri biçiminde devam eden Kürt ulusal direniş hareketi, geçtiğimiz Mart ayı ortalarında Botan'da bütün gövdesiyle ayoğa kalkarak kitlese bir başkaldırı boyu-tuna sıradı. Ve ister istemez her-keşe, ıslah askerlerinin işgal altında tuttukları Filistin topraklarındaki, iç içe önce ortaya çıkan intifadın anı-ması: Önce Nusaybin... Sonra hiza Cizre, İdil, Midyat, Silopi... Ve arın-dan Diyarbakır ve ilçeleri ayoğa kalkıyor. Küçük çocuklardan

bunlar. Dizginiz bir terörle birlikte gözdüğü, sindirime ve yükselen korku duvarları... Ama nereye kadar? Hava döndü! Artık emekçi halk alçakça katledilen evlatlarının cenazelerini taşımaya başlıyor, her ölüm, tutuklu-ların misliyle, her birinde getiren ve cenaze törenleri giderek politik bir gösteri ve isyanın ateşleyicisi olup çıkıyor. Bu tavır bir cenazeye şahipliğin ötesinde anlamlar da taşımaktadır.

Bugün bölgelerde düzeyde kitlese ayoğa kalkış, Kürt ulusunda ulusal zulme karşı on yıllardır içten içe mayalanarak kabanın kin ve öfkelen, isyan tohumlarının peşpeşe çat-layma başlamasıdır. Bu tohumları faşist diktatörlük ekmiş, gerilla mü-cadelesi ise kanlılarıyla sulayıp fi-zilenmesini sağlamıştır. Özellikle son bir yıl içerisinde Kürdistan topra-ğında bu yeniden isinş ve iç to-humların çatıştığı görülmeye baş-lanmıştır. Yaşıyordı. Andırın'da, Silopi'de tek tek adacak şekilde cen-zaya çıkış eşitli kırıcı bir eylem eylemleri, gerilla mücadelesinin kitle hareketiyle örtüşmeye yüz tuttu-ğun ilk habercileriydi.

Yoksul Kürt emekçilerini sokakla dökken sadece ulusal zulme karşı ve öfke değildi. Bu kin ve öfke artık ulusal zulme ve vahşetin sor-gulanmasına dönüşmüş ulusal bir in-çilçe kendi kimliklerine sahip çı-kmaya yönelmişlerdi. Hancıerlerin yitarcasına atılan 'Bij Kurdistan' sloganları, ayrı zamanda Kürt ulusal direniş hareketinin ve yeni bir dö-nemcin daha eşğinde olduğunu be-lirledi. Yedisinden yetmişine yoksul Kürt emekçilerinin o objektiflere yap-tıkları zafat şaretileri işte, yıllardır doğan bu ulusal bilinç ve yeni dönemin daha güçlü şimiden verlen bir müjdesi oldu."

sinde bir önem ve anlam taşıyor. Bu direniş hareketi, Kürdistan'daki dire-niş eylemlerinin kitlese bir karakter kazanmakla olduğunu, önmüzdü de-nömin, Kürdistan'da yoksulluğa, ezilmişliğe, ulusal baskı ve zulme karşı güçlü kitle hareketlerine, baş-kaldırı ve isyanlara sahne olacağı'nı ifade ediyor.

Kürdistan'da, son yıllarda dağ-larda sürdürülen gerilla eylemlerinin yanısıra, ilk güçlü kitlese eylemler, topraklarından ve köylerinden sü-rülme, sürgüne gönderilmek iste-nen binlerce köylünün gülerince sü-ren direnişleri ortaya çıkmıştı. Köylüler zulüm ve sürgün politika-sına karşı militan bir direniş sergile-mişlerdi. Son patlak veren, Nusaybin'den Cizre'ye, Silopi'ye, Midyat'a, Kiziltepe'ye... kadar, çok geniş bir alana yayılan direniş hare-leti, hem yaygınlığı, kitleselligi, di-renci ve hem de mücadelenin ka-zanacağı biçimler açısından, çok dah-ileri boyutlardı. Bu kitlese direniş hareketi, Kürdistan'ın tümünü sarak-bir ateşin kıvılcımlarını oluşturu-yor."

TKP-ML Hareketi-Merkez Komitesi (Mart 1990):

"Birme koletli, başı azadi Kürt intifadasına ne selam!"

Kaynayan kazan nihayet patladı. Silopiden sonra Nusaybin ve Cizre'de de Kürt halkı, faşist dikta-törlüğün üzerine yürüdü. 15 Mart'ta Nusaybin'de, dört gün sonra da Cizre'de genel bir direniş yaşandı. Halk ölümlere sahip çıktı. Cenaze törenleri ant-faşist gösterilere dö-nüştü. Esnaf kepenkleri indirdi. Öğrenciler okula gitmedi. İşler durdu. İnsanlar kolkola faşist diktatörlüğe karşı yürüdü direndi. O gün Nusaybin ve Cizre, Filistin'i andırıyordu. Kürdistan'da da intifada başlıyordu. Kürt halkı başkaldırıyordu.

Faşist diktatörlük, Kürt halkının bu yığıt direniş karşısında zor günler yaşıadı. Adeta geleceğini görüyordu. Ve gördüğüne de saldırdığı saldırı Kürt direnişçilerine, ileri, MIT'yle, özel timle, polisiye, ordusulla tüm saygıyora faşist diktatörlük. Tanklar ve zırhlı birlikler sürülmüştü, Nusay-

bin üzerine. Ama Nusaybin halkı teslim olmadı. 16 yaşında gençlik bir fidanını şehit verdi. Onlarca yaralandı. Yüzlerce esir düştü, işkencelerden geçirildi. Yüzdüce direnişin tam dört gün sürdü. Arkasından Cizre savaşı başladı. Nusaybin direnişin kardeşlerinin yardımına koşmuştu Cizre halkı. Cizre halkı da, kepenkleri indirdi. Protestosunu dile getirdi. Ama faşist diktatörlük, orada da vahşice saldırdı. Faşist namulur orada da düm saçı. 5 direnişçi ölüyor, onlarca da yaralanıyor, yüzlerce yurtsever gözaltına alınıyor. So-kağa çıkma yasası kondu. Nusaybinden sonra bu kez de, Cizre, zırlı birlikler ve tanklarla kuşatıldı. Faşist diktatörlük çaresiz; ulusal zulmü daha da artırmayı tek yol olarak görüyor

Ne var ki, faşist barbarlığı ne kadar arttırsın, Kürt ulusal hareketinin yeni bir sığırma yaparak, kitlesel başkaldırlara yönelmesi engellenemez. Dün Silopi, bugün Nusaybin ve Cizre; yarın diğerleri. Bunlar Kürt ulusal hareketinin kitlesel başkaldırlar gibi yeni bir boyut kazandığını gösteriyor. Kürt halkı yiğitlik direniş yolunu tutuyor. Nasıl tutarsın ki?

İleri (Mart-Nisan 1990):

"Kürt intifada'sına selam

(...)
Eylem biçimleri açısından, her şeyden önce, faşist diktatörlüğün vahşi terörünün en yoğun olduğu ve yasalamlarının en dizginiz olduğu bir alanda, faşist devlet terörüne ve yasaklarına meydan okuyan bir direniş. Kürt halkı yığınları, bölgesel genel direnişe bütün eylemleri, barbarca bir terörle dayanan faşist yasakları çözümlerle karşılaştırdılar. Yığınlar, cenaze törenlerindeki kurşanlamaya göğüs geren militan gösterilerden, dayanışma gösterilerine, kepenk kapatma eylemlerinden ögreni boykot ve gösterilerine, faşist devletin binalarını ateşe vermeye ve silaha taşıya karşı koymaya değin uzanan eylem biçimlerini birleştiriyor. Filistin halkının ısrail işgaline karşı sürdürdüğü INTIFADA benzeri eylemler geçirtiler.

Bölgesel genel Kürt ulusal direnişinin patlak vermesine yol açan nedenler; Türk işbirlikçi tekelci burjuvazisi ve büyük toprak sahibi sınıfların, Osmanlı despotizminden devralınan ve kapitalist tarzda geliştirilen Kürt ulusu üzerindeki ekonomik, toplumsal ve politik egemenliği, işgali ve politik ilhakı; bu temel üzerinde faşist diktatörlüğün barbarca terörü ve soykırımcı saldırı planlarıdır. Hırlarıdan etkilenen ise, PKK'nın eylemleri ve diğer Kürt ulusalıca örgütlerinin çalışmaları; işçi sınıfı hareketinin yükselişi; dünya ulusal özgünlük istemleriyle mücadelelerin gelişmesi; yakın zamana değin yükselerek süren Irak Kürtistan'daki Kürt ulusal hareketinin etkisi ve Filistin halkının intifadasının etkisidir."

Ocak dergisi (Nisan 1990):

"Nusaybin, Cizre ve İdil'de INTIFADA

Nusaybin olayı, Kürt ulusunun zulme ve baskıya karşı ardi diyerek kitlesel başkaldırısıdır. Yığırlar ve düm dahil herşeyi göğüs alıp çözüp bir eylemler. Egemen sınıfların panide düşüren de binlerin soğaka dö-kümüse ve güvenliğin güçlerine karşı dişile-ürnağına çatışmaya girmesiydi. Kürt halkı, ardi şehitlerine, zulme başkaldırlar sahip çıkıyor, yeni şehitler pahasına, zulmün karışına dikiliyor. Nerede zulüm ve baskı varsa orada da isyan olmuştur. İşte Nusaybin'de cenaze töreninde,

intifada yığınları götürün gerçeklik de burada yatıyor. Nusaybin, Kürtistan'da kitlesel direnişin güzeli bir muştusu oldu. Dün Silopi, bugün Nusaybin ve ardından Silopi, İdil ve Cizre'de Nusaybin'deki baskı, zulüm ve vahşet dolu saldırıların protesto etmek için, sokaklara dökülüp, barikatlar kurup, silahlı başkaldırısı girişler.

(...)
Kürt halkının bu direnişini, başkaldırısı, baskı ve zulme isyanıdır, ulusal ve demokratik haklarını eldesi için, insanca yaşamak için, kendi kaderini kendi ellerine alması için haklı ve meşru bir direniştir. Onun için Kürt halkının faşist TC'ye karşı başkaldırısı desteklenmeli ve bu ayaklanma ile her alanda dayanışma eylemleri yükseltilmelidir."

sine, terör ve yasakla karşı durma olanağını arttırdı. Türkiye işçi ve emekçi yığınlarının, Kürt ulusal başkaldırısına sessizliği, Türk sovenizminin üzerindeki yoğun ve güçlü etkilerin bir göstergesi olmuştur. Politik öncüden yoksun, politik bilinci geri emekçiler, devletin terörüne karşı tepkizlilikleriyle de faşizmin, sovenizmin ekmeğine yağ sürdükleri gibi tarihsel sorumluluklarına sahip çıkıyarak kendi davalarına da zarar verici oluyorlar; olmayı genel olarak sürdürüyorlar."

Yeni Demokrasi dergisi (Nisan 90):

"Newroz ateşini körükleyen Kürt halkıyla birliktiz

Newroz anitesi Nusaybin'de baş-

Emeğin Bayrağı (15-28 Nisan):

"Çankaya zirvesi Yeni terör dalgası

Onyıllardır baskı ve şiddetle susturulan bir halk, yetmiş beş yıl bekledi. Onyılların asimilasyon ve azek anidme politikası, son onyırlar peşpeşe alınan bir dizi önlem, bir işe yaramaz hale geldi. Yıllardır süren gerilla hareketi bastırıldı. Önce Nusaybin, ardından Cizre, Silopi ve Mart'ın diğer ilçelerinde halk başkaldırdı. Ardından Diyar-

luy oradan Cizre'ye, Silopi'ye ve güncün güne Mart'ın bütün ilçelerine yayılan Kürt halkının büyük kitlesel direniş ulusal kurtuluş mücadelesine yeni bir boyut kazandırdı.

(...)
Buğün kuvvetle duyulan şey, dağıdaki ateşin cayırısının düze vurmuş yayılardır. Gerilla savajının sarıscı etkileriyle uyanan ve cesaretlenen, zulmün ocağına pişe pişe korkularını atan Kürt halkının Botan da sistemlik kazanmaya başlamış bu ulusal motifli ve Filistin intifadasından esinli radikal kitlesel direniş aydan aya daha ileri boyutlara varacak güçtedir."

bugün yeni Dehalkın sırca köşlerini yere bir etmek için başkaldırıyor. Güncümüzün yeni Dehalkından biri olan TC'nin katliamları, sürgünleri, kendi sonlarını engelleyemeyecaktir.

Faşist TC geçtiğimiz günlerde Kürdistan'daki katliamlarına bir yenisi daha ekledi. Savur'daki operasyonda 13 PKK direnişçisini katletti. Katledilenler arasında bulunan Kuran Dündar'ın cenaze törenine katılan 3 bin üzerindeki Kürt halkı üzerine ateş açan faşist güvenlik kuvvetleri, Semsettin Çiftçiyi öldürmüş, onlara varan insan yaranalmış, yüzlerce ise gözaltına alınmıştır. Galisen olaylarla, ilçede konan so-kağa cumhuriyeti ile birlikte evlere operasyon düzenleyen vurucu timler birçok ev yağmalamış, halktan yüzlerce kişiyi gözaltına almıştır."

ezen bir ulus özgür olamaz. Sömürü ve baskının bir biçimine karşı çıkarken, başka biçimlerine karşı çıkmayarak kurtulamazlar. Yanıbaşındaki bir ulusal kurtuluş mücadelesine omuz veremeyenler, Kürt halkının bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan mücadelesini desteklemeyenler demokrasiden de, uluslararası alimden de söz edemeyiz. 1 Mayıs işçi ve emekçi sınıfların uluslararası dayanışma ve birlik güdündür. 1990 1 Mayıs'ını Kürt ulusal kurtuluş mücadelesiyle dayanışmanın yükseltildiği bir gün haline getirelim. Şöven ve milletiye önyargıları, Kürte soluna da yeterince buluşmş kemalizmin sömürgeci ve gerici etkilerini yok etmek için 1 Nisan gününü başlatan geniş çaplı çatışmalar, ulusal direniş mevzisinde safaşan Kürt halkı ile faşist devlet arasındaki mücadelelin şiddetlenecek süreciğini gösteriyor.

Devrimci-İşçi:

"Nusaybin, Cizre, Silopi: Kürdistan'da direniş

Nusaybin'de başlayan, kısa sürede Cizre, Silopi, Derik, İdil, Midyat, Kiziltepe ve daha sonra Siverek ve Silvan'a sıraylan halk direnişini Filistin 'Intifada'sını Kürdistan toprağına taşıyarak sürüyor.

Kürt halkı, kendi davasının meşruluğunu, direnişinin haklılığını savunmaktan ve eylemleriyle kanıtlamaktan geri durmuyor. Cizre'de 1 Nisan günü başlayan geniş çaplı çatışmalar, ulusal direniş mevzisinde safaşan Kürt halkı ile faşist devlet arasındaki mücadelelin şiddetlenecek süreciğini gösteriyor.

Faşizmin şöven politikaları karşısında Kürdistan halkı, en meşru hak olan savunma hakkını kullanıyor. Bizlere düşen görev Kürdistan halkının bu meşru direniş mücadelesine sahip çıkarak, faşist devlet terörüne karşı sessizliği yükseltmektir. Galinen aşamada tüm devrimci, demokrat, ilerici güçler tarihi bir sorumluluğa karşı karşıyadır."

Adımlar Dergisi (14 Nisan-5 Mayıs):

"Şiddet yoluyla hiçbir sorun çözülemez

Adi konumundan bir sorucu çözmek mümkün müdür? Kürt ulusu açık seçik konuşulmaktan 141-142 ve 163 başla olmak üzere yasakları kalkmadan Güneydoğudaki sorunların çözmek mümkün mü? Devlet yıllardır Kürt sorununu askeri yöntemlerle, sürgünle çözmeye çalıştı. Aradan geçen yarım asrın sürükde gelinen noktada bugün Türk ve Kürten birarada alıgı tehlikeye girmiş durumdadır. (...)

Biz, hiçbir terör eylemini onaylamıyoruz. Şiddet yoluyla hiçbir sorun çözülemez. Ama, terör önlemek ancak politik ve demokratik girişimlerle mümkün olabilir. Alınan son karar ise politik çözüm yolunu tükayan askeri yöntem ve yasakları mutlaklaştıran bir karardır. Bu kararın parlamentoda tartışılmasını MGK'nın direktifi ile almış olması ise demokrasi süreci açısından ciddi bir endişe kaynağıdır."

Toplumsal Kurtuluş dergisi (Nisan 1990):

"Botan'da Intifada

DÜN: NUSAYBİN

14 Mart 1990 günü, Çarşamba, Altmış bir nüfuslu bir ilçe: Nusaybin. Bütün dükkanların kepenkleri indirilmiş. Halk sokaklarda. Sabırsız ve öfkeli bir bekleyiş hüküm sürüyor kentte. Sessiz kalabalık, bir gün önce Savur'da öldürülen gerillaların

bakır'da yığınsal kepenk kapatma eylemi gerçekleştirdi. Ulusal hareket açık bir şekilde yeni bir aşamaya yükseldi. Yıllardır süren gerilla hareketi kitlesel hale geldi, yığınsal başkaldırı ile birleşti. (...)

Nusaybin, Cizre ve diğer alanlarda patlak veren yığınsal başkaldırıların, Batıda yığınsal eylemlerle desteklenmesi faşist diktatörlüğün cesaretlendirdi. Bu hem, intifada'ya daha açık saldırıların örgütlemeye için faşist diktatörlüğün cesaret verdi. Ki bu nedenle, emegen kık politik temsilcilerin silaha karşı silahlı güçlüğü daha çok yükseldi oldu. Hem de, Türkiye genelinde işçi ve emekçi halkın yükselmekte olan mücade-

Mücadele (Nisan 1990):

"Kürdistan'da kitlesel başkaldırı kuvimları! İsyen etmek haklıdır!

Öleceksek, yurdumuzda ölelim, yeter artık! Bu sözler, ilçede öfkeli, kini ve direniş dile getiren yoksul Kürt köylülerinin baskıya ve şiddete başkaldırılarını, büyük sözler. 1990'n caha ilk ayları faşist diktatörlüğün korku salan ayları olmasına devam ediyor. Mart ayı Kürt ulusu açısından daha anlamlı bir ay. Asırlar öncesi yine bir 21 Mart'ta zalim Dehak'a karşı Demirci Kawa önderliğinde ayaklanan Kürt halkı

askeri hareketlerle sayısız keşerle ezilmiş ama boyun eğmemiş Kürt halkı, şimdi yeni bir saldırıya yüz yüzedir. 70'li yıllardan itibaren Kuzey Kürdistan'da devrimci ve sosyalist düşüncenin yaygınlaşması, örgütlenmesi ve özellikle de son beş yıldır PKK'nın yürüttüğü silahlı kurtuluş mücadelesi (Türk devletini yeni tedbirler almaya zorladı. Çumhurbaşkanı, başbakan ve muhaftet parti başkanlarını yaptığı toplantıda 'Mili Mütabakat' sağlandı. PKK'nın başında Kürt ulusal kurtuluş hareketini ve silahlı başkaldırı için anlaşılar. (...)

Yapılması gereken ve yapılabilecek çok şey var. Başka bir ulusu

cenazesini bekliyor.

Kamuran Dündar'ın cenazesinin getirilmesiyle binlerce insan Kışla mahallesine yığılıyor. Arından mezarlığı. Binlerce insan namazları'nın gölgesinde polis kameralarına karşı 'Devrim şehitleri ölümsüzdür' sloganıyla saygı duruşuna geçiyor.

Mezarlıkların, kadınların düğün zilligini eşliğinde binlerce insan, kadın-erkek, çocuk-genç-yaşlı, yürüyüşe geçti. Amaç kente 14 km uzaklıktaki Duruca köyüne gidip, öldürülen genler Omer Kavak'ın ailesine 'tazyede bulunmak. Kontrol-gerillanın ve jandarmasının coplarına, arından kurşunlarına, ziliği ve alkışlarına, arından taş ve sopalarla karşılık verici halk.

BUGÜN: CİZRE

Nusaybin'de gerillaların cenazesi sahiplenilen halkın üzerine atıştığı yolundaki haberler duyulur duyulmaz Cizre'de de havalı gerilimleşmeye başladı. 'Kurtuluş sembolü Newroz' öncesinde kente, fırtınayla haber veren bir sessizlik egemen oldu. Esnaf kapken indirildi. Öğrenciler okulları protesto etti.

21 Mart'a bir gün kala Cudi Dağla-

rına sırtını dayayan ve Cizra Botan (Botan Cizresi) olarak anılan kente baskıcı yönetimi protesto eden göstericilerin üzerine atış yapıldı. Binlerce insan göğüslerini kurşunlara sırtı edersele taşlarla, sopalarla çaldı. Panjere kapıları kontroler çevrelerine ve karabelliğin üzerine tasi-gele ateş açmaya başladılar. (...) 23 Mart günü mahallelerde mezarlığı doluşan onbin dolayındaki topluluk saygı duruşunda bulundu. Türkiye aleyhine ve PKK lehine slogan atan topluluk daha sonra dağıldı.

YARIN:??

Bugün ülkenin her yanı Nusaybin ve Cizre olmaya adaydı. Eylemlerin simdiden Silopi, Midyat, Darrîk, İdil, Kızıltepe, Darağçit, Silvan, Cınar ve Siirt'e de sıçraması eylemlerin ykusunu kapıyordu. Birçok şehir merkezinde 'ilk kıvılcım' bekleniyordu.

Nusaybin'de gerillaların cenazesi sırasında çıkan olaylar yeni bir dönemin başlangıcıydı. Türkiye Cumhuriyeti Devleti bütün kurullarına olaylar karşısında ne yapacağını bilmez bir duruma düşmüştü. Onyıldır sürgün zoruyla uyulan politikalarından bir sonuç alınamamış,

Devrimci Birlik Platformu'nun Ortadoğu ilercici kamuoyu ve politik güçlere Kürdistan'daki son gelişmelerle ilgili açıklaması

Türkiye ve Kürdistan'da bugünlerde son derece önemli olaylar yaşanıyor. Bu önemli gelişmelerin ekseninde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kazandığı yeni boyutlar vardır. Kürdistan halkı yeni döneme ayaklanma örnekleri ile girenken Türkiye'de de faşist diktatörlüğe karşı süren mücadele Kürt halkıyla dayanışma temeline daha da yoğunlaştırdı. Gelişmeler karşısında panik ve dehşete kapılan Türk burjuvazisi, hükümet ve faşist ordu kurmayları bir yandan vahşice Kürdistan'a yeni tank ve ordu birlikleri gönderip savaş çıkıldığını atarken, burjuva muhalefet partileri %10'a zoria ayakta duran hükümet çevresinde halka karşı birleşti.

84'ün 15 Ağustos'undan beri, PKK öncülüğünde gerilla zemininde yürüten silahlı halk savası, Kürdistan'ın bütün bölgelerini sararken, Kürt halkını faşizme ve işgale Türk ordusu karşı açığa kaldırmış, hiçbir askeri gücün alt edemediği bir güçle dönmüşdür. Devr açığa çıkmıştır. Kürt halkı direnme ve savaş günü Newroz'da, yedisinden yetmişine igicilerle 'artık yeterli' deyip, zafer işaretiyle ilerlemiş, düşmanla, dağıldığı doğuşun evlatlarına cevap vermiştir. PKK öncülüğünde yürüten Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi yeni bir aşamaya, yaygın halk ayaklanmalarına aşamasına çıkmıştır.

Kürdistan'da yeni dönemin habercisi son gelişmeler Newroz arifesinde Mart'da eni saatlik bir çatışmadan sonra şehit edilen 13 ARGK gerillasının cenazelerine halkın sahip çıkmasıyla başlamış. Bilindiği gibi, bugüne kadar şehit edilen gerillalar toplu mezarlara gömülmüştü. Devr ve keht yeni şeyi yapmak isteyen faşist ordu güçlerine karşı kadın, genç, yaşlı, çocuk demeden bütün halk açığa kalkarak cenazelere sahip çıktı. Cenaze töreni biçiminde başlayan onbinler bulma kışlesinde gösteri, işgali Türk ordusunu ve faşizmi lanetleyen bir protesto gösteri ve yürüyüşüne dönüştü. Ulusal kurtuluşun sloganları ve devrime bağlılığı andları binlerce insan tarafından haykırıldı. Uysal kölelere olrak görmeye alışığı halk kitleleri bu şekilde gören faşist polis ve faşist ordu güçleri gördüğü manzara ile dehşete kapılmış, vahşetle kitleleri dağıtmak için saldırmıştır. Bu saldırdı ile içinden iki şehit veren halk, eline ne gettirse faşistlerin sömürge karşı direnişine geçmişir. Nusaybin'de geceyi şahit olan bir savaş alanına çevirdi. Devlete alt binlerce tahrip edilmiş silah, sokak sokak, ev-ev direndi. Devr ordu güçleri tam bir panik içinde ertesi gün şehit tank ve tüm işyerlerini öldürdü. Nusaybin'de bir gün şehit tank ve tüm işyerlerini kapatarak, tank ve jandarmalara karşı göğüslerini gerekerek ellerinde zafer işaretiyle 'Yaşasın Kürdistan' sloganları altında direniş sürdürdü. Nusaybin'deki faşist terörü protesto etmek ve halk direnişine omuz vermek amacıyla Midyat, İdil, Silopi ve Cizre'de halk yığınları kışlağa döktüldü ve kenepeleri indirerek, gösteriler yaparak direniş katıldı. Newroz gününde ulusal kurtuluş sloganları altında şehitlikle Türk bayrakları yitirilerek göndere Kürdistan bayrağı asıldı. Cizre'de resmi askeri birliklerle işbirlikçi kurulların oluşturdugu barkatların üstüne yürüyen halk Nusaybin'de de aşan bir direniş sergiledi. Burada da ilk belirmelere göre başe şehit veren Cizre halkı, şehitleri direniş bayrağı yaparak ayaklanmanın dalga dalga diğer bölgelere yayılmasını sağladı.

Olaylar karşısında tam bir panik ve dehşete kapılan hükümet ve faşist ordu birlikleri, zaten yüzbinlerce asker, tank, top, helikopter ve uçaklarla doldurdukları Kürdistan'a yeni askeri güç sevk etmeye koyuldu. Binlerce kadın, yaşlı ve çocuğu tutuklayarak zavalıllığı gösterdi. Halki teskin etmek amacıyla bölgeye gönderilen hükümet partisinin Türk asilî parlamenterleri öfkeyle halk tarafından taşlanarak kovuldu. Kendilerini mevcut hükümete alternatif olarak sunan burjuva muhalefet partileri, gerçek yüzlerini göstermekte gecikmediler ve halk yığınlarına karşı hükümet çevresinde kenetlendiler. Sert tedbirler alınmaması suçludıkları hükümetin halk direnişini bastırmak için baysuracakları her türlü baskı ve terör eylemlerini destekleyeceklerini açıkladılar. Bununla da yetinmeyip komşu ülkelere savaş çağrıldığında bulundular. Leş kargalan gibi bağknet Ankara'ya doluşan TC devletinin bütün sivil ve askeri erkani Kürdistan halkının kabanar öfkesine karşı ne önlemler aldıkları, açtıkları tartışmaya koyuldu. Halka karşı tehdit savurmakla birbirleriyle yarışa girdiler. Ancak bütün bunlara rağmen Kürdistan halkı direniş dalga-dalga diğer bölgelere yayılıyor. Son olarak Siirt kazaalından, Şirnak ve Erzurum Diyarbakırın bazı ilçelerinde, halk kenepeleri indirerek, gösteriler düzenleyerek direniş katıldı. Öğrenciler yükseltilmiş ve işlemlerde gösteri ve boykotlar düzenleyerek bir direnişlere omuz verdiler. Yalnızca Şirnak'ta 200 ila öğrencisi halk direnişine omuz vermek için ağırlık grevini başkaldırdıkları basına açıklamışlardı. Aynı dönemde ulusal kurtuluş gerillaları da Maridn, Diyarbakır, Hakkari, Siirt, Elazığ ve Maraş'ın ilçe ve köylerinde köy ve kasaba işgalleri gerçekleştirecek faşist ordu birlikleriyle çeşitli muharebelerle ginyorlar.

Kürdistan halkının Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini bir üst boyuta sıçıratan bu ayaklanma örneklerine Türkiye'de Devrimci Birlik güçlerinin de içinde olduğu devrimci demokratik muhalefet katıyız kalmadı. Başta İstanbul olmak üzere Anadolu'nun birçok ilinde yaygın kışlesle gösteriler, pankart, bildiri, afişleme ve yoğun bir eylemlilik yaşandı. Faşist diktatörlüğe karşı silahlı mücadele daha hızlı çeşitli bölgelere aracılarıyla halk hareketi yükseltilemektedir. Bu mücadele onurlu ve kararlî direnişler sergilemiştir. Kitlelerin hiçbir sorununa gözüm getiremeyen, baskı ve zor dışında hiçbir politika işlemlerle duruma gelen faşist rejimin ANAP hükümeti, bu yaygın ve cesur muhalefet karşısında tam bir azıcık içinde düşmüştür. İktidar ve muhalefetle, askeri ve sivilile İTC Kürdistan halkının yükseltilmiş karşı başe ve zorbalığı daha da yoğunlaştırmaktan başka bir çare bulamamışlardır. Son olarak beş ANAP milletvekillinin istifası, yapılan bütün anketlerde iktidarı %10'un üzerine çıkarmış; ANAP hükümetinin halka karşı işlediği suçların ağırlığı altında panik içinde olduğunun ve çökmekte olduğunun göstergesidir. Türkiye egemen güçleri bir takım provokasyonlar düzenleyerek on yıl sonra yeniden bir ordu darbeseini tartışıyor ama, artık bunun da bir önlem olmanın çıktığını görüyor. Türkiye'de siyasi, ekonomik ve sosyal boyutlarıyla en üst düzeylerde yaşanmakta olan kriz, artı türlerini uzuca kapatılmasına isyan eden köylülerin yer yer ayaklanmasına, yüzbinlerce işçinin greve çıkmasına, öğrencilerin gençliğin yoğun siyasal eylemlerine neden oldu.

Türkiye ve Kürdistan bölgemiz Ortadoğu düzeyinde önemli gelişmelerin içgüçleri vermektedir. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ile Türkiye devrimci hareketinin birlik ve dayanışması ifade eden Devrimci Birlik, halklarımızın bu ilen doğrultukda mücadelelerini gerçek bir devrimci alternatif dönüştürme kavgasını veriyor. Bu amaçla bütün devrimci demokratik, yurtsverer güclerin aynı hedefte birleştilmesi, halklarımızın büyük bir özveriyle gerçekleştirdiği ilen mücadele atılmalarına bağlılığı da bir gerektir.

Bölgemizin ilercici kamuoyu ve politik güçleri!

Kürdistan'da PKK öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş savasını içine girdiği bu yeni dönemde, bölgemizi de yeni gelişmelerle karşı karşıya getirmiştir. Ortadoğu halkları Kürdistan halkı savaş partiliğinde yeni bir devrimci odaya sahip olmuş, yeni bir devrim mevzisi yakalamıştır. Kürt halkının mücadelesi halkların hangi yolla halklarına sahip çıkabileceğini canlı pratiği olmaktadır. Bu anlamda Kürdistan pratiği her türlü reformizm ve teslimiyete karşı devrimci çıkışın zaferinin belgesi olmaktadır. Aynı zamanda doğru bir mücadele yöntemi ve öncülüğü altında, halkların çok kısa zaman kestirlerine büyük gelişmelerle süğürüleceklerini de göstermektedir.

Bölgemizin yurtsverer güçleri!

Kürdistan'da gelişen olaylara kulak verin. Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesi aynı zamanda bölge halklarının emperyalizme, gericiğe, faşizme ve siyonizme karşı mücadelesinin bir parçasıdır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin içine girdiği bu yeni dönem ilk güçlü adımları bölgemizde yarımların neler beşe olduğunu işaretiler vermektedir. Ortadoğu halklarının devrimci ilklerini göstermektedir. Filistin halkının intifadası örneğinde olduğu gibi, Kürdistan halkı da direnme ve savaşmaktan başka bir yolu olmadığını gerçeği ile karşı karşıya kaderini eline almıştır.

Kürdistan halkının bu haklı ve onurlu mücadelesine her yolda omuz verin. Türk faşist rejiminin Kürdistan halk hareketini ezmeğin işgilebileceği katliamlara karşı duyuru olun, sesinizi yükseltin. Türk devletinin gerçekleri gizlemek için uyguladığı köyü sansürle karşı, gerçeklerin sesi olun. Türk faşist rejiminin gireceği her türlü saldırı ve provokasyon bölge halklarına karşı oynanan oyunlardan bağımsız değildir.

- Yaşasın PKK öncülüğünde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi!
- Yaşasın Kürdistan halkının intifadası!
- Yaşasın Ortadoğu halklarının emperyalizme, faşizme, siyonizme ve gericiğe karşı mücadele birliği!
- Yaşasın Devrimci Birlik!

HALK AYAKLANMALARIMIZ VE KÜRT MİLLİYETÇİLİĞİNİN TUTUMU

İster devrim, ister karşı-devrim güçlerinin kaynaklarını her nitel düşünüş ya da gelişme politik güçlerin konumunu ve bundan kaynaklanan tutumlarını netleştirir. Yakın tarihimizin 12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesi ve 15 Ağustos 1984 Kürdistan Ulusal Kurtuluş Altlılı politik güçlerin tutumlarını netleştirir nitelikteki gelişmelerdir.

İki olay da politik arenada kendine devrimi diyen tüm güçleri net görümler karşı karşıya bıraktı ve onları sınamdı. Halka bağlı olarak, devrim inanlarını, devrimci ideoloji ve politikaya bağlı kalarak bu sınavdan aklanmayarak çıktılar. Proletarya dışı aktımlar, devrimci inanlarını, ulusal kurtuluş ve halka bağlı olmaları soruğu sürükledi.

Hç kuşku yok ki, politik arenada gücün politik sınırları karşı karşıya bırakan gelişmeler, büyük ölçüde PKK'nın mücadelesinin ürünüdür. Şimdi tüm güçleri daha da net bir sınav beklemekteyiz. Çünkü, Kürdistan ulusal kurtuluş ve halk devrimci inancını direnirken memleketi terohi sorunu olmaksızın çıkmış, Kürdistan'da her sınıftan politik güç ve bireylerin iç kesin tavırını belirleme sorunu haline gelmiştir.

Mart 1990'ta başlayan ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir aşamaya müdahale eden siyasal kitle eylemleri, güçleri net tutmaya iten en önemli gelişme durumundadır. Bu gelişmeye karşı tutumu özellikle idaremleri gereken güçlerin başında aristokrat ve elit küçük-burjuva kesimleriyle Kürt milliyetçi grupları bulunmaktadır.

Onların son halk ayaklanmalarımıza-onlar kentiğindiren demokratik kitle eylemleri dirençleri- ilişkin değerlendirmelerine bakmadan önce, şimdiye kadar söylediklerini ayaklanmalarında ortaya çıkardığı net sonuçları kısaca toparlamak istiyoruz. Zira yeni değerlendirmelerine anlamlı verebilmek, ancak önceki değerlendirmelerini de gözönüne almakla mümkündür.

TKSP (Komkar) dan Rızgariye kadar küçük-burjuva milliyetçisi grupların çoğu Kuzey-Batı Kürdistan örgütü oldukları halde sürekli olarak Doğu ve Güney Kürdistan'daki mücadeleleri öne aldılar. Bu terah, hangi parçada olursa olsun Kürt halkının kurtuluş mücadelesini desteklemek zorunluluğundan kaynaklanıyordu. Tam aksine, idaremleri cesaret edemedikleri, bedavadan gelişmelerle konmak istedikleri ve sözkonusu mücadelelere kendi sınıf anlayışlarındaki otom güçleri öncülük ettikleri gibi bu terahı yaptılar. Daha da ötesine giderek, PKK direndiği için onları 'Güney Kürdistan'daki mücadeleyi sabotaj etmek' suçladılar. PKK de bu mücadeleleri destekledi. Fakat bu mücadeleleri öncülük eden KDP'lerin uzlaşma ve teslimiyete giren çizgilerini eleştirdi ve Kürdistan sorununu çözümünde Kuzey-Batı Kürdistan'daki ulusal bağimsızlık mücadelesini belirleyici aldı.

Varılan aşamada ortaya çıkan sonuçları, PKK'nın mutlak hakimliği göstermektedir. Hem Doğu hem de Güney Kürdistan'da örgütleri bir direnişin varlığından söz edilemeyeceği gibi, bu durumun başlıca sorumlularından olan KDP liderleri üst üste yaptıkları açıklamalarda ulusal bağimsızlık ve silahlı mücadele karşı çıkmaktadırlar.

Buna karşılık, örgütü direniş ve haklı talepleriyle Kuzey-Batı Kürdistan'ı öne geçirmiş ve bu mücadele dört parçadaki halkımızın son umudu haline gelmiştir.

Şimdi sormak istiyoruz: TKSP, Peşeng ve Rızgariye bayları, nerede kaldı 1983, 1984 ve 1985'teki değerlendirmeleri? 'Yanılığın' kabul ediyor musunuz? Bu 'yanılığın' nırdan' dolayı yıl açtığınız tahribatın dolayı kendi kilitlenmiş ve Kürt halkına herhangi bir açıklamada bulununuz mu? Halka, yıllarca bağimsızlık mücadelesine karşı otomculuğu desteklemişlerini açıklamak zorunda değilsiniz?

Kürt küçük-burjuva örgütleri yıllardır bağimsızlık mücadelesine karşı kültürel-özseklik talepleriyle Türkiye'de burjuva reformculuğuna destekle mekte ve Kürdistan ulusal kurtuluş potansiyelini bu amaçlarına kanallı etmek istemektedirler. Onların sövane 'Türkiye'ye demokrasi, Kürdistan'a özgürlük' kastetdiren özgürlük Kürt halkı için değil, küçük-burjuva örgütleri içindir. Onları, devrimci demokrasi güçleri olarak öne çıkardıkları SHP, bugün Kürdistan'a en azgın saldırı parti durumundadır. Kürt küçük-burjuva örgütlerinin önderleri yer aldıkları 'Sol-Birlik' in önderleri Haydar Kutlu ve Nihat Sarı, bugün Türk burjuvazisinin Kürdistan'a karşı 'Misak-ı Milli Birliği' içinde yer almaktadırlar. Burjuva partileri ise ayrı süsleyen etiket durumundadırlar. Kültürel özseklik de hayal olmuştur.

Türkiye'deki rejimin karakteri ve 'demokrasi' adına sergilenen sövane tasfiyeciliği ilişkin PKK belirlenmelerinin doğruluğu mutlak bir şekilde ortaya çıkmıştır. Öte yandan sövane öne mi aldıkları koşulların, rejimin yüzüne geçirmeye çalıştığı sahte demokrasi maskesini indiren ve ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik reformist-tasfiyeciliği planları bozan doğrudan PKK'nın mücadelesi olmuştur.

Peki, demokrasi diye diye PKK'nın mücadelesine yıllardır küfreden ve halkı aldatmaya çalışan güçler, bu 'yanılığın' hesabını vermek ve itirafında bulunmak zorunda değiller midir?

Kürdistan'da silahlı mücadele, Kürdistan adına alılabilecek her talebin zorunlu temel yöntemidir. Halkımızı Mart 1990 ayaklanmalarına verdiren doğrudan silahlı mücadelelerin bu gerçekçidir. Ve bu mücadele sadece 1984'ten beridir en az 1000 şehidin kanı mevcuttur. Bugün Kürdistan'da verilen silahlı mücadelelerin meşruluğunda artık kimse tartışmıyor. Fakat Kürt küçük-burjuva örgütleri 1980 öncesi ve sonrası PKK'nın silahlı mücadelesine 'terörist' damgasını vurmaktan kaçınılmadılar. Bunun yığına belgesi var. PKK'nın silahlı ulusal kurtuluş mücadelesinin halkımız lehine yıl açtığı tarihi gelişmeler ortadayken, bu mücadele 'terörist' diyenlerin halka özeleştirilmesi vermesi gerekmez mi? Eğer bunu yapmasalar TKSP gibi 'gerekirse silahlı mücadeleye başvuracağız' ve Rızgariye gibi 'Peşmerge hücreleri'ne gideceğini söyleyemeyen ne anlarımlı kalır?

PKK başından beri Kürdistan emekçi sınıflarının özgüncü temel adı ve onlara dayandı. Diğta da emperyalist güçleri ve onların güdümlüleri çöpleri değil, halkların devrimci ve yurtsverer güçlerini mutlak aldı. Bağlantı ve dayanışmalarını bu ilkelere göre geliştirdi. Kürt milliyetçi grupları ise ısrarla emperyalist yönetimleri güdümlüleri güçleri mutlak aldı. Bağimsızlık ilgislerini 'enternasyonalizmi' ilişkiler olarak halkın önüne sürdüler. Bugün bir yandan TKSP v.e'lerine destek veren güçler, diğer yandan da vurgüncüyle faşist Türk devletini do-natmaktadır. Kürdistan ulusal kur-

tuluş mücadelesi geliştiğe emperyalist güçlerin Kürdistan sorununa ilgileri artmaktadır. Bu ilgi, Kürt halkının bağimsızlığı hakkına duyulan eğilim değil, tam aksine mücadeleyi kendi güdümlerine almak ve kendi lehlerine bir çözümö olmaksızın kılmak içindir. Bizim küçük-burjuva milliyetçilerinin emperyalist kurtarı fakı bastracacağı güdümlüleri bile safık olur. Emperyalist çevrelerin kültürel özseklik planlarının tarihi en az 80-90 yıla uzanmaktadır. Gerek bu Kürt halkı uluslararası alanda saygınlık kazandıran, PKK'nın mücadelesidir. İhtiyaçımız olan dayanışma çemberine varamadığımız ileri sürülebilir. Fakat en azından bu bağlantıları kurmanın yıl ve yöntemi ke-sinleşmiştir. Bir halk savasabilirdi ölüde enternasyonalist bağlantıları geliştirdi. Kürt küçük-burjuva grupları yıllardır tek doğru olan PKK öncülüğündeki mücadeleyi desteklemek yerine Celal Talabani ve Mesut Barzani diplomatlığına soyundular. Tam bir bağimsızlık ve mücadele halkı havalde öne küçük-burjuvaların ruh ve davranışları. Son halk ayaklanmalarımızda dünya Kürdistan ve PKK adlarını daha net olarak birlikte sövünmeye başladı.

Peki, birlik ve direnişin yanaymış gibi gözükmek isteyen Kürt milliyetçi grupları 'yanılığın' da kabul edecekler midir? Ve etmeleri gerekmez mi?

PKK, başından beri ulusal bağimsızlık, halk demokrasisi ve direnişin yane olan tüm gücünün birliğini istedi. Bunu programlarında ilke-leştirirdi. Ve böylesi bir birliğe ancak mücadele içinde varılabileceğini vurguladı. Bu birliğin yegane doğru örgütsel ifadesi Ulusal Kurtuluş Cephesi'dir.

Kürt milliyetçi grupları ise PKK'nın birlik çağrılarına kulak tıkdılar. Sını sorunları öne çıkararak birlik görevlerini kaçtılar. PKK'ye çizgisinden vazgeçmeyi dayattılar. Halkbaki halkımızı bugünkü mücadele aşamasına verdiren PKK'nın çizgisidir. Aynı güçler, ERNK'ye PKK cephesi diyerek saldırdılar. ERNK'ye alternatif olarak 'Beşli Birlik', Türkiye reformist grupları ile takviyeli 'Sol-Birlik' ve 'Tevger'i çıkardılar.

Neticede bu birliklerin tümü da-ğıldığı veya sadece ileri düzeyinde kaldığı halde, ERNK gelişti ve mil-yonları kucaklayarak onları ayaklan-malara verdirdi.

Doğru ulusal kurtuluş cephesinden kaçan ve alternatif olarak dağıtıcı birlikler kuran Kürt milliyetçi grupları ortaya çıkan gerçekleri kabullenmek midir? Dürüstleşe kabullenmek zorunda değiller midir?

Açık ki kitlelerin silahlı başkaldırısı konusundaki sözlü, sorduğumuz sorulara verdikleri cevapları göre anlamlı kazanacaklar. Aksi du-rumda, iyi niyetli bile olsa söylenen sözlerin hiçbir anlamı kalmaz.

Kürt milliyetçi grupları halk ayaklanmalarımıza inkarcı ve yararlanmacı bir tarzda yaklaşmıyorlar

Elimizde Tevger güçleri, Rızgari, KİP, TSK ve TKKKO örgütleri adına dağıtılan '21 Mart 1990' tarihli bildiriyar. Bildirinin sahibi güçler bir yandan kitlese direnişlerine dayanışma içinde olduklarını söylüyor, diğer yandan ise kitlese direnişlerin yegane ön-cüsü PKK'den tek kelime ile bahset-miyorlar.

PKK'ye karşı olmak, bu gücün objektif gerçekleri de inkara götü-

rüyor. Bütün dünyanın söylediklerinin inkarına PKK'nın adı geçiyor diye inkar ediyorlar.

TKSP, ayaklanmalar üzerine da-ğıttığı MK bildirisi'nde (Nisan 1990), 'Bu bir Kürt intifadasıdır. Onu sadece su ya da bu da örgütün ürünü saymak, onun direktifleriyle yürüyör gibi göstermek yanlıştır. Bugün kitleleşen direniş uzun yıllarıdır ünlüdür. Ve bunda, geçmişten bu yana mücadele içinde yer alan, emek veren tüm devrimci ve yurtsverer güçlerin payı var' diyor ve inkarcı değerlendirmelerinde daha da ileri gidiyor. '... Elbet örgütü yurtsverer güçler bu eylemlerinde dışında değillerdir. Örneğin partimiz -TKSP (b.n.)- oğulanış koşulları zamanında görüldü, yığıntıları eyleme geçirmişlerini önemi çok önceden vurguladı. Nevroz öncesinde yayın-ladığı bildirilerde kitleli protesto eylemlerine çağırırdı. Benzer bir tev-geri partimizin içinde yeraldığı ÇAV-GER tarafından yapıldı. Diyarbakır merkezinde ve diğer bazı ilcelelerde Demokratik Platform'un çağırısı, kitlelerin eyleme geçmesinde ve onun başarisında belirleyici bir rol oynadı.' (Riya Azadi, Nisan 1990, sayı:133)

TKSP, kitleleri ancak yerine koyuyor. Peki, hangi güç, hangi örgüt gücü, hangi taktik ve hangi çalışmaya kitleleri eyleme kaldırırdı? Cezaevlerinde direnen tek adan-mız, direniş içinde şeyt düşen tek feridun var mıdır? Reformculukla mı, Sol-Birlik'te mi, Tevger'e mi, müttici örgütçülükle mi, PKK'ye ve mücadelesine karşı ederek mi, Düs-seldorf PKK davasının hazırlanma-sına katılarak mı Kürdistan halkını kitlese direnişlere hazırladınız?

Peki, adını vermeken çekindikini-z, ayaklanmaların hazırlanmasında emeği geçen devrimci, yurtsverer güçleri kimlerdir? Sakın 'terörist' de-diginiz PKK olmasın? Türk devlet uzmanları 'halkın %80'i PKK'yi destekliyor' dediler. Dünya radyoları da benzer değerlendirmeler yaptılar. Türk ve yabancı basın da de-ğerlendirmesi bu yönü. Öte yandan PKK'nın sömürgeci orduya kök sök-türen 6 yıllık silahlı mücadelesi var.

TKSP'ye göre tüm bunlar önemli değil. Engels, 'Küçük-burjuvazi teh-likle yaklaşıncı en uzağa kaçsın, zafar anı gelince de zafar naralarıyla her-kesin üstüne çıksın' der. TKSP'nın tutumu tam da bu tanıma uyuyor. TKSP daha 1983'te Kürdistan'ı kur-tama planını açıkladı. Buna göre Avrupa'da beklenince, uzaktan me-saj verilecek, halk ayaklanacak; o zaman da TKSP'nın namli liderleri gidip idarelik koltuklarına oturacak.

Halkın coşkunluğu TKSP'lerin fazla coşturmuş olacak ki, bir an coşa gelip havadan sıkmak, silahlı müca-dele bile verilebileceklerini(!) ileri sür-yüyorlar: 'Böyle bir devlete karşı -Türk devleti kasdediyor (b.n.)- koy-mak, hatta koşullar elverişliyse si-lahlı savasamak, mümkün olsa onu tarumar etmek en büyük hak, en büyük görev değil midir? Böyle bir savunmayı, direniş 'terörist' diye suçlamak, Kürt halkına yasaklamak hangi budalaları indirir?' (Riya Azadi, Nisan 1990)

Adama demezler ki; gücüne ve karakterine göre konuş. Dün kadar silahlı mücadeleye 'terörizm' dam-gası yapıpştın senin. Nasil oluyor da birdenbire saf değıştirdin? Silahlı mücadeleye 'terörizm' diyenler ve bunu Kürt halkına yasaklayanlar da-bılaya, bugüne kadar aynı de-ğerlendirmeleri savunan sizler nesil-niz? 'Gerekirse silahlı mücadele' diyorsunuz. Bugünden daha gerektik-lik olur mu? Yapılan katırmacılık değil midir? 'Mümkün olsa Türk

devletini tarumar etmek lazım' diyo-rsunuz. Demek ki böyle bir niyetiniz yok.

TKSP ve Tevger'in diğer güçleri her zaman yaptıkları gibi hem inkar ediyor hem de direnişin meyvelerini yağmalamaya çalışıyor. Kitle dire-nişleri türüyle PKK'nın politik ve örgütsel idaretilmeye olmuştur. Her emekçi sınıftan yurtsverer insanları-mız bağkaldırılara katılmıştır. Bura-dan hareketle başka örgütü güçlerin de ayaklanmalarda yer aldığını ve ayaklanmaların hazırladığını ileri sür-mek abhakkıdır.

Tevger, Diyarbakır'da bildiriy dağıttı ve esnafı direnişe çağırdı. Esnafın ancak %10'u o da bolli somtlerde, birkaç saatliğine bu çağrıya uydu. Kaldı ki Tevger'in bu çağrısının amacı başkaldırısı. Son günde bir şey-ler yapıp 'kitle ayaklanmalarında bir de vardır' diyebileme amacını güdü-yordadı. Amaçlarına ulaşmadılar.

Öte yandan, ayaklanmalar ve onları destekleyen kitlese eylemlerin olduğu alanlarda birkaç fert bile olsa Tevger güçlerinin varlığını ileri sür-mek çok ileri bir iddia olur. Evet, Tevger'in adamları vardır. Fakat bun-lar Tahir Adıyanmar'a kol kola ge-zenler ve sömürgeçlerden icazeti Van'ın lüks otellerinde kalarlar.

İnsan doğuları insan ederek yü-celtmek. İnsanı yücelten, hesabına gelmese de objektif gerçekleri ka-bullenmelidir.

Kendini Tevger dışında gösteren ve 'parti' kurularının İsvet'çen Kür-distan halkına müdahale eden 'Kürdis-tan Kurtuluş Partisi-Rızgari' ise inkarcı değerlendirmelerinde TKSP'de'lerinden de ileri gitmektedir.

Polit Büro imzalı, 16 sayılı ve 23 Mart tarihli parti bildirisi'nde Rızgari partisi yazıyor: 'Sosyalist, demokrat ve yurtsverer siyasal güçlerin ko-nularını değerlendirdiğimizde örgü-tülü bir düzey görülmektedir. Bütün anti-sömürgeci güçlerin çok iyi bilmesi ve bilince çıkarması gere-ken, Nusaybin, Cizre, Silopi vd. eylemleri bugünkü yapısı ile hiçbir silahlı örgütün tek başına ku-caklayıp yönlendiremeyeceğidir. Ya-ni bugün ne PKK ne Rızgari ve ne de diğer Kürt örgütleri kitleten önde-de değillerdir. Bunu böyle tespit ede-bilmeliyiz. Bu nedenle her birine yerli yerine koymak gerekir. Ama hepsi de Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin potansiyellerini ta-sımaktadır. Bugün kitlelerin PKK'lerini bu potansiyel içinde olduğu da inkar götürmez. Kürt örgütleri şakalları önlerine koyup düşümleridir.'

Önce Rızgari bayırları kendilerini PKK'ye kıyaslama 'alkağönlülü-ğünü'(!) gösterdikleri için teşekkür etmek gerekir! Öte yandan sunu hatırlatmak istiyoruz; ulniforma giyme-mekle Napolyon olunuz. Toplumda ve tabiatı aynı nitelikteki iki şey birbirini kıyaslanmaz. TKSP'ye sor-duğumuz soruları Rızgari bayırları da sormak durumundadır:

Cezaevlerinde PKK'li savas esir-lemleri birlikte kaldınız. Kürdistan 50'inci üstünde şehide karışık kaç şehit verdiniz? Sömürgeçlere hangi darbeleri verdunuz? Kürdis-tan'da varlığını mevcutsa bunu is-patlayabilecek tek örnek verebilir misiniz? Durmadan 'peşmerge hücreleri'nden bahsediyorsunuz. Kürdistan'da tek peşmerge var mıdır? Peşmerge eylem demektir. Nerede eylemleriniz? Bir yandan kendinizi devrimci ve yurtsverer diyorsunuz, öte yandan Türk sö-mürgeci yetkililerinden de daha in-karcı davranıyorsunuz. Bu mudur yurtsvererlik? 1980'de de 'PKK tek başına götürmez' diyordunuz. Fa-

kat PKK götürdü. Onun için hiç meraklanmayın ve hiç endişe etmeyin, PKK yine tek başına götürür. Çünkü PKK'nın arkasında milyonlar var. Yeter ki sizler göç etmeyin, olanlara saygı gösterin.

Evet, herkes şaşkınlığı önüne koyup düşünmelidir. Fakat asıl düşüncesi gerekenler sizlersiniz. Sizler yanıldınız. Tespitleriniz hep yanlış çıktı. Sizler halktan soyutlanıyorsunuz. Böyle giderseniz bir daha asla Kürdistan'ı göremeyeceğiniz sizler de biliyorsunuz. Yok, idgaheleriniz gerçekten birliktir olmak isteme çabasından kaynaklanıyorsa yine hiç korkmayın. Dürüst olduğunuz içinde birlik yolu hiç de kapalı değildir.

Rızgarın ilk emri iddiaları bu kadar da değil. Elimize yine Rızgar'ın Newroz vesilesiyle yazdığı Mart 1990 tarihli parti bildirisi var. Kitle ayaklanmalarından önce yazı yazması olsa gerek. Tümülül kültürel bir içerikte. Adet olsun diye yazılmış. Kürdistan'da ayaklanmaların sesini herkeş daha olmadan duyan Rızgar'ın hiç haberi yok. Fakat ayaklanmaları gıcıklatan sonra Rızgar ayaklanmaların her biri hem ayaklanma uzmanı kesildi.

Bu bellilere ne demeli: "Direniş... kendiliğinden bir biçimde 13 yıllık terör ve barbarlık karşısında çok doğal ve kitlesel bir tepkidir... Olaylar, Halepçe katliamı ve Newroz bayramının yıldönümüne denk düşmüştür. Bütün Kürdistanlıların Halepçe katliamının protesto etmeleri ve Newroz'u kutlamaları eylemi ise bölgede çok doğaldır."

Rızgar, ayaklanmalarda PKK'nın öncülüğünü inkar etmek için bin dereden su geçiriyor. Bir kalem darbesiyle PKK'nın 13 yıllık mücadelesini ve şehitler, ulusal kurulaşma umut bağlayan, direnen milyon unutuluyor. Türk devletini kökünden sarıyan savaş eylemleri sıradan, olağan, her yıl yapılan, mütevazı eylemlere indiriliyor. Bu kadar yadırtılan sonra nasıl oluyor da Rızgarı bayramın "kimses ayaklanmadı, herşey senaryodur" demediğine şaşıyor insanı.

İnsanın bu denli inkarı alabilmesi için çok kılı ve kara vicdanı olması gerekir. Sadece Mart ayında PKK'nın şehitleri sayılsa sayırlar tutar. Aynı şey tutuklular ve eylemler için de geçerli.

Ot yandan Newroz'u kutlamak ve Halepçe katliamını protesto etmek belli ki Kürt halkının en doğal hakkı. Pekî Rızgarı bayırı Stockholm'un sıcak salonlarında namı belli

ozanlarla birlikte yapıldıkları toplantılar ve yayınladıkları bildiriler dışında Newroz'u nasıl kutladılar?

Peki, Newroz kutlamaları kültürel kutlamalar mıdır? Newroz'u sadece kültürel yani ile sınırlayan Kürt halkının düşümleridir. Köle bir halkın her bayramı ıslan ve eylem günü olmak zorundadır. Bu geleceği Kürdistan'a getiren; Newroz'a Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'ı Yahraman, Newroz haftasına Ulusal Kahramanlık Haftası yapıyor: veren ve bu haftayı sömürgecilerin ecel terleri döküldü eylem haftası haline getiren PKK'dır.

Kaldı ki Rızgar'ın ileri sürdükları açık yalanlardır. 1980'den beri Newroz Kürdistan'da yaygınlaştı kullanılmıyor. Buna olanak da yoktur. Sadece ARKK getirilen eylem yapıyor, bildirici dağıtıyor, işe yarıyorlar. Bu örgütlü gelenek sürdü ve 1990 Mart halk ayaklanmalarına vardı.

Ayaklanmaları kendiliğindenciler göstermek en başta Kürt halkına hakarettir. Kendiliğinden ayaklanmaların dönemi 1920-1940'tı. Onları asalet egemenleriydi. Bunlardan aşık katanlar süreç içinde ucaşlarıydı. Katan artıkları şimdi köy köylerindedir. Ardından sömürgecilik tüm kurumlarıyla Kürt halkına nüfuz etti. Bundan böyle Kürdistan'daki her direniş, her ayaklanma örgütsel mücadelelerin ürünü olmak zorundadır.

Rızgarı bayırı, bir türlü KDP kafasını söküp atemelerinin içindi ki haia aşiret egemenlerinin hayali öncülüğünü ortaya sürüyorlar. Tipik bir feodal aristokrasi kafası!

Rızgarı bayırının kirdığı cevziler yüzleri aşıyor. Ayaklanmalarda PKK'nın öncülüğünü olmadığını "İspatlayarak" söze kitle eylemlerinin "teröristlerin hükümeti olmadığını" ispatlayacaklar. Ama bu bir mantık. TC ve ABD emperyalistleri PKK'ye "terör" diyor. Bu PKK'nın terörist olduğunu mu gösterir? Kürdistan'daki halk direnmelerinin meşruluğunu en temel ögesi, PKK öncülüğünde olmasındır. Bunun anlamı şudur: PKK'nın anti-sömürgeci, anti-emperyalist, anti-bağımsızlık ikesi ve anti-feodal, anti-aşiret demokratik ikesi kitlelere yön veriyor. Bu ikesileri ayaklanan kitleler, Kürdistan'da reformculuk, aristokrasi ve her türlü feodal zihniyeti kökünü kazıyor.

Rızgarı dahil tüm küçük-burjuva örgütlerin tahannüslü edemediği, ayaklanmalarda sergilenen ve çoğu

gücü şaşırtan kitlelerin bir ileri bilinci dur.

Kitlesel ayaklanmaların ortaya çıkardığı ulusal birlik görevleri karşısında Kürt milliyetçiliğinin tutumu

Kitle ayaklanmalarının ortaya çıkardığı en önemli derslerden biri halkımızın muazzam bir cephe birliği sergilemesi oldu. Ve yine ayaklanmalar gösterdi ki cephe ancak mücadele içinde, eylem içinde kurulur. Ayaklanmaların ortaya çıkardığı en önemli görev ise halk olarak hızla birleşmemiz ve eyleme kalkmamız gerektiği gerçeğidir. Çünkü, şoven Türkiye solu da yanına alan ve tepeden tutulmaya salıhı olarak kullananlara soyunan sömürgeci Türk devleti karşısında zafer elde etmenin başka bir yolu yoktur.

Bizim ağızdan birlik yolunun ne olduğu açıktır. Birlik, halkın mücadele içindeki birliğidir. Cephe ile de örgütlerin birliğı değildir. Çünkü, kendine örgütüm diyen ve rakama vuruluşun ön üstündeki gücün için düşmanlık yapmasına rağmen PKK, direniş bugünleri vardır. PKK'nın arkasında birleşen, işçiler, köylüler, adınlar, öğrenciler, esnaf, kadınlar, milyonlar.

Bu gerçeğe rağmen ille de örgütlerin birliğı dayatılmasında bulunmak alçağa bir manevradır. Kaldı ki ayaklanan kitlelerin çağırısı PKK'nın desteklenmesi ve ERNK'de birleşmesi yönündedir. Bu halkın kararıdır.

Birlik konusunda halkın vurguları o kadar net ki, Kürdistan küçük-burjuva örgütleri birliğin yanı sıra aklamlar yapmakta, kendilerini aynı birlik isteyen güçlermiş gibi göstermektedirler.

Örneğin TKSP, "Bu çağ dışı ulusal rejiminden kurtuluş için omuz omuza yitilmiş mücadelelerden, direnişten başka yol yoktur" diyor (TKSP bildirisi, Nisan 1990). Rızgarı de şunu söylüyor: "Hangi siyasal görüşte olursak olalım, bütün ideolojik ve teorik çelişkileri aştıyarak ortak bir platforma imenin gerekliliğı dayatmaktır inancındayız. Çünkü topyekün imta ile karşı karşıyayız. Bu terör karşısında topyekün durmanın hiçbir anlamı yoktur. Topyekün bir savagıdır bu. Bütün siyasal güçlerin ortak anlaşmak zorunluluğı vardır. Bizim tavırmız açıktır. Bu nedenle PKK tavırını açık koymalıdır. Sö-

mürgeci devletin stratejisini bozmadan başka yolu yoktur." (Rızgarı bildirisi, Mart 1990)

TKSP halkı direniş çağırıyor. Fakat hangisi ve yöntemle? Teygerle mi? Taygarı Kültürlere özenerek mi? Halkın ayaklanma potansiyelini reformculara kanaliz ederek mi?

Rızgarı cı baylara da hatırlatılmalı: İttifaklar ideolojik birliktir değildir. Kimsenin de böyle bir dayatması yok. İktisadi, İttifak koşulları sadece şimdiki için, 1980'den beri mevcuttur. Şimdi ise zorunluluk durumuna gelmiştir. Üçüncüsü, tabii ki PKK ile anlaşmak zorundasınız. Zira PKK'sız bir adım bile atamazsınız. Dördüncüsü, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin öndekide engel PKK değil, sizlersiniz. Beşincisi, tavır muğlak ve belirsiz olan sizlersiniz. PKK'nın İttifak koşulları nettir. Ve baştan beri İttifak platformlarının inisiyatifi elinde tutan PKK'dır.

İttifak mı istiyorsunuz? Sizler için tek koşul var. Namuslu ve dürüst davranacaksanız;

- 1-Kürdistan ulusal bağımsızlığınından yana olacaksınız;
- 2-Halk demokrasisi için mücadelelerden yana olacaksınız;
- 3-Örgüt olarak gücünüzü yitmesiz bile silahlı mücadelede yan olacak ve silahlı mücadelede veren PKK'ye saygılı olacaksınız;
- 4-Kürdistan halkının ulusal çıkarlarını emperyalist güçlere peşkeş çektiyormeyeksiniz;
- 5-Ulusal bağımsızlığı karşı kültürel özellikli planlara yaltımayacaksnız...

Eğer bu ilkelere uyarırsanız, PKK ile görüşme ve İttifak yolu her zaman açıktır. Yok eğer halkın dayatmaları karşısında yeni manevraların peşindeyseniz sonuçta kesinlikle zararlı çıkan siz olursunuz. Bugüne kadar birlik adına o kadar tahribat yarattınız ki söyledikleriniz kuşkuyla karşılanıyor. Yurtsever kitlelerin kuşuları ve sizlere tepkileri çok daha ilendir. Bu yönü değerlendirmeleri için niyetin göstergesi olarak şimdiki yayınlarımızı da bu duruma fırsat olarak değerlendirmenizi bekliyoruz.

TKSP, Peşeng, Rızgarı vd. Kürt milliyetçisi örgütlerin peşinden giden Kürdistanlı yurtseverleri!

Kürdistan'da olanları sizler de izliyorsunuz ve eminiz ki halkımızın bu coşkulu başkaldırısından cesaret

alıyor ve onunla gurur duyuyoruz. Din, aşiret, cinsiyet ayırımı silerek kadın, çocuk ve yaşlılarla sömürgeciğin tanklarını karşısında dlesiyi duran, bağımsızlık sloganlarını atan kitle ayaklanmalarımız karşısında hepimiz aynı sorumluluğı duyuyoruz.

Ayaklanmalara nasil en iyi destek olacağız, nasıl süreklileştireceğiz? Hepimiz bu sorumlulukla çalışıyoruz.

Fakat şunu iyi görmelisiniz: Ayaklanmalar kendiliğinden olmadı. PKK öncülü etti. Altı yıllık silahlı mücadeleyle, şehitleriyle, tutuklularıyla, örgütlü ve planlı fedakar çalışmalarıyla halkı ayaklanacak duruma getirdi.

Destek verdiğiniz örgütler tutarı davranmıyor. Bir yandan zorlamalarınız karşısında direnişen yana gözükiyor, diğer yandan ayaklanmaların özü olan öncülüğün varlığını inkar ediyorlar. Bir yandan birlik çağrılar yapıyor, diğer yandan birlik çelişkileri birliktir imkansız kılıyorlar.

Kürdistan diplomasisiye kurtulmaz. Diplomasiye bel bağlayan güçlerin durumu ortadadır. Halk ayaklanmasını ve silahlı mücadelede diplomasiyi aracı yapmak isteyenler hüsrana uğradılar. Bel bağlanan güçler, Kürt halkını boğazlaması için Türk devletini en fazla destekleyen güçlerdir.

Kürdistan'ın kurtuluşu kültürel özellikli, otanomiye ve Türkiye de burjuva demokrasisine bel bağlamakla gerçekleştirilemez. Eğer kurtulmak istiyorsak savaşmalıyız. Halk ayaklanmalarımız kitlelerin kurtuluş için ölümlü göze aldıkları ve aktif ger döndülmeyeceğini göstermektedir. Bağımsızlık direnerek ve kan vererek elde edilir. Sizler de bu yolu destekleyin. Bu, şehitlerimiz ve ayaklanan kitlelerin hepimize emridir.

Destek verdiğiniz örgütler sizden aldıkları güçte tahribat yapıyorlar. Kürdistan'da mücadele ettiklerini söylüyorlar. İttifakları PKK'nın baltaladığını ileri sürüyorlar. Bunların hepsi yalandır.

Gücünüzü bu tahribat yolunda harcamayın. Reformculuğu değil, direniş destekleyin. Katliamları Avrupa salıncılarında saman dolu arılar ve salınan sosyalistlerine değil, dağda ve zindanlarda savanşılara adayın. Eğer destek verdiğiniz örgütleri direnişle İttifak istiyorsanız böyle hareket edin.

Kürdistan sol basınında serihildan'ın yankıları

Medya Güneşi (Nisan 1990):

"İntifada ateşleri Kürdistan'ı sarıyor

Bugün Kürdistan'da 'İntifada' ateşleri dalga dalga yayılıyor. Fakat bu 'İntifada'ları, Filistin'dekilerle aynı boyutta değerlendirmek büyük bir yanlış olur. Bugün Filistin'de gelişen halk ayaklanmasi, yıllarca değişik biçimlerle yürütülen mücadeleler sonucu, tümüyle FKÖ'nün öncülüğünde bizzat kitle içindeki örgütlülikle gerçekleştirilmektedir. Fakat ümkün için aynı şeyi söylemek mümkün değildir. Ülkemizde ne FKÖ tipi bir ulusal demokratik öncülük, ne de ünkün her alanında bu boyutta örgütlü bir siyasal oluşum vardır.

Kırdan verilen silahlı mücadele, kitlelerde belli bir etkisi yarıyor; fakat askeri anlamda var olan belli bir örgütlülüğü aynı düzeyde, ya da yakın bir konumda, şehirlerde söz konusu değildir. Yani PKK mücadele anlayışından çarpıklıklar sonucu; şehirlerde kitleler hareketledirecek, onları politik anlamda eğitecek ve

bizzat şehir içi mücadeleyle onlara öncülük edecek bir konum ve yapıda değildir. (Burada PKK'nın yurtseverlere ve kendi içlerinde mualefete karşı sürdüğü, çok olumsuz tutumlar da ayrı bir değerlendirilmenin konusu olarak ele alınabilir) Tam tersi, şehirlerde ve kırsalda belli bir politik örgütlülüğü olan sosyalist, devrimci ve yurtsever güçler ise, silahlı mücadelelerin örgütlenmesinde gibi acil bir sorumluluk ve görevle karşı karşıya oldukları halde bunu yerine getirmeyecek, bu yönüyle de kitlelere gereken güveni verememektedirler.

İşte böyleleri bir süreçte boy veren başkaldırı ve direniş hareketleri, bir boyutlarıyla silahlı mücadelede etkilendirken, diğer bir boyutlarıyla da şehirlerde belli bir örgütlülüğü olan yurtsever, devrimci ve sosyalist güçlerin örgütleri yurtseverlerle birlikte yürüttükleri çalışmalar sonucu değişik biçimlere yaygınlaşmaktadır. Yani tüm ülke genelinde, belli bir hareket tarafından, örgütlü ve sistemli bir şekilde bağlatılıp yayılan başkaldırı ve direnişlerden bahsetmek mümkün değildir."

Ala Yekite (Şubat-Mart 1990)

'Newroz Atılımı ve Kürdistan İntifadası...

Savur'da katledilen 13 PKK gerillaları arasında bulunan özgürlük

savaşçı; Kâmrân Dündar'ın cenazesinde, sömürgeci ordunun göçerilerine saldırmayısı direniş başladı ve yaygınlaştı. (...) İşte Kürdistan İntifadası... Bir bütün halk olarak bütün devrimci direniş biçimleriyle ayaklanarak; tüm güçe

savaşmalarımız ulusal kurtuluş savaşımızın hizmetine sunmak... Sömürgeci TC devletinin ve emperyalist devletlerin korku ve telaşına baktık belli Newroz Atılımı ile gerçekleştirilen halk direnişin gerçeğini bizlere açıkça vermektedir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluşunda yaratılan bu çağdaş devrimci direniş, bağrında zafere uzanan büyük bir devrimci gücü barındırmaktadır. Kurtuluş ve Devrimin umudu bu güçtür. Silahlı mücadeleyle yaşıtan ve besleyen de halkımızın kitlesel direnişidir. Yoksa silahlı mücadele yazıştıracı teorit olma durumuna karşı karşıya kalır. Ancak silahlı mücadele ile bütünleşen kitlelerin ayaklanan devrimci direniş devrimi zafere ulaştırır."

KAWA-MK bildirisi (25 Mart 1990):

"Yaşasın Newroz atılımımız!

Kürdistan sömürgecilerinin yüreğinde kronikleşmiş kuşkuçur Kürdistan'da hayatı bıçak yüzü ile setteleşen sömürgeci sistemin yer-guladığı dizginliş vahşet ve terör isyan tohumlarını sulayıp büyümüşür. Geçen sene Şımak, Nusaybin ve Silopi'de başgösteren kitle eylemleri bu yeni isyanların habercisi olmuşur. Kürdistan'da her 'şükünetin' ardından fırtınalar gelmektedir. Bu halk fırtınasında devrimci ulusalci sloganlar haykırılmasına rağmen özellikle 'Sömürgeci baskıya son!', 'Özel timler çekilsin!' gibi bazı somut talepler eyleme niteliğini vermiştir.

Bu eylemler, Türk devletinin katilim ve dizginliş terörünü protesto etmek için esasta kendiliğinden gelişmiştir. Kürdistan devrimci hareketleri bu eylemlerin yaygınlaşmasına aktif rol oynamışlardır."

Komciwan/Komjin/ Komkar (25 Mart 1990):

"Cizre ve Nusaybin: Zorbaklı bir şeye muktedir değildir!

Son olaylar şöyle gelişti: 13 Mart 1990 günü Savur'da 13 yurttensev, sömürgeci Türk devletinin eli kanlı canlileri tarafından Silopi ve diğer birçok yerde olduğu gibi terörist diye damgalanarak katledildi. Bunlardan bir olan Kamuran Dündar'ın cenazesi Nusaybin'de 15 Mart'ta toprağa verildi. Yas içinde mezarından dönen ve başsağlığına gitmek isteyen halkın etrafı tank ve panzerlerle takviye edilmiş özel tim, komando ve polis birliğince çevrilerde, saldırıya geçti. Coplarla başlayan saldırı, halkın taş ve sopalarla kendini savunmaya başlamasıyla birlikte, ateşli silahlar ve panzerlerle devam etti. Bunun sonucu resmi kaynaklara göre adından Şemsettin Çiftçi olduğu, protest eden bir kişi, yakamını yitirdi. Yüze yakın insan kurşunlanarak, panzerlerin altında kalarak yaralandı. Yüzlerce kişi ise gözaltına alındı.

Sömürgeci rejimin bu planlı saldırı ve provokasyonunu protesto etmek, Newroz üzerindeki yazıştıracı kinamak amacıyla Cizre halkı ve esnafı 19 Mart günü kепенklerini indirerek direniş geçti."

TEVGER, Rızgari, KIP, TSK, TKKK Örgütlerinin ortak bildirisi (21 Mart 1990)

"Türkiye ve Kürdistan halklarını!

13 Mart günü Giresira mezarası yakınlarında PKK'dı olduğu söylenen 13 Kürt yurttensev, Türk güvenlik güçlerinin saldırısına uğrayarak katledildi. Bunlardan Kamuran Dündar isimdeki genç cenazesinin kaldırılması sırasında Nusaybin'de 5000'in üzerinde bir kalabalık toplandı. Bu ölüde büyük bir kitlenin toplanması olması ise Türk resmi makamların çileden çıkarttı ve onlar,

olay yaratmak üzere hemen kolları sıvadılar, tertiplere giriştiler. Özel tim denilen ırkçı çeteler, mezarın başına kadar gicerek tahrik edici davranışlarda bulundular. Halk, dini gereklerini yerine getirmelerine bile tahammül göstermek istemeyen bu haydut sürüsüne karşı sessiz kalmadı ve hükümet binasına doğru yürüyüşe geçti. Polis, asker ve özel timlerden oluşan kolluk kuvvetleri bu kez, kitleye karşı daha geniş çaplı ve önceden planlanmış belli olan bir saldırıya giriştiler. Yüzlerce kişi gözaltına alınırken, açılan ateş sonucu birçok kişi de yaralandı. Bunlardan Şemsettin Çiftçi isimli genç, başından aldığı kurşun yarısından kurulanılamayarak yaşamını yitirdi. Ne var ki, azgın düşman karşıсында kenetlenmiş ve tek bir yumruk gibi duran Nusaybin halkı sinmedi, direniş devam etti. İçinde günlerdir belli aralıklarla büyük-küçük gruplar halinde protestolara devam ediyor. Etnaf kепенklerini kapatmış durumdadır."

TEVGER (Nisan 1990):

"Sömürgeci işkaniyalı boş çıkarmak için birleşerek direnelim

"TEVGER, Nusaybin halkının bir şehit, onlara yaralı ve yüzlerce tutuklu verme pahasıyla başlatıldığı kitlesel yürüyüş, protesto ve günlerce süren kepenk kapatma eylemlerinin; baş şehit, onlara yaralı ve yüzlerce tutuklu veren Cizre'ye, ardından Midyat, İdil, Silopi, Derik, Kızıltepe, Mazıdağı, Çınar, Silvan, Diyarbakır, Lice, Kozluk ve Haniye dalga dalga yayılmasının, işgal güçlerinin iddia ettiği gibi dış kıskırmalardan kaysınlamadığı gibi, kimi silahlı güçlerin tehcillerinin ürünü de olmadığının vurguladı. Daga dalga yayılarak gelişen bu halkı yiginsal protestonun tek nedeni, sömürgeci Türk devletinin işgal altında zorla tuttuğu Kürdistan topraklarında, özellikle son on yıldır ordusu, polisi, jandarması, halk arasında 'Rambocu çeteler' olarak ün yapan çok savaş timleriyle, halka karşı ve daha pek çok gücü açığı kurum ve eylemleriyle gürültümeş bir terör estirmesidir."

Riya Azadi (Nisan 1990)

"Kürdistan'da yiginsal direniş

"Ne var ki Türk devleti ne terörü, ne de yalana dayalı propaganda silahını elden bırakmaya niyetli değildir. O bugün de, sözkonusu çkızac politikada ısrar ediyor.

O Türkiye Kürdistan'ın geniş bir bölümüne yayılan son kitle direnişine bile hala, söze PKK'nın 'tehcilleri' sonucu girişmiş eylemler ve bir

terör olayı gibi yansıtmak istiyor. Bu gültüğün olmanın da die Türk yönetiminin çaresizliğini gösteriyor (...)

Onlar, yıllardır bu yalanlar üstüne yatırım yaptılar. Kürt ulusal hareketini bir terör olayı ve salt PKK eylemleri gibi göstermek istediler. PKK'nın kimi yarıllarından yararlanılarak, MIT'e, kontr-güillaya yaptıkları ve kitlelerin tepkisine iyi açan birçok eylemi de (örneğin kimi köy baskınları ve kıymaları) PKK'ya yüklediler (...)

Nusaybin olaylar zinciri, katliama, halkımızın aşğılanmasına karşı kendiliğinden bir kitle hareketi olarak patlak verdi. Olaylar hızla yayıldı, çünkü ortam buna uygundu. Türk devleti yıllar yıldır Kürt halkına uyguladığı acımasız sömürü ve zulümle bu ortamı kendi eliyle yaratmıştı.

Eylemleri bir bütün olarak ya da bu tekli gültüde çagrısı ile yapılmış, ya da onun gültüsünde göstermek yarıllarış, çarpışmadır. Elbet örgütlü yurttensev güçleri bu eylemlerin diğersel deşiller. Örneğin Farizim, yiginsal direniş için oğulaşan koşullar zamanında görüldü, yiginsal eyleme geçirmesinin önemini çok önceden vurguladı ve Newroz öncesinde yayınladığı bildirilerle kitleleri protesto eylemlerine çağırdı. Benzer bir çağrı yine Partimizin de içinde yer aldığı TEVGER tarafından yapıldı. Diyarbakır merkezinde ve diğer bazı ilçelerde Demokratik Platform'un çağrısı, onurlu eyleme geçmesinde ve onun başarısında belirleyici bir rol oynadı.

Son halk direniş yarılları yaratıldığı bir birikimin ürünüdür ve buna, dünden bugüne yurttensev macadelinin safalarında yer alan, emeği geçen çağışlı yurttensev örgüt ve kişilerin payı var."

TKSP:

"Haklı bir dava için savaşıyoruz ve kazancaz Türkiye'de demokrasi, Kürdistan'a özgürlük!

Sözkonusu olan, yıllardır acımasızca ezilen, sömürülen, en doğai hak ve özgürlüklerinden yoksun bırakılan bir halkın direnişidir. Gecismeler kimse için bir sürpiz değildir. Bu sonuğ, Türk devletinin yıllardır Kürt halkına karşı izlediği inkar ve terör politikasının doğai ürünüdür.

Kürt halkı bugün kadını ve erkeği ile, genci-yasıllısıyla, yediden yetmişine direnişin içindeler işçiler, köylüler, esnaf, öğrenciler, aydınlar, tüm orulu ve herleri insanlarını ayağa kalkıştı. Şakımı yabancu boyun-durduğuna hayır diyor; zulme, sömürüye, baskıya, aşğılanmaya karşı çıkıyor. Halkımız kendi ülkesinde özgürce, insanca, barış içinde yaşamak istiyor.

Bu Kürt halkının iltifadısıdır. Onu yalnızca şu ya da bu örgütün ürünü saymak, onun direnişleriyle yurttensev güçleri göstermek yarıllarış. Büyük kiteselleşen direniş uzun yılların ürünüdür ve buna, geçmişten bu yana macadelinin içinde yer alan, emek veren tüm devrimi ve yurttensev güçlerin payı var."

Rızgari Parti bildirisi-16 (23 Mart 1990):

"İşgale ve teröre karşı kiteselle direniş

Sosyalist, demokrat ve yurttensev siyasal güçlerin konularını de-

ğerlendirdiğimizde örgütlü bir düzeyde yürümektedir. Bütün anti-sömürgeci siyasal güçlerin çok iyi bilime ve bilime çıkarmaları gereken: Nusaybin, Cizre, Silopi vb... eylemleri bugünkü yapısı ile hiçbir siyasal örgütün tek başına kucağılayıp, yönlendirmeyeceğidir. Yani, bugün ne PKK, ne Rızgari ve ne de diğer Kürt örgütleri kitlelerin önünde deşillerdir. Bunu böyle tesbit ederek yerli yerine koymak gerekir. Ama, hepisi de Kürdistan ulusal kurtuluş macadelisinin potansiyellerini taşımaktadır. Bugün katiedin PKK'lıların bu potansiyelin içinde olduğu da inkar görmez. Kürt örgütleri sapkalarını önüne koyarak düşümlüdür."

Hangi siyasal görüşte olursak olalım, bütün ideolojik ve teorik çelişkileri ertelererek ortak bir platforma inmenin gerekliliği dayatmışır inançdayız. Çünkü, topyekün imhaya karşı karşıyayız. Bu siyasal platform ise, KUKC'dir. Bu terör karşısında topyekün durmanın hiçbir engeli kalmamıştır. Topyekün bir savastır bu. Bütün siyasal güçlerin oturup anlaşmak zorunluluğu vardır. PKK ile anlaşmak zorunluluğu vardır. Bizim tavımız açıktır. Bu nedenle PKK tavını aç koymalıdır. Sömürgeci devletin stratejisi bozmanın başka yolu yoktur."

Kürdistan Press (Mart 1990)

"Nusaybin, Cizre, Silopi..."

İk belirlileri Gundik ve Silopi de ortaya çıkan bu halk hareketi, Nusaybin'de kitesel bir biçim ve Cizre'de de devrimi ve demokratik bir iğenk kazandı. Cizre'den sonra olanları farklı bir yerde değerdendirmek gerekiyor. Yükselen bu kitesel direniş dalgasını bekleyen en büyük tehlike, basit kurdaklama ve terör eylemleri ile kitesel protestoların PKK'laştırılması idi. Ve bilinci bir biçimde bu yapıldı. Yarıllarına ek olarak bir de Elazığ-Farokom işletmelerinde çalışan üç mühendis, 9 kişin kurşuna dizilmesi eklelenme, Türkiye'de bütün demokratik kuruluşların, demokratik muhalefetin, basının destegini alan Nusaybin-Cizre direniş tersine döndü. Yakılan tanklerle, esnafı tehdit eden telefonlar, köy baskınları bu bir hay hay içinde TK militanların azgın govenimi harekete geçti. (...)

Silvan'da Mahsum Kormaz'ın afişleri asıldı ve basının yaydığı haberlere göre, esnaf M. Kormaz'ın ölümlü yildönümünü anmak için kepenk kapatma eylemine girişmiş oldu. Bunlar Nusaybin ve Cizre'de tümü ile anti-işgale ve kitesel bir nitelik taşıyan kitle eylemlerinin boğazlanmasının başka anlamı taşıymıyordu (...)

Görünen odur ki Kuzey Kürdistan'da yükselen devrimci dalga kırılacak, geri dösecektir. Devlet, Kürdistan politikasını PKK'nın üzerinden yoğunlaştırmaya büyük önem göstermektedir. PKK'lıların olguların üzerine rahatla gidebilmektir. Kontr-güillaya en bir diz, provokatif eylem yapmaktır bunlar. PKK'nın üzerine yikmak gibi bir avantajla hareket etmektedir. Öte yandan, Nusaybin ve Cizre olaylarında açık olarak görüldü ki PKK, ulusal kurtuluş için bir araç olarak görülmektedir. Tersine PKK, PKK içinin mantığı daha ağır basmaktadır. Eşer böyle ters bir mantık söze konursa olmazsa idi, onbinlerin ayağa kalktığı bir evrede, Elazığ-Kovancilar eylemi yapılmazdı... Elazığ-Kovancilar eylemi, Nusaybin ve Cizre direnişini bönümka kalmadı, bir de asil düzenin bütün güçlerini militanist kadro önünde dize getirerek devletin müdahalesini meşru kılaçak şartları da yarattı."

aynı soruya karşılığı 'Cizre'de, Nusaybin'de süsüz insanlarımız yakalanmıştır' oldu. Bir genç du-daktan titreyerek 'Bakin kapalı ke-penkler, Cizre'de, Nusaybin'de hal-kımız yalnız değil diyorlar. Bir başkası yazın dedi, 'Bugün Mah-sum Korkmaz'ın ölüm yıldönümüdür. Onun için kepenkleri indirildi. Çünkü Mahsum Silvan doğmudur.'"

Tercüman gazetesinin 26 Mart tarihli nüshasında Metin Akin olayları daha değişik boyutlarıyla yazdı. Cizre'den gönderdiği haberlerde Metin Akin gelişmelerin devlet açı-sından nasıl önlenemez bir noktaya geldiğini de yazdı. "Ok yavdan çı-çıyıyor!" başlığı altında Metin Akin Cizre'den şu haberleri bildiriyor: "Beş-altı yıl öncesine kadar PKK'ya ve Apo'ya fazla destek vermemen yöre halkı şimdi 'En büyük Apo' Yazasın PKK' sloganları atıyor."

"Kahrölsün Türkiye', 'Kahrölsün Ataturk', 'Yazasın PKK', 'Yazasın Kürdistan'... Evet ne üzücüdür ki, bu bölücü sloganlar artık bölgede her korsa-n gösteriler dilerde doluyor. İşin en acı tarafı bu sloganlar atarlan aralarında çocukları, kadınları, yaşlıları da bulunması..."

Misak-ı Milli sınırlarını Cumhu-niyet tarihimize iki defa böylesine bir tehlikeyle karşı karşıya kalmıştır. Ve tehlike her geçen gün büyü-mektedir. PKK terörü kimlik değiştirilerek halkın toplu isyanına dö-nüşmektedir. Haması nutukları, 'Biz üç beş çapulcuya yüz vermiyez' açıklamalarıyla bu işin çözümüne-yeceği artık anlaşılmalı ve bu tehlikele güdüşata bir son verilmelidir.

Unutulmamalıdır ki, geç kalınma ihtimali her gün biraz daha artmakta-dır. Ok yavdan çıkmak üzeredir..."

Serihidan, halkın gerilayla kesin destediğir

"Çocuk daha 9 yaşında. İkkotul 3. sınıf öğrencisi. Boyumuzu okulda fotoğraflarını görünce önümüzü kest:

- Abey Türkiyalı mısın?
- Evet (!) ya sen neresin?
- Kürdistanlıyım...
- Nerede oluyorsun?
- Burda... Cizre'de...
- Cizre Kürdistan mı?
- He abey Kürdistan'dır...
- Başka nerelisi Kürdistan?
- Nusaybin, Silopi, Diyarbakır, Urfa, Siirt... Hepsi Kürdistan'dır...

Çocuk buyesine inanarak ve içten konuşuyordu ki şaşımamam mün-kün dediği. Sadece o mu? Cizre'de, Silopi'de, Nusaybin'de, Şırnak'ta ki-mine, hangi yaştan insanla ko-nuşsak üç aşağı beş yukarı aynı cevapları aldık" (Metin Akin, Tercü-man, 26 Mart 1990)

Yukarıda aktardığımız diyalog ve yazının izlenimleri aktardığı sa-tırlar, Kürdistan'da halkın hiçbir ya-sı ve insiyet farkı gözetmeksizin ulusal kurtuluş mücadelesinde destek olu-ğuna göstermektedir. Basının sayfa-larında yer alan resimlerde de gö-rüldüğü gibi, 7 den 70'e tüm halk başkaldırıları içerisinde filli olarak yer aldı. Bu yer alışı, halkımızın PKK önderliğinde yükselen gerilla sav-ağına kesin bir destek olmaları bir-likte, halkımızın kurtuluşunu PKK'de gördüğünü de bir kanıttır.

Halkın 7'den 70'e mücadelemize kazandırıldığı somutgeç-basın or-ganları çeşitli biçimlerde de olsa sayfalarını yanısırtarak, özel yüre-ğinden aktarıldıkları haberleri ve insiyet farkı gözetmeksizin ulusal kurtuluş mücadelesinde destek olu-ğuna göstermektedir. Basının sayfa-larında yer alan resimlerde de gö-rüldüğü gibi, 7 den 70'e tüm halk başkaldırıları içerisinde filli olarak yer aldı. Bu yer alışı, halkımızın PKK önderliğinde yükselen gerilla sav-ağına kesin bir destek olmaları bir-likte, halkımızın kurtuluşunu PKK'de gördüğünü de bir kanıttır.

Ölağanüstü Hal Bölge Valisi'nin yetkileri artırıldı Güneydoğu'ya özel rejim

PKK'nın kitleselleşmesinin, alınan tüm önlemlere rağmen, engellenemediğini Tempo dergisi şöyle ifade ediyor: "PKK'nın kitleselleşmesini engellemeye yönelik uygulanan çok politikası, aslında, devletin 'bindiği dalı kestirdiğini' de gösteriyor. Du-rumu değerlendirirken geç kal-mayan PKK, kadrolarının nüsi bir kısmına silah bırakarak, siyasi ve aytasız yollu güçlü militanları bölgeye yollandı. Radikal kitle muhalefeti örgütlemekte hiç de güçlük çekmeyen PKK'nın yeni stratejisi, böylece devletin güç politikası-nın iflasa sonuçlanmasına yol açıyor. Üstelik faaliyetlerinin tüm Türkiye boyuna yaygınlaşması da artık hiç zor değildir. Çünkü Doğu ve Güneydoğu bölgesinde merkez-le yerleşen 'göçmenlerden' daha fazlası büyük şehirlere doğru yola çıkmış. Kısacası devlet bindiği dalı keşmiştir. Oysa Cizre'de ya-sayanlarla birlikte olay çıkmış beklenen il ve ilçe merkezlerine gö-vünlük güçlerinin sayısı artırılmış, Başbakan Yıldırım Akbulut'un em-niyet güçleri her türlü eylemin üstesinden gelecek güçlüğü aştıkları, yönetim kademesinin olaylara hala 'yanış' numara gözükle 'baktığı' ka-rısını güçlendiriyor. Devletin korduktu başına gelmiş, kitleler ölü-müne bir tepkinin içine itilmiş buluyor." (Tempo, 25-31 Mart 1990)

12 Eylül aynı tarihli sayısında, Tempo'da yer aldığı, eski siyasetçi komutanlarından Nevzat

giderak çağdaşlığı görüyor. Nu-saybin, Cizre, Silopi'deki olayları, Serihidan'a birikte daha da açığa çıktı. İstisnasız herkes bu gerçeği teslim etmek zorunda kaldı. Eski inkarçıların yürütmeceği, yüzbinle-rin sokaklara dökülmesiyle birlikte, görülmeye başlandı.

Cumhuriyet gazetesinin 22 Mart 1990 tarihli nüshasında 'Anımsalıp Geçelim...' başlığı altında Cüneyt Arcaçelik, farklı bir açıdan gelişme-leri yorumlayarak, artan kitle deste-ğine dikkatlen çekmek istiyor: "Öte yandan Güneydoğu'da gelişmeler daha değişik görünümler alarak boyutlanıyor. Dune kadar devleti yö-neterlerin söyleyeceği tek güvencemizi vardı. Bölgedeki halkın devletle bütünleştiğini savu-runa Güneydoğu hareketini bir terör grubuna bağlayorduk. Halk, devletin yanındaydı. Eğer diyorduk. Bugün, devletin halkı yitirmeye başladığını gösteren olaylar oluyor."

İster kıskırma desinler, dileyen Nusaybin'de başlayan Cizre'ye bir şerit boyunca uzanan eylemleri PKK'nın organize ettiğini söyler. Bu kez halk, devleti simgeleyen binalara, güvenlik güçlerine karşı eylemleri girişiyor. Filistin direnişine benzer olaylara tanık olunuyor.

Yakında Newsweek gibi önemli bir dergide, devletin bölgede 'halkı yitirdiğini' anlatan bir yazı çıkarsa şaşmayalım. Derginin gönderdiği yazılar, oralarak idamelelerinden sonra bu yazıyla uluğu'nun başkent-teki siyasal odak noktalarını söy-lüyor."

geçirebilecek bir örgütlenme ve mü-cadele düzeyine ulaştığı. Serihidan'a birikte daha da açığa çıktı. İstisnasız herkes bu gerçeği teslim etmek zorunda kaldı. Eski inkarçıların yürütmeceği, yüzbinle-rin sokaklara dökülmesiyle birlikte, görülmeye başlandı.

Kürdistan'da idamelelerde bulun-an parlamento heyetinin açıklamaları, medisteki tartışmalar ve yetkililerle yitilmiş çeşitli çevrelerin verdiği demerler, birakılm PKK'nın kitleselleşmesinin engellenmesi, kitlelerin artan sayıda bir katılım göstermesinin önünün bile alamadığı, üzerinde en çok durulan hususlar arasında ortaya çıktı. Aşağıda aktara-cağımız örneklere de görüleceği gibi, PKK'nın kitleselleşmesinin yanı-karı benzeri en yakından duymuş so-nunların kendisi geldi, sömürgeci açı-sından

SHP meclis grubu toplantısında konuşan Muğla Milletvekili Musa Gökbek'in konuşmasını Milletiyet gazetesini 'Halk, PKK'nın yanında' baş-lığı ile duyurduğu haberde yayın-ladı. Bu haberde ilginç olan kısım-la yazımıza devam ediyoruz. Gökbek'in konuşması şöyle: "Bütün millet dar-lara, sokaklara çıkmış, ödemli dar-larda harekete geçiyor. Eger yüz be-yüz vurusak, insanlarını yüzde 80'i bağımız Kürdistan devletini düşü-nüyor. Bütününü düşünün pek yok. Her şey bitmiş. İncelemelerimiz sıra-sında, Olağanüstü Hal Bölge Valisi Hayri Kozakçığı'na bize Cizre'de meydana gelen olayların video filmlerini izlettik. Bu filmden edinilen iz-le-nim, halkın PKK'nın yanında olduğu görünümdü." (29 Mart, Milletiyet)

Aynı tarihli Milletiyet gazetesinde Demirel'in demecine de yer veriliyor. Demirel'in konuşması şöyle: "Benim korduktu yere adım adım gittim. Yarım buçuk yıl önce, halkımız kalmayaz, örgütler sındı halkı yan-larına çekmeye çalışıyor. Halktan asker alıyorlar. Halkın da desteğini alıyorlar. Halk canını kurtarmak için yanlarına diyor. Eger orada halk bir takım olaylara karşıyorsa bunlar bir fırtınanın ayak sesleridir. Ben hiçbir şey değerdin fazla boyutlandır-mam ama, olay budur."

8 Nisan tarihli Türkiye gazetesinde Ergün Göse'nin Düz Erzurum Milletve-li İsmail Köse'nin açıklamalarını kendi köşesine alarak yayınladı. Açıklamaların ilginç olan bölümüne biz de bu yazımızda yer veriyoruz. Köse'nin açıklamaları şöyle: "Benim önderimde yuvası, binbaşlılar hün-gür hünğür ağlıyorlar. Bu vatan bizim il, başkasının mı? Burayı alalım mı, verelim mi? diye. Yığın-lığa sokmuşuz güvenlik kuvvetle-rini, elini kolunu bağlamışızın, 'Kartegim, bu işi üstüne uygun götür, aman kimsenin burnunu ka-natma' diye."

Diyelim ki biz var ki, güvenli-k kuvvetleri bağrımıza indirmeli-miş işin mücadelesinde. Güvenlik kuvvetlerimizin elli efendi so-kağa çıkabilecek durumda değildir. Çok güvenli olan yerlerde toplanmak suretiyle ailelerin güvenliğini sağla-

mışlardır. Bir kaymakam aynı vahır edilecek de çok çocuğuyla tabura sığınır orada devlet olmaz."

Kaymakamlığın önderinin öbün kişinin hücum ederek bayrağı indirmek işin mücadele ettiği olay ben ya-sarken, gazeteler diyor ki, 'İhtiyarlar bu olay öledü'. İhtiyarlar ve kadınlr da bu olayın içindeydi maalesef. Olaydan ölenler, taburdeki zırhlı kuvvetlerimiz. Eger zırhlı kuvvetler kaymakamlığın önderi gemeseydi, kaymakamlıkta bugün bayrak yok-tu."

Özel timin renk hissiyatı

1-7 Nisan 1990 tarihli Tempo, ilginç ve yeni bir konuyu yakalayar-ak, sayılarına getirmiş. Özel tim birliklerinin yeni korkusunu, kırmızı, yeşil ve baş renkleri oluşturun. Bu her üç renk, halkımızın ulusal renk-leirdir. Bugün de ERNKK'nın bayra-ğında bu üç renk mevcuttur. Bu nedenle bu renkler, ulusal bağımsızlığımız için yürüttüğümüz mü-cadeleye de simgeleyen renklerdir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gücümüzle birlikte, halkımızın es-kiden beri tuttuğu bu renkler daha çok kullanılmaya başlandı. Her evde, işyerinde, taştıta, yolda bu renklere daha sık rastlanıyor hale gelindi. Her Kürt erkeklerin ve kadınların giyiminde bu renkler en baş sırayı almaya başladı. Analor, çocukların yeşil, kırmızı ve baş renklerle be-zenmiş gysiller dikmeye, giydirmeye baki önem vermeye başladılar. Bu nedenle, yeşil, kırmızı ve baş renkleri yazının her alanında damgasını vur-ru hale geldi.

Mücadelenin gelişmesini önle-meyen özel savaş birlikleri, etrafı-larında giderak çoğalan bu renk cüm-büsünden ürkmüş olacaktı ki, bun-ların için yeni tedbirler almaya başladılar. Etilerinden gelse bu üç rengin kullanımını bütünüyle ya-saklayacaklar! Özel timlerin bu konudaki hissiyatı Tempo'dan okuyalım: "Hangi meslekten olursa-nsı olun, eğer görev gereği Güneydoğu'ya gidecekse, aman giymiyinde-kuşamıyın, otomobil-nizde renklere dikkat edin."

Yeşil, sarı, kırmızı... Bu üç rengi, hatta kişisini biraraya getirmeyen. Her an başınız derde girebilir. PKK'nın bayrağında yer alan bu renkler, bölge güvenliğini sağlamaya çalışan kuvvetlerden özellikle özel timde büyük alevi yaratıyor.

İşte, örnek Nusaybin'den... 26 Mart Pazartesi günü akşam saat 20.00 sularında Kişla mahallesindeki 7 Kardeşler Kiraathanesine giren özel tim görevlileri, 30 kadar müste-rri ayaya kaldırıp elleri başlarını üzerinde duvara dizdiler. Duvarda asılı sarı-kırmızı renkli elisi gü-lü iditirip ilaya ettiler. Tahta tavanın yeşili-kiremit rengi boyasının kısa surede değiştilmesi uyarısında bu-lundular.

Aynı olaylar, gene Kişla Mahalle-sindeki bir pastane ile DDY ista-yonu yakınındaki kahvehane ve tekrarılmıştı. Ögle saatlerinde ise

Bölüğü'yle yapılmış bir raporat ya yayınladı. Halkın ulusal kurtuluş mücadelesinde artan desteği konu-sunda görüşlerini soran gazeteciy-e, emekli korgeneral Bölüğü'nin ce-vabı şöyle: "Halktan teröristlere de-tek veren kişi, yılar önce yok de-necek kadar azdı. Radyolarla diğ pro-garada, PKK bildir ve eylemlerinin etkisi ve bölgedeki sorunların gözü-müne ulaşması sonucu, terö-ristlere destek olanların sayısını

PKK'nın halkın desteğini sağla-dığı görülen sadece bu yazılarla sınırlı değildir. Devletin en kademe-sinden muhalefet idelerinde, ben-sinden milletvekillerine kadar geniş bir kesim gelişmelerinde uluğu ciddi boyutu görmeğe çekilmidi. Basına da yazılan bu açıklamaların bazı-ları çok ilginç içerikli de taşıyor. Şimdiye kadar 'üç-beş bölücü' diye lanse edilen hareketimiz, hiç de böyle olmadı, yuzbinler hareket

12 yaşındaki bir genç bisikletinden indirilip dövülüyor, bisikletin ön kısmında 'malîm' renklerdeki süsler sökülüp yakılıyor. Bir gün önce ise Suzuki marka bir münibusun arkasındaki yeşil-sarı-kırmızı boyalar kasaturla yıkanmış, şoför de karakola götürülüp dövüldükten sonra serbest bırakılmıştı."

ABD'nin rahatsızlığı

ABD emperyalizmi baştan beri Kürdistan'daki gelişmelerle yakından ilgilienmiş ve çoğu zaman da bu konuda sesli düşünmeyi tercih etmiştir. Geçmişte yıllarda "PKK'ye hayır, Kürt sorununa evet" diyerek, bu konudaki yaklaşımının ne olduğunu da belli etmiştir. Nusaybin-Cizre Serhildan'ı ardından bizzat NATO kuvvetleri komutanının Türkiye'ye gelerek, NATO'nun müdahale konularını araştırması, ABD'nin bu ilgisinin bir sonucudur.

11 Nisan Tarihli Milliyet gazetesinde ABD'nin bu ilgisinin ortaya koyan bir haber yayınlandı. Gazetede yer alan haber şöyle: "Bush yönetimi yetkilileri, Güneydoğu'da PKK'nın giriştiği eylemlerin kısa bir süre sonra bütçeğine ihtimal veriyor. Hemem hemem hepsi, 'Güneydoğu'da uzun süre devam edecek bir savaş hali yaşanıyor' diyor. Bu durumun Washington'da bir hoşnutsuzluk yarattığı her de-
sinde ifade ediliyor. Türkiye'nin ciddi bir Kürt sorunu olduğu ve bu sorunun üzerine bir an önce çözüme gerektirdiği ifade ediliyor.

'Güneydoğu'daki olayların sadece dışardan, yani dış müdahale ile kaynağındıkları sanmıyor' diyen bir görevlini kaynak "Bu unsurlar elbette var. Ancak bir de yerel hoşnutsuzluklara katkı etmek ve onun üzerine eğilmek gerekir. Yani Türkiye'ye hem çok kaynaklı bir çözüm, hem de sosyo ekonomik bazı çözümlerin bir an önce tatbiki konulması gerekir" diyor."

Benzer içerikte bir haber de 24 Mart tarihli Cumhuriyet gazetesinde yer aldı. "ABD Büyükelçiliği Müsteşar Vekili acil ve 'çok özel' olarak SHP'li Talay ve ANAP'lı Gürdere ile görüşti" alt başlığı ile duyurulan haberde müsteşar vekili Durkin'in özellikle son "Nusaybin ve Cizre olayları üzerinde bilgi istediği" yazılıyor. Gazete devamla, bu görüşmelere ilişkin haberi şu şekilde sürdürüyor: "Türkiye'de gelişen son olaylar üzerine ABD Büyükelçiliği yetkilileri 'acil ve 'çok özel' kaydıyla bazı siyasi partilerin yöneticilerine görüşmele bulunarak bilgi aldı. Belediye Başkanı İsmail Özal'ın Cumhuriyet başkanı Turgut Özal'ı protestosunun yaygınlaşp yaygınlaşmayacağı, 'Özal'ın prestijinin sarsılıp sarsılmadığı, kredibilitesinin azalıp azalmadığı' noktaları üzerinde durarak, son olarak Nusaybin ve Cizre'de peşpeş meydana gelen olayların 'daha önceki terör olaylarından farkını' da sorguladı öğrenildi.

Durkin'in ikinci olarak da 'Doğu ve Güneydoğu bölgesinde gelişen son olaylar' üzerinde durdu ve bugüne dek gelişen olayların arkasında yasadışı PKK örgütünün varlığı belirirken, son Nusaybin ve Cizre olaylarında bunun dışında başka bir gelişme olup olmadığının, halkla devletlerin karşı karşıya gelip gelmediğini sorgudu ifade edildi.

Talay'ın bu görüşme için Durkin'i davet ettiğini vurguladığı ve halkın olayların içinde çekimekle istendiğini de getirerek, 'Demokrasi içinde çözümün gereğini' işaret ettiği belirtilir."

Newroz'u içerdikinden sapıtma çabaları

Newroz'un Kürt halkı ve bölgenin diğer halkları açısından taşıdığı an-

lam bilinmektedir. Newroz'un Türkiye Anadolu'ya gelmeden çok önce kutlanan bir bayram olduğu, tarihini de yazdığı bir gerçek. Burada, Newroz'un oluşum ve gelişime uzun uzun değinmeyeceğiz. Bu bayramımızın, Türk egemen sınıfları ve milliyetçileri tarafından çarpıtılarak örgütünden boşaltılmak istemesine dikkat çekmek istiyoruz.

Daha önceleri de, bizzat MIT'in organize ettiği bildiriler dağıtılarak, Newroz'un esada bir Türk bayramı olduğu yayılmaya çalışıldı. Son olarak, 13 Nisan tarihli Tercüman gazetesinde benzer bir görüşü de Taha Akyol dile getirdi. Akyol'un Newroz'a ve alınan yeni önlemlere ilişkin görüşleri şöyle: "Newroz'da dolayısıyla bölücüler bölgede ve bazı üniversitelerde eylemler yapıyor. TRT neden Newroz'u kutlamalı? Doç. Dr. Haluk Çaydan Türk Ergenekon Bayramı: Newroz' adlı kitabındaki zengin ilmi malzemeni derinlemesine, Cizre'de olduğu gibi Aşık Veysel'in Sivas'tan köyünde de aynı Newroz kültürünün bulunduğunu TV ekranlarında seyretilmişlik.

Bölücülüğe karşı yeni bir dönem başlamıştır. Önemli olan artık bundan sonraedir. 'Sürgün' ve 'sansür' uygulamaları yeni sınıfların derinden kaçınıyor, 90 bin kişiye istihdam sağlamakta devlet adaletleri ayrılmamalı, bu kadrolar nüfuzlu ailelerin arpağı haline getirilmemelidir, mülak bir 'büyükelçilik planı' hazırlanmalı, Batman ve Sınak'ta çalınan davul ve zurnalar hürsanla sonuçlanacak geçici bir sevincin değil, kalıcı bir hizmet seferberliğinin habercisi olmalıdır."

Mücadelemiz göğleme çabaları

Elaazı terroktom tesislerinde görevlendirilen 9 sömürgeci yöneticinin cezalandırılması ardından, Kürdistan üzerindeki sömürü kaynakları büyük bir darbe yiye sömürgeci özel savaş yönetimi, ağır çarpımlar için asilize iddialar ortaya attı. Gazetelere de yansıyan iddialarda eylem "PKK'ye mafia tarafından yapıldığı" savı ortaya atıldı. Gülerce basında işlenen bu iddialarla, ulusal kurtuluş mücadelemiz göğleme enarak, basit bir cinayet örgütü gibi gösterilmek istiyor. Benzer türden iddialar daha önceleri de, PKK'nın adı uyutluculu kaçağına bulandırılarak ortaya atılmıştı. Güçler devletin tepesine çokmuş, ruşvet, yolsuzluk, hayali ihracat ve her türden kaçağıyla büyük vurgunları vuran ve yeraltı

daha iyi kavrayabilmesi için olduğu gibi aktarıyoruz:

Hürriyet gazetesi, 24 Nisan 1990: "Elaazı'daki mühendis katliamında doğum çözüldü
PKK, Mahfuz kiralık katil
Mühendisleri kursuna dizen teröristlerden biri yakalandı. Alınan bilgi-

Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN ile yapılan röportaj dizi halinde yayınlandı. Röportaj bir bütün olarak yayınlanmasa da, yayınlanan bölümlerile bile, geniş yankı uyandırdı. Röportajın yayımlandığı geniş yankı, özellikle idareler arasındaki zirveye ilişkin gündemin değişmez maddesi

uygulama konuları yeni Takrir-i Sükun döneminde özgü kararları uygulamak isteyenlerin bile, sorunu lere bir dil ve kültür hakları çerçevesinde çözümünden uzak tutulmaları oldu. Nitekim, Özal'i sadamlarla yaptığı toplantıda Osman Kavala'nın sorusuna verdiği yanıtta bu kapı

ler sonucunda 26 işbirlikçi daha ele geçti. Bu arada bir de para çantası bulundu. Bu paranın, katliamın gerçekleştirilmesi için Mafya tarafından PKK'ya verildiği bildirildi...

Türk mafiasının bu katliamı, terroktom tesislerindeki hırsızlık ve yolsuzluk ortaya çıkmasını önlemek amacıyla PKK'ya hale ettiği anlaşılıyor...

Milliyet gazetesi, 9 Nisan 1990: "PKK, kiralık katil
Basın Konseyi Temsilciler Kurulu toplantısından İstanbul'da yapıldı. Toplantıda konuşan Oğlanüstü Hal

haline gelen Kürt sorununun nasıl bir çözüme kavuşturulmasını yönünde tartışıldığı bir dönemde denk düşmesi nedeniyle daha da geniş oldu. PKK'nın soruna yaklaşımının özünde kovan açıklaamları, faşist rejimin ortaya attığı iddiaları da yerle bir ederken, Türkiye halkında ulusal kurtuluş mücadelemize karşı oluşturulmuş istenen ön yargı da büyük bir darbe yedi.

Nitekim röportajın yarattığı geniş etkiden Kürt rahatsızlığı duyan sömürgeci yöneticiler, daha sonraki günlerde tepkilerini çeşitli biçimlerde de olsa dile getirdiler. Bu yaklaşımın özellikle PKK'nın görüşlerini Türkiye kamuyuna ulaşmasını engellemeye ve kafalarda oluşturmak istedikleri imajın yıkılmasını önlemeye çalıştılar. Ama bütün çabalarına rağmen, yerinde yapılan açıklamaları, mücadelemizin sesi Türkiye kamuyuna ulaştırılabildi.

TC'ye "yeni" çözüm önerileri

Nusaybin ve Cizre'deki gelişme, özellikle de başında, Kürdistan sorununun çözümünü ilişkin görüşlere genişçe yer verilmeye başlandı. Özel savaş yönetimi meclisi ve hükümet de dışlayarak, en üstte dar bir grubun yönetimine

da açık bıraktı. "Bazı şeylere henüz hazır değiliz" derken, bu yolu da açık bırakmayı ihmal etmedi.

Bütün yazılanlara üzerine yorum yapmaktan ziyade, basının değişik yönleriyle de olsa yaklaşımını ve yeni çözüm önerilerini anlattılarla aktarmak istiyoruz.

M. Ali Birand, Milliyet, 4 Nisan 1990:

"Eğer TC devleti karşısındaki gerçekleri görseler, diğer siyasi partilerimiz her İkürüm diyen partiden atmak gibi kısırlı politikaların vazgeçip bu harekeli kenti içinde tutabilir, eğer her şeyi adam dövmekle halledemeyeceğimizi anlasalar ve halen nazik yerine ulaştırarak az bir zarar ile türünün sonuna varabiliriz..."

M. Ali Birand, Milliyet, 5 Nisan 1990:

"Doruğun sonucu temel sorunumuz çok uzak kalıyor. Terör grupları büyük olasılıkla bu genel yaklaşımın devamından memnun olacaktırlar. Zira istedikleri budur. Bakli önemli kayıplara vesilecek, ancak uzun vadede, üzerinde çalışacakları toprağın münibit kalacağını bileceklerdir."

"TC devleti de 'halkı kazanabilme' için bugünkü ataklığı adanlık çekti-nince, yarıncı çok büyük adımı ve ilerde çok daha büyük adımlar atmak zorunda kalabilecekler."

"Çok az ve çok gelişmiş önlemler, ülkelerle zaman zaman daha pahalıysa mal olur..."

ANAP Genel Başkan Yardımcısı Metin Gürdere:

"İnsan kazanmayı esas alan politikalar uygulanmalıdır. Benim geldiğim nokta bu Yoksa, coğrafya ve toprak için yaptığımız taktiklere hiçbir şey ifade etmez. Burada daha yapılıyorz gibi geliyor. O insanların üzüntüsünü, sevincini paylaşmıyorsak, burada bir yanlışlık var demektir. Bölgede olan-biteni politikacı olarak bir kenarda izlersek, askere ve güvenlik güçlerine inale edersek, sonunda ne olacak? Burada yanlış yapıyoruz. Politik ilde az iş, politikacı olarak, böge milletvekillerinde kalacak bir iş de değildir. Bu manada hepimizin sorumluluğu vardır. Hepsizin sorumluluğunuz yeniden gördüğümüzü. Araştırmaların sonucunda ulaştığımız nokta budur."

Yalçın Doğan, Milliyet, 2 Nisan 1990:

"Şu anda Güneydoğu'da insanın tüylerini diken diken eden bir durum yaşanıyor. Kısa dönemde askere, uzun dönemde ekonomik yatırımlarla sorunu çözeriz" demek artık

Demirel: "Kuyucu Murat Apo'nun Paşa tedbirlerine yokuz" İtirafı

ABD'ye göre Güneydoğu çok ciddi

Teröre karşı büyük ittifak

PKK'dan şırnak'da roketli saldırı

"Türkiye Bekaa'yı vurabilir"

Amerika, purdikkat

çeteleri, mafia ile içi dışı olanlar, yaptıklarını ulusal kurtuluş mücadelemize mal ederek, hem suçlarını gizlemek ve hem de halkımızın nazardaki ulusal kurtuluş mücadelemizin kazandığı itibarı göğlemelemek istiyorlar.

Gazetelere yansıyan iddiaların bazı bölümlerini okurun durumu

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Hürriyet'te yayınlanan röportajı, geniş yankılara yol açtı

Nusaybin, Cizre serhildan'ı sürecinde Hürriyet gazetesinde, PKK

"SS" ya da "KKK" diye adlandırılan yeni bir Takrir-i Sükun döneminde yönelirken, değişik görüşleri ortaya atınları da az değildi. Sorunun diğ- çözümlenmeyeceğini söyleyenler yanısıra, şiddetle çözüme gidileceğini savunanlar da oldu. Burada en dikkat çeken husus, en üstte dar bir grup içerisinde alınarak

yetimiy. Güneydoğu'ya bir tani koy-mak gerekiry. Bu bölgemizde 'etnik bir sorunun varlığına kapalı etmek' gerekiry. Orada yaşayan insanları-mızın bir bölümü 'Ben Kürtüm' diyor. Arkasında da 'Ben Kürt olduğum için devlet bana baskı uyguluyor' dü-şüncesini taşıyor. PKK'nın okul yak-ması boşuna değil. 'Okul Kürtlüğü öldürüyor' diye bakıyor PKK ve onun için okul yakıp, öğretmeni öldürüyor. Gidin Güneydoğu'daki herhang-i bir il'e da ilçenin belediyesine, kurullarına, kabbalarına, kasabına... Çoğunda Kürtçe konuşuluyor. Yani 'Kürtçe plak doldurdu. Kürtçe konuş-tu' gibi gerekçeleri insanlara ceza vermek, artık gerçekçi olmanın ça-ğıyor.

Ve çok çarpıcı bir gerçeği teslim etmek gerekiry: Güneydoğu'da ya-sayan Kürtlerin bir bölümü yol, has-tane, okul, baraj istemiyor. Onlar bizim vatandaşlarımız, bizim insan-larımız, kimliklerinin tanınmasını ist-iyor."

1990 Ecevit, Hürriyet, 10 Nisan 1990.

"Sayın Ecevit, bazı kişiler Gü-neydoğu ile ilgili çok karamsar bir taplo çiziyorlar. Orada 'Artık gerç-ek dönüşüm bir noktaya geldiğini' söylüyorlar. Siz ne düşünüyorsunuz?

- Aslında hala 'Ger'i düşünmeye-cek noktaya gelmiş' değil. Ama eğer Doğu ve Güneydoğu'daki so-runların gerçek nedenlerini gözler ve kâfalar kapatılmaya devam edi-lirse, korkarım ki, çok geçmeden ger'i düşünmeyecek bir noktaya da geli-nebilir. Birkaç ay önceki Güneydoğu gezisinde bazı gençler dediler ki, 'Devletin koruculara verdiği paraları fabrikalar kurulsu bu bölgenin kasaba-baları Paris olur.

Son günlerde 'Silaha karşı si-lahla çevre verilmesi' yolundaki eği-mi güçleniyor. Devletin, toprak bütünlüğünü korumak için gerekli önlemlerin alınması gerekmiyor mu?

- Devlet yetkililerinin veya önde gelen muhalefet yetkililerin 'Şiddet, daha çok şiddet' diye hakkımlarla-ya çok yere varılmaz. Şiddetten daha önemli olan şey, etnik önlemler-dir. Yürürlükteki Anayasa'nın dev-lelete tanıtması için yetkililer yetmezmiş gibi, Sayın İndü ve Demirel, devle-tin yetkilileri aracılığıyla yeni yasalar için de destek vermeye hazır olduk-larını söylüyorlar. Neyse ki, hükümet devlete tanınmış yetkililerin yetleri olduğunu söylüyor. Yetleri de neden güvenlik açısından devlet etkili ola-mıyor? Bir kere terörist grupların üzerine orduyla yürümek büyük bir hatadır. Ordumuz çok güçlüdür, ama böyle terörist gruplarla mücadele için yetirilmiş değildir. Sık sık belirtmiş-gibi tank sivrisinekten çok daha güç-lüdür, ama tank sivrisinekle başa-de-demez. Üstelik Lübnan'daki veya başka bazı komşu ülkelerdeki kamp-larda yıllarca eğitim görmüş terö-ristlerin karşısına birkaç aylık eği-timden geçmiş gençlere karşı çıka-lamaz. Ordun, sırtını geçimez hale getirmeye yetmemiştir, kursal alandaki teröristlere karşı müdahale için de özel profesyonel birlikler yetirilmelidir."

Oktaç Ekşi, Hürriyet, 10 Nisan 1990.

"Gazetelere yayımlanan bilgiler göre, başta Sirt Valisi ve Batman Kaymakamı olmak üzere, devletin yöredeki en yüksek yetkilileri, Batman'da PKK'nın tehdit ve kor-kusu yüzünden kampana kepenkleri-ni kilitletini kırdırılmışlar, yani devletin korumasında bulunan can ve mal güvenliğini bizzat kendileri ihlal et-mişlerdir.

Halka böyle yaklaşan bir yöneti-min, aynı halkı kendii yanına çekme-yi ve dağıdık eşyaya karşı yaptığı müdahalede o halkın desteğini sağ-laması mümkün değildir.

Demek ki saptanacak ulusal politi-kanın ilk cümlesi, 'Yöredeki halka karşı adil davranılacak' sözleriyle başlamalıdır.

Bunu genelinde yörünin, ama ayrıca her il ve ilçenin nasıl kalkındırılma-ğını ayrıntılarıyla gösteren planlar izlemelidir.

"Güneydoğu'da bir savaş sür-mektedir. Bu savaşın niteliği üzeri-nde de yanlışlığı düşmeye gerek yoktur. Abdullah Öcalan'ın açıklama-ları ne olursa olsun, PKK gerç-ekte ayrılıkçı bir savaş sürdüren terör örgütüdür. PKK'ya silahla karşı konmasının demokrasinin yapıyla-ğına hiçbir yönü yoktur.

PKK'nın Türkiye'de şu anda de-mokrasiyi karşı en büyük iki tehlike-den bir olduğunu da başka bir gerçektir. PKK ayrılıkçı hareketini terör aracı-yla sürdürürken bir yandan da Türkiye'de demokrasinin zede-lenmesinden ya da tümüyle yok olmasından medet ummaktadır.

Bu durumda, benzer olayların bize öğrettiği tarihi bilginin de ışığında, PKK üzerine salt polisliye önlemlere gitmenin fazla bir yararı olacağını sanmıyoruz. Hatta, operasyonların etkinliğini sağlamak için bile olsa, sivil halk üzerinde baskının yo-ğunlaşmasının sınırlarını ve umula-nın aksine sonuç vereceğini dü-şünmek pek yanlış olmasa gerek.

Kuşkusuz PKK'ya karşı dirençli, dikakti ve etkin operasyonları sür-dürmek gerekir. Ama aynı zamanda sorunun sosyal ve ekonomik yönle-rini de göz önünde bulundurup, yurt-larına devlete karşı husumet ile dol-durmayacak yöntemleri benim-semek yararlı olur.

PKK'ya karşı savaşım verirken, PKK'nın tuzagına düşmemeye dik-akt etmeliyiz. Bunun için ok kışul da asker olsun sivil olsun tüm yetkililerin evrensel demokrasinin ölçülerini ve sınırlarını konusunda aşgari müste-rekle bilereşimlenmelidir.

Son kararla, PKK terörüne karşı etkili önlem oluşturmaya çalışırken, PKK'nın tuzagına düşmesini tehlike-sini de birlikte getiriyor.

Unutmayalım, kimi hastalıkların üstüne yanlış ilaçla gitmek onlara hiç müdahale etmemekten daha büyük tehlikele karşıdır."

"Çok iyi düşünüp değerlendirme-liyiz: Kürtleri yok sayıp dışlamak, dillerini yasaklamak ve onlara karşı gültüğe artan dozda bir sertlik uygulama-kı mülküllük ve yıkıcılıktır. Yoksa bin yıldır birlikte yaşadığımız bu insanların, ulusal kültürümüzü zenginleştirmeleri ve kendi kendileri serbestçe kullanıp gelişmelerini için onlara katkıda bulunmak mülküllük ve yıkıcılıktır?"

Yukarıda yaptığımız uzun altın-lardan da görüleceği gibi, Ciz soru-nun çözümü konusunda tam bir çıkamaz içerisinde. Mevcut şiddet politikasıyla bir yere ulaşamayacak-çını çok az bir kesim dışında herkes görmüş durumda ve bunun de-ğiş-

tilmesini istiyorlar. Cizse ortaya atı-lan öneri ise dil-kültür hakları çerçe-vesinde kalıyor. Bununla, geçmiş inkarı politika terkedilmek isteniyor, ama halkımızın boyundaki kölelik zinciri kırılıyor. 'Yeni' çözüm arayışlarının da sonuçsuz kalmaya mahkum olacağı şimdiden görülen

zulması konusunda esas görevimiz basınımızda ve aydınımızda düşü-yür. PKK'nın haksız olduğunu, artniyetli olduğunu herkes tarafından ka-muoyuna aksettirilmesi, söylenmesi gerekir. Niye böyle bugüne kadar PKK aleyhine bir miting, bir yürüyüş yapılmamıştır? Bu, bir milli mesele-

bir hususdur.

Bu açıklamaların yanı sıra Böge Valisi Hayri Kozakçoğlu da basına verdiği demeçlerde, askı yardım talebini bulund. Milliyet gazetesi 29 Mart tarihli sayısında "Beni yalnız bırakmayın" başlığı altında Kozakçoğlu'nun çağrısını yayınladı. Kozakçoğlu "Meşale, milli mesele. Seyirci kabul etmiyoruz. Herkes görevini yapsın" çağrısı ardından

dir. Etendim, bölge valisi var, asayiş güçleri var. Halletsinler diyip, uzaktan seyretmek yanlış. Ben bu işte seyirci kabul etmiyorum. Mesele, milli bir mesele ise, milletin her ferde düşen görev ve sorumluluklar var. Tek tek sorarım. Madem meseleyle tehlikeli görüyorsunuz, sen ne yapıyorsun? Ne yapıyorsun? Ben tafsızım... Seyirciyim. Olmaz böyle şey. Milli olay ise, görevini yapı-

şunları söyledi:

"1987 genel seçimlerinden sonra yerel seçimler yapıldı. Meclislerde pek çok şey söylendi. İlgelı yarıdan organları tahrikler yapıp, Cizre, uzun dönemli bir bölüklük kaşırtmasının patlamasıdır. Bu oyunların bo-

casını, Bölge valisi olarak, güvenli-lik güçleri olarak görevim, yay-gın terörde karşı önlem almak. Bu-nun dışında, sosyal, ekonomik, psi-kolojik açıdan yapılacak çok şey var. Herkes, görevini, sorumluluğu bil-meli, yerli yerine koymalı."

Tartışmaların çok yoğunlaştığı bir dönemde Suriye'ye müdahale ab-yentlerini yaygınlaştırdığı gibi, bazı özel tim birliklerini açıklamaları da basına yansıtılarak, Bekaa Vadisi'ne operasyon ve uçağ saldırı planları yapıldığı yayımlandı. Hatta bazı özel tim komutanları, coşa gelsek, "10 kişiye Bekaa'yı basacaklarım" bile söyler hale geldiler. Olayın ilk heyca-kanı durulduğunda, şakpasını önüne koyup düşüncelerinin başında, bu sözleri sarfedenler vardı.

Tercüman gazetesi "Suriye'e ki-sasa kıyas" başlığı ile yayımlandığı bir yazıda, "Türkiye PKK'yı kullanan kompularında karşılık vermeye ha-zır"larını haberini ayrıntılarıyla şöyle duyurdu: "Tercüman muhabiri-nin üst düzey yetkililerden edindiği bilgilere göre Türkiye, Suriye'ye karşı etkili bir mücadelede girmeye atkı kesin kararı. Hala bu mücadelenin nası yapılması gerektiği tartışılıyor. Yetkililer düşünceler yollarından birinin, Suriye yönetiminin korkulu rüyası durumundaki İhvan-ı Müslimin, yani Müslüman Kardeşler örgütünü desteklenip yönlendirilmesi oldu-ğuna biliyorluyor. Alevi azınlığın yö-netine göre çıkın Sünni karakterli bu gizli örgüte itibatın oluduka ku-rye olduğunu belirten yetkililer, 'Bu mü-dacalede tarzıyla Suriye'ye aynı şekilde karşılık verme aması güdüldüğü. Siz, PKK'yı desteklerseniz, biz de sizin içinde çok daha güçlü ve etkili İhvan-ı Müslimin'i destekleriz de-nilmek isteniyor. Tabii bu şimdiki bir düşüncedir. Diplomatik görüşmelerden sonuç alınmadığı ve başka etkili yollar bulunamadığı takdirde gün-de gelecek bir eylem' şeklinde konuşuyorlar.

Yetkililer, Suriye'ye karşı tak-i-nimasi düşüncülen bir başka tavır da İsrail'e ilişkinler süratle geliş-tirilmesi olduğunu bildiriyorlar. Suri-ye'nin, can düşmanı İsrail'e yapılan bula-bir tiftaktan büyük zarar gö-receği ifade ediyor."

Suriye ve Bekaa'yı müdahale konusunda M. Ali Bırand ise şunları yazdı:

"Suriye ile kavga değil, tam diya-log zamanıdır..."

KAMUOYUNDA, nereden kay-naklandığı tam belirlenemeyen bir heyecan rüzgarı esiyor.

Sanki Türkiye, Suriye'yi vurmak için tüm hazırlıklarını yapmış, plan-larını tamamlamış ve geride doğru sayım başlamış...

Türk uçakları anı bir baskına Su-riye ve Bekaa'daki PKK kamplarını bombalayacak, böylece bu örgüt temelinden kazınacak. Bu arada Suriye de bu gelişmelere seçirci kalacak...

Her şey öylesine basit görünüyor ki, adeta 'Neden hala harekete ge-çilmiyor?' gibi hava estiliyor.

Oysa bu iş hiç de kolay değil:

1) Hiçbir asker operasyon, PKK'nın tümünü ve başkanı Apo'yu yitkide yüz yok etme güvencesiyle yola çıkamaz. Apo, demeclerinin aksine daha çok Şam'da yaşa-maktadır. Şamı vuramayacağıma-ğın gibi, Apo lider olarak kaldığı sürece PKK kısa sürede yeniden toparlanı-r. Apo vurulsa bile, yerine bir başkaları çıkacak, hatta baslayacak bir iç idarelik savaşında çok daha kanlı bir kordını gösterme yapıp 'ile karşı karşıya kalabilecekler.

Sömürgeci-basından çeşitli ge-lişmelerle ilişkin olarak yaptığımız bu aktarmalardan da ortaya çıktığı gibi, ulusal kurtuluş mücadelemizin yönü-dümeni, TC'nin 'yeni' çözüm arayış-larını izlemeye kılmakla kalmayıp, halkımızın 2000'li yıllara yürüyüşüne büyük bir irme ve atılım kazandıracaktır. Bu gerçeğe, her gün daha da ileri adımlar atan mücadelemizin kaddimci gelişmeler ve sömürgeci-lerin her konudaki çıkmasıyla belge-lenmiştir.

Dünya basınında serihildan'ın yankıları

Die Tageszeitung/Batı
Almanya (22.3.1990)

'Kürt İntifada'sı oluşmaya başladı

Cizre olayları ile birlikte Türkiye'nin Kürt illerinde devlet terörü şu anki zirvesine çıktı. Köşü kenti Nusaybin'de bir Kürdün askerler tarafından vurulmasını protesto etmek için birkaç bin insanın katıldığı yürüyüşte Türk ordusu kitleye ateş açtı. Kentin ortasında dört insan vuruldu. Türk ordusunun ölmümlü kurşun sızma olayının duyulmasıyla birlikte çatışma çıktı. İnsan grupları sokaklardan geçiyor ve daireleri ateşe veriliyor. Kentin her yerinde tekerlekler yakılıyor ve barikatlar kuruluyor. Cizre savaş alanına döngü. Şehir halkı soka ve taşlarla Türk ordusunun "Kont-genil" özel birliklerine karşı savaş yürütüyor. Atlan sloganlar "Yaşasın Kürdistan", "Askerler Cizre den cefolsun" oluyor. (...)

"Yılardan beri Türk ordusuna karşı silahlı saldırı eylemleri kırdı muca-dele eden Türk ordusu örgütü PKK (Kürdistan İşçi Partisi), Avrupa'da dağıtılan bir bildiride, Halk intifada-sının bahsederek Kürdistan'da bir kili kırdı durumu sözkonusu-du. Halk komiteinde örgütlenen Kürt halkı: ulusal kurtuluş mücadelesinde yerini alarak intifadaya katılıyor diyor.

Gerçekten de Türkiye'nin Kürt illerinde bir iç savaş halini andıran durumlar kentlere de yayıldı. Eski-ken PKK'nın gerillası dağlarda Türk ordusu ile çatışmalara girerken, ordu-nun baskı politikası büyük kentlerde "sukunet ve düzeni" sağ-lıyordu. Kısa bir zamandan bir kentlerde gittikçe artan bir sayıda sivil halktan insanları da Türk ordusuna karşı direniyor. Kadın ve okul çocukları askeri taşıyor, ve esnafın, orduyu protesto ederek kepekleri kapıyor. Günlerden beri bütün esnafın salt Cizre'de de değil, bütün bölgede kepekleri indirmişlerdir..."

Frankfurter Rundschau/Batı
Almanya (22 Mart 1990):

'KÜRDİSTAN'DA İSYAN

ANKARA 21 Mart (AFP/auç) Kürdistan'ın Türk parçasında göste-riciler ile polis birlikleri arasında meydana gelen çatışmalarda Salı günü resmi açıklamalara göre dört insan öldürüldü. Yarı resmi 'Anadolu' Türk haber ajansının verdiği habere göre. Mardin ilinde bulunan Cizre ilçesinde meydana gelen çatışma-larda ayrıca dokuz kişi yaralandı. Buna karşılık 'Kürdistan Ulusal Kurul-uşu Cephesi' (ERNK), 15 kadar kişinin öldüğünü bildiriyor.

(...) ERNK'nın verdiği bilgilere göre, isyana Türkiye'nin bütün bölgeleri kentlerinde dayanışma mitingleri eş-lik elmiş. Kürdistan'ın Suriye parçasında da 50.000 insan bir dayanışma yürüyüşüne katılmış. Kurtuluş cephesi sen haftalarda yoğunlaşan çatışmalar, "Türkiye tarafından işgal edilmiş Kürdistan parçasında" halk ayaklanmasının yayılması olarak değerlendiriliyor."

Frankfurter Rundschau
B. Almanya (20 Nisan 1990):

'İpek Yolu'nda barikatlar yanıyor

Bundan üç yıl önce resmi ma-kamlar sayıları 400 olarak verme-lerine rağmen, sen resmi rakamlar

PKK'nin en az 2300 düzenli silahlı partizanına sahip olduğunu göste-riyor.

Ankara, son yığınsal gösterilere sıkıyönetimi de içeren önlemler paketiyle yanıt verdi. Bu, durumun Ankara için ne kadar ciddi olduğunu gösteriyor. Uygulamaya isyancıları destekleyenlerin cezaları iki katına çıkarıldı. Bütün valisi grevler yasaklandı yetkiyle donatıldı. Artık, askeri makamlar, "tehlikeli şahıslar" sürgün edilecekler. Do-guda pratik olarak savaş hali hüküm sürmektedir.

Halka acımasız ve kayıtlı saldırı-larıyla özel tim elemanları, durumu daha fazla gerginleştiriyorlar. Bun-ların subayları ise Federal Alman sınır koruma birliği GSG-9 tara-fından Bonn'un NATO mühefifi Türkiye'ye sunduğu yarım çerçesin-de eğitilmektedirler.

Ankara, büyük bir endişeye PKK'nın yeni bir stratejiye hazırla-riyor. PKK, radikal sol grupları ile işliş geliştirerek, savışımı Tür-kiyenin batısına da taşımak istiy-or."

TAZ/Batı Almanya (11.4.1990):

'ÖRTÜLÜ DARBE

Türk politikasını askeriye yöne-liyor. Türk İktidarın çok kararname imelinde 11 Kürt ilinde anayasayı kaldırdı ve böylece ülkenin üçte birinde yaşayan insanları karşı sa-yaş ilan etti. Şimdi 'Ölağanüstü halin serfletimesi' ve resmen si-krifetimin ilan edilmesi arasında pratiğe hiçbir fark yoktur. Ankara, 'silaha karşı silah' parolasıyla eşit hakların tanınması için horlayan ya-nığı, Türkiye'nin politik kuruluşlarına alınıyazısı olabilecektir.

Bu politika yeni değildir ve Türk Cumhuriyetinin 70 yıllık varlığında onu yeniden fiasyoska götürmüştür. Atatürk'ün Kürtlere karşı izlediği terör politikası, Türkiye'nin 1950'li yıllara kadar askeri bir rejim tarafından yönetilmesine yol açmıştır. Türk politikacıları, bugüne kadar Kürt soru-nunun politik ve demokratik çözümün, ancak öncelikle askeriye karşı sivil bir toplumun yaratılmasıyla mümkün olabileceğini anlamazı şaşırdı..."

'KÜRTLERE KARŞI SERT YÖNELİM

Kürt illerinde basın sansürü şimd-i resmîleşti. Darbeden sonra Ölağan-üstü Hal Bölge Valiliğine verilen yetkiler genişletildi. Valilik, va-lıanday, sebep göstermeden topra-ğında sürgün edebilir ve grevleri yasaklayabilir. Ankara'daki ve yerli-saaitlik bakanların sonucları göre, Kabine, hemen her Kürt ilinde anayasada sağlanan siyasi hakları kaldırarak karun hükümlerine karar-na-meye cıkardı. Kararnamede "Resmî Gazetesi'de yayımlandı ve böylece parlamento görüşmesi ve millet-ve-kili onaylaması gerekmektedir. (...)

Gençkurmay Başkanı Orgeneral Necip Torumtay, önlemlerin aksi fa-llı sayılıyor. Türk askeri çevreleri, Kürt sorununu gittikçe askeri çözümle sonuçlandırılmak istiyor. Böyle bir po-litika da, PKK'lı Kürt gençlilerin büyük halk desteğine sahip olmaları nedeniyle geniş miktarda katliamsız gerçekleştirilemez. 1984'ten beri ge-rilla ile ordu arasındaki çatışmalarda 1669 insanın hayatını kaybetti. Geçmişte çatışmalar Suriye, İran ve Irak'ta dağlık sınır bölgesinde sınırlı kalmış-tı. Zorakı güçler -çiftçiler sürgün edilmişlerdir veya terör kurusundan kaçmışlardır-, bütün yöreyi imha et-

mıştir. Onbinlerce işsiz Kürt çiftçi, şehirlerde yerleşti. Geçen haftalarda birçok Kürt şehrinde ordu ile halk arasında sokak çatışmaları çıktı. Çocuklar ve gençler askerlere taş atıyorlardı. PKK'nın dükkan sahipleri- ne kepenk kapama çağrısı, toplu bir şekilde teklif edildi. Türk basını 'Kürt intifadası'ndan söz ediyordu..."

Köln Stadt Anzeiger/
B. Almanya (19 Nisan 1990):

'Vahşi' Kürdistan'da kanlı ayaklanma

Bugün durum dramatik bir tarzda kızıyor. Çatışma gerginleşiyor. Bağımsızlık için mücadele veren PKK (Kürdistan İşçi Partisi)'nin gerillaları, Türkiye Cumhuriyetine karşı büyük bir saldırı başlattılar. NATO ülkesinin Güneydoğu'sunda cumhuriyetin tabanını çatıracak bir halk savışı tehdit ediyor.

PKK, ilk olarak Kürt sivil halkının çoğunluğunu kendi tarafında çeke-bildi. Çatışmalar, artık salt engelli dağılır, sınırlı köylerde yapılan anı saldırılar ve askeri üsler saldırıları sınırlı değil. Artık çatışmalar çe-şitleride de sürmektedir ve böylelikle yeni boyut kazanmıştır. Bugün bir halk harekati gelişmektedir.

Daha Anadolu'dan gelen ha-berler, İsrail'in işgal altında tuttuğu Batı Şeriyatı hatırlatmaktadır. Grev-

yalrı.

Türk rejimi, tutmayan ve azınlık politikasının sorunlarıyla karşı kar-şıyadır.

Ankara bazı tavizler verse de, geçen haftalarda olan olaylar bun-ların artık çok geç olduğunu kanıt-lıyor."

Junge Welt/Demokratik
Almanya (12.4.1990):

'Kürtlerin intifadası'

Serhildan, Kürtçe'de ayaklanma demekdir. Muhtemelen bu, ileride Arapça'daki intifadanın anlamını kazanacaktır. Çünkü son haftalarda Türkiye'de kendi kadını tavin etme için mücadele eden 10 milyon Kürdün savışımı yeni bir nitelik kazandı. Bu dyle bir düzeyde hayata geçirdi ki, Türk yönetimi, Kürt halkı üzerinde zaten daha önce de var olan baskı ve kendi dilini serbestçe konuşma yasağını daha da sertleştirildi. Salı günü Kürt isyancıları ve taraftarları yönelik yeni bir sert önlemler paketi ha-zırlandı. Böylelikle örneğin, "çatışmaları şıkıştıranlar", Kürtlerin ulu-sal azınlık olarak tanınmadığı yerleşim birimlerinden çıkarılıp, başka yerlere sürgün edilebilecektir.

Mark ortalarında yeni sent Nusaybin'de Türk ordusunun, binlerce Kürdün katıldığı bir cenaze

Irak Suriye ve Sovyetler'de bu-lunmaktalar. Ankara'nın tüm baskı-larına rağmen bağımsızlık istemle-rinden taviz vermemektedirler.

(...) 14 Mart'ta didürülen militanların Nusaybin'de yapılan cenaze tö-re-nlerinde 5000-6000 insanın üze-rine askerler ateş açtı; 11 öldü, 6'sı yaralandı ve 300 kişi ile tu-kluklandı. Ardından ordu sokağa çıkma yasağını koydu. Halk pro-testalarını belirtmek amacıyla ke-penk kapattı.

Birbirini ardından diğer şehirler de alevlendi. Aynı şekilde 22 Mart'ta Cizre'de binlerce insan PKK'ye des-teklerini belirten sloganları, taş ve sopalarla saldırarak, eski araba te-kerleklerini yarakak diki getirdi.

Ayaklanan halk, belediye binasına saldırarak Türk bayrağını indirip ye-rine ERNK bayrağını çekti. Eylem sonucu 4 ölü, 9 yaralı ve 68 tu-kluklama olayı gerçekleşti. Ayak-lanma daha sonra Nusaybin, İdil ve Silopi ilçelerine kaydı. 12 yerleşim alanı ordu tarafından cembere alındı; tanklar ve helikopterler aracılığıyla şehrin dışarıyla işlisli kesildi.

27 Mart'ta Kızıltepe'de yapılan bir yürüyüş ardından 5000 Kürt "Yaşasın PKK" sloganını atarak yürü-dü. Aralarında yüzlerce Belediye bi-nasına taş ve sopalarla saldırdı. Ulu-salcılar, topluluları serbest bir-akımdan eylemlerine son vermede-ceklerini açıkladılar.

Kriz Odası

Türk yetkilileri geçmişten beri yap-tıkları açıklamalarda bir avuç ba-ğımsızlık terörünün halttan insanları rehlin adıkları bir belirtirlediyeler.

Şimdilerde ise, halkın yönetime karşı memnuniyetsizliği ve PKK'ye olan desteği karşısında çözüm-sözleğe düşünce, gelişmeleri 'Kürt ayrılıkçılığının yükselişi' olarak nitelendirilmektedir. Ayrıca yedek ta-kiye güçlerinin gönderilerek deneti-m kurulmasını ve sınırların kontrol altına alınmasını istediiler."

Le Monde/Fransa (11.4.1990)

'İNTIFADA ÖRNEĞİ

15 Mart'ta Nusaybin'de yaşanan olaylarda 1 gün, askerler tarafından öldürüldü. Ölümlü olay askerlerin halk üzerine ateş açması sonucu gerçek-leşti.

Cizre'de ise 20 Mart tarihinde eylemlik devam etti. 5 kişi de burada halkın sokaklara dökülmesi esna-sında vurularak öldürüldü. Askerle-rin hunharca halkın üzerine saldı-rması buradaki ayaklanmanın daha da kabartacaktır. Kürt Örgütü PKK'nın çağrısı üzerine 10 ilde planlı bir şekilde mağazaları protesto açarak kapattı. Kürt Örgütü aynı Filistin usulü bir ayaklanmayı ger-çekleştirmeyi amaçlamaktaydı..."

Liberation/Fransa (29.3.1990):

"Dışardaki Kürtler hareketlendiler

Paris'te, Kürt ve Türk topluluğunun hemen hemen bütün çoğunluğu dün tüm bir Türkiye Kürdistanı'ndaki yavaşlaması desteklemek amacıyla harekete geçtiler. Etkinlikleri bir çok örgütün inisiyatifı sonucu, çoğunluğu 9'u, 10'u, Paris'te olan lica-retçiler bir gününüğe kepeklerini indirdiler.

30 kişilik ve kendisini Kürt halkıyla dayanışma komitesi olarak işare eden grup, Türkiye'deki Kürtlerin durumuna ilişkin Fransız kamuoyu-

lar, boykotlar, gövde gösterileri, yol kapatmalar, karışıklık ve yanan barikatlar. Güneydoğu'da bir halk ayaklanması şekilleniyor. İkinci bir intifada.

Kitle üzerine kurşunlar

Rahatsızlıklar, Mark'ın sonlarına doğru Suriye sınırında olan Nusay-bin şehrinde başladı.

Polisler tarafından vurulan bir PKK'linin cenaze merasiminde 10.000'e yakın kişi toplandı. Bunlar, özel timler ve askeri birlikler tara-fından dövüldüler ve oradan sonra kurşun sıklı. 18 yaşında bir genç öldürüldü.

Ensal, ordunun müdahalesine karşı dükkanlarını birkaç gün ka-pattı. 600 kişi tutuklandı. Nu-saybin'deki ayaklanma Midyat, İdil ve tarihi İpek Yolu üzerindeki Cizre kasabasına sıçradı.

Buralarda da dükkanların binler-ce kapandı, binlerce kişi cadde-lerde toplandı, tekerlek yakarak barikatlar kurdu. Resmi daireler işgal edildi. Baki devlet binaları ve askeri araçlar yakıldı ve cumhuriyet kuran Atatürk'ün büstleri tahrip edildi.

Ordu, cevap olarak önce göz-yağartıcı gaz kullandı ve sonra kitleye kurşun sıktı.

Kanlı bilanço: dört ölü ve dokuz

İlerine saldırması üzerine büyük bir çatışma meydana geldi. Gösteri-ciler, 'böbücü' zannıyla kurşuna dizilen bir Kürdü yaraladılar. Ordu, kendilerini taşlarla savunan gösteri-çilere karşı cop, süngü ve silah kullandı. Sıkıyönetimin ilan edildiği Nusaybin olaylarını takiben Türk resmi makamlarının Güneydoğu Anadolu dedikleri ve en az gelişmiş Küzey-Batı Kürdistan'da, olaylar büyük bir yankı uyandırdı. Pekçok şehirden öldürülenler desleri boykot ecerken, esnaf da dükkanlarını kapat-tı. Bu yayılan direniş ile 6 yıldır devam eden silahlı kurtuluş mücadelesi, artık Ankara için tehli-keki bir yolk teşkil ediyor. Bu sorunun çözümü için Kürtlere karşı vahşet ve de her türlü letişim yasağı uygulamaya konulmuştur."

Le Monde/Fransa (6.4.1990)

'KANLI HAREKETLENMELER

Ankara, ulusalcıların kabarcından tedirgindir

Yılın başlarından itibaren Türki-ye'nin doğusunda olan Kürdistan'da kanlı olaylar yaşanmaktadır. Bu bölge 10 milyon Kürt yaşamaktadır ve en fazla nüfusu doğu kesindir. Kürtler Pers kültüründen olup İran-

nun dikkatini çekmek amacıyla Liberation gazetesini ıslak ettiler. İsgal sonrası 300 kişi de Gare de l'est'den Place Opera'ya kadar protesto yürüyüşü yaptılar.

Kürtlerin yeni yılı olan 21 Mart Newroz'dan itibaren, Güneydoğu Anadolu'nun büyük şehirlerinde, ticaretçileri ve bölge halkı, Martin'e bağlı Nusaybin ve Cizre'deki 5 kişinin ölümüne ve yüzlerce insanın yaralanmasına sebep olan güvenlik güçlerinin kaba hareketlerine karşı tüm uğraşlarını bırakarak protesto yaptıklarını ve şimdiki siyaseti uygulamalarına tabi tutulmaktadırlar."

The independents/İngiltere (22.3.1990)

"Hugh Pope, İstanbul'dan bildiriyor Türkiye'de PKK huzursuzluğu kitlesel karakter kazanıyor."

Dükkânların kapalı tutulması, yalan tekerleklerle caddelerin kirlenmesi kalabalık grupların askerleri taşlaması ve kızgın askerlerin öldürüşü ateşliye sahne Filistin intifadasını andırıyor.

Fakat burası ne Batı Yakası ne de Gaza Şeridi'yd. Burası huzursuzluğun yığın karakteri kazandırdığı Suriye hududundaki dort kasabasıdır bir ön Cizre idi.

Söylendiğine göre bıçak atışı kemige dayanmıştı. Bir günlük gazete yöneticisinin söylediğine göre kadın, çocuk ve erkeklerin bu düzeyde kaldığı kitlesel eylem ilk defa oluyorcu. 'Bir günlük gazete defalarca, başkaktan başla intifadaya doğru geliyor' şeklinde veriyor."

The Financial Times/İngiltere (23.3.1990)

"Ankara çatışmalarından Kürt teröristleri suçlu."

Nusaybin ve Cizre'deki yürüyüş ve protesto olayları, Güneydoğuda güvenlik güçlerine karşı halkın PKK'ya arlan sempatisini yansıtmaktadır."

Ekonomist, İngiltere (21 Nisan 1990)

"Akbulut Çaresiz

Yıldırım Akbulut, her şeyi bırakmış, son haftalarda daha da kanlı bir hal alan Vietkong stili Kürt başkaldırılarıyla uğraşmak zorunda kalmıştır. Mart ayının başından itibaren güvenlik güçlerine başkaldırışın iç savaşın PKK'nın gerillaarı arasında meydana gelen çatışmalarda 100'den üstüne insan öldü.

Gegen hafta, bu şiddet olayları üzerine oluşturulmuş kabine toplantısı kararlaştırıldı. Başbakan'ın değil, Özal'ın başkanlık yaptığı bu toplantıda teröristlere karşı 'savaşı kazanma' iddiasıyla yeni güvenlik önlemleri, parlamentonun görüşmelerine gerek duyulmadık karar altına alındı.

Hükümet kararları, bir eleştiri fırtınasına karıştı. Yeni yasalar 11 Kürt mihnetçisi yöneten Özal'ın başkanlık yaptığı bu toplantıda teröristlere karşı 'savaşı kazanma' iddiasıyla yeni güvenlik önlemleri, parlamentonun görüşmelerine gerek duyulmadık karar altına alındı.

Hükümet kararları, bir eleştiri fırtınasına karıştı. Yeni yasalar 11 Kürt mihnetçisi yöneten Özal'ın başkanlık yaptığı bu toplantıda teröristlere karşı 'savaşı kazanma' iddiasıyla yeni güvenlik önlemleri, parlamentonun görüşmelerine gerek duyulmadık karar altına alındı.

defeniyor. Çünkü, bunlar hükümetin Kürtistan problemi üzerine olan politikasına karşılık."

Azadi Irak dergisi:

'KÜZEY KÜRDİSTAN'DA HALKIN SOYLU BAŞKALDIRIMI

Kürtistan'dan gelen haberlere ve dünya ajanslarının haberlerine göre 13 Mart'ta Martin'in Sımsa ilçesinde barbar Türk rejimi kimyasal silah kullanarak 13 genciyi katletmiştir. Bu şehit olanlar PKK üyeleri idi. Aynı günde naslağının toprağa verilmesi için cenazeler Nusaybin ilçesine götürüldü ve Kamuran Dündar adlı şehidin toprağa verilmesi için cenazesi mezarlığı 5000 kişi eşliğinde götürüldü. Şehit toprağa verildikten sonra büyük bir grup genç halka çağrıda bulundu ve onları direnişine davet etti.

Halk, kendi şehirlerine sahip çıkma ve Türk rejiminin Kürtistan topraklarından çıkma sloganları ile kiteller halinde koştu ve taşları ile polis-militerist Nusaybin ilçesine vurdu. Bu direnişler caddelerde ve sokaklarda beş gün sürdü. Nusaybin şehrinde Türk rejimi 1000 kişiyi yakaladı, halka saldırdı, uçaklar şehir üstünde saatlerce gezdi ve bildiriler atarak halkı tehdit etti, ancak bu tehditler halkı yatıştırmaya yetmedi. Direniş dalgası büyüdüğüne büyük ve Kürtistan'ın diğer şehirlerine yayıldı. Cize, Silopi, Şirnak, İdil, Midyat, Kızıltepe ve daha bir çok şehirlere yayılmış ve devam etmekte-dir.

Öte yandan rejimin borazancılığı yapan Türk basın-yayın kuruluşları da artık halkın direnişini açıkça tıraf ederek, halkın sokak ve caddelerde atıkları sloganları yazmaya başladılar. Türkiye'nin birçok büyük şehrinde halk, panel ve yürüyüşler yaparak Türk rejimine karşı tavır aldı ve protesto etti.

Baskiya gırcılgımız anlarda Kürtistan'ın başkenti olan Diyarbakır'da halk ayağa kalkmıştı. Küzey Kürtistan'daki kardeşlerin ile duyurmak ve Türk rejimini protesto etmek amacıyla Kürtistan'da diğer parçalarındaki halk protesto yürüyüşleri yaptı. Bu protestoların ayınsı yeri dışında da yapılmaktadır.

Cizre'de halk ayağa kalktı ve binlerce kişi yürüdü, barbar Türk rejimi buradan halka saldırarak 4 kişiyi katletti ve 15 kişinin de yaralanmasına sebebiyet verdi."

Dagens Nyheter/İsveç (22.3.1990)

"KÜRTLERİN PROTESTOSUNDA İKİ ÖLÜ

Türkiye'nin Güneydoğusunda Cizre'de yerel bir memurun verdiği bilgilere göre Kürt protestocular ile polis arasında çıkan olaylarda iki kişi öldürüldü, altı kişi de yaralandı. Öldürülen Cizreye yakın olan Nusaybin'de geçen hafta Perşembe günü çıkan olaylarda bir kişinin ölmesi, 5 kişinin yaralanmasına protest eden gösteriler nedeniyle çıktı. Şu anda Cizreye giriş ve çıkışlar yasaklanmıştır."

Proletaren/İsveç (29.3.1990):

*KÜRT İNTİFADASI

Mart ayları Kürtistan gergindir. Karlar endişe Kürt PKK gerillası ortaya çıkıp Bahar Altınları yapıyor. Bu yolda ayın öyle oldu.

Tümü herkesin beklediğinden önce başgösterdi. Suriye sınırındaki Nusaybin (10.000 nüfuslu) şehrinde bir cenaze töreni başlatılı her şeyi. Tören hükümet kuvvetleriyle çatışmada vurulmuş bir PKK parçası, Kürtistan Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK savaşçısının öldürüldü.

Ailesi dışında 10.000 insan törende hazır bulunuyordu. Ordu ve askerler yastılara saldırınca, halk Kürtçe sloganlar atarak kendini taşıyarak korudu. Türk askerleri bu kitlenin üzerine ateş açarak cevap verdiler. Bunun üzerine ksa bir sürede Nusaybin'in her tarafında baskılar kuruldu. Türk isgal kuvvetleri ve Kürt ahalisi arasında tam beş saat süren çatışmalar meydana geldi.

Serhildan

Serhildan, bu başkaldırının Kürtçe anlamını veren sözcüktür. Filistin'deki intifada ile benzerliği oldukça fazladır. Önce başarılı bir gösteri düzenlenmekte. Ordu, halk kitlelerine ateş açıyor ve yaralı, ölümler oluyor. Kitle daha büyük bir gösteri yapmak üzere geri çekilip tekrar meydanlara doluyor. Cop, tüfek ve panzer araçlarına karşı taş, sopa ve elde ne buluyorsa onlara karşılık veriliyor. Kadınlar taş toplayıp, bunları isgal güçleri üzerine fırlatan erkek ve çocuklara veriyorlar. Her şey bunlarla başlıyor böylece..."

Folket I Bild/İsveç:

"TÜRKİYE KÜRDİSTANINDA İNTİFADA

Türkiye'nin doğusundaki Kürtler başkaldırının şimdiki. Ordu yığın gösterilerine ateş açıyor ve özel tim denilen ölmüş manganları gececeyin evlerinden alıp götür-

üyorlar. FİB/KN muhabiri, gazetecilerin aklınıdoğdu Türkiye'nin doğusundan resimlerle bildiriyor.

Mart'ın 21'i Kürtlerin yeni yılı gündür. Kürtlerin yastıya kalkmış olan ulusal gündür. Kürtistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK ve Kürtistan İşçi Partisi-PKK 21 ile 28 Mart tarihleri arasındaki haftayı, direniş ve şehirler haftası olarak ilan etmişlerdi. Bu haftalarda karların erimesi bekleniyordu. PKK gerillası ARGK şimdiki kadar gürümüş bir askeri hazırılık kampanyası hazırlamış. Herkes büyük olayların meydana geleceğini biliyor.

Gereğinden de olan herkesi kuvvetlice şaşırtmış. Yangın başlatan kıvılcım, 12 Mart Pazantesi günü, küçük Savur ilçesi yakınlarında ordu ve PKK gerillası arasındaki silahlı çatışmayla olmuştur.

Mart'ın 14'ünün sabahı, Kürt sınır şehri Nusaybin'de (60.000 nüfuslu) öldürülmüş gerillaların biri olan Kamuran Dündar'ın cenazesi töreni yapıldı. Kamuran şehir ahalisi tarafından çok iyi tanınmış sevilmekte olan bir kişidir.

Yakın akrabalar dışında, mezarlığı 10.000 civarında kişi gel-

mişti. Definden sonra kitle camide doğru akmaya başladı. Ordu ve polis çok disiplinli ve sessizce girmekle olan korter durdurmak istedi. Megafon ve hoparlörlerle Kürtlerin çağrılarını istedi. Fakat bu imkansızdı, çünkü askerler yaşıların çevresinde bir çember oluşturmışlardı.

Bu süre içinde ordu panzer araçlarını getirdi. Kitle bunun üzerine slogan atmaya başladı. Hemen sonra polis ve askerler kitlenin üzerine ateş açmaya başladılar. Kürtler taş ve sopalarla kendilerini korudular.

Kısa bir süre içinde Nusaybin'in her tarafında baskılar oluyordu. Nusaybin'deki Kürtler Türk askerleriyle saatlerce süren sokak çatışmasına girdiler.

Türk ordu ve polis çok kaba ve acımasız davrandı. Örneğin bu çatışmalarda ölenlerden Şemsettin Çiftçinin ölümu var. Önce bir sürü polis yere yıkılıncaya kadar copla Şemsettin Çiftçinin kafasına vuruyorlar sonra bir polis gelip anasını, bacasını ve 13 yaşındaki küçük kardeşinin gözleri önünde kafasına kurşun sıkıyor.

Kürtlerin Berlin'deki Intifada

Nusaybin hemen yününün başlıgındadır. Sınır ötesinde birkaç metre ötede Suriye Kürtistan'ında da Kamşılı gerilli bulunmaktadı. Kürtlerin bu şehri Nusaybin/Kamşılı,

yürüdüler. Türk polis ve orduyu göstericileri durdurmaya çalıştı. Halk kitlesi sloganlarına karşılık verdi. Bunun üzerine askerler panik içinde halka ateş açtılar.

23 Mart Cuma günü şimdiki kadar Cizre şehrinde bir gösteri meydana geldi. Öğle üzeri, 10.00 civarında geldi, öldürülmüş gerillaların mezarları başında toplanmış. Bunlar daha sonra şehride toplanmış ERNK-kadın örgütü ve gençlik örgütünün toplanmış kitesiyile daha da büyüdü. 15.000 kişiye gıkmıştı sayıları. "Yaşasın Kürtistan", "Kahrolun Türkiye", "Yaşasın PKK" sloganlarını attılar. Bu gösteri kortesine ne polis ve ne de asker müdahale etti.

PKK ve Kürtistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK, belli bir zamandan beridir Kürtler şehri halkını komitelerde ve bölge komitelerinde örgütlemeye büyük başarılar kaydetmiştir..."

NY.DAG/İsveç (12.4.1990):

"PKK'LİLER İDAM TEHDİDİ ALTINDA

Türk iktidarı, daha önce çeşitli asker mahkemeler tarafından idam cezalarına çarptırılan 43 PKK üyesinin infazını gerçekleştirilmeye istiyor. Bu haber devlet yayınları ajansları tarafından basın ve yayın organlarına duyuruldu. Basın, bu kararı, PKK gerillalarının son dönemde arın sadıklarına ve Kürtistan bölgelerinde başlayan genel grev ve protestolara karşı cevap şeklinde yorumluyor.

Gegen hafta boyunca, bu sorun siyasi partiler ile ordu arasında görüldü. İktidar aldığı yeni kararları, orduya daha fazla yetki ve idamların infazı için mül birlik ve destek istiyor.

Son iki haftada PKK gerillaları ile Türk ordusu arasında çıkan çatışmalarda en az 30 kişi ölmüş. Aynı dönem içerisinde birçok Kürt şehrinde, genel grev dalgası yayılmıştır. Genel grev/iktidarın sivil insanları katletmesine karşı, protesto eylemidir."

Lond og Folk/Danmark (22.3.1990)

*Kürt isyanı yayılıyor!

Türkiye'nin güneydoğu kısmında yaşanan Kürtler, ordunun/askerlerinin sürgün ve terörünü protesto etmek gösterileri artıyor. Ankara'da Salı günü yapılan olağanüstü bir toplantıda Başbakan Yıldırım Akbulut bir basın konferansında, ilçeleri bakani ve çok sayıda askeri gücün bölgeye gönderildiğini belirttiğini yazıyor 2000'e Doğru dergisi: İçişleri Bakanı, Diyarbakır'a gitti, olayların kapsamlı olduğunu 2000'e Doğru dergisi protesto gösterilerinin 'intifada' olarak niteliyor. 14 Mart günü Nusaybin'de başlayan protesto gösterileri, 10 kişinin canına/hayatına mal oldu."

Aftenposten/Norveç:

"Polis silahsız, pasif, sembolik bir isgal eylemini yapıldı kullanılarak bastırıldı. 15 Mart eylemci, Thy'ye ait bünyö 2 saatlik işgal etti. Kürt eylemcileri, eylemlerinin amacının Kürtistan'da devam etmekte olan 'halk isyanı' ve Türk ordusunun katliamını vurdumduz-maz bir tavırta geçiştiren Norveç basının duyuru hake gelmesi ve kamuoyunun az da olsa haberdar olması için böyle bir eyleme giriştiğini belirtir. Amaçların Türk ordusunun Küzey Kürtistan'da gırlıştıkları katliamı protesto etmek ve oradaki halk isyanına destek olduğunu belirtir."

ZEKİYE ALKAN

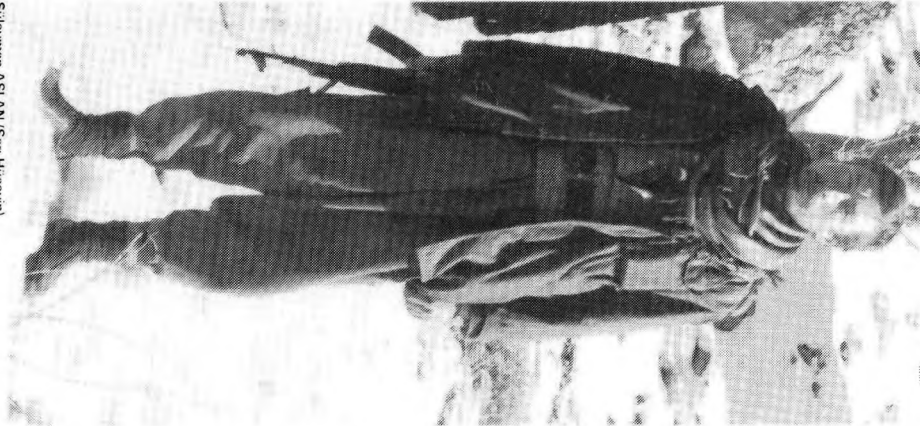
Newroz ateşinde yaşayacak!

"Newroz ateşi
çalı çırpıyla
yakılmaz."

"Newroz ateşi
en iyi insan
ateşiyle yanar."

SERİHILDA'NIN ÇAKAN KIVILCIMI ÖLÜMSÜZ SAVUR DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZ

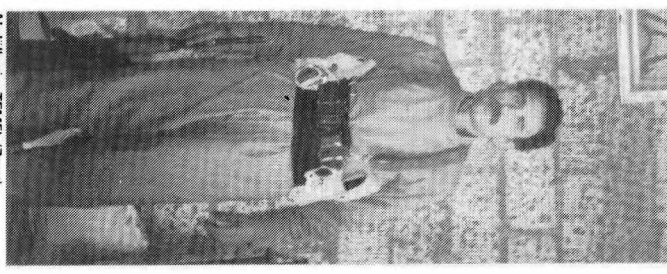
Süleyman ASLAN (San Hüseyn)

Abdullah Avcı (Salah)

Kamuran DÜNDAR (Zana)

Abdulkemal TEMEL (Zina)

Mahsun TEPE (Hasım)

Servan, Hasım, Reso, Dilyar ve İsa

Dıyan OSO (İbrahim)

☘ Onlar; herbiri bir parça vatan, herbiri bir kahrmanı
Onlar; özgür Kürdistan'ın, vatanın çiçekleridileri!
Onlar; özgür toplumda bir gül gibi alpdırı yaşayacak, kıpkızıl bir gül gibi
toplumun herbir köşesini süsleyecek ve özgürlük ateşinin sürekli yanan
alevi olacaktırlardır...☘ (PKK Genel Sekreteri Abdullah Ocalan)